

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka
(2)\Zahn_Timothy-Hvezdne_valky_6-Posledni_povel.pdb

PDB Name: Hvezdne valky-6 Posledni povel-
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 15.5.2005
Modification Date: 15.5.2005
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Timothy Zahn
Star Wars - Poslední povel

KAPITOLA 1

Na svém klouzavém pohybu temnými hlubinami vesmíru zaměřil imperiální hvězdný destruktorka Chimaera mohutné klínovité tělo k blikající hvězdě v cílovém systému, vzdáleném tři tisíce světelných let. A připravil se k boji.

"Admirále, všechny systémy připraveny k boji," nahlásil velící důstojník z kabiny mužstva. "Začínáme s naloďováním komanda."

"Výborně, poručíku," přikývl velkoadmirál Thrawn. "Podejte hlášení, až se všichni nalodí. Kapitáne Pellaeone?"

"Pane?" odpověděl Pellaeon a zapátral ve tváři svého nadřízeného po stopě napětí, které musel velkoadmirál cítit. Po napětí, které on sám s jistotou pociťoval. Tohle nebyl jenom další z cvičných taktických útoků na Rebelii, ani drobná vyloďovací razie a už vůbec ne promyšlený bleskový nálet s rychlým stažením na bezvýznamnou planetární základnu. Po téměř měsíční hektické přípravě nadešel okamžik závěrečného Thrawnova tažení za konečné vítězství Impéria. Ale jestli velkoadmirál nějaké napětí pociťoval, skrýval je v sobě. "Začněte s odpočítáváním," řekl Pellaeonovi tak klidně, jako by si objednával večeři.

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon a otočil se ke skupince čtyřrozměrných holografických postav, které se objevily na hologramu velitelského můstku na zádi Chimaery: "Pánové, začínáme s odpočtem. Bellicose: tři minuty."

"Slyším, Chimaero," přikývl kapitán Aban. Ani náležitým vojenským vystupováním se mu nepodařilo zakrýt dychtivou touhu s Rebelií skoncovat. "Dobrý boj!"

Hologram zapraskal a postava zmizela spolu s tím, jak Bellicose zvedl své deflektorní štíty a odpojíl komunikační spoje dlouhého dosahu. Pellaeon přesunul pozornost na další postavu. "Relentless: čtyři a půl minuty."

"Slyším," odpověděl kapitán Dorja. Jak jeho hologram mizel, měl pravou pěst v levé dlani v prastarém mirshafském gestu vítěze.

Pellaeon přehlédl údaje na svém monitoru. "Judicator: šest minut."

"Připraveni, Chimaero," odpověděl kapitán Brandei svým hladkým hlasem. Hladkým a trochu divným...

Pellaeon se zamračil. Čtyřrozměrné hologramy neposkytovaly mnoho detailů, přesto však nebylo těžké postřehnout výraz v Brandeiově obličeji. Výraz člověka dychtícího po krvi.

"Tohle je válka, kapitáne Brandeji," řekl Thrawn, který tiše přešel k Pellaeonovi. "A ne příležitost k osobním mstám."

"Znám své povinnosti, admirále," ztuhle odpověděl Brandei.

Thrawn mírně nadzvedl modročerné obočí. "Znáte je, kapitáne? Skutečně je znáte?"

V Brandeiově tváři pomalu a neochotně pohaslo něco z jeho zápalu. "Ano, pane," zamumlal. "Mám povinnosti vůči Impériu, vůči vám a vůči lodím a posádkám, kterým velím."

"Výborně," řekl Thrawn. "Jinými slovy vůči živým. Ne vůči mrtvým."

Brandei přikývl. "Ano, pane."

"Nikdy na to nezapomeňte, kapitáne," varoval Thrawn. "Válečné štěstí přichází a zase mizí. Ujišťuji vás, že Rebelie bude plně potrestána za zničení Peremptory. Ale její trest zapadne do kontextu naší celkové strategie. Nebude to akt soukromé odplaty." Jeho zářící rudé oči se mírně zúžily. "V žádném případě ne některého z kapitánů flotily pod mým velením. Jsem přesvědčen, že jsem to řekl jasně."

V Brandeiově tváři to zaškubalo. Pellaeon ho nikdy nepovažoval za výjimečného muže, ale Brandei byl natolik chytrý, aby pochopil pohružku, když byla vyslovená. "Naprostě jasně, admirále."

"Dobře." Thrawn ho ještě chvíli pozoroval, pak přikývl. "Myslím, že jste dostal svůj odpočet."

"Ano, pane. Judicator startuje."

Thrawn se podíval na Pellaeona. "Pokračujte, kapitáne," řekl a otočil se.

"Ano, pane." Pellaeon se podíval na údaje monitoru. "Nemesis..."

Dokončil seznam bez dalšího zdržení a když poslední holografická postava mizela, jejich komando skončilo naloďování. Pellaeon se vrátil na velitelské místo a Thrawn řekl: "Zdá se, že všechno probíhá hladce podle plánu. Stormhawk hlásí, že doprovodné nákladní lodě se odpojily a jejich vlečná lana náležitě fungují. A ze systému Ando jsme právě zaslechli nouzové volání o pomoc."

Bellicose a jeho komando - přesně podle rozpisu. "Ozval se mu někdo, pane?" zeptal se Pellaeon.

"Zaslechla ho základna Rebelie na Ord Pardronu," odpověděl Thrawn. "Bude zajímavé vidět, jak velkou posilu vyšle."

Pellaeon přikývl. Rebelie už poznala dost ze Thrawnovy taktiky a může tudíž předpokládat, že akce na Ando je léčka, a podle toho reagovat. Ovšem na druhé straně imperiální hvězdný destruktory a osm dělových křižníků z flotily Katana představuje takovou útočnou sílu, kterou by nemohli nechat bez povšimnutí.

Třeba pošlou do systému Ando pár lodí proti Bellicosu, trochu víc k Filvu proti Judicatoru, o něco víc ke Crondru proti Nemesis a tak dále. A mezitím zaútočí Smrtihlav na samotnou základnu. Ord Pardronu zbyde už jen nejnútnejší obrana a bude muset sám volat o posily, které Rebelii snad někde ještě zůstaly.

A všechny tyhle posily zamíří přesně sem. Opustí skutečný cíl Impéria, a tam Impérium sklídí svou žeh.

Pellaeon se podíval předním průhledem na mrtvou hvězdu systému Ukio a hrdlo se mu zúžilo při představě, jak obrovský dosah má jejich plán. Existovaly planetární štíty schopné odrazit všechno včetně nejmasivnějšího bombardování turbolasery a protonovými torpédy. Platila tudíž konvenční moudrost, že nejlepší způsob podmanění si moderního světa je vybudovat a vycvičit na hranice možností vysoce mobilní pozemní jednotky, které by po vylodění zničily štítové generátory. Jenomže díky palbě pozemních jednotek a následnému orbitálnímu útoku byl cílový svět v okamžiku, kdy ho nakonec získali, vždycky těžce poškozený. Druhý způsob, spočívající ve vylodění stovek tisíců jednotek v rozsáhlé pozemní akci, trvající měsíce až léta, nebyl o nic lepší. Dobyti relativně nepoškozené planety s nedotčenými štítovými generátory se považovalo za nemožné.

Tahle válečná moudrost dnes padne. Spolu s ní i Ukio.

"Admirále, zaslechli jsme volání o pomoc z Filvu," nahlásil velící důstojník. "Ord Pardron znovu odpovídá."

"Dobře." Thrawn zkontroloval čas. "Počkáme sedm minut a pak to spustíme." Stiskl rty. "Myslím, že bychom si měli ověřit, jestli je náš vznešený mistr Jedi připraven sehrát svou roli."

Joruus C'baoth, šilený klon dávno mrtvého mistra Jedi Joruse C'baotha, se před měsícem prohlásil za pravého dědice Impéria. Pellaeon s ním nemluvil o nic raději než sám Thrawn, ale úkol mohl dobrovolně vzít na sebe. Kdyby se totiž nenabídl, dostal by ho stejně rozkazem. Vstal a řekl: "Zajdu za ním, pane."

"Děkuji, kapitáne," odpověděl Thrawn. Jako kdyby měl Pellaeon na vybranou.

V okamžiku, kdy vyšel z protisilové ochrany ysalamiriů rozestavených ve výživných klecích na můstku, pocítil mentální náraz. Mistr C'baoth očividně netrpělivě očekával začátek operace. Pellaeon se obrnil proti bezděčnému mentálnímu nátlaku C'baotha, který ho nutil do spěchu, a vydal se do Thrawnovy velitelské místnosti.

Místnost, obvykle tlumeně osvětlená, jasně zářila. "Vstupte, kapitáne Pellaeone," zvolal C'baoth od Thrawnova dvojitého kruhu displejů uprostřed místnosti. "Čekám vás."

"Zbývající část operace si vyžádá moji plnou pozornost," ztuhle odpověděl Pellaeon a pokusil se skrýt nechuť vůči tomuto muži. Dobře však věděl, že je to marné.

"Jistě," usmál se C'baoth. Jeho úsměv účinněji než všechna slova odhalil, jak se Pellaeonovým neútešným postavením baví. "Nevadí. Mám to chápat, jako že je velkoadmirál Thrawn konečně připraven?"

"Skoro," řekl Pellaeon. "Než to spustíme, chceme vyčistit Ord Pardron, nakolik to bude možné."

C'baoth odfrkl. "Nadále předpokládáte, že Nová republika bude tancovat, jak jí chce velkoadmirál pískat?"

"Bude tancovat," Pellaeon odpověděl. "Velkoadmirál nepříteli důkladně prostudoval."

"Prostudoval jejich umělecká díla," zareagoval dalším odfrknutím C'baoth. "To se nám může hodit, až když přijdou časy, že v Nové republice nezbyde pro boj nikdo než umělci."

Signál z kruhu displejů zachránil Pellaeona od nutnosti odpovědět. "Akce začíná," řekl C'baothovi a začal v duchu odpočítávat šedesát šest sekund, během kterých se dostanou k systému Ukio. Nechápal sice, jak mohl Thrawn tak přesně vyčíst nejskrytější slabiny jednotlivých druhů z jejich umění. Ale dost často viděl, jak se Thrawnovy znalosti osvědčily, takže velkoadmirálovým instinktům důvěřoval. Na rozdíl od C'baotha.

Nicméně C'baoth neměl zájem hovořit na toto téma. Od chvíle, kdy se prohlásil za pravého dědice Impéria, vedl tichou válku proti Thrawnově věrohodnosti a přitom dával najevo, že skutečné vědění přichází pouze skrze sílu. Tudíž pouze skrze něho.

Pellaeon tento názor nesdílel. Císař si také hodně pohrával se silou, a přesto nebyl schopen předpovědět svou vlastní smrt u Endoru. Ale semena nejistoty, která se C'baoth snažil zasít, přece jen začínala zapouštět kořeny, zvlášť mezi Thrawnovými důstojníky, kteří neměli dostatečnou zkušenost.

Což byl pro Pellaeona další důvod pro to, aby tenhle útok skončil vítězstvím. Výsledek závisel jak na Thrawnově poznání ukiánského kulturního etosu, tak na přímé válečné taktice. Na Thrawnově přesvědčení, že na základní psychologické úrovni se Ukiané děsí nemožného.

"Nemusí mít vždycky pravdu," vstoupil C'baoth do Pellaeonových úvah.

Pellaeon si prudce skousl tvář a po zádech mu přeběhl mráz. Nesnášel tyhle C'baothovy vpády do svého myšlení. Zavrčel: "Vy vůbec nemáte povědomí o tom, co je soukromí, co?"

"Já jsem Impérium, kapitáne Pellaeone," řekl C'baoth s tmavým fanatickým žářem v očích. "Vaše myšlenky jsou součástí vaší služby prokazované mně."

"Já sloužím velkoadmirálu Thrawnovi," ztuhle odpověděl Pellaeon.

C'baoth se zasmál. "Věřte si tomu, když se vám chce. Ale sloužíte věci - pravé věci Impéria. Až tahle bitva skončí, chci poslat zprávu na Wayland, kapitáne Pellaeone."

"Bezpochyby s oznámením, že jim hrozí váš návrat," odpověděl kysele Pellaeon. C'baoth oznamoval už skoro měsíc, že se co nevidět vrátí do svého bývalého domova na Waylandu, kde přebere velení nad klonovacím zařízením ve starém císařově skladu uvnitř Mount Tantissu. Dosud však byl příliš vyčerpán podkopáváním Thrawnovy pozice, takže o svém návratu zatím jenom povídal.

"Nemějte starosti, kapitáne Pellaeone," řekl C'baoth znovu pobaveně. "Až doba uzraje, doopravdy se na Wayland vrátím. A proto se po skončení téhle bitvy spojte s Waylandem a nařídíte jim, aby pro mne vytvořili klona. Velmi

speciálního klona."

Tohle bude muset schválit velkoadmirál Thrawn, byla první Pellaeonova myšlenka. Aniž by to však dokázal vysvětlit, řekl: "Jaký druh chcete?" Nato zamžikal a znovu si všechno přehrál v paměti. Ano, správně, tak to řekl.

C'baoth se znovu zasmál jeho tichému zmatku. "Chci pouhého sluhu," řekl. "Někoho, kdo tam na mě bude čekat, až se vrátím. Ať ho vytvoří z jednoho ze vzorků oceněných císařem - myslím, že to byl vzorek B233254. Samozřejmě vstřípíte veliteli tamější posádky, že to musí nechat udělat v naprosté tajnosti."

Nic takového neudělám. Namísto toho Pellaeon uslyšel sám sebe, jak říká: "Ano." Zvuk slova ho šokoval, naprosto jistě to tak nemyslel. Okamžitě po skončení bitvy řekne o téhle epizodě přímo Thrawnovi.

"A zároveň budete náš rozhovor považovat za soukromou záležitost nás dvou," líně protáhl C'baoth. "Jakmile vás vyslechnou, zapomenete na to, že se vůbec kdy odehrál."

"Samozřejmě," přikývl Pellaeon jen proto, aby ho umlčel. Ano, správně, nahlásí to Thrawnovi. Velkoadmirál si s tím už poradí.

Odpčet dospěl k nule a na hlavním nástěnném displeji se objevila planeta Ukio. "Měli bychom vyvolat taktický displej, mistře C'baothe," řekl.

"Jak chcete," mávl rukou C'baoth.

Pellaeon přistoupil k dvojitému kruhu displejů a stiskl odpovídající tlačítko. Uprostřed místnosti se rozsvítil holografický taktický displej. Chimoera letěla k vysokému orbitu nad slunečním rovníkem; deset dělových křižníků z flotily Katana se rozmístilo do vnějšího a vnitřního obranného postavení a z noční strany přiletěl jako posila Stormhawk. Bylo vidět, jak nákladní a jiné obchodní lodě klesají několika otvory, které pro ně pozemní kontrola Ukia otevřela v energetickém štítě - v mlhavě modré skořápce obklopující planetu, ve výši přibližně padesáti kilometrů nad jejím povrchem. Dva z bodů na displeji červeně svítily - nákladní lodě ze Stormhawků. Tvářily se stejně nevinně jako ostatní lodě, bláznivě se slétávající k planetě. Nákladní lodě - a jejich čtyři neviditelné průvodkyně, které táhly za sebou.

C'baoth zamručel: "Neviditelné jsou jenom pro ty, kteří se na ně nedívají."

"Takže vy teď ty lodě vidíte?" zavrčel Pellaeon. "Jak rostou Jediho schopnosti!"

Doufal, že C'baotha trochu podráždí. Jeho úsilí však vyznělo naprázdno. Mistr Jedi klidně odpověděl: "Vidím lidi uvnitř vašich důmyslně zamaskovaných lodí. Vidím jejich mysl a řídím jejich vůli. Co tady znamená kov?"

Pellaeon cítil, jak se mu zkřivily rty. "Předpokládám, že spousta věcí pro vás nic neznamena," poznamenal.

Koutkem oka zahlédl C'baothův úsměv. "Co neznamena nic pro mistra Jediho, neznamena nic pro celý vesmír."

Nákladní lodě s maskovanými křižníky už byly téměř u štítu. "Jakmile budou za štítem, odváží vlečná lana," připomněl Pellaeon C'baothovi. "Jste připravený?"

Mistr Jedi se narovnal ve svém křesle a přimhouřil oči do štěrbin. "Očekávám rozkaz velkoadmirála," sardonicky poznamenal.

Pellaeon chvíli sledoval vyrovnaný výraz svého společníka a tělem mu probíhalo chvění. Měl v živé paměti okamžik, kdy C'baoth poprvé řídil lidi na velkou vzdálenost. Pamatoval si napětí v jeho obličeji, křečovitě soustředění a utrpení, když bojoval o udržení mentálního spojení.

Před necelými dvěma měsíci se Thrawn vyjádřil, že C'baoth Impérium nikdy neohrozí, protože není schopen zacílit a koncentrovat svou moc Jediho na velkou vzdálenost. Jenomže jemu se to nějakým záhadným způsobem mezitím podařilo.

Čímž se stal pro Impérium hrozbou. Skutečnou, velmi nebezpečnou hrozbou.

Zabzučel interkom. "Kapitáne Pellaeone?"

Pellaeon se natáhl přes kruh displejů, stiskl tlačítko a přitom se usilovně snažil oprostit se od strachu z C'baotha. V tento okamžik však byl C'baoth pro flotilu nepostradatelný. Naštěstí také flotila byla zřejmě nepostradatelná pro C'baotha. "Jsme připraveni, admirále," ohlásil.

"Udržujte spojení," řekl Thrawn. "Teď odpojte vlečná lana."

"Jsou odpojena," řekl C'baoth. "Jsou v moci... právě směřují na určenou pozici."

"Potvrďte, zda jsou za planetárním štítem," rozkázal Thrawn.

C'baothovým obličejem poprvé proletěl záchvěv námahy. Nic překvapivého - vzhledem k maskování, které Chimaere znemožňovalo křižníky vidět a které zároveň oslepilo senzory křižníků, mohl jedině C'baoth určit, kde se nacházejí. Dokázal vyčíst přesnou polohu lodí v myslech, se kterými byl ve spojení. "Všechny čtyři lodě jsou za planetárním štítem," řekl.

"Mistře Jedi, jste si naprosto jist? Jestli se mýlíte -"

"Já se nemýlím, velkoadmirále Thrawne," ostře odsekl C'baoth. "Já svou roli v téhle bitvě sehraji. Vy se starejte o svou."

Interkom na chvíli zmlkl. Pellaeon si představil velkoadmirálův výraz. "Výborně, mistře Jedi," klidně odpověděl Thrawn.

"Připravte se na svou roli."

Ozvalo se dvojité cvaknutí komlinku. "Imperiální hvězdný destruktore Chimaera volá velení Ukia," řekl Thrawn.

"Jménem Impéria prohlašuji systém Ukio za území pod správou imperiálního zákonodárství a imperiálních vojenských sil. Sklopíte své štíty, stáhnete své jednotky na základny a připravíte se na řádnou změnu velení."

Nulová odpověď. "Vím, že tuto výzvu slyšíte," pokračoval Thrawn. "Pokud zůstane bez odpovědi, budu muset předpokládat, že chcete vzdorovat nabídce Impéria. V takovém případě nebudu mít jinou volbu než otevřené nepřátelství."

Opět ticho. "Vysílají další hlášení," oznámil velící důstojník. "Zní trochu poplašeněji než první."

"Jsem si jist, že třetí bude ještě poplašenější," odpověděl Thrawn. "Připravte se na odpálení první sekvence. Mistře

C'baothe?"

"Velkoadmirále Thrawne, křižníky jsou připraveny," řekl C'baoth. "Já také."

"Tím si buďte jist," tiše zahrozil Thrawn. "Jestli načasování nebude absolutně dokonalé, celé představení vyzní naprázdno. Třetí turbolaserová baterie: na mé znamení vypalte první sekvenci. Tři... dva... jedna... pal!"

Na taktickém hologramu vyšlehl k planetě z turbolaserových baterií Chimaery dvojité paprsek zeleného ohně. Dopadl na mlhavě modrý štít planety a mihnul se roztáhl, když se energie rozostřila a odrazila zpět do vesmíru -

A dva maskované křižníky, vznášející se na repulzátorech pod planetárním štítem přesně pod místy odrazu paprsků, v přesném načasování vypálily a paprsky z jejich turbolaserů prosyčely atmosférou ke dvěma hlavním vzdušným obranným základnám Ukia.

Tak to viděl Pellaeon. Ukiané neměli o maskovaných křižnících ani zdání, takže viděli, jak Chimaera odpálila dvě ničivé salvy, které pronikly jejich neproniknutelným planetárním štítem.

Velící důstojník ohlásil s dávkou šibeničního humoru: "Třetí hlášení bylo přerušeno přesně v polovině, pane. Zdá se, že jsme je překvapili."

"Dokážeme jim, že to nebyla jenom nešťastná náhoda," řekl Thrawn. "Připravte k odpalu druhou sekvenci. Mistře C'baothe?"

"Křižníky jsou připraveny."

"Druhá turbolaserová baterie: na mé znamení vypalte druhou sekvenci. Tři... dva... jedna... pal!"

Znovu vyšlehl zelený paprsek - as přesným načasováním maskované křižníky opět dotvořily předchozí iluzi. "Dobrá práce," řekl Thrawn. "Mistře C'baothe, přesuňte křižníky do polohy třetí a čtvrté sekvence."

"Jak si přejete, velkoadmirále Thrawne."

Pellaeon sebou bezděky trhl. Čtvrtá sekvence měla za cíl dva ze třiceti propojených štítových generátorů Ukia. Jestli Thrawn zahájí další útok, bude to znamenat, že se vzdává svého cíle - zabrat Ukio bez porušení jeho planetární obrany. Z interkomu zazněl trochu roztřesený hlas: "Imperiální hvězdný destruktore Chimaero, hovoří Tol dosLla z velení Ukia. Chtěli bychom vás požádat o přerušení palby po dobu projednávání podmínek, za kterých se vzdáme."

"Mé podmínky jsou naprosto jednoduché," odpověděl Thrawn. "Začnete tím, že otevřete planetární štít a umožníte mým jednotkám přistát. Předáte jim dohled nad štítovými generátory a celou výzbrojí země-vesmír. Každé bojové vozidlo větší než velitelský spídr dopravíte na vybrané vojenské základny a předáte pod imperiální kontrolu. I když budete definitivně podléhat Impériu, váš politický a společenský systém zůstane pod vaší vládou. Samozřejmě budeli se váš lid rád ně chovat."

"A po zavedení těchto změn?"

"Se stanete součástí Impéria se všemi právy a povinnostmi, které z toho plynou."

"Bez odvodů válečných daní?" zeptal se s podezřením dosLla. "Bez násilného odvodu naší mládeže do armády?"

Pellaeon si vybavil Thrawnův krutý úsměv. Ne, Impérium se už nebude muset obtěžovat s násilnými odvody. S císařovou sbírkou spaartských klonovacích válců už nikdy.

"Na vaši druhou otázku: ne. Na první: zaručeně ne," odpověděl Thrawn Ukianům. "Co ve vás vyvolává obavy, je skutečnost, že ve většině imperiálních světů je zavedená daňová hladina odpovídající válečnému stavu. Nicméně existují výjimky a váš podíl na válečných výdajích půjde pravděpodobně z vašeho extenzivního potravinářského a zpracovatelského průmyslu."

Na druhém konci zavládlo dlouhé ticho. Ukianům bylo jasné, co Thrawn s jejich světem zamýšlí. Nejdřív uvalí přímý dohled nad obranou země-vesmír, potom nad potravinovým a zpracovatelským průmyslem a nakonec i nad rozsáhlými oblastmi chovu a pastevectví. A v krátké době se z planety stane zásobárna imperiální vojenské mašinérie.

Jenže druhá alternativa byla pro Ukiany horší. Znamenala nečinně stát a přihlížet, jak imperiální jejich svět do základů ničí.

"Chimaero, jako projev dobré vůle otevřeme planetární štíty," nakonec odpověděl dosLla vzdorovitým, ale zároveň poraženeckým tónem. "Ale dříve než budou imperiálním jednotkám předány generátory a výzbroj země-vesmír, budeme od vás vyžadovat jisté záruky bezpečnosti ukijského lidu a naší země."

"Jistě," řekl Thrawn bez jakéhokoli náznaku rozkoše, kterou by v tomto okamžiku vychutnávala většina imperiálních důstojníků. Jak Pellaeon věděl, šlo o malý zdvořilostní projev vypočítaný stejně přesně jako zbytek jejich plánu. Když ukijské vládě povolí vzdát se s nedotčenou důstojností, omezí nevyhnutelný odpor proti imperiální nadvládě dříve, než vyvstane. "Za chvíli se vydá na cestu náš zástupce, aby s vaší vládou vyjednal podrobnosti. Předpokládám, že nemáte námítky proti tomu, aby naše jednotky během této doby zaujaly předběžné obranné pozice?"

Spíše tušený než slyšitelný povzdech. "Nemáme žádné námítky, Chimaero" neochotně dodal dosLla. "Otevíráme štít." Z taktického displeje zmizel modrý opar obklopující planetu. Thrawn rozkázal: "Mistře C'baothe, přesuňte křižníky do polárních poloh. Nepřejeme si, aby do nich omylem naletěla některá z přistávajících lodí. Generále Covelle, můžete začít s přesunem své jednotky na povrch. Zaujměte standardní obranné pozice okolo všech cílů."

"Slyším, admirále," řekl Covell trochu suše a Pellaeon vycítil na jeho rtech ztuhlý úsměv. Vrchní velitelé flotily a armády byli do tajemství klonovacího projektu na Mount Tantissu zasvěceni před pouhými dvěma týdny a Covell byl jedním z těch, kdo se s touto myšlenkou dosud nevyrovnali.

Skutečnost, že tři z jeho jednotek, které měl dopravit na povrch, sestávaly pouze z klonů, přece jenom mohla mít něco společného s jeho skepsí.

Na taktickém displeji odstartovaly z Chimaery a ze Stormhawku první vlny lodí s eskortami stíhaček TIE a hnaly se ke svým stanoveným cílům. Lodě s klony připravenými vykonat imperiální rozkazy stejně dobře, jako je vykonaly posádky klonů na maskovaných křižnících.

Pellaeon se nesouhlasně zmaččil, protože ho překvapila zvláštní nepříjemná myšlenka. Nenaváděl C'baoth křižníky tak

dobře právě proto, že jejich tisícíchlenné posádky představovaly varianty pouze asi dvaceti různých myslí? Anebo ještě nepříjemnější možnost - nespočívalo bleskové řízení mistra Jediho v tom, že on sám byl klon?

A neznamenal obě možnosti, že projekt Mount Tantiss přímo nahrával C'baothovi v jeho honbě za mocí? Možná. Pellaeon se podíval na C'baotha a opožděně si vzpomněl, že podobné myšlenky nejsou v přítomnosti mistra Jediho jeho osobním majetkem. Ale C'baoth se na něho nedíval, ať už záměrně nebo z jiného důvodu. Zíral přímo před sebe s rozostřeným pohledem a napnutou kůží na obličej. Na rtech se mu začal rýsovat mdlý úsměv. "Mistře C'baothe?" "Jsou tam," zašeptal C'baoth hlubokým a chraptivým hlasem. Znovu a hlasitěji opakoval: "Jsou tam."

Pellaeon se zamračil na taktický hologram. "Kdo je tam?" zeptal se.

"Jsou na Filvu," řekl C'baoth. Nečekaně se zahleděl na Pellaeona planoucím a šíleným očima. "Moji Jedi jsou na Filvu."

"Mistře C'baothe, potvrďte, že se křižníky přesunuly do polárních pozic," zazněl ostře Thrawnův hlas. "Potom podejte hlášení o zastíracím boji -"

"Moji Jedi jsou na Filvu," přerušil ho C'baoth. "Co je mi po vašem boji?"

"C'baothe -"

Pohybem ruky vypnul C'baoth interkom. "Teď jsi moje, Leio Organo Solo," měkce zamumlal.

* * *

Millennium Falcon mířil na pravobok a ze všech sil uhýbal před poslední salvou stíhačky TIE nad sebou, která zuřivě páčila z laserů v marných pokusech o zachycení manévru nákladní lodi. Leia Organa Solo zaťala zuby a sledovala, jak jeden z jejich Xplánů rozstřílel imperiální stíhačku na mrak zářícího prachu. Nebe zavířilo okolo kopule Falconu, když se stácel zpátky do původního směru -

"Koukněte se!" zakvílel na sedadle vedle Lei'y Threepio, když k nim z boku zaburácela další stíhačka TIE. Varování bylo zbytečné - Falcon se mezitím s klamnou nemotorností zatočil ve vývrťce do protisměru, ve kterém mohl využít čtveřici laserových děl na spodku lodi. Leia zaslechla přes dveře kabiny wookijský bojový pokřik a stíhačka TIE zmizela stejně jako její předchůdkyně.

"Dobrý zásah, Chewie," zavolal do interkomu Han Solo, jakmile Falcon znovu vyrovnal. "Wedgi?"

"Jsem pořád u tebe, Falcone," okamžitě zazněl hlas Wedge Antillese. "Teď je tu čisto, ale přilítá další vlna stíhaček TIE."

"Jo." Han se podíval na Lei'u. "Miláčku, je to na tobě. Ještě pořád chceš přistát?"

Threepio se maličko elektronicky zajíkl. "Kapitáne Solo, vy zajisté nenavrhujete -"

"Sklapni, zlatouši," zarazil ho Han. "Leio?"

Leia se podívala ven na imperiální hvězdný destruktor a osm dělových křižníků obléhajících sužovanou planetu. Měla to být její poslední diplomatická mise před tím, než se usadí a bude očekávat narození svých dvojčat - rychlá cesta na uklidnění nervózní filvské vlády a projevení odhodlání Nové republiky chránit systémy v tomto sektoru.

"Tím se nedá proletět," řekla váhavě. "A i kdybychom proletěli, pochybuju, že Filvané budou riskovat a kvůli nám otevrou štít. Raději bychom měli vyklouznout."

"To zní moudře," zabručel Han. "Wedgi? Stahujeme se. Držte se nás."

"Souhlasím, Falcone," odpověděl Wedge. "Ale pár minut počkejte, než vypočítáme zpáteční skok."

"Tím se netrap," řekl Han a otočil se na sedadle ke klávesnici navigačního počítače. "Dáme ti čísla odtud."

"Souhlas. Letko Rogue: krycí formaci."

"Viš, už mě to začíná unavovat," řekl Han Leie, když se otáčel zpátky k přidi. "Myslel jsem, že jsi říkala, že tě ti tví nohrijští kamarádi nechají být."

"Tohle nemá s Noghrii nic společného." Leia potřásla hlavou, jak se jí v čele usadilo podivné napětí. Byla to její obrazotvornost, nebo imperiální lodě obklopující Filve ruší formaci? "To si velkoadmirál Thrawn hraje se svými novými křižníky Temné síly."

"Jo," potichu souhlasil Han a Leia zachytila náznak hořkosti v jeho hlase. Ač se všichni snažili přesvědčit Hana o opaku, pořád si dával za vinu, že flotilu Katana neboli Temnou sílu vyfoukl Thrawn Nové republiky před nose.

"Nikdy bych si nepomyslel, že je tak rychle oprávněná," dodal a stočil Falcon od Filvu do hlubin vesmíru.

Leia polkla. Podivné napětí přetrvávalo, jako by vzdálená zlá vůle tlačila na okraje její mysli. "Možná má dost spaartských válců, aby si nakloňoval strojíky a techniky stejně jako vojáky."

"To je bláhovost," odpověděl Han a Leia přes napětí vycítila jeho náhlou změnu nálady, když mačkal tlačítko komlinku.

"Wedgi, podívej se zpátky na Filve a řekni mi, jestli vidím správně."

Z komlinku Leia zaslechla Wedgeovo přemýšlivé nadechnutí. "Zdá se ti, že všechny imperiální jednotky přerušily útok a jdou po nás?"

"Jo. Tak."

"Připadá mi to dost skutečné," odpověděl Wedge. "Je načase odsud zmizet."

"Jo," pomalu řekl Han. "Asi jo."

Leia se na manžela zamračila. V jeho hlase bylo něco... "Hane?"

Han se zeptal s čelem nakrabatěným od přemýšlení: "Před otevřením štítu by Filvané zavolali o pomoc. Je to tak?"

"Ano," opatrně souhlasila Leia.

"A nejbližší základna Nové republiky je Ord Pardron, mám pravdu?"

"Ano."

"Okej. Letko Rogue, měníme kurz na pravobok. Držte se nás."

Pohrál si s klávesnicí a Falcon ostře zahrnul doprava. "Pozor, Falcone - tohle nás vrátí zpátky k té skupině stíhaček TIE," varoval Wedge.

"Tak daleko nepoletíme," ubezpečil ho Han. "Tohle je náš vektor."

Vyrovnal loď v novém kurzu a podíval se na displej pozadí. "Dobrý - pořád se ženou za námi."

Navigační počítač za jeho zády odpípal oznámení, že souřadnice skoku jsou dokončené. Leia se natáhla k tlačítku přenosu informací a ohlásila: "Wedgi, máme vaše souřadnice."

"Zadrž, Falcone" přerušil ji Wedge. "Na pravoboku máme společnost."

Leia se tím směrem podívala a hrdlo se jí stáhlo. Stíhačky TIE už byly tak blízko, že by zachytily každou zprávu, kterou by Falcon Wedgeově letce poslal. Vysláním souřadnic by teď vyzvala imperiální, aby je na opačném konci skoku očekávali s uvítacím výbojem.

"Vaše Výsosti, snad bych já mohl být nápomocen," živě se nabídl Threepio. "Jak je vám známo, plynule ovládám více než šest milionů komunikačních forem. Mohl bych veliteli Antillesovi předat souřadnice v obchodním jazyce Boordů anebo Vaathkreeů, například -"

"A potom jim pošleš překlad?" vmísil se suše Han.

"Zajisté -" Droid zmlkl. "Ach, ne," řekl zmateným tónem.

"No jo, tak si s tím nelam hlavu," odpověděl Han. "Wedgi, nebyl jsi před dvěma lety na Xyquinu?"

"Ano. Aha. Crackenův obrat?"

"Správně. Na dvě: jedna, dva."

Za pilotním krytem zachytila Leia záblesk letky Xplánů v obratu do nové složité eskortní formace okolo Falconu. "Co tím získáme?" zeptala se.

"Cestu ven," odpověděl jí Han a znovu zkontroloval displej pozadí. "Vytáhni si souřadnice, přidej dvojku k druhé číslici každé ze souřadnic a pak celý balík odešli Xplánům."

"Aha," přikývla Leia a pustila se do práce. Zařazení druhé číslice nezmění příliš vzhled jejich únikového vektoru a imperiální na ten trik skočí. Dostanou se sice jen o pár světelných let vedle, ale to k úniku postačí. "Chytré. A tím malým leteckým manévrem, který zrovna předvedli, zatáhli oponu?"

"Ano." Han se znovu podíval na displej pozadí. "Myslím, že už máme dost velký náskok, takže je můžeme setřást," dodal. "Zkusíme to."

Leia se zamračila, protože se jí vybavila stará a dost bolestivá myšlenka: "My neskočíme do světelné rychlosti?"

Han se na ni po straně podíval. "Neboj, miláčku. Dneska hyperdrajv pracuje dobře."

"Doufejme," zašeptala.

"Koukni," pokračoval Han, "dokud honí nás, nemůžou otravovat Filve. A čím dál je odtáhneme, tím víc času bude mít posila z Ord Pardronu na to, aby se k Filvu dostala."

Jasný zelený záblesk, který se minul cíle, přiměl Leiu přejít na jiné téma. "Myslím, že jsme jim poskytli tolik času, kolik jsme mohli." Uvnitř pocítila neklid svých nenarozených dvojčat. "Prosím tě, mohli bychom už odtud pryč?"

Na horním deflektorním štítu Falconu praskl druhý šroub. "Jo, máš pravdu," souhlasil Han. "Wedgi? Jsi připravený na odchod z téhle párty?"

"Stejně jako ty, Falcone," odpověděl Wedge. "Let' napřed - letíme hned za tebou."

"Dobře." Han se natáhl k pákám hyperdrajvu a jemně je stáhl dolů. Za kupolí kabiny se hvězdy změnily v hvězdné čáry, a byli v bezpečí.

Leia se zhluboka nadechla a pomalu vydechovala. Uvnitř ještě stále pocítovala úzkost dvojčat a na okamžik přenesla myšlenky k tomu, aby je utišila. Je to zvláštní pocit, napadlo jí, dotýkat se myslí zabývajících se jen city a čistými vjemy místo obrazy a slovy. Jsou tak odlišné od myslí Hana a Luka a ostatních jejích přátel.

A tolik odlišné od té vzdálené myslí, která rozehrála tenhle imperiální útok.

Za jejími zády se rozevřely dveře a do pilotní kabiny vstoupil Chewbacca. "Pěkná střelba, Chewie," řekl Han Wookiemu, který vměstnával své masivní tělo na sedadlo pro pasažéry vedle Threepio. "Měl jsi ještě nějaké obtíže s ramenem horizontálního ovládání?"

Chewbacca záporně zamručel a tmavýma očima studoval Leiu obličej. Zavrčel otázku. "Jsem v pořádku," ujistila ho Leia a mrkáním potlačovala náhlé a nevysvětlitelné slzy. "Doopravdy."

Podívala se na Hana a zjistila, že i on se na ni zpytavě dívá. "Nebála ses, že ne?" zeptal se. "Byli to jen imperiální. Nic kvůli čemu by se měl člověk vzrušovat."

Potřásla hlavou. "To nebyli jen oni, Hane. V tom bylo ještě něco jiného. Něco jako..." Znovu potřásla hlavou.

"Nevím."

"Snad se to podobalo vaší indispozici u Endoru," snaživě nabízel pomoc Threepio. "Vzpomínáte si - jak jste omdlela, zatímco Chewbacca a já jsme opravovali -?"

Chewbacca varovně zamručel a droid rychle zmlkl. Ale příliš pozdě. "Ne - jen mluv," řekl Han a při pohledu na Leiu se všechny jeho smysly obranně nastražily. "Co to bylo za indispozici?"

"Hane, nic takového se nestalo," skočila do rozhovoru Leia a natáhla se pro jeho ruku. "Když jsme se blížili k Endoru, proletěli jsme místem, kde vybuchla Hvězda smrti. Chvilí jsem kolem sebe cítila něco jako císařovu přítomnost. To je vše."

"Ach, to je vše," sarkasticky poznamenal Han a vrhl na Chewbaccu odměřený pohled. "Chňapne po tobě mrtvý císař a ty to nepovažuješ za dost důležité, aby ses o tom zmínila?"

Leia mu vyhubovala: "Teď se chováš opravdu hloupě. Nebylo v tom nic, čeho by ses měl obávat - rychle to zmizelo a nezůstaly žádné následky. Vážně. A pak to, co jsem cítila na Filvu, bylo úplně něco jiného."

"To rád slyším," řekl Han, který se ještě nechystal opustit předchozí téma. "Prohlídl tě některý lékař po návratu?"

"Ne, neměla jsem čas před -"

"Fajn. Necháš se vyšetřit hned, jak se vrátíme."

S tichým povzdechem přikývla. Tenhle tón znala, a v tomto případě vlastně nemohla ani odporovat. "Dobrá. Pokusím se najít si čas."

Han odsekl: "Čas si uděláš. Anebo nechám Luka, až se vrátí, aby tě zavřel v nemocničním oddělení. Miláčku, myslím to vážně."

Leia stiskla Hanovu ruku a pocítila podobný stisk na srdci. Luke je sám na území Impéria... ale má pravdu, musel se tam vydat. "V pořádku," odpověděla Hanovi. "Nechám se vyšetřit. Slibuji."

"Dobře," řekl a zapátral očima v její tváři. "Takže co jsi cítila u Filvu?"

Zaváhala. "Nevím. Možná to bylo totéž, co cítil Luke na Kataně. Víš - když imperiální vysadili na palubu klony."

"Jo," váhavě souhlasil Han. "Možná. Ty dělové křížníky byly děsně daleko."

"A na nich byli pravděpodobně další kloni."

"Možná. No... asi bych se měl s Chewiem pustit do opravy stabilizátoru iontového toku, než nás opustí úplně."

Miláčku, zvládneš to tu sama?"

"V pohodě," ujistila ho Leia s radostí, že opustili tohle téma. "Jen se do toho pusťte."

Protože druhou variantou byla možnost, na kterou se jí právě teď nechtělo myslet. Už dlouho se vědělo, že císař měl schopnost využívat sílu a s její pomocí přímo řídil svá vojska. Jestliže mistr Jedi, se kterým se na Jomarku Luke setkal, měl tutéž schopnost...

Dotkla se mazlivě svého břicha a soustředila se na dvojici maličkých myslí uvnitř. Ne, o tomhle opravdu nechtěla přemýšlet.

* * *

"Předpokládám, že máte nějaké vysvětlení," řekl Thrawn hrobovým hlasem.

C'baoth pomalu zvedl hlavu od dvojitého kruhu displejů ve velitelské místnosti a pohlédl na velkoadmirála. A s neskrývaným pohrdáním i na ysalamirie ve výživném rámu připevněném ke Thrawnovým ramenům. "Velkoadmirále Thrawne, a máte vy pro mě na oplátku nějaké vysvětlení?" zeptal se.

"Přerušil jste útok na Filve," ignoroval Thrawn otázku. "Pak jste vyslal veškerou údernou sílu na honičku, která skončila ve slepé uličce."

"A vám, velkoadmirále Thrawne, se nepodařilo přivést mi moje Jedi," oplatil mu C'baoth. Pellaeon si s neklidem všiml, jak se postupně zvyšuje tón i síla jeho hlasu. "Vám, vašim ochočeným Noghriům, vašemu celému Impériu - vám všem se to nepodařilo!"

Thrawnovy zářivé oči se přimhouřily. "Skutečně? A bylo také naší vinou, že se vám nepodařilo udržet si Luka Skywalkera, když jsme vám ho my doručili na Jomark?"

"Nedoručili jste mi ho, velkoadmirále Thrawne," trval na svém C'baoth. "Přivolal jsem ho tam já prostřednictvím síly -"

"Zprávu o tom, že se Jorus C'baoth vrátil a že se pohybuje na Jomarku, rozšířila Imperiální zpravodajská služba,"

přerušil ho chladně Thrawn. "Vás tam přivezla Imperiální dopravní služba, dům vám vybrala a zařídila Imperiální dodavatelská služba a maskovanou ostrovní přistávací plochu k vašemu použití vám vystavěla Imperiální stavební služba. Impérium splnilo svou roli, aby dostalo Skywalkera do vašich rukou. To vám se ho tam nepodařilo udržet!"

"Ne!" odsekl C'baoth. "Skywalker Jomark opustil, protože vám utekla Mara Jade, která jeho mysl obrátila proti mně. A za to zaplatí. Slyšíte mě? Za to musí zaplatit."

Thrawn se odmlčel. Nakonec řekl hlasem, který už měl opět pod kontrolou: "U Filvu jste nasadil celou údernou sílu proti lodi Millennium Falcon. Podařilo se vám zajmout Leiu Organu Solo?"

"Ne," zavrčel C'baoth. "Jenže ne proto, že by za mnou nechtěla přijít. Chce. Stejně jako Skywalker."

"Ona chce přijít za vámi?"

C'baoth se usmál. "Strašně moc," řekl a z jeho hlasu se nečekaně vytratila všechna zloba. Téměř jako by se propadal do snu... "Chce, abych učil její děti," pokračoval a pohledem bloudil velitelskou místností. "Abych je vedl po cestách Jedi. Abych je přetvořil k obrazu svému. Protože já jsem mistr. Jediný opravdový mistr."

Podíval se znovu na Thawna. "Musíte mi ji přivést, velkoadmirále Thrawne," řekl napůl slavnostně a napůl prosebně.

"Musíme ji vysvobodit z obklíčení lidí, kteří se děsí její síly. Jestliže ji nevysvobodíme, zničí ji."

"Samozřejmě, že ji musíme vysvobodit," řekl konejšivě Thrawn. "Ovšem musíte tenhle úkol přenechat mně. Potřebuji pouze trochu víc času."

C'baoth se mračil, jak přemýšlel, a ruka mu zajela pod plnovous k medailonu na řetězu zavěšeném na jeho šíji. Pellaeon cítil, jak mu po zádech přeběhl mráz. Ještě si nezvykl na tyhle náhlé pády klona do lepkavého přiseří jeho šílenství. Znal problém raných experimentů s klonováním - spočíval v mentální a emocionální nevyrovnanosti klonů, která byla nepřímo úměrná délce jejich růstového cyklu. Z období Války klonů se zachovalo několik vědeckých pojednání na toto téma a Pellaeonovi se dostal do rukou spis, podle něhož žádný klon, který dosáhl zralosti za dobu kratší než jeden rok, nebyl dostatečně vyrovnaný a nemohl tudíž obstojně přežít vně kompletně přizpůsobeného prostředí.

Pellaeon předpokládal, že mistři klonování problém alespoň částečně vyřešili, vzhledem k destrukci, kterou v galaxii rozpoutali. Ovšem jestli rozpoznali skrytou příčinu šílenství, je jiná otázka.

A Thrawn mohl být docela dobře první, kdo ji rozpoznal.

"Výborně, velkoadmirále Thrawne," řekl nečekaně C'baoth. "Dostanete poslední šanci. A varuji vás: je skutečně poslední. Potom vezmu záležitosti do svých rukou." Pod huňatým obočím mu zablýskly oči. "A další varování: jestli se vám nepodaří splnit ani tenhle maličký úkol, pak vás možná shledám nehodným vedení vojenských sil mého Impéria."

Thrawnovi se zablýsklo v očích a nepatrně sklonil hlavu. "Vaši výzvu přijímám, mistře C'baothe."

"Dobrá." C'baoth zabraný do úvah se znovu usadil v křesle a zavřel oči. "Nyní mě můžete opustit, velkoadmirále Thrawne. Přeji si meditovat a plánovat budoucnost mých Jedi."

Thrawn chvíli beze slova a bez mrknutí upřeně pozoroval C'baotha. Potom přenesl pohled na Pellaeona. "Kapitáne,

doprovodíte mě na můstek," řekl. "Rád bych, abyste se podíval na obranná opatření v systému Ukio."
"Ano, pane," řekl Pellaeon vděčný za jakoukoli záminku, která ho odvede od C'baotha. Nebylo tu něco, na co chtěl Thrawna upozornit? Byl si téměř jistý, že ano. Něco v souvislosti se C'baothem, klony a projektem Mount Tantiss... Ale nevzpomněl si a rezignovaně otázku odložil. Určitě si včas vzpomene.
Obešel kruh displejů a vyšel za svým velitelem.

KAPITOLA 2

Calius saj Leeloo, Město třípytného krystalu v Berchestu, patřil k nejkrásnějším divům v galaxii od vzniku Staré republiky. V podstatě to byl jeden obrovský krystal, který vyrostl na nízkém útesu, kam od nepaměti dopadala tříšť tmavých červenooranžových vod moře Leefari, které se valily na nízký mořský práh a ulpívaly na něm. Zárodek města v něm po desetiletí pečlivě vytesávali berchestští řemeslníci. Jejich následovníci v práci pokračovali a město se pozvolna rozrůstalo.

Calius byl významnou turistickou atrakcí. V dobách největšího rozkvětu Staré republiky si zdejší lidé udělali pohodlný zdroj příjmů z milionů návštěvníků přilákaných úchvatnou krásou města a jeho okolí. Ale zmatky během Válek klonů a následný rozmach Impéria lenošeni odzvonily a město se muselo poohlédnout po jiných zdrojích příjmů.

Turistický ruch utichl, ale zbyly tu po něm kvalitní dopravní tepny spojující Berchest s většinou významných systémů galaxie. Dalo se proto očekávat, že Berchestiané povýší Calius na obchodní centrum. A i když se nemohli měřit se Svivrenem nebo Ketaridem, jistý úspěch se dostavil.

Byl tu jediný problém - Calius byl obchodním centrem na imperiální straně.

Přelidněnou ulicí pochodovala úderná jednotka a v její bílé zbroji se odrážely ostré hrany červenooranžových budov.

Luke Skywalker si stáhl kapuci víc do čela a ustoupil stranou. Necítil u nich žádnou zvláštní ostražitost, ale neměl důvod pokoušet osud tak hluboko v Impériu. Jednotka přešla, aniž by na něho pohlédla, a Luke se s tichou úlevou vrátil k rozjímání o městě. Hrozivě věcný dojem z města plného úderných jednotek, posádek imperiálních lodí odpočívajících zde při mezipřistáních a pašeráků čmucharujících po zakázkách podivně ostře kontrastoval s jeho tichou krásou.

A v té tiché kráse se skrývalo něco mnohem nebezpečnějšího než pouhé imperiální komando.

Skupina klonů.

Tak si to aspoň myslela Zpravodajská služba Nové republiky. Po pečlivém prosetí tisíců zachycených úředních imperiálních hlášení označila Calius a systém Berchest za překladiště ohromného množství lidských dvojníků, ze kterých veloadmirál Thrawn začal formovat posádky lodí své válečné flotily.

Té záplavě je třeba učinit přítrž, což znamená najít a zničit klonovací zařízení. A což taky znamená vypátrat, odkud vede dopravní linka do tohoto překladiště. A předtím se přesvědčit, že transport klonů skutečně Caliem prochází.

Dva bloky před Lukem se na rohu vynořila skupina lidí v zavínovacích tunikách obchodníků ze Svivrenu a Luke k nim vyslal sílu jako už tolikrát v minulých dvou dnech - podivná aura, kterou vnímal při útoku klonů na Kataně, obchodníkům chyběla.

Jeho pozornost však upoutalo něco jiného. Téměř mu to v přívalu vnímání myšlenek lidí a cizích bytostí uniklo.

Chladná vypočítavá mysl, se kterou se už určitě setkal, ale kterou se mu v tom množství vjemů nepodařilo identifikovat. Osoba, které takhle mysl patřila, naopak dobře věděla, že Luke je ve městě. A pozorovala ho.

Luke se zašklebil. Sám na území nepřítele, s lodí na městské přistávací ploše dva kilometry odtud, ozbrojený pouze světelným mečem, který ho prozradí hned, jak ho vytáhne z tuniky - to nebyly zrovna nejlepší vyhlídky.

Ale ovládá sílu... a ví o svém pronásledovateli. Jejich šance jsou vyrovnané.

Pár metrů nalevo začínal klenutý mostní tunel pro pěší. Luke k němu zahrnul a přidal do kroku. V paměti si z plánu města vybavoval, kam most vede. Přes ledovou řeku do luxusní čtvrti s výhledem na moře. Cítil, že jeho pronásledovatel vešel za ním do tunelu. Jak se Luke vzdálil od zmateného přívalu myslí v přelidněné obchodní čtvrti, podařilo se mu určit totožnost muže.

Nebylo to tak zlé, jak se obával. Za ohybem, zakrývajícím druhý konec tunelu, se Luke zastavil a čekal.

Pronásledovatel došel jen k ohybu, jako by tušil, že ho jeho protivník očekává. Luke zaslechl, jak muž vytahuje blaster - "To nemusíš," řekl tiše. "Jsme tu sami."

Krátké zaváhání. Luke zachytil záblesk překvapení. Pak se vynořil Talon Karrde.

"Koukám, že všehomír ještě nevyčerpal všechny svoje triky a pořád mě překvapuje," řekl a s náznakem úklony zastrčil blaster do pouzdra. "Považoval jsem tě za potenciálního zvěda Nové republiky. Ale musím přiznat, že ty ses poslední, koho bych od nich čekal."

Luke ho pozoroval a snažil se pozorně číst v jeho úmyslech. Naposled se setkali po bitvě o Katanu a tehdy Karrde prohlásoval, že on i jeho pašeráci zůstanou v téhle válce neutrální. "A co bys udělal, až bys to věděl najisto?"

"Určitě bych tě neudal, jestli jsi měl tohle na mysli," odpověděl Karrde a přejel očima po tunelu. "Jestli ti to nevádí, šel bych dál. Berchestiané se obvykle v těchto místech nevybavují. Divil by ses, jak daleko se tunelem nesou hlasy."

Kdyby na ně někdo na opačném konci nastražil past, Luke by to vytušil dřív, než by k ní došli. "Souhlasím," řekl a ukázal Karrdovi, aby šel před ním.

Karrde mu se sardonickým úsměvem poděkoval. "Nevěříš mi, co?" Otřel se o Luka a vydal se dál tunelem.

Luke s ním vyrovnal krok a řekl omluvně: "To je vliv Hana. Hana nebo tebe. Nebo možná Mary."

Zachytil změnu v Karrdově mysli. Rychlý záblesk zájmu, který zase rychle pohasl. "Mara - jak se jí vede?"

"Už je skoro zdravá," ubezpečil ho Luke. "Lékaři říkali, že není těžké vyléčit poškození nervového systému, ale že to nějakou chvíli trvá."

Karrde přikývl a upřeně se zadíval před sebe. Pak poněkud váhavě poznamenal: "Jsem vám vděčný, že se o ni staráte."

Naše zdravotnické zařízení by to nevládlo."

Luke odbyl jeho dík mávnutím ruky. "Aspoň ti můžeme trochu oplatit pomoc, kterou jsi nám poskytl v bitvě o Katanu." "Dejme tomu."

Z tunelu vyšli na ulici. Byla podstatně volnější než ta na opačném konci. Nad okolními budovami čněly tři důmyslně vytesané věže vládního komplexu. Luke vyslal sílu a rychle prozkoumal kolemjdoucí. Nic. Zeptal se Karrda: "Máš někde namířeno?"

Karrde zavrtěl hlavou. "Toulám se po městě," nedbale odpověděl. "A ty?"

"Já taky," pokusil se Luke o stejný tón.

"S nadějí, že uvidíš jednu nebo dvě známé tváře? Nebo třeba tři, čtyři, pět stejných tváří?"

Takže Karrde věděl nebo uhádl, co tady Luke dělá. Ani ho to nepřekvapilo. "Jestli jsou tu k vidění, uvidím je," odpověděl. "Nepředpokládám, že bys měl informace, které by mi to usnadnily?"

"Možná, že mám," řekl Karrde. "Máš dost peněz, aby sis je koupil?"

"Asi ne, jak znám tvé ceny," poznamenal Luke. "Ale mohl bych ti ty peníze poslat na účet, až se vrátím."

"Jestli se vrátíš," oplatil mu Karrde. "Když uvážím, kolik imperiálních jednotek tě v tomhle okamžiku odděluje od bezpečného území, nemůžu tě považovat za dobrou investici s malým rizikem."

Luke zvedl obočí: "Ve srovnání s pašerákem, který je v čele imperiálního seznamu hledaných osob?"

Karrde se zasmál. "Co se toho týče, Calius je jedním z mála míst na imperiálním území, kde jsem v naprostém bezpečí."

Znám se už několik let s guvernérem Berchestu. Existují totiž jisté dodávky, které považuje za důležité a které mu můžu poskytnout jenom já."

"Válečné dodávky?"

"Skywalkere, já ve vaší válce nebojuju," připomněl chladným tónem Karrde. "Jsem neutrální a míním jím zůstat. Myslím, že jsem to tobě i tvé sestře dost jasně vysvětlil, když jsme se loučili."

"Ano, řekl jsi to jasně," souhlasil Luke. "Jen mě napadlo, jestli události minulého měsíce třeba neovlivnily tvůj názor."

"Představa, že velkoadmirál Thrawn má přístup ke klonovacímu zařízení, se mi moc nezamlouvá," připustil. "V dlouhodobé perspektivě to posouvá rovnováhu sil v jeho prospěch, a to nikoho z nás moc netěší. Přesto se mi zdá, že tvoje strana reaguje přehnaně."

"Nechápu, jak to můžeš považovat za přehnané," poznamenal Luke. "Impérium má téměř dvě stě bitevních křižníků flotily Katana. A teď i neomezený přísun klonů, ze kterých dělá posádky."

"Slovo neomezený bych taky zrovna nepoužil," zareagoval Karrde. "Když chceš klony mentálně stabilní, abys jim mohl svěřit bitevní loď, musíš je nechat určitou dobu dozrávat. Jak to tak tahám z paměti, minimum je jeden rok."

"Říkáš jeden rok?"

"Jako absolutní minimum. V materiálech z doby před Válkami klonů se mluví o třech až pěti letech jako o přiměřené době. Je to samozřejmě rychlejší než růstový cyklus člověka, ale to není důvod k panice."

Luke vzhledl k sluncem zalitým věžím, jejichž červenooranžová barva ostře kontrastovala se vzdutými bílými mračny ženoucícími se od moře. "A co mi odpovíš, když ti řeknu, že růstový cyklus klonů, kteří na nás na Kataně zaútočili, byl kratší než rok?"

"Přijde na to, o kolik byl kratší," pokrčil rameny Karrde.

"Celý cyklus trval patnáct až dvacet dní."

Karrde prudce zastavil. "Kolik?" s úžasem zíral na Luka.

"Patnáct až dvacet dní," opakoval Luke a také se zastavil.

Karrde na něho dlouho upřeně zíral. Pak se pomalu odvrátil a pokračoval v chůzi. "Nemožné. To musí být omyl."

"Můžu ti dát kopii studie."

Karrde zamyšleně přikývl. "Pak by to vysvětlilo tu věc s Ukiem."

Luke se nechápavě zatvářil. "S Ukiem?"

"Hm, asi jsi tu nějakou chvíli nebyl. Imperiální podnikli přede dvěma dny rozsáhlý útok na vybrané cíle v sektorech Abrion a Dufilve. Dost poškodili vojenskou základnu na Ord Pardronu a dobyli systém Ukio."

Luke cítil, jak se mu sevřel žaludek. Ukio bylo jedním z pěti předních výrobců potravin na území Nové republiky.

Samotný útok na sektor Abrion - "Jak moc Ukio poničili?"

"Zřejmě moc ne," odpověděl Karrde. "Od svých lidí vím, že ho imperiální zabrali, aniž by se dotkli planetárních štítů nebo obrany země-vesmír."

Pocit žaludeční nevolnosti zesílil. "Něco takového jsem považoval za nemožné."

"Velkoadmirálové se vybírali právě na základě talentu dělat nemožné," poznamenal suše Karrde. "O útoku zatím máme jen útržkovité zprávy. Bude zajímavé dovědět se, jak to tam velkoadmirál sehrál."

Takže Thrawn má dělové křižníky z flotily Katana a klony, kterými křižníky osadil - a teď má také zdroj potravin pro své klony. Luke pomalu řekl: "Tohle není obyčejný začátek další série nájezdů. Impérium se chystá na pořádnou ofenzívu."

"Vypadá to tak," přikývl Karrde. "Mimochodem, řekl bych, že tohle je úkol jako stvořený pro tebe."

Luke se s naléhavostí zeptal: "A nic z toho tě nepřimělo k tomu, abys změnil názor?"

"Skywalkere, já se k Nové republice nepřidám. Z mnoha důvodů. A neposledním z nich je to, že nemůžu věřit jistým vládním představitelům."

"Hm, Fey'lya se pěkně zdiskreditoval -"

Karrde ho zarazil: "Nemíním jsem tím jenom jeho. Víš stejně dobře jako já, nakolik se pašerákům vždycky přálo na Mon Calamari. Když se teď admirál Ackbar dostal zpátky na svůj post radního a vrchního velitele, musíme si my v obchodu znovu hlídat záda."

"Ale jdi," odfrkl Luke. "Snad si nemyslíš, že má Ackbar čas starat se o pašeráky?"

Karrde se zatrpkle usmál. "Ne. Jenom nejsem ochotný riskovat život."

Slepá ulička. "No dobrá," uzavřel to Luke. "Předjeme na čistě obchodní úroveň. Potřebujeme znát pohyby a záměry imperiálních, a to je věc, kterou asi sleduješ. Můžeme si tuhle informaci od tebe koupit?"

Karrde se zamyslel. "To by šlo," opatrně odpověděl. „Ale jedině v tom případě, když budu mít právo rozhodnout, co vám prodám. Nechci, abyste z mé skupiny udělali tajnou ruku své Zpravodajské služby."

"Platí," souhlasil Luke. Bylo to méně, než v co doufal, ale lepší než nic. "Jakmile se vrátím, otevřu ti u nás účet."

"Můžeme začít obchodovat s přímými informacemi," řekl Karrde a rozhlédl se po budovách z krystalu. "Proč se vlastně vaši lidé zaměřili na Calius?"

"Odpovím ti něčím lepším," řekl Luke. Intuice jeho mysli byla slabá, ale neklamná. "Co když potvrdím, že tu kloni jsou?"

"Kde?" zeptal se ostře Karrde.

"Tam někde," odpověděl mu Luke a ukázal trochu vpravo. "Může to být tak půl kilometru odtud, těžko říct."

"V jedné z věží," odhadl Karrde. "Pěkné a bezpečné místočko - a hezky schované před slídily. Zajímalo by mě, jestli se tam dá někudy nakouknout."

Luke ho přerušil: "Počkej - jsou v pohybu." Zamračil se, jak se snažil udržet spojení. "Míří... k nám, ale ne úplně k nám."

"Asi je stěhujou na přistávací plochu," řekl Karrde. Rozhlédl se a ukázal napravo. "Nejspíš to vezmou ulicí Mavrille - dva bloky tímhle směrem."

Zrychlili krok, ale jen natolik, aby nevzbudili pozornost. Za tři minuty byli na místě. "Vezou je asi v nákladním autě nebo lehkém transportéru," řekl Karrde, když našli místo, odkud měli rozhled na celou ulici a nepřekáželi přitom chodcům. "Něco vyložené vojenského by bylo nápadné."

Luke přikývl. Vybavil si Mavrille na mapě - byla to jedna z širších ulic, které řemeslníci vytesali pro vozidla. Výsledkem byla pořádně hustá doprava. Luke si povzdchl: "Mít tak s sebou makrodalekohled!"

"I bez něho jsi dost nápadný," poznamenal Karrde a natáhl krk nad proudící davy. "Vidíš je?"

"Určitě jedou tudy," odpověděl Luke. Vyslal sílu a pokusil se rozeznat mysl klonů od změtí ostatních myslí a myšlenek kolem sebe. "Odhaduju, že jich je dvacet až třicet."

"Takže nákladní transportér," rozhodl Karrde. "Teď jeden přijíždí - těsně za tím spídrem z Trastu."

"Vidím," nadechl se Luke a soustředil všechny schopnosti Jediho. "Jsou to oni," zamumlal a po zádech mu přeběhl mráz.

"Dobře," řekl Karrde chmurně. "Pořádně se dívej, možná mají otevřenou nějakou větračku."

Transportér se blížil na svých repulzátorech a najednou se kousek před nimi zarazil, když si řidič spídrů jedoucího vpředu pozdě vzpomněl, že má zahnout. Začal manévrovat kolem rohu a zablokoval všechna vozidla za sebou.

"Počkej tady," řekl Karrde a vecpal se do proudu chodců, kteří šli tím směrem. Luke zkoumal ostražitě okolí, jestli je někdo nepoznal. Pokud to byla promyšlená past na zvědy z jiných světů, nadešla nejlepší chvíle, aby sklapla.

Spídr konečně odbočil a transportér se rozjel. Minul Luka a zmizel za jednou z červenooranžových budov. Luke zašel do postranní uličky a čekal. Karrde se objevil za minutu. "Dvě větračky byly otevřené, ale neviděl jsem dovnitř natolik, abych měl jistotu," řekl Lukovi a lapal po dechu. "Co ty?"

Luke zavrtěl hlavou: "Taky jsem nic neviděl. Ale byli to oni. Vím to jistě."

Karrde chvíli koukal Lukovu tvář. Pak přikývl. "Dobře. Co dál?"

"Jdu se kouknout, jestli bych nemohl odstartovat z planety před nimi. Kdyby se mi podařilo zjistit jejich hyperkosmický vektor, možná bychom dokázali určit, kam směřují." Tázavě zvedl obočí. "I když dvě lodě by toho zjistily víc."

Karrde se pousmál: "Promiň, že tvou nabídku odmítám. Lítání v tandemu se zvědem Nové republiky bych těžko mohl označovat za dodržování neutrality." Rozhlédl se po ulici za Lukovými zády. "Budu je raději sledovat odsud. Pokusím se vystopovat, odkud se berou."

"To není špatný nápad," souhlasil Luke. "A já bych měl vyrazit k přistávací ploše a připravit loď."

"Zůstanu ve spojení," slíbil Karrde. "A ať je to konto pěkně štědrý!"

* * *

Guvernér Staffa stál u okna v nejvyšším poschodí věže Ústřední vlády. Spokojeně odfrkl a podal makrodalekohled človíčkovi přeshlapujícímu vedle něho. "V pořádku, Fingale, byl to on. Luke Skywalker osobně."

"Domníváte se, že si všiml speciálního transportu?" zeptal se Fingal a nervózně svíral makrodalekohled.

"Ale samozřejmě, že si ho všiml," zavrčel Staffa. "Myslíš si, že byl na Marville Street na zdravotním špacíru?"

"Pouze jsem myslel -"

"Nemysli, Fingale," skočil mu do řeči guvernér. "Nemáš na to náležité vybavení."

Pomalů došel ke stolu a vzal si záznamník se směrnicí velkoadmirála Thrawna. Podle guvernérova osobního názoru byla směrnice ještě divnější než záhadné přesuny jednotek, které v poslední době na Galii provádělo imperiální vrchní velení. Za daných okolností však neměl na vybranou a nezbylo mu než věřit, že Thrawn ví, co dělá.

"Chci, abys odeslal zprávu na imperiální hvězdný destruktor Chimaeru," oznámil Fingalovi a opatrně sesunul své objemné tělo na židli. Přes stůl mu strčil svůj záznamník. "Tady je kód. Sděl velkoadmirálu Thrawnovi, že Skywalker byl na Galii a že jsem ho osobně viděl těsně u speciálního transportu. A že mu bylo v souladu s velkoadmirálovou směrnicí umožněno odletět z Berchestu bez zadržení."

"Ano, guverněre," odpověděl Fingal a udělal si poznámku. Pokud považoval zvěda z Rebelie, toulajícího se svobodně po území imperiálních za něco neobvyklého, nedal to najevo. "Guverněre, a co s tím druhým? S tím, co tam byl se Skywalkerem?"

Staffa se hryzl do rtů. Odměna vypsána za Talona Karrda v současnosti dělala téměř padesát tisíc - pěkná sumička, dokonce i pro člověka s platem a prémie planetárního guvernéra. Bylo jasné, že jednoho dne skončuje se svými

tichými obchody s Karrdem. Snad je ten den konečně tady.

Ne. Není. Možná později, až se přiblíží vítězství a dodávky od soukromníků budou spolehlivější. Ale prozatím ne. "Ten není důležitý," odpověděl Fingalovi. "Je to zvláštní agent, kterého jsem poslal, aby toho zvěda z Rebelie pomohl vytáhnout na světlo. Pusť ho z hlavy. Zakóduj zprávu a odešli ji."

"Ano, pane," přikývl Fingal a vydal se ke dveřím.

Panel dveří se rozevřel... a jak Fingal vycházel, podivně se mu zablesklo v očích. Musela to být jenom zvláštní hra světla dopadajícího sem zvnějšku, pomyslel si Staffa. Kromě bezmezní věrnosti vůči svému guvernérovi byl nejvýraznějším a nejkouzelnějším prvkem Fingalovy osobnosti bezmezný nedostatek představitivosti.

Staffa se zhluboka nadechl, pustil z hlavy Fingala, zvědy z Rebelie i samotného velkoadmirála, opřel se o opěradlo a začal přemýšlet o tom, jak využije zásilku, kterou mu Karrdovi lidé právě teď vykládali na přistávací plochu.

KAPITOLA 3

Mara Jade se probouzela z hlubokého spánku, pomalu, jako by stoupala po dlouhém schodišti. Otevřela oči, rozhlédla se po měkce osvětleném pokoji a přemýšlela, v které části galaxie asi je.

Ležela na nemocničním oddělení - to pochopila z biomonitorů, harmonikových přepážek v pokoji a polohovacích lůžek rozestavených kolem jejího. Nebylo to Karrdovo zdravotnické zařízení, alespoň ne to, které znala.

Byla sama, ale věděla, že ne nadlouho. Tiše se svezla z lůžka, zvolna si dřepala a přitom si ověřila svůj fyzický stav.

Žádná bolest, žádná závrať, žádné viditelné zranění. Vklouzla do županu a pantofli připravených u lůžka, tiše se přikradla ke dveřím a duševně se připravila na to, že zlikviduje všechno, co za nimi najde. Mávla proti čidlu dveří a proskočila rozevřeným panelem do předsíně -

A v náhlém zmatku se zarazila.

"Jé ahoj Maro!" vyhrkl překvapeně Ghent, skloněný nad terminálem počítače, a znovu se vrátil ke své práci. "Jak se cítíš?"

"Docela dobře," odpověděla a zírala na něho v usilovné snaze vyvolat si vzpomínky. Ghent patří ke Karrdovi a je pravděpodobně nejlepší dešifrovač v galaxii. Jestliže sedí u počítače, znamená to, že nejsou vězni - ledaže by byl jejich věznitel tak neuvěřitelně hloupý a pustil maniaka na šifry k terminálu.

Vlastně ho do sídla Nové republiky do Koruskantu poslala sama. Bylo to na Karrdův pokyn a těsně před tím, než sehnala Karrdovy lidi a přivedla je do bitvy o Katanu.

Tam navedla svůj Z95 proti imperiálnímu hvězdnému destruktoru... skvěle se katapultovala a pak proletěla iontovým paprskem. Ten ji zmrazil nouzové vybavení a zanechal ji v mezihvězdném prostoru, odváto do neznáma, navěky ztracenou.

Rozhlédla se. Zdá se, že navěky netrvalo tak dlouho. "Kde to jsme?" zeptala se, i když měla dost jasnou představu o odpovědi.

"Ve starém imperiálním paláci na Koruskantu," odpověděl Ghent a trochu se zamračil. "V nemocničním křídle. Museli ti trochu poopravit nervové dráhy. Nevzpomínáš si?"

"Mlhavě," přiznala se Mara. Ale jak se jí podařilo odstranit z paměti poslední pavučinku, všechno do sebe zapadlo.

Zamrzlé nouzové vybavení katapultu, zvláštní pocit lehkosti a zaražení v hlavě, když se propadala do náručí spánku v temnotách. Pravděpodobně měla nedostatek kyslíku, než ji našli a dostali na loď.

Ne. To nebyli oni, ale on. Existuje jediný člověk, který dokáže najít v hlubinách mezi bitevními troskami jeden jediný rozbitý katapult. Luke Skywalker, poslední z rytířů Jedi.

Člověk, kterého chce zabít.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

Udělala krok zpátky a opřela se o veřeje, jak se jí náhle podlomila kolena. V hlavě jí zněla ozvěna císařových slov. Císař umíral, a ona byla právě tady, v tomhle světě a v téhle budově. Z jeho myšlenek vyčetla, že ho Skywalker srazil k zemi - a tím ji zničil život.

"Vidím, že jste se už probudila," ozval se cizí hlas.

Mara otevřela oči. Od protilehlých dveří k ní rychle kráčela žena středního věku v lékařské tunice a za ní trylkoval droid typu Emdé. "Jak se cítíte?"

"Dobře," odpověděla Mara a náhle si uvědomila, že by ženu nejraději uhodila. Tihle lidé - tihle nepřátelé Impéria - nemají právo být v paláci císaře...

Opatrně se nadechla a potlačila záchvěv emocí. Lékařka se na chvíli zastavila s profesionálním výrazem znepokojení. Ghent, který na okamžik zapomněl na své miláčky počítače, se na Maru díval se stejným neklidem. "Omlouvám se," zamumlala, "zdá se mi, že ještě pořád nejsem ve své kůži."

Lékařka přikývla: "To je pochopitelné. Vždyť jste byla měsíc na lůžku."

Mara na ni vytréštila oči. "Měsíc?"

"No, skoro měsíc," opravila se lékařka. "Nějakou dobu jste taky byla v bakteriální lázni. Nemějte obavy, při obnově nervových drah jsou krátkodobé problémy s pamětí běžným jevem, ale po ukončení léčby zmizí."

"Chápu," odpověděla Mara mechanicky. Měsíc. Ztratila tu celý měsíc. Mezitím -

"Nahore jsme pro vás vybrali apartmá, kam se můžete přestěhovat, jakmile se na to budete cítit," pokračovala lékařka.

"Mám zjistit, jestli je připravené?"

Mara se na ni podívala. "To by bylo fajn," odpověděla.

Lékařka vytáhla komlink a zapnula ho. Jak začala mluvit, Mara přešla ke Ghentovi a zeptala se: "Jak v té době probíhala válka?"

"Ale, Impérium dělalo normální problémy," odpověděl a mávl rukou k nebi. "Lidi tu pěkně pobláznili. Ackbar a Madine

lítají jak šílenci. Snaží se útočníky zatlačit nebo odříznout - tak nějak."

Mara pochopila, že z Ghenta víc informací na téma současné události nedostane. Kromě vášně pro pašerácký folklór ho doopravdy zajímalo jen luštění kódů na počítači.

"Počkej," obrátila se na Ghenta, "Ackbar zase velí? Chceš tím říct, že už jsi ho očistil?"

"Jasně," odpověděl. "Ten podezřelý bankovní převod, okolo kterého radní Fey'lya nadělal takovej rozruch, byl podvod - ti chlapíci, co udělali elektronickou vloupačku, mu to připsali na účet. Asi Imperiální zpravodajská služba - čmouchali tam okolo všech programů. No jasně - hned druhý den, co jsem se sem dostal, jsem to prokázal."

"Dokážu si představit jejich nadšení. Ale proč tady ještě zůstáváš?"

"No..." Na chvilku ho to vyvedlo z míry. "Jednak si mě tu ještě nikdo nevyzvedl." Jeho obličej se rozzářil. "A pak je tu někdo, kdo posílá Impériu informace v jednom opravdu parádním kódečku. Generál Bel Iblis tvrdí, že mu imperiální říkají zdroj Delta a že jim je dodává rovnou z paláce."

"A tebe požádal, abys na ten kód přišel," přikývla Mara a ušklíbla se. "Předpokládám, že ti nenabídl peníze ani nic jiného?"

"No..." pokrčil rameny, "asi jo. Nepamatuju se, fakt."

Lékařka zastrčila komlink do tuniky. "Za chvíli tu bude vaše průvodkyně."

"Děkuju," odpověděla Mara a odolávala pokušení říct, že se v císařském paláci vyzná i ve spánku líp než kterýkoli průvodce za bílého dne. Spolupráce a zdvořilost - to je klíč k tomu, aby se s Ghentem dostali na loď a pryč odtud i z jejich války.

Dveře za lékařkou se otevřely a do pokoje vplula vysoká žena s třpytivě bílými vlasy. "Dobrý den, Maro," usmála se s důstojností. "Jsem Winter, pobočnice princezny Leiy Organy Solo. Jsem ráda, že vás opět vidím na nohou."

"Taký jsem ráda, že na nich stojím," pokusila se o zdvořilý tón Mara. Další člověk ze Skywalkerova okolí. To jí tak scházelo. "Vy mě tady budete provázet?"

"Provázet, pomáhat, cokoli budete v příštích několika dnech potřebovat," odpověděla Winter. "Princezna Leia mě požádala, abych se o vás postarala, dokud se ona a kapitán Solo nevrátí z Filvu."

"Nepotřebuju pomoc. Nepotřebuju, aby se o mě někdo staral. Potřebuju jediné loď," odsekla Mara.

"Pracuji na tom," řekla Winter. "Doufám, že pro vás brzy nějakou najdeme. Mohu vás teď doprovodit do vašeho apartmá?"

Mara skryla úšklebek. Násilníci z Nové republiky jí velkodušně nabízejí pohostinnost v paláci, který býval jejím domovem. "To je od vás velmi milé," poděkovala a snažila se, aby to neznělo sarkasticky. "Jdeš, Ghente?"

"Jdi napřed," odpověděl roztržitě Ghent s pohledem upřeným na obrazovku počítače. "Chci si ještě chvilku pohrát s tímhle kouskem."

Winter Maru ujistila: "Bude tu o něho postaráno. Tudy, prosím."

Vyšli z předsíně a zamířili k zadnímu křídlu paláce. "Ghentovo apartmá je hned vedle vašeho," vysvětlovala Winter cestou, "ale myslím, že tam minulý měsíc byl nejvýš dvakrát. Udělal si přechodné bydliště z předsíně vašeho pokoje, kde vás mohl mít na očích."

Mara se zasmála. Ghent, který strávil přibližně devadesát procent svého aktivního času v jiném světě, nebyl zrovna člověk, kterého by si vybrala za ošetřovatele nebo tělesnou stráž. Ale byla to důležitá informace. "Oceňuju, že se vaši lidé o mě starají," poděkovala.

"To je to nejmenší, čím jsme vám mohli vyjádřit vděčnost za vaši pomoc v bitvě o Katanu."

"To byl nápad Karrda," poznamenala úsečně Mara. "Za pomoc vděčíte jemu, ne mně."

Winter odpověděla: "Ano. Ale i vy jste pro nás riskovala život. Na to nezapomeneme."

Mara zašilhala po bělovlasé ženě. Přčetla si císařovy záznamy o všech představitelích Rebelie včetně Leiy Organy, ale Winter se v nich nikde neobjevila. Zeptala se: "Jak dlouho jste u Organy Solo?"

"Vyrůstaly jsme spolu na královském dvoře v Alderaanu," odpověděla Winter se sladkobolným úsměvem. "V dětství jsme se spřátelily, a když začínala pracovat v galaktické politice, její otec mě jmenoval princeznicou pobočnicí. Od té doby jsem s ní."

"Nevzpomínám si, že bych o vás slyšela z dob rozkvětu Rebelie," zkoušela to Mara opatrně.

"Většinu války jsem strávila na cestách z planety na planetu pro Dodavatelskozásobovací službu," odpověděla Winter. "Jestliže se mým spolupracovníkům podařilo dostat mě pod nějakou záminkou do skladiště nebo depa, dokázala jsem jim pak popaměti zakreslit plánek rozmístění věcí, které potřebovali. Následující nájezdy mohly být rychlejší a bezpečnější."

Maře to došlo a přikývla. "Takže vy jste ten Zakreslovač s dokonalou pamětí."

Winter mírně nakrabatila čelo: "Ano, bylo to jedno z mých krycích jmen. Za ta léta jsem jich vystřídala mnoho."

"Aha," poznamenala Mara. Sama si pamatovala pěknou řádku hlášení zpravodajské služby o záhadném Zakreslovači z Rebelie. Pocházely většinou ze zdvořile vzrušených hádek o jeho či její totožnosti. Uvažovala, jestli ti lovci informací na ni někdy přišli.

Došly k turbovýtahům v zadním křídle císařského paláce, jedné z největších inovací, které císař nechal po dobytí paláce provést. Ušetřily spoustu kroků nahoru a dolů po širokém schodišti v křídle pro návštěvy... a zakryly další císařovy změny v paláci. "Je to problém sehnat pro mě loď?" zeptala se Mara.

"Problém se jmenuje Impérium," řekla Winter a přivolala výtah. "Zahájilo proti nám rozsáhlé útoky, a tím v podstatě zablokovalo všechny naše lodě, od malých nákladních lodí výš."

Mara se zamračila. Rozsáhlé útoky proti silnějšímu nežly dohromady s velkoadmirálem Thrawnem. "Je to zlé?"

"Dost zlé," poznamenala Winter. "Nevím, jestli to víte, ale vyhráli boj o flotilu Katana. Než jsme se tam dostali, stačili přestěhovat téměř stoosmdesát křižníků. Když to spojíte s jejich novým bezedným zdrojem posádek a vojáků,

rovnováha sil se nepříznivě posunula."

Mara s pocitem hořkosti souhlasila. Tohle šlo dohromady s Thrawnem. "Jinak řečeno, málem jsem si způsobila zbytečnou smrt."

"Jako spousta jiných lidí, pomůželi vám to," odměřeně poznamenala Winter.

Výtah dosedl. Nastoupily a Winter zmáčkla tlačítko obytné části. "Ghent se zmínil, že vás Impérium znepokojuje," pokračovala Mara při rozjezdu. "Mělo mě napadnout, že dešifrování, kterým tu žije, musí být důležité."

"To je slabé slovo," trpce podotkla Winter. "V posledních pěti dnech jsme ztratili kontrolu nad čtyřmi sektory a u dalších třinácti je to otázka času. Nejhorší je ztráta potravinových kapacit na Ukiu. Zabrali je nějakým záhadným způsobem bez poškození."

Mara se zašklebila. "To tam zaspali?"

Winter zaváhala. "Podle předběžného vyšetřování ne. Šíří se zvěsti o tom, že imperiální použili novou superzbraň, která dokázala prostřelit ukiánský planetární štít. Snažíme se na to přijít."

Mara polkla a v paměti se jí vybavila vzpomínka na speciální štíty staré Hvězdy smrti. Taková zbraň v rukou стратега, jakým je velkoadmirál Thrawn...

Zaplašila vzpomínky. Tohle není její válka. Karrde slíbil, že zůstanou neutrální. "Myslím, že bych se měla raději spojit s Karrdem a zjistit, jestli pro nás někoho nemůže poslat," odpověděla.

"Bude to asi rychlejší než čekat, až se uvolní některá z našich lodí," souhlasila Winter. "Nechal mi tu záznamník se jménem kontaktní osoby, přes kterou mu zprávu můžete poslat. Říkal, že budete znát šifrovací kód."

Vystoupily na poschodí pro hosty guvernéra, které nechával císař po dobu svého panování neobsazené. Projít kolem dveří se starodávnými veřejemi a ručně vyřezávaného cizokrajného nábytku znamenalo přenést se o tisíc let do minulosti. Winter odemkla jedny z vyřezávaných dveří a otevřela. "Kapitán Karrde vám sem po bitvě o Katanu nechal poslat vaše šaty a osobní věci. Jestli na něco zapomněl, opatřím vám to. Tady je ten záznamník," dodala a vytáhla ho z tuniky.

"Děkuju," řekla Mara a zhluboka se nadechla. Apartmá bylo zařízené nábytkem z fijiského dřeva z Cardooinu. Zaplavila ji jeho jemná vůně po růžích.

"Jestliže budete cokoli potřebovat, zavolejte důstojníkovi ve službě," řekla Winter a ukázala na stůl. "Teď právě probíhá zasedání Rady, kterého se musím účastnit, takže budu k zastížení až později."

"Můžete klidně jít," řekla Mara. "A díky!"

Winter se usmála a odešla. Mara znovu vdechla vůni fijiského dřeva a pracně potlačila vzpomínky. Teď byla tady - a jednou z císařových instrukcí, které do ní tak často vtloukal, bylo, že první věcí je ladit s okolím. Což znamenalo přestat vypadat jako uprchlík z nemocničního oddělení.

Karrde tu nechal dobrý výběr šatů: koktejlové šaty, dvě soupravy neurčitého typu, které se daly vzít do ulic stovek světů, aniž by člověk působil výstředně, a čtyři docela rozumné napůl tuniky a napůl kombinézy, které obyčejně nosila na lodi. Oblékla se do jedné z nich a začala se probírat ostatními věcmi. S trochou štěstí, možná i Karrdovy předvídavosti -

Bylo tam: předloketní pouzdro jejího malého blasteru. Samozřejmě beze zbraně - sebral ji kapitán Adamantu a imperiální jí ji hned tak nevrátí. A hledat duplikát v arzenálech Nové republiky by bylo maření času.

Naštěstí existovalo jiné řešení.

Na každém patře obytného bloku císařského paláce byla rozsáhlá knihovna. A v každé bývalo pouzdro na datakarty Úplných dějin Malého Corvisu. Corvis se ničím výjimečným do dějin nezapsal, takže počet těch, kdo si pouzdro vytáhli z regálu, byl mizivý. Nehledě na to, že v pouzdře žádné datakarty nebyly.

Blaster se trochu lišil od toho, který jí sebrali imperiální. Baterie však byla dostatečně nabitá a zbraň pasovala do jejího pouzdra. A to bylo hlavní. Kdyby se teď cokoli stalo, propukla tu válka nebo boj o pozice v Nové republice, měla aspoň šanci se bránit.

Hlavou jí proletěla znepokojivá myšlenka. Co myslela Winter tím bezedným zdrojem posádek a vojáků? Že by přešlo víc systémů Nové republiky k imperiálním? Nebo že by Thrawn objevil dosud neznámý svět zralý na odvody do armády?

Na tohle se bude muset zeptat. Ale nejdřív pošle zašifrovanou zprávu na kontaktní adresu. Čím dříve odtud zmizí, tím líp. Vsunula do knihovny prázdné pouzdro na datakarty, připevnila si blaster k levé paži a vydala se do svého apartmá.

* * *

Thrawn zvedl žhnoucí rudé oči od odpudivých uměleckých děl z cizího světa, zobrazených na dvojitém displeji kolem velitelského křesla. "Ne," řekl. "Naprosto vyloučeno."

C'baoth se pomalu s váháním odvrátil od hologramu woostroidské sochy, kterou upřeně pozoroval. "Ne?" zopakoval a jeho hlas zaduněl jako hrom blížící se bouře. "Co myslíte tím ne?"

"Ne je ne," odpověděl Thrawn ledovým hlasem. "A válečná logika je válečná logika. Na čelní útok na Koruskant nemáme dost vojáků. Na obléhání tradičním způsobem nemáme dost zásobovacích lodí ani základen. Obojí by bylo mrháním sil, takže Impérium se do něčeho takového nepustí."

C'baothova tvář potemněla. "Važte svá slova, velkoadmirále! Já vládnu Impériu, ne vy!"

"Vy? Skutečně?" odsekl Thrawn a úderem ruky probudil ysalamiria zavěšeného na výživném rámu kolem svých ramen. C'baoth se napřímil a v očích mu vzplál nečekaný oheň. "Impériu vládnu já!" zakřičel a jeho hlas se nesl ozvěnou po celé místnosti. "Budete mě poslouchat, nebo zemřete!"

Pellaeon opatrně ustoupil do protisilového prostoru kolem Thrawnova ysalamiria. V okamžicích sebeovládání působil C'baoth mnohem vyrovnaněji než kdykoli předtím, ale stále častěji a nečekaněji se u něho objevovaly tyhle prudké výbuchy šílenství klona.

"Jestliže mě zabijete, prohrajete válku," připomněl mistru Jedimu. "Jestliže prohrajete válku, nikdy nedostanete Leiu Organu Solo a její dvojčata."

C'baoth se o krok přiblížil k velitelskému křeslu a v očích mu zazářil ještě šílenější plamen; a náhle jako by se znovu sevrkl do původních rozměrů. "S císařem byste takhle nikdy nemluvil," poznamenal nevrle.

"Naopak," podotkl Thrawn. "Řekl jsem císaři alespoň čtyřikrát, že nebudu plýtvat jeho jednotkami a loděmi na útoky proti nepříteli, na jehož porážku nejsem dosud připravený."

C'baoth odfrkl a ironicky se zasmál: "Jenom blázen může takhle mluvit s císařem. Blázen nebo člověk, kterého omrzelo žít."

"Císař si to také myslel," souhlasil Thrawn. "Když jsem mu to řekl poprvé, prohlásil mě za zrádce a předal velení někomu jinému." Velkoadmirál znovu udeřil do ysalamiria. "Po porážce už raději moje doporučení neignoroval."

C'baoth zkoumal Thrawnovu tvář a obličejem mu probíhaly vlny napětí, jak se jeho mysl úporně snažila zachytit Thrawnovy myšlenky nebo pocity. "Mohl byste zopakovat ten ukijský podvod," navrhl nakonec. "Ten trik s maskovanými křižníky a načasovanými turbolaserovými paprsky. Pomohl bych vám."

"To je od vás velkorysý," odpověděl Thrawn. "Jenže i to by bylo bohužel mrháním sil. Vláda Rebelie na Koruskantu se nevzdá tak snadno jako farmáři na Ukiu. I kdybychom paprsky načasovali sebezpečněji, nakonec by jim došlo, že povrch jejich planety ostřelují jiné turbolasery, než jaké páli z Chimaery - a udělali by správný závěr."

Ukázal na holografické sochy v místnosti. "Ovšem národ a vláda na Woostri jsou z úplně jiného těsta. Stejně jako Ukiánci mají obrovský strach z neznámých věcí a z toho, co považují za nemožné. A co je důležité - mají sklon k nafukování hrozivých zpráv až do absurdna. Strategie s maskovanými křižníky by u nich měla výborně zabrat."

C'baoth začínal opět rudnout. "Velkoadmirále Thrawne -"

Ten ho elegantně přerušil: "Ovšem co se týče Organy Solo a dvojčat, dostanete je, kdykoli si to budete přát."

Záchvat zmizel v zárodečné fázi. "Co tím chcete říci?" nastražil se C'baoth.

"To, že zaútočit na Koruskant a unést Organu Solo hrubou silou by nebylo praktické," podotkl Thrawn. "Avšak bylo by naprosto schůdným řešením vyslat pro ni malou skupinu únosců. Už jsem dal rozkaz zpravodajské službě, aby k tomuto účelu připravila údernou jednotku. Během jednoho dne bude k dispozici."

"Údernou jednotku," zašklebil se C'baoth. "Mám vám připomenout neúspěchy vašich Noghriů v téhle záležitosti?"

"Souhlasím," odpověděl Thrawn podivně krutým tónem. "Proto jsem je také z téhle záležitosti vyloučil."

Pellaeon se mimoděk podíval ke dveřím velitelské místnosti, za kterými čekal Thrawnův tělesný strážce Rukh. Tyhle naivní prostřáčky s sedou pletí nalákal do služeb Impéria lord Darth Vader. To, že se jako členové komand mohli účastnit speciálních posláních, považovali za poctu. Pokud budou z tak důležité záležitosti vynecháni, bude to pro ně jako políček. "Admirále?" zašeptal. "Nejsem si jistý, že -"

"To probereme později, kapitáne," přerušil ho Thrawn. "Teď potřebuji vědět, jestli je mistr C'baoth připraven přijmout své mladé Jedi." Zvedl jedno ze svých modročerných obočí. "Anebo jestli si o tom chce zatím jenom povídat."

C'baoth se upjatě zasmál. "Mám to chápat jako výzvu, velkoadmirále Thrawne?"

"Chápejte to, jak chcete," řekl Thrawn. "Před bitvou moudrý taktik zvažuje, kolik ho bude bitva stát. Dvojčata Organy Solo se mají narodit každým dnem. To znamená, že se budete muset postarat nejen o samotnou Organu Solo, ale i o dvě nemluvnata. Pokud si nejste jist, že to zvládnete, měl byste operaci raději odložit."

Pellaeon se připravil na další výbuch klonova šílenství. K jeho úžasu se nic nedělo. "Jedinou otázkou zůstává, velkoadmirále Thrawne," mírným hlasem poznamenal C'baoth, "jestli ta dvě novorozeňata dokážou zvládnout vaši imperiální únosci."

"Výborně," přikývl Thrawn. "Ke zbytku flotily dorazíme za třicet minut, a vy se přesunete na Smrtihlav a pomůžete při útoku na Woostri. Až se vrátíte na Chimaeru -" jedno jeho obočí se opět pozdvihlo "- předáme vám vaše Jedi."

"Výborně, velkoadmirále Thrawne," odpověděl C'baoth. Znovu se vytáhl do plné výše a uhladil si dlouhý bílý plnovous. "Ale varuji vás: jestli se vám to nepodaří, následky vás nepotěší!" Otočil se, prošel velitelskou místností a vyšel ven.

"To je vždycky úleva," tiše poznamenal Thrawn, když se dveře zavřely.

Pellaeon si olízl suché rty. "Přes všechnu mou povinnou úctu k vám -"

"Znepokojuje vás můj slib, že dostaneme Organu Solo z pravděpodobně nejbezpečnějšího místa na území Rebelie?" zeptal se Thrawn.

"V podstatě ano, pane," přikývl Pellaeon. "Císařský palác se považuje za nenarušitelnou pevnost."

"To souhlasí," odpověděl Thrawn. "Jenže nenarušitelnou ji udělal císař... a jako ve většině jiných záležitostí nechal císař i v téhle pevnosti pár tajemství pro sebe. A pro jistě své oblíbence."

Pellaeon na něho nechápavě pohlédl. Tajemství... "Jako třeba soukromé vchody a východy?" nadhodil.

Thrawn se na něho pousmál. "Přesně. A jestliže si nyní můžeme být jisti, že Organa Solo bude na chvíli zastrčená v paláci, stojí nám za to vyslat tam údernou jednotku."

"Ale ne Noghrie."

Thrawn přenesl pohled na sbírku holografických soch kolem sebe. "Něco mi na nich nehraje, kapitáne," poznamenal tiše. "Ještě nevím co, ale nehraje to. Cítím to při každém styku s monarchy na Honoghru."

"Snad jsou pořád ještě nervózní z té věci s Khabarakhem," nadhodil.

"To by měli," chladně poznamenal Thrawn. "Ale je v tom ještě něco. A dokud nezjistím co, zůstanou v podezření."

Naklonil se a stiskl dvě kontrolky na ovládacím panelu. Holografické sochy zmizely a nahradila je taktická mapa s polohou stěžejních bitevních lodí. "Nyní ovšem musíme vzít v potaz dvě naléhavější záležitosti," pokračoval Thrawn a opřel se o opěradlo. "Za prvé musíme odvést našeho stále arogantnějšího mistra Jediho od jeho falešné představy, že má právo vládnout mému Impériu. A odvedeme ho pomocí Organy Solo a jejích dvojčat."

Pellaeon si vzpomněl na všechny pokusy o zajištění Organy Solo. "A když to jednotka nezvládne?"

"Existují další možnosti," ujistil ho Thrawn. "Přes jeho sílu i nepředvídatelné reakce je stále ještě možné mistra C'baotha zmanipulovat."

Ukázal na taktickou mapu. "Ovšem teď je důležitější náš bitevní plán. Zatím vše probíhá podle harmonogramu. Rebelie odolávala v sektorech Farrin a Dolomar silněji, než se čekalo, ale jinde se cílové systémy vzdaly moci Impéria."

Pellaeon podotkl: "Dosud bych si našimi vítězstvími nebyl tak jistý."

"Přesně tak," přikývl Thrawn. "Všechno záleží na udržení viditelné přítomnosti silného Impéria. A k tomu potřebujeme neustálý přísun klonů."

Zmlkl. Pellaeon se podíval na taktickou mapu v překotném toku myšlenek, jak se snažil nalézt odpověď, kterou od něho Thrawn očividně očekával. Klonovací válce ze Spaarti po desetiletí ukrývané v císařově soukromém skladu na Waylandu byly bezpečně pohřbené pod horou a chráněné posádkou imperiálních. O existenci tohoto skladu věděli pouze vrchní velitelé v Impériu.

Ztuhl. Vrchní velitelé v Impériu a možná také - "Mara Jade," odpověděl. "Zotavuje se na Koruskantu. Může vědět o skladu?"

"To je dobrá otázka," přikývl Thrawn. "Je dost dobře možné, že ne. Já jsem znal mnohé z císařových tajemství, a přece mě to stálo hodně sil, než jsem Wayland našel. Ale tohle riziko si nemůžeme dovolit."

Pellaeon přikývl a potlačil zachvění. Bylo mu divné, proč si velkoadmirál pro tohle poslání vybral oddíl zpravodajské služby, který má na rozdíl od běžných úderných jednotek výcvik v nevojenských metodách typu úkladných vražd...

"Zvládne jediný oddíl obě poslání, pane, anebo vyšlete dva?"

"Jeden postačí," odpověděl Thrawn. "Oba cíle do sebe dostatečně zapadají, takže jeden oddíl vypadá rozumně. A neutralizovat Maru Jade nemusí nutně znamenat zabít ji."

Velkoadmirál se dotkl pultu a taktický hologram nahradila mapa sektoru Orus. "Myslím si, že ve zbývajícím čase vyzdvihneme význam města Calius saj Leeloo v očích protivníka. Už jsme dostali hlášení od guvernéra Staffy?"

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon a vytáhl záznamník. "Skywalker odletěl hned za lodí, která ho měla nalákat, a předpokládá se, že letí podle stejného vektoru. Jestliže je údaj správný, bude v systému Poderis přibližně za třicet hodin."

"Skvělé," řekl Thrawn. "Nepochybně podá hlášení na Koruskant, než doletí na Poderis. Jeho následné zmizení by je mělo přesvědčit o tom, že našel dopravní linku našich klonů."

"Ano, pane," souhlasil Pellaeon a skryl své pochyby, že se jim opravdu podaří Skywalkera umlčet. "Ještě jedna věc, pane. Po původním Staffově hlášení přišla ještě jedna zpráva v kódu zpravodajské služby."

"Od Staffova pobočníka Fingala," přikývl Thrawn. "Člověk typu guvernéra Staffy s pouze občasnou loajalitou si přímo koleduje o hlídání psa. Někjaké nesrovnalosti s guvernérovým hlášením?"

"Jedna, pane. Druhé hlášení obsahovalo úplný popis osoby, se kterou se Skywalker setkal a kterou Staffa označil za svého agenta. Ve skutečnosti však Fingalův popis silně naznačuje, že se jedná o Talona Karrda."

Thrawn přemýšlivě vydechl. "Aha. Předložil Fingal nějaké vysvětlení, co Karrde dělal na Galii?"

Pellaeon řekl: "Podle něho má guvernéř s Karrdem několikaletou soukromou obchodní dohodu. Fingal ho chtěl sebrat a vyslechnout, ale nenašel vhodný způsob, kterým by nezneklidnil Skywalkera."

"Hm," zamumlal Thrawn. "No... stalo se. Jestli jde jenom o pašeráctví, nic se neděje. Ale nemůžeme připustit, aby nám pašeráci obléтали naše návnady a náhodou do nich klovlí. A Karrde už ukázal, že dokáže nadělat problémy."

Thrawn chvíli upřeně sledoval mapu sektoru Orus. "Ale teď máme svou práci. Kapitáne, připravte kurz do systému Poderis. Chci, aby tam Chimaera doletěla během čtyřiceti hodin." Pousmál se. "A upozorněte velitele posádky, že očekávám náležité uvítání. Za dva tři dny můžeme mít pro milovaného mistra Jediho nečekaný dáreček."

"Ano, pane," zaváhal Pellaeon. "Admirále... co se stane, jestliže C'baothovi předáme Organu Solo s dvojčaty a jemu se podaří změnit je podle svých představ? Pak si budeme muset poradit namísto s jedním se čtyřmi. S pěti - když se nám podaří na Poderisu zajmout Skywalkera."

"Nemáme se čeho bát," zavrtěl hlavou Thrawn. "Ať už dostane C'baoth Organu Solo nebo Skywalkera, zabere mu to spoustu času i sil. A než mu dorostou dvojčata do věku, kdy by nás mohla ohrozit, to ještě chvíli potrvá. A do té doby -" Thrawnovi se zabýsklo v očích - "už dávno dospějeme k výhodné dohodě s naším mistrem Jedi o rozdělení moci v Impériu."

Pellaeon polkl. "Rozumím, pane," dostal ze sebe.

"Dobrá. V tom případě vás propouštím, kapitáne. Vraťte se na můstek."

"Ano, pane." Pellaeon se otočil a se staženým hrdlem se vydal místností ven. Jasně že tomu rozumí. Dosáhne dohody s C'baothem... anebo mistra Jediho zabije.

Jestli se to ovšem Thrawnovi podaří. On sám by na vítěze v takovém souboji nechtěl sázet.

A vůbec by nechtěl být poblíž, jestli k němu dojde.

KAPITOLA 4

Poderis patřil do skupiny světů, které se na seznamech všeobecně označovaly za okrajové a které zůstaly koloniemi, ne kvůli cenným zdrojům nebo výhodné poloze, ale výhradně kvůli odbojnosti obyvatel. Poderis s matoucím desetihodinovým cyklem rotace a s močálovitými nížinami zahánějícími obyvatele na rozsáhlá temna vysokých stolových hor a s jarními a podzimními vichřicemi způsobenými téměř svislým sklonem planetární osy nebyl zrovna místem, o které by se zajímaly davy turistů. Lidé tu byli drsní a milovali svobodu. Cizince tolerovali, ale politiku ostatních světů galaxie ignorovali.

Tak se jejich planeta stala ideálním překladištěm imperiálních klonů. A ideálním místem pro nastražení léčky.

Muž, který Luka sledoval, byl malý a nevýrazný, jeden z těch, kteří zapadnou téměř do všech prostředí. A odváděl dobrou práci se zručností získanou dlouhou prací u Imperiální zpravodajské služby. Ovšem na stopování rytíře Jedi jeho zkušenosti nestačily. Luke jeho přítomnost vytušil hned, jak se mu pověsil na paty, a o minutu později si ho dokázal v davu najít očima.

Zbýval jediný problém - co s ním udělat?

"Artoo?" tiše řekl do komlinku, který měl v tunýlku pro šňůru od kapuce. "Máme společnost. Asi imperiální."

Z komlinku se ozvalo tiché znepokojené zatřpylování a následovalo něco, co vypadalo na otázku. Luke se pokusil odhadnout, co trylek znamenal, a zkusmo řekl: "Nic s tím nenaděláme." V tu chvíli si přál, aby tu byl Threepio a otázku mu přeložil. Většinou pochytil smysl toho, co mu Artoo povídal, ale v tomhle případě to nemuselo stačit. "Nečmučá někdo kolem lodi? Nebo na přistávací ploše?"

Artoo zacvrlikal jednoznačně záporně. "No, dost brzo začne," varoval ho Luke a zastavil se před výkladní skříní. Nohsled popošel o pár kroků, než se mu podařilo najít důvod také se zastavit. Opravdový profesionál. "Připrav všechno nenápadně na odlet. Odstartujeme hned, jak dorazím."

Droid zašvitořil na souhlas. Luke si sáhl ke krku, vypnul komlink a rychle se rozhlédl. Nejdůležitější bylo setrást nohsleda dříve, než ho imperiální otevřeně napadnou. K tomu potřeboval něco pro odvedení pozornosti...

V davu padesát metrů před ním se objevilo řešení: muž krácející po ulici v barevně i stříhově podobných šatech. Luke opatrně zrychlil, aby nohsled nevytušil, že ho odhalil. Jen s námahou potlačil touhu rozběhnout se. Pak jakoby nic zahnul za roh.

Byla to ulice jako všechny ostatní ve městě: široká, dlážděná, přijatelně zalidněná a z obou stran lemovaná budovami ze šedivého kamene. Automaticky vyslal sílu, aby prozkoumal prostor kolem sebe a co nejdál před sebou -

A náhle zalpal po dechu. Daleko před ním, ale zcela jasně se objevila malá temná místa, ve kterých jeho smysly Jediho nedokázaly nahmatat naprosto nic. Jako by síla, která mu dodávala informace, přestala existovat... nebo ji někdo zablokoval.

Takže tohle nebyla obyčejná číhaná na obyčejného špeha z Rebelie. Imperiální věděli, že je tady, a vybavili se ysalamirii.

A pokud něco rychle nepodnikne, dostanou ho.

Rozhlédl se po okolních budovách. Byly to většinou nízké dvoupatrové domy s ornamenty a ozdobnými parapety. Vpravo tvořily jedolitou řadu, nalevo hned první budova za křižovatkou měla opadanou omítku. Mezi ní a sousední budovou se vytvořila úzká škvíra. Úkryt by neposkytla, ale neměl na vybranou. Rozběhl se přes ulici a vklouzl dovnitř. Pokrčil se v kolenou, nabral sílu do svalů a vyskočil.

Skoro to nezvládl. Parapet nad ním byl skosený a hladký a než na něm nahnátl záchytné body, chvíli visel napůl ve vzduchu. Pak se chytil, s námahou se vytáhl nahoru a přitiskl se ke střeše.

Zrovna včas. Jak se poočku podíval přes okraj parapetu, spatřil nohsleda pádícího kolem rohu bez jakéhokoli ohledu na delikátnost svého poslání. Odstrkával každého, kdo mu stál v cestě, a přitom mluvil do komlinku v dlaní -

A o blok dál z příčné ulice vyrazila úderná jednotka v bílé zbroji a zatarasila ulici. Blastry zvednuté k hrudi, okolo ramen výživné rámy s ysalamirii.

Byla to dobře připravená a dobře zatažená síť. A Lukovi zbývaly asi tři minuty na to, aby přešel střechu a dostal se dolů, než imperiálním dojde, že síť je prázdná. Odtáhl se od okraje a podíval se k opačné straně střechy.

Která neexistovala. Necelých šedesát centimetrů od Luka střecha náhle přecházela v holou stěnu, spadající do téměř stometrové hlubiny, dole s mlhami zakrývajícími nížinu pod stolovou horou.

Přepočítal se - a možná osudově. Příliš se staral o svého nohsleda a úplně zapomněl na to, že ho ulice zavedla až na okraj hory. Strmá stěna byla jedním z masivních štítů, chránících město proti nezkrotným sezónním víchrům.

Luke vyklouzl z imperiální sítě... jen proto, aby zjistil, že nemá do slova a do písmene kam zmizet.

"Bezva," zamumlal tiše, sesunul se k parapetu a nakoukl do ulice. První jednotka mezitím dostala posily a začala prosévat zkoprnělý dav uvězněný v pasti. Od křižovatky připochoďovaly další dva oddíly a uzavřely zadní východ z ulice. Lukův nohsled s blastrem v ruce si razil cestu davem k muži oděnému jako Luke.

K muži oděnému jako Luke...

Luke si skousl ret. Tohle byla dost nefér hra vůči zcela nevinnému kolenjdoucímu. Imperiální očividně věděli, po kom jdou, a chtěli ho dostat živého. Nechat toho muže dole ve smrtelném ohrožení bylo pro Jediho nepřijatelné.

Zaskřípal zuby, vyslal sílu a vyrazil nohsledovi blaster z ruky. Blaster zavířil těsně nad hlavami davu, až ho síla posadila muži v kapuci do ruky.

Nohsled zakřičel na vojáky - ale pokřik vítěze se změnil ve varovné ječení. Luke soustředil sílu, jak nejvíc mohl, namířil blaster proti jeho majiteli a vypálil.

Bezpečně nad hlavu davu; neměl možnost zamířit dostatečně přesně na imperiální, i kdyby chtěl. Ale i rána vedle stačila vojáky vyburcovat. Přestali kontrolovat tváře v davu a pustili se k muži. Hlídky uzavírající ulici jim přebíhaly chránit záda.

Žádný div, že to muži v kapuci stačilo. Odhodil blaster, který mu nečekaně přistál v dlaní, proklouzl davem přimraženým k zemi a zmizel v úzké uličce.

Luke už dál nečekal. Až si pořádně prohlédnou tvář prchajícího muže, vítaný rozruch zmizí - a než k tomu dojde, musí být ze střechy dole a na cestě k přistávací ploše. Připlížil se k okraji střechy a podíval se dolů.

Nevypadalo to slibně. Stěna na ochranu proti víchrům s rychlostí dvou set kilometrů za hodinu byla dokonale hladká, bez nejmenších štěrbin, ve kterých by se mohly zachytit vířící protiproudů. A nebylo v ní ani okno, ani dveře pro údržbu nebo jiné otvory.

Ohlédl se. Musel se rychle rozhodnout. Od přistávací plochy na druhém konci města se začaly k nízkým městským

budovám přibližovat vzdálené tečky spídrů.

Nepozorovaně seskočit nemohl. Odplížit se po úzkém vrchním okraji stěny z dohledu přilétajících spídrů také nemohl. Takže zbývala jediná cesta - po stěně dolů.

Ale ne nutně rovnou dolů...

Zašilhal k nebi. Slunce Poderisu se na své desetihodinové cestě nebem dostalo těsně nad obzor. Jeho paprsky nyní svítily pilotům blížících se spídrů přímo do očí, ale za pět minut zapadne celé za obzor. Jeho pronásledovatelé znovu jasně uvidí a navíc v šeru bude Lukův světelný meč zřetelně vidět.

Ted' nebo nikdy.

Vytáhl meč a opatrně ho zažehl. Zelenou zář ostří držel mimo dohled přilétajících spídrů. Špičkou udělal jemný zářez ve stěně. Odtrhl si z tenkých šatů levý rukáv a obalil jím prsty levé ruky. Prsty s polštářkem lehce zapadly do štěrbin, v níž zbylo přesně tolik místa, aby v ní volně klouzaly. Pořádne se chytil, zaťal špičku meče do štěrbin a svezl se ze střechy. Levou rukou se držel ve štěrbině, světelným mečem v pravici prořezával rýhu a rychle stěnou sjížděl šikmo dolů.

Cesta byla vzrušující i děsivá zároveň. Luka zaplavily vzpomínky na víchř, který jím zmítal při průletu obalem Oblačného města na Bespinu, na to, jak o pár minut později visel doslova za konečky prstů pod městem, na vyčerpanost, kdy ležel na zemi druhé Hvězdy smrti a kdy i přes bolest cítil bezmocný vztek císaře dobíjeného Vaderem k smrti. Vyhlazený povrch stěny mu ujížděl pod tělem a rychle se blížil spodní okraj stěny s propastí...

Zvedl hlavu a zamžoural proti větru, který ho bičoval do tváře. Vražedný okraj už byl na dohled a Luke se k němu přibližoval děsivou rychlostí. Blíž a blíž... a v poslední vteřině změnil úhel světelného meče. Kolmý pád se změnil na vodorovný skluz a za několik dalších vteřin se Luke jenně zastavil.

Chvilí jenom visel a nejistě se pohupoval na jedné ruce. Snažil se popadnout dech a uklidnit rozbušené srdce. Nad horním okrajem stěny zazářily poslední paprsky zapadajícího slunce a osvítily více než sto metrů dlouhou štěrbinu nad Lukem. Snad to bude stačit k úniku z imperiální léčky.

Slunce sklouzlo za obzor a tenkou čáru skluzu zastřelo. Luke začal opatrně vyřezávat díru v ochranné zdi.

* * *

"Admirále, hlášení od velitele úderné jednotky!" zavolal Pellaeon, jak je odečítal z obrazovky. "Zdá se, že Skywalker není v uzavřeném prostoru."

"To mě nepřekvapuje," temně zahučel Thrawn a přešel pohledem po obrazovkách. "Opakovaně jsem zpravodajskou službu varoval, aby nepodceňovala Skywalkerovu intuici. Očividně má varování nebrali vážně."

Pellaeon ztěžka polkl. "Ano, pane. Ale my víme, že tam byl. Nemůže být příliš daleko. Úderná jednotka vytvořila druhý kordon a prohledává dům po domu."

Thrawn se zhluboka nadechl a zvolna vydechl. "Ne," řekl už obvyklým hlasem. "Neschoval se v žádném domě. Určitě ne Skywalker. Ten rozruch kolem tajného s blastrem..." Pohlédl na Pellaeona. "Nahore, kapitáne! Byl nahore na střeších!"

"Už jsou tam naši," odpověděl Pellaeon. "Jestli tam je, najdou ho."

"Dobře." Thrawn stiskl tlačítko na velitelském pultu a vyvolal z paměti holografickou mapu oblasti stolové hory. "A co ta ochranná stěna na západ od kordonu? Dá se po ní sešplhat?"

Pellaeon zavrtěl hlavou. "Naši odtamtud tvrdí, že ne. Je příliš hladká a strmá a vespod není žádný převis ani záchytný bod. Jestli se Skywalker vyšplhal na střechu, ještě na ní bude. Anebo leží pod stolovou horou."

"Snad," řekl Thrawn. "Přesto však některému vojáku nařídíte, aby to tam prohledal. Co Skywalkerova loď?"

"Zpravodajská služba ještě zjišťuje, která je jeho," přiznal Pellaeon. "Mají nějaké problémy s lodními záznamy. Budeme to vědět za pár minut."

"Za pár minut, které na to díky nedbalosti jejich tajného nemáme," zavrčel Thrawn. "Ať ho o stupeň degradují!"

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon a zapsal si rozkaz. Je to dost přísný trest, ale mohlo to být mnohem horší. Mrtvý lord Vader by toho člověka dočista uškrtil. "Přistávací plocha je samozřejmě ze všech stran hlídána."

Thrawn si přemýšlivě promnul bradu. "Pravděpodobně mřhání časem," pomalu poznamenal. "Na druhé straně..."

Otočil hlavu k průhledu a upřeně se zadíval na otáčející se planetu. "Stáhněte je, kapitáne," rozkázal. "Všechny úderné jednotky kromě klonů. Ty nechte hlídkovat poblíž míst, na kterých pravděpodobně je Skywalkerova loď."

Pellaeon zamžikal. "Pane?"

Thrawn se otočil zpátky a rudé oči už znovu žhnuly svěžím plamenem. "Kapitáne, kordon kolem přistávací plochy nemá dost ysalamiriů na zastavení Jediho. Tak se o to ani nemusí pokoušet. Pustíme ho i s lodí do vesmíru a dostaneme ho pomocí Chimaery."

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon s ustaraným výrazem. „Pak ale..."

"Proč tam necháváme klony, že?" dokončil Thrawn otázku. "To, že Skywalker má pro nás cenu, neplatí o jeho astromechanickém droidovi." Pousmál se. "Ledaže by heroické Skywalkerovo úsilí o únik z Poderisu droida přesvědčilo o tom, že tudy skutečně vede hlavní kanál na dopravu klonů."

"Aha," konečně to Pellaeonovi došlo. "Takže droidovi umožníme utéct zpátky k Rebelii?"

"Přesně tak," Thrawn mávl rukou k Pellaeonovu pultu. "Vydejte rozkazy, kapitáne."

"Ano, pane." Pellaeon se obrátil k pultu a spolu s vydáváním velkoadmirálových povelů ucítil náznak vzrušení.

Tentokrát už jim snad Skywalker padne do rukou.

* * *

Když se Luke konečně protáhl dveřmi své malé lodi a zaklapl za sebou jejich uzávěr, zaplavil ho příval brebentění Artoo. Přes rameno na něho křikl: "Je všechno připravené k odletu?" a skočil do pilotní kabiny.

Artoo souhlasně zatrylkoval. Luke dosedl na křeslo pro pilota a při kurtování rychle přehlédl palubní desku. "V

pořádku," zavolal na droida. "Startujeme!"

Spustil repulzátory, prudce zvedl loď ze země a smýkl ji na pravobok. Spolu s ním se zvedla dvojice útočných skiprejů a v tandemu začala pronásledovat jeho loď. "Artoo, hlídej ty skipreje!" zavolal Luke a rozdělil svou pozornost mezi rychle se blížící okraj města a prostor nad nimi. Potyčka s jednotkami klonů hlídajícími přistávací plochu byla náročná, ale na opravdový boj trvala příliš krátce. Buď tam nechalo Impérium velet někoho úplně neschopného, anebo ho nechali proklouznout na loď záměrně. A pěkně si ho nahnali do opravdové pasti...

Okraj stolové hory pod nimi rychle zmizel. Luke se na displeji pozadí přesvědčil, že město mají za sebou, a zařadil podsvětelnou rychlost.

Nákladní loď vystřelila k nebi jako opařený mynock a nechala své pronásledovatele plahočit se kdesi v dálce. Oficiální příkazy k zastavení, řinoucí se z pilotní desky, se změnily ve štěkot. Luke se natáhl a vypnul komlink. "Artoo? Jsi v pořádku?"

Droid zacvrlikal na souhlas a na obrazovce před Lukem naskočila otázka. "Jo, byli to kloni," odpověděl s nechutí a s odporem se otfásl. Podivná aura, která obklopovala nové imperiální dvojníky lidí, byla zblízka dvojnásob děsivá. "A ještě něco ti povím," dodal. "Imperiální vědí, koho honí. Vojáci z úderných jednotek měli na zádech ysalamirie."

Artoo přemýšlivě zapískal a tázavě zaklokotal. "Správně - zas ten zdroj Delta," přikývl Luke, když si přečetl droidovu poznámku. "Leia mi řekla, že když se ho nepodaří rychle skřípnout, navrhne přemístit všechny operace mimo císařský palác. Možná i mimo Koruskant."

Jestliže zdroj Delta byl člověk nebo jiná bytost s neomezeným pohybem, a ne odposlouchávací zařízení uvnitř císařského paláce, jenom by plýtvali silou. Z poněkud významného droidova mlčení uhádl, že Artoo myslí na totéž. Na temném obzoru v dálce pod hvězdami se začalo rýsovat zakřivení. "Artoo, měl bys začít s výpočtem skoku na světelnou rychlost," zavolal Luke dozadu. "Musíme si pospíšet."

Ozvalo se souhlasné pípnutí a Luke znovu přenesl pozornost k obzoru. Věděl, že za ním, mimo dosah palubních přístrojů, čeká flotila hvězdných destruktůrů. A až se Luke dostane daleko od všech úkrytů, zahájí útok.

Mimo dosah přístrojů, ale možná ne mimo dosah smyslů Jediho. Zamhouřil oči, zklidnil mysl a vyslal sílu - Impulz dostal chvilku před tím, než vzduch prořizlo poplašené zaječení Artoo. Imperiální hvězdný destruktör. Nekříží jim však cestu, namísto toho stoupá na nejvyšší atmosférický orbit, který mu umožní zvyšovat rychlost bez ztráty výhod planetárního příkrovu.

"Drž se!" zakřičel Luke a přidal nouzovou rychlost. Bylo to pouhé gesto, věděl to Luke i imperiální. Hvězdný destruktör se rychle blížil. Pak zapojil tažné paprsky a zaměřil je na Lukovu loď. Za pár vteřin ho lapnou.

Anebo lapnou jen jeho loď...

Luke udeřil do zámku svých popruhů, odkryl v něm schovaný panel a stiskl tři tlačítka zabudovaná uvnitř. Prvním zapojil automatické lodní řízení, druhým nastavil protonové dělo na zádi lodi k palbě naslepo na hvězdný destruktör. Třetím aktivoval lodní zařízení na autodestrukci.

Z úložného prostoru nad pilotní kabinou vyjela příd' Lukova Xplánu jako podivný kovový opeřenec obhlížející ze svého hnízda celý svět. Luke se udeřil do hlavy o nízký strop kabiny, ze které vyskakoval ven. Artoo si už na svém útulném droidím místěku v Xplánu něco tichounce poštěbetával a snažil se uvést všechny systémy do chodu. Luke se ještě kurtoval a utahoval se pilotní přilbici, a droid už hlásil, že můžou odstartovat.

"V pořádku," odpověděl Luke s levicí na speciálním tlačítku vestavěném do řídicího pultu. "Jestli to bude fungovat, musí nám to přesně klapnout. Připrav se!"

Ještě jednou přimhouřil oči a nechal vtékat sílu do svých smyslů. Už jednou se takhle s imperiálními pustil do křížku - při svém prvním pokusu nalézt mistra Jediho C'baotha. Tehdy to taky byla promyšlená past. Prokoukl ji, až když vyšla najevo C'baothova ďábelská aliance s Impériem. Tenkrát ho zachránily zkušenosti, štěstí a síla.

Tentokrát - pokud odborníci na Koruskantu odvedli dobrou práci - bylo štěstí přímo naplánované.

Myslí hluboko ponořenou v síle vycítil o půl vteřiny dřív, že se pole tažných paprsků uzavře. Prudce stiskl tlačítko - a přestože tažné paprsky nákladní loď mocně sevřely, její příd' se rozletěla na mrak kovových úlomků. Chvilku nato z blýskavých trosek vystřelil Xplán. Lukovi se téměř zastavilo srdce, když se mu na okamžik zdálo, že tažné paprsky v mlze úlomků sevřely všechno. Náhle však sevření ochablo a zmizelo.

"Jsme na svobodě!" zakřičel Luke na Artoo, stočil Xplán vzhůru a bleskurychle zamířil do vesmíru. "Mizíme - drž se!"

Znovu Xplán stočil, a kolem kabiny z průhledné oceli proletěly dva zářivě zelené paprsky. Když je imperiální nedostali tažnými paprsky, rozhodli se pro ostřelování. Kolem proletěla další salva zelených plamenů a vzadu vyjel Artoo, když se propálily deflektory Xplánu a zespodu něco narazilo do pláště. Luke soustředil sílu a nechal ji vést jeho prsty na palubní desce -

Impulz přišel náhle a téměř bez výstrahy. Sáhl po páce hyperdrajvu a zatáhl.

* * *

Xplán se otfásl a zmizel v bezpečí hyperprostoru, zatímco turbolaserové baterie Chimaery ještě vteřinu zbytečně pálily na místo, kde byl předtím. Pak ztichly a Pellaeon se dlouze nadechl. Ke Thrawnovu velitelskému křeslu se bál podívat. Už podruhé jim Skywalker vyklouzl z podobné léčky... a minule za to jeden muž zaplatil životem.

Ani ostatní z posádky na můstku na to nezapomněli. V křehkém tichu bylo slyšet jemné drhnutí šatů o potah křesla. Thrawn se vzpřimil. "Pěkně," řekl podivně klidným hlasem. "Nezbývá než smeknout před důvtipem Rebelie. Už jsem tenhle trik jednou viděl, ale nebyl tak účinný."

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon, aniž by se mu podařilo skrýt napětí v hlase.

"Uvolněte se, kapitáne," klidně řekl velkoadmírál. "Skywalker by byl pro mistra C'baotha zajímavým dárečkem, ovšem jeho útěk nás nemusí nijak vážně znepokojovat. Primárním úkolem našeho cvičení bylo přesvědčit Rebelii o tom, že objevili kanál pro dopravu klonů. Úkol je splněn."

Pocit tíže na Pellaeonových prsou začal opadat. Pokud to velkoadmirála nerozhněvalo...

"To ovšem neznamená," pokračoval Thrawn, "že budu přehlížet činy posádky na Chimaeře. Následujte mě, kapitáne." Pellaeon vyskočil a pocit tíže znovu zesílil. "Ano, pane."

Thrawn zamířil k zadnímu schodišti a sestoupil k posádce obsluhující děla. Prošel jejich řadami, minul ztuhlé důstojníky a zastavil se před místem pro ovládání tažných paprsků na pravoboku. "Vaše jméno," tiše prohodil k mladíkovi, který tam stál v pozoru.

"Ensign Mithel," odpověděl mladík s vyrovnaným výrazem v křídově bílé tváři. S výrazem muže tváří v tvář smrti.

"Řekněte mi, co se stalo, Ensigne."

Mithel polkl. "Plně jsem zablokoval nákladní loď, ale ta se roztříštila na mrak protitahových částic. Zaměřovací systém se snažil sledovat všechny částice současně, takže se zamotal do smyčky."

"A co jste udělal vy?"

"Já, pane - věděl jsem, že když budu čekat na normální rozpad částic, dostane se cíl mimo dosah. Proto jsem se pokusil o jejich rozklad posunem tažného paprsku do modusu roviny."

"Nefungovalo to."

Mithel tiše povzdychl. "Ne, pane. Blokovací systém nezabral. Úplně zamrzl."

"Ano." Thrawn mírně pozvedl hlavu. "Máte chvíli na zvážení svého postupu, Ensigne. Napadá vás, co jiného jste mohli udělat?"

Mladík zkrivil rty. "Ne, pane. Lituji, ale nic mě nenapadá. Nevzpomínám si, že by se cokoli z ovládací příručky hodilo na tuhle situaci."

Thrawn přikývl. "Správně. Nic takového tam není. V minulých desetiletích bylo navrženo několik metod na rozbíjení manévru s krycí clonou. Žádná z nich nebyla dosud použita v praxi. Váš pokus patřil k nejnovějším metodám, zvláště vezmeli se v úvahu, jak málo času jste na to měl. Skutečnost, že nevyšel, význam vašeho pokusu nijak nezmenšuje."

Do Mithelova obličeje se začal vkrádat výraz opatrné naděje. "Pane?"

"Impérium potřebuje bystré a tvůrčí hlavy, Ensigne," pokračoval Thrawn. "Jste proto jmenován poručíkem... a vaším prvním úkolem je najít způsob, jak se vypořádat s krytou clonou. Po tomhle úspěchu by Rebelie mohla tenhle manévr znovu zkusit."

"Ano, pane," vydechl Mithel a do tváře se mu začala vracet barva. "Já - děkuji vám, pane!"

"Blahopřeji, poručíku Mitheli," pokynul mu Thrawn a otočil se k Pellaeonovi. "Kapitáne, vraťte se na můstek.

Pokračujte podle plánu. Pokud mě budete potřebovat, najdete mě ve velitelské místnosti."

"Ano, pane," dostal ze sebe Pellaeon.

Zůstal stát vedle novopečeného poručíka a cítil, jak můstek při Thrawnově odchodu zaplavila posvátná bázeň. Ještě včera cítila posádka Chimaery ke svému velkoadmirálovi důvěru a úctu. Dnes by pro něho šla na smrt.

A poprvé po pěti letech Pellaeon konečně pocítil ve svém nehlubším já, že staré Impérium zahynulo a zrodilo se nové - v čele s velkoadmirálem Thrawnem.

* * *

V temnotách vesmíru a světelné roky daleko od všech světů větších než zrnko prachu visel Xplán. Lukovi to připadalo, jako by si zopakoval starý souboj s hvězdným destruktorem, kdy se bezmocně trmácel hlubinami vesmíru, dokud neskončil u Talona Karrda a Marykru.

Naštěstí to tak jenom vypadalo.

Droid za jeho zády nervózně zatrykoval. "No tak, Artoo, uvolni se," utěšoval ho Luke. "Tak zlé to zase není. Bez doplnění energie bychom stejně ke Koruskantu nedoletěli. Jenom to budeme muset udělat trochu dřív, nic víc."

Droid reagoval rozhořčenou kaskádou. "Já tě беру vážně, Artoo," pokračoval trpělivě Luke a poslal droidovi přehled z navigačního terminálu. "Podívej se - tady máš všechna místa, kam můžeme doletět, než se primární energetický okruh způlky vybije. Vidíš?"

Artoo se zadumal. Luke toho využil a seznam si ještě jednou prohlédl. Pravda, existuje spousta možností, jenže háček je v tom, že pro osamělý Xplán z Nové republiky není řada z těchto míst zrovna nejvhodnější. Z poloviny jsou pod dohledem imperiálních a zbytek s nimi většinou drží krok.

Ovšem i ve světech pod Impériem jsou senzorové mezery, kterými by jeden Xplán dokázal proklouznout. Mohl by přistát na nějakém zastrčeném místě, dojít na letiště a za imperiální peníze, které mu ještě zbyly, koupit náhradní baterie. Dostat je na Xplán by bylo obtížnější, ale s Artoo by to zvládl.

Artoo odcvrlikal návrh. "Kessel by šel," souhlasil Luke. "I když nevím - posledně jsem zaslechl, že tam ještě pořád vládne Moruth Doole, a tomu Han nikdy nevěřil. Myslím, že lepší by byl Fwillsving nebo -"

Nedokončil větu, protože ho zaujala jedna z planet na seznamu. Ta, kterou Leia dodatečně naprogramovala do Lukova navigačního systému před odletem na tuhle misi.

Honoghr.

"Mám lepší nápad, Artoo," řekl pomalu. "Pojďme navštívit Noghrrie."

Vzadu to polekaně a nevěřicně zaječelo. "Ale no tak," pokračoval káravě Luke. "Copak se snad Leia a Chewie nedostali tam i zpátky v pořádku? I s Threepio?" dodal. "Nebo snad chceš, aby o tobě Threepio vykládal, jak ses bál jít tam, kam se on jít nebál?"

Artoo se znovu rozhořčil. "Na tom nezáleží, že neměl na vybranou," pokračoval Luke neoblomně. "Hlavní je, že šel."

Droid ufnukaně a trochu rezignovaně zabublal. "Má to něco do sebe," povzbuzoval ho Luke a s prsty na klávesnici začal počítat souřadnice Honoghru. "Leia stejně chtěla, abych tam zaletěl. Takhle zabijeme dvě mouchy jednou ranou." Artoo rozpačitě zabublal a ztichl... a Luke, který důvěřoval Leině úsudku ohledně Noghrriů, musel v duchu připustit, že si nevybral ten nejvhodnější slovní obrat.

KAPITOLA 5

Na záznamník se načetl záznam hlášení z bitvy v systému Woostri a zastavil se. Leia záznamník odložila na stůl a zakroutila hlavou. "Stejně tomu nevěřím. Kdyby měli imperiální superzbraň schopnou prostřelit planetární štít, využili by ji při všech svých útocích. V tom bude nějaký trik."

"Souhlasím," řekla potichu Mon Mothma. "Otázkou je, jak o tom přesvědčíme zbytek Rady a Shromáždění. Nemluvě o vnějších systémech."

"Musíme vyřešit záhadu v systémech Ukio a Woostri," řekl admirál Ackbar hlasem ještě ponuřejším než obvykle. "A pěkně rychle."

Leia znovu vzala záznamník a přitom se rychle podívala přes stůl na Ackbara. Obrovské oči obyvatele Mon Calamari zakrývala nezvykle naběhlá víčka a jeho lososově zbarvená pleť viditelně zbělela. Unavený, přímo zoufale... a při velkoofenzivě Impéria, valící se celou galaxií, si asi hned tak neodpočine.

"Už jsme si ověřili, že veloadmirál má nadání pochopit uvažování svých protivníků," připomněla jim Leia. "Že by si spočítal, jak rychle se Ukiánci a Woostroidé vzdají?"

"Na rozdíl třeba od Filvianů," přikývla Mon Mothma. "Zajímavé. To by naznačovalo, že tenhle trik příliš dlouho nepoužívá."

"Anebo že jsou při něm extrémně vysoké nároky na energii," dodal Ackbar. "Pokud imperiální objevili metodu na soustředění neviditelné energie proti štítu, mohli by některé místo na určitou dobu oslabit a poslat tudy turbolaserový paprsek. Ovšem podobná věc by znamenala obrovskou spotřebu energie."

"A zároveň by se musel objevit tlak na štít," zdůraznila Mon Mothma. "O tom se ale hlášení nezmiňuje."

"Možná máme špatné informace," bránil se Ackbar. Krátce pohlédl na radního Borska Fey'lyu a významně dodal:

"Anebo mohlo být hlášení upraveno imperiálními. To už jsme tu také měli."

Leia se zvědavě podívala na Fey'lyu, jestli ho tento otevřený výpad konečně vytáhne z mlčení, do kterého se uzavřel. Ale Fey'lya dál seděl s očima upřenýma na stůl a jeho smetanově bílá kůže se nepohnula. Nemluvil, nereagoval a snad ani nepřemýšlel.

Po nedávném nepravdivém očernění Ackbara, na které se tu dosud nezapomnělo, jenom naprázdno vysedával a dělal, že se kaje.

Leiu zalil pocit marnosti. Bothanova nepřizpůsobivá politika typu všechno, nebo nic zase už maří nejlepší záměry Nové republiky. Před několika měsíci zbytečně promrhali cenný čas i síly kvůli jeho výpadům proti Ackbarovi. A když teď Rada potřebuje společně najít přijatelné východisko, hraje si tu na tichého trpitele.

"Samozřejmě máte pravdu, admirále," povzddechla si Mon Mothma. "Potřebujeme víc informací. A rychle."

"Největší nadějí je pro nás organizace Talona Karrda," podotkla Leia. "Mají kontakty jak u nás, tak u imperiálních. A podle posledního Lukova hlášení je Talon pro."

Ackbar procedil rty sevřenými odporem: "Nemůžeme si dovolit čekat na pašeráckou blahovůli. Co generál Bel Iblis? Bojoval několik let sám proti Impériu."

"Převědli k nám lidi ze své zpravodajské služby," zacukalo Mon Mothmě ve tváři. "Ještě stále pracujeme na jejich začlenění do našeho systému."

"Nemluví o jeho lidech," poznamenal Ackbar. "Mám na mysli generála. Proč tu není?"

Armádní generál Bel Iblis usiloval na počátku povstání o začlenění jednotlivých skupinek odporu do zastřešující Povstalecké aliance; po léta patřil spolu s Mon Mothmou a Leiným nevlastním otcem Bailem Organou do trojice vůdců této aliance. Když pak Organa se svými lidmi zahynul při útoku Hvězdy smrti na Alderaan a Mon Mothma strhla moc na sebe, Bel Iblis alianci opustil a začal vést soukromou válku proti Impériu... dokud se generálovy cesty náhodou nezkřížily s cestami jeho koreliánského kamaráda Hana Solo.

Právě na Hanovu naléhavou prosbu se dostavil se svými šesti dělovými křižníky na pomoc Nové republice v bitvě o Katanu. Mon Mothma pak generála uvítala se slovy o pohřbení všeho, co je v minulosti rozdělilo.

Potom obrátila a poslala ho bránit vnější sektory Nové republiky. Co možná nejdál od Koruskantu.

Dosud Leia Mon Mothminu rozhodnutí nepřipisovala žádné pomstychtivé úmysly. Ovšem v hierarchii Nové republiky byli i jiní lidé, kteří vzpomínali na generála jako na geniálního стратега... a ne všichni byli ochotni ve sporných případech uznat, že Mon Mothma vinu nenese.

"Potřebujeme generálovy odborné schopnosti na bitevním poli," odměřeně poznamenala Mon Mothma.

"Stejně jako tady," zabručel Ackbar, ale v jeho hlase Leia zaslechla rezignaci. Před chvílí se vrátil z obhlídky obranného systému na Farrfinu a Dolomaru a ráno odlétá na Dantooin. Nová republika si nemůže dovolit zahrabat své nejschopnější velitele na vedlejších postech, jestliže imperiální rozjeli válečnou mašinérii.

"Chápu vaše znepokojení," řekla Mon Mothma mírnějším hlasem. "Plně souhlasím s tím, že by se generál Bel Iblis měl vrátit a ujmout se strategického plánování, jakmile se situace ve vnějších sektorech stabilizuje."

Jestli se stabilizuje, doplnila si tiše Leia a udělalo se jí špatně od žaludku. Dosud udávali tón v ofenzivě jednoznačně imperiální -

Myšlenka se náhle přetrhla, jak ji zaplavila náhlá starost. Ne - špatně jí není od žaludku...

Ackbar už zase povídal. "Promiňte," přerušila ho a opatrně se zvedla. "Je mi líto, že vás přerušuji, ale musím na nemocniční."

Mon Mothma vykulila oči: "Dvojčata?"

Leia přikývla. "Myslím, že jsou na cestě."

* * *

Stěny a strop porodního sálu hřály teplou hnědí a vestavěná souprava posuvných světél zářila synchronizované s

prouděním impulzů v Leině mozku. Teoreticky jí to mělo napomáhat při uvolnění a soustředění. Po deseti hodinách pozorování sálu Leia konstatovala, že u ní už tahle technika nijak zvlášť nezabírá.

Další stah, dosud nejsilnější. Leia automaticky vyslala sílu, jak ji to Luke naučil, aby vypudila bolest ze vzpírajících se svalů. Celý porod, kdyby nic jiného, je pro ni příležitostí k procvičení techniky Jediho.

Nejen té jedné na ovládání bolesti. Nic se neděje, pohládla v sobě konejšivě malé myslí. Nic se neděje. Maminka je u vás.

Moc to nepomohlo. Nedospělé myslí dvojčátek sevřených nepochopitelnými tlaky, které mačkaly a tiskly jejich tělíčka a unášely je pomalu do neznáma, se třásly hrůzou.

Ovšem po pravdě řečeno, jejich otec na tom nebyl o nic lépe.

"Jsi v pořádku?" zeptal se jako už nesčetněkrát od chvíle, kdy sem přišli. A přesně po tolikáté sevřel silněji Leinu dlaň v souznění s otřesy jejích ramen.

"Je mi pořád dobře," ujistila ho. Jak stah povoloval, uvolnila ramena a oplatila stisk jeho dlaně. "Ale ty moc dobře nevypadáš."

Han se na ni zašklebil a suše podotkl: "Touhle dobou už totiž většinou spím."

"To bude tím," souhlasila. Porod ještě pořádně nezačal a Hanovi už vibrovaly nervy jako kuličky v kuličkovém ložisku.

I když se to snažil chlapsky zakrývat. "Promiň."

"Nedělej si kvůli tomu starosti." Han se podíval k operační části lůžka, okolo kterého se točil lékař se dvěma droidy Emdé. "Asi to začíná, miláčku."

"Taky myslím," souhlasila a při posledním slově se jí zlomil hlas kvůli dalšímu stahu. "Au..."

Hanova nervozita vystoupila na další stupeň. "Jsi v pořádku?"

Leia přikývla, protože jí sevřené hrdlo na chvíli nedovolilo promluvit. "Drž mě, Hane," vydechla, když se jí to znovu podařilo. "Jenom mě drž."

"Držím tě pevně," řekl klidným hlasem a jemně ji chytl volnou rukou kolem ramene.

Neslyšela ho. Hluboko v ní se začala pohybovat malinká tělíčka, kterým dala ona s Hanem život... a náhle se jejich chvějivá hrůza změnila ve výbuch děsu.

Nebojte se, vlévala se do jejich myšlenek. Nebojte se. Bude to dobré. Jsem u vás. Za chvílinku jste u mě.

Ve skutečnosti žádnou odpověď nečekala - myslí jejich dvojčátek nebyly ještě vyvinuté a nechápaly něco tak abstraktního, jako jsou slova nebo představa budoucí události. Přesto pokračovala a snažila se dvojčátka co nejněžněji zabalit do pokrývky své lásky, klidu a útěchy. Další stah - pohyb do vnějšího světa neúprosně pokračoval -

A náhle se k Leině nekonečné radosti jedna z maličkých myslí dotkla její mysli způsobem, jakým ještě nikdy nezareagovala na Leinu neverbální péči. Rostoucí děs začal ustupovat a Leia si najednou představila ručičku nemluvněte svírající pevně jeden z jejích prstů. Ano, řekla nemluvnátku. Jsem tvoje maminka. A jsem tady.

Maličká mysl jako by o tom přemýšlela a Leia ji dál ujišťovala. Najednou jako by mysl dítěte upoutalo ještě něco jiného a trochu se od ní oddálila. To je dobré znamení, pomyslela si, jestli se dokáže odpoutat od toho, co se s ní děje -

A potom, k jejímu překvapení, začala mizet i panika druhé myslí. Té, která si podle Leina nejlepšího vědomí dosud nepovšimla její přítomnosti...

Později tohle zjištění ve zpětném pohledu vypadalo jako samozřejmé, snad až nevyhnutelné. V téhle chvíli ji však natolik překvapilo, že se zachvěla až v nejněžnějších končinách své duše. Jak dvojčata vyrůstala společně v jejím těle i v prostředí síly, vytvořilo se mezi nimi vzájemné souznění - soulad takového druhu a intenzity, o kterém Leia věděla, že se na něm nikdy v životě nebude plně podílet.

Tenhle okamžik byl zároveň nejpýšnější i nejpálčivější chvílí jejího života. Nahlédnout takhle hluboko do budoucnosti a spatřit tam své děti rostoucí a vzájemně se posilující silou... a vědět, že je tam úsek jejich života, který s nimi nikdy nebude sdílet.

Stah povolil a velkolepá sladkobolná vize budoucnosti se scvrkla na kousíček bolesti v rohu její mysli. Bolesti zesílené pocitem zahanbení z toho, že ji v záplavě sobeckých emocí ani nenapadlo, že Han bude s dvojčaty sdílet ještě méně než ona.

Najednou jako by opar myšlenek protrhla exploze světla v jejích očích. Podvědomě sevřela silněji Hanovu dlaň. "Co -?"

"Je na světě," vyjekl Han a opětoval stisk. "První je napůl venku!"

Neskutečné světlo zmizelo a Leia zamžikala, jak se vytratil kontakt mezi její myslí a dětmi. Děťmi, jejichž oči dosud nevnímaly nic jiného než přítmi a rozptýlené záblesky. "Dejte to světlo pryč," vydechla. "Moc svítí. Jejich oči -"

"To je v pořádku," ujistil ji lékař. "Přizpůsobí se. V pořádku: ještě jednou zatlačit."

A najednou, skoro bez upozornění, měla půlku za sebou. "Jedno je venku," řekl Han podivně přiskrceným hlasem.

Natáhl hlavu: "Je to - holčička!" Podíval se na Leiu a napětí v jeho obličeji ustoupilo zakřivení, které tak dobře znala: "Jaina!"

Leia přikývla. "Jaina," zopakovala. Bylo to zvláštní - jména, na kterých se domluvili, ještě nikdy nezněla tak jako teď.

"A co Jacen?"

"Ten se už nemůže dočkat, až půjde za sestřičkou," poznamenal suše lékař. "Připravte se - vypadá, jako by chtěl ven po vlastních. Fajn... zatlačte!"

Leia se pořádně nadechla. Konečně. Po deseti hodinách přípravy a po devíti měsících těhotenství se konečně blížil konec.

Ne. Konec ne. Začátek.

Za několik minut ji položili dvojčátka do náruče... a když se na ně poprvé podívala a potom na Hana, ucítila, jak ji zaplavuje nekonečný pocit klidu. Někde venku mezi hvězdami dál řádí válka - ale tady a teď má vesmír svůj správný řád.

* * *

"Pozor, veliteli Rogue!" udeřil hlas z Rogue Deset Wedge do uší. "Máte ho za sebou!"

"Slyším," odpověděl Wedge a prudce zvedl svůj Xplán. Stíhačka TIE za ním vypálila laserový paprsek ve snaze zachytit jeho manévry. Ani ne půl vteřiny po imperiálním vystřelil další Xplán a stíhačka vybuchla na mrak žhnoucího prachu.

"Díky, Osmičko," setřel si Wedge kapičku potu ze špičky nosu a zkontroloval obrazovky. Vypadalo to, že aspoň na chvíli svůj kouteček v téhle mele vyčistili. Pomalu obrátil Xplán a rychle přehlédl bitevní pole.

Bylo to horší, než se obával. Ještě horší než před pěti minutami. Z hyperprostoru se těsně vedle jednoho ze tří zbývajících kalamarských hvězdných křižníků vynořily další dva hvězdné destruktory typu Victory a jejich turbolasery to do něho začaly naplno pálit - "Letko Rogue: změnit kurz na dvacet dva osm!" zavelel, přepnul na odposlech a přemýšlel, jak se tohle imperiálním podařilo. Takhle přesný skok byl obtížný za ideálních podmínek; v bitevním žáru a zmatku to bylo skoro nemožné. Jenom další příklad nové neuvěřitelné schopnosti Impéria koordinovat své jednotky. Zaznělo varovné zaštěbetání astromechanického droida, který poskakoval na svém místě za jeho zády: na skok do světelné rychlosti byli příliš blízko u tělesa s vysokou hmotností. Wedge se rozhlédl a v dálce uviděl interdikční křižník, který se držel pěkně stranou od hlavního bojiště. Imperiální očividně nechtěli, aby některá z lodí Nové republiky předčasně vyklouzla z jejich večírku.

Vpředu jim na uvítanou zaburácely stíhačky TIE z hvězdných destruktůrů Victory. "Porkinsonovu formaci!" zavelel své letce Wedge. "Hlídejte si boky. Tady letka Rogue, hvězdný křižník Orthavane: blížíme se."

"Zůstaňte, kde jste, veliteli Rogue," řekl ponurý monkalamarský hlas. "Dostali nás. Nemůžete nám pomoci."

Wedge zaskřípal zuby. Asi měl pravdu. "Stejně to zkusíme," odpověděl. Většina blížících se stíhaček TIE už byla na dosah. "Udržujte spojení!"

"Letko Rogue, hovoří Bel Iblis," vmísil se další hlas. "Přerušte útok. Na mé znamení zatočíte třicet stupňů na levobok!"

Wedge s námahou potlačil nutkání odpovědět něčím, co by mu asi vyneslo válečný soud. Dokud loď držela pohromadě, neviděl důvod vzdávat se naděje na její záchranu. Jenže ten proslulý generál Bel Iblis rozhodl jinak.

"Slyším, generále," povzdechl. "Letko Rogue: zastavit!"

"Letko Rogue... zatočit!"

Wedge poslechl a neochotně zatočil doleva. Stíhačky TIE zatočily za letkou - a náhle jako by propadly zmatku...

Místem, odkud právě odletěla letka Rogue, prostřelila útočná formace Aplánů a řev jejich motorů se jasně nesl i řidkým meziplanetárním prostorem. Než se stíhačky TIE ženoucí se ve stopách letky stačily zformovat do obranné pozice, vletly jim Aplány do zad a spustily palbu hlava nehlava oplátkou za hvězdný křižník. "V pořádku, letko Rogue," ozval se Bel Iblis. "Teď je to na vás. Kryjte jim záda."

Wedge se strnule zakřenil. Měl znát Bela Iblise lépe. "Slyším, generále. Letko Rogue: za nimi!"

"A pak," dodal generál chladně, "se připravíte na ústup."

Wedge zamžikal a úsměv zmizel. Ústup? Obrátil Xplán ke stíhačkám TIE a podíval se na hlavní bojiště.

Před několika minutami si uvědomil, že situace je špatná. Teď byla na pokraji katastrofy. Jednotky Bela Iblise měly stěží dvě třetiny z původních patnácti velkých lodí. A většina z nich se krčila v poslední obranné formaci. Okolo nich se rojilo více než dvacet hvězdných destruktůrů a dělových křižníků a systematicky je ostřelovaly.

Wedge se ohlédl po blížících se stíhačkách TIE a interdikčním křižnících za nimi, který svými gravitátory znemožňoval obléhaným jednotkám skočit do světelné rychlosti...

A pak už nalétli na stíhačky a nezbyval čas na přemýšlení. Souboj byl prudký, ale krátký - nečekaný nálet Aplánů skrytých za letkou Rogue očividně vyřadil stíhačky do značné míry z provozu. Tři čtyři minuty, a letka Rogue byla znovu bez práce.

"Co dál, veliteli Rogue?" zeptala se Dvojka, když se znovu zformovali uprostřed trosk.

Wedge si v duchu překřížil prsty a ohlédl se po Orthavanu. Jestli Bel Iblisův tah nevyšel...

Vyšel. Zásah Aplánů dostatečně narušil útok hvězdných destruktůrů Victory. Hvězdný křižník chytil dech a znovu zaútočil. Vnější turbolaserové baterie a baterie iontových děl Orthavanu pálily do systémů imperiálních destruktůrů a do jejich trupů bušila salva za salvou. Z nejbližšího hvězdného destruktůrů vyrazil gejzír přehřátého plynu a půlka trupu nemotorně odrotovala pryč. Hvězdný křižník podletěl vrak a namířil si to k interdikčnímu křižníku.

"Změňte kurz k Orthavanu," zavelel. "Možná budou potřebovat pomoc."

Stěží dopověděl a na boku Orthavanu se náhle ze světelné rychlosti vynořily dva dělové křižníky. Ale hvězdný křižník už stačil nabrat dostatečně vysokou rychlost a dělové křižníky se nezmohly na víc než slepé ostřelování. Proletěl kolem nich a když dělové křižníky zahnul jeho směrem, letka Aplánů zopakovala svůj útočný manévry. Účinek jejího vpádu opět zdaleka překonal skutečnou škodu. Když Aplány odletěly, měly dělové křižníky po naději, že by Orthavan dostihly.

A to imperiální věděli. Astromechanický droid za Wedgem zapípal: pseudogravitační pole mizelo s tím, jak vzdálený interdikční křižník stahoval své gravitátory a připravoval se na vlastní únik do světelné rychlosti.

Interdikční křižník...

Posléze mu to došlo. Mýlil se - hvězdné destruktory Victory nepoužily žádnou tajemnou koordinační techniku, když se vynořily tak blízko u hvězdného křižníku. Stačilo jim letět hyperprostorem vektorem, který jim poslal interdikční křižník, a počkat si, až je okraj jeho gravitačního kužele stáhne do normálního prostoru.

Wedge zkrivil rty. Kdysi dávno ho učili, že přeceňovat schopnosti protivníka může být stejně nebezpečné jako jejich podceňování. Tuhle látku by si měl zopakovat.

"Rušivé gravitační pole nulové," zazněl mu v uších hlas Bela Iblise. "Všem jednotkám: připravit se k ústupu na svá stanoviště!"

"Letka Rogue: slyším," odpověděl Wedge a zašklebil se, když zahýbal na připravený únikový vektor a za sebou spatřil trosky hlavní bitevní skupiny. Nedalo se o tom pochybovat: schytali porážku. A Bel Iblis se svými pověstnými zkušenostmi стратега dokázal udělat jediné - zabránit tomu, aby se porážka nezměnila na bezhlavý útěk.

Nejspíš za to zaplatí ztrátou dalšího systému.

"Letko Rogue: vpřed!"

"Slyším," povzdechl Wedge a zatáhl za páku hyperdrajvu... a jak se hvězdy změnily na hvězdné čáry, uviděl to střízlivěji.

V podceňování Impéria hlavní problém nevězí a v nejbližší době vězet nebude.

KAPITOLA 6

Z čar se zase staly hvězdy a Wild Karrde byl napět v normálním prostoru. Přimo před ním se objevilo bílé trpasličí slunce systému Chazwa, stěží rozlišitelné od pozadí zářících hvězd. Kousek vedle byl tmavý kruh s úzkým osvětleným půlměsícem planety Chazwa. Kolem ní, rozptýlené v temnotě vesmíru, žhnuly výfukové plyny snad padesáti lodí - většinou nákladních lodí a velkoobjemových křižníků, které využívaly výhodné polohy planety v centru transsystémové dopravy. Několik lodí neomylně patřilo k bitevní flotile imperiálních.

"Tak jsme tady," prohodil konverzačním tónem Aves z místa vedle pilota. "Mimochodem, Karrde, rád bych, abys vzal a úvahu, že podle mého je to šílený nápad."

"Snad," přikývl Karrde. Změnil kurz k planetě a zkontroloval obrazovky. V pořádku, zbytek skupiny také dorazil. "Jenže jestli imperiální linka na přepravu klonů opravdu prochází sektorem Orus, zdejší posádka by o tom měla mít záznamy. A možná by se prořekla, odkud je vozi."

"Neměl jsem na mysli detaily téhle výpravy," nesouhlasil Aves. "Ale to, že je šílenství nechat se do toho zatáhnout. Tohle je válka Nové republiky, a ne naše - ať si to rozmotají sami."

"Jo, kdybys se mohl spolehnout na to, že to dokážou." Karrde mrkl do průhledu na pravoboku - další nákladní loď plující pomalu stejným směrem. "Jenže nemám jistotu, že na to mají."

Aves zamručel: "Stejně Skywalkerovým cifrám nevěřím. Kdyby kloni mohli tak rychle dozrát, staří mistři klonování by toho přece využili."

"Třeba to využili," zdůraznil Karrde. "Myslím, že se nedochovala žádná zpráva o tehdejších klonovacích technikách. Všechno, co se ke mně dostalo, pocházelo z daleko ranějších předválečných experimentů."

"Jo, fajn..." zakroutil hlavou Aves. "Stejně bych radši ze všeho vyklouznul."

"Třeba zjistíme, že nemáme na vybranou." Karrde ukázal na nákladní loď. "Zdá se, že máme návštěvu. Mohl bys ověřit jeho identikit?"

"Jistě." Aves se rychle podíval na loď a pak na palubní desku. "Takhle zaregistrovanou loď jsem ještě neviděl.

Minutku... jo. Jo, změnili si identikit - vypadá to, že původní překryli. Podíváme se, jestli to dokáže rozšifrovat Ghentova kouzelná dekodovačka."

Karrde přikývl. Zmínka o Ghentovi mu na okamžik připomněla Koruskant na druhém konci galaxie a dva z jeho lidí, které tam nechal v péči Nové republiky. Jestli mu tamější lékaři poskytli správné údaje, měla by Mara už být v pořádku. A mohla by se s ním spojit...

"Mám to!" vítězně zajásal Aves. "No jo, Karrde, to bude tvůj starý kamarád. Kernova pýcha úctyhodného majitele realit Samuela Tomáše Gillespeeho."

Karrde s pohledem upřeným na loď sto metrů od nich přikývl. "Asi bychom měli zjistit, co chce."

Stiskl tlačítko krátkovlnného přenosu. "Talon Karrde volá Kernovu pýchu," ohlásil se. "Gillespee, nekoukej a řekni aspoň nazdar!"

"Nazdar Karrde!" odpověděl známý hlas. "Vadí ti snad, že než pozdravím, zjistím si, o koho jde?"

"Vůbec ne," ujistil ho Karrde. "Mimochodem, to překrytí identikitu je moc pěkný."

"Vidím, že mohlo být lepší," suše podotkl Gillespee. "Ještě jsme ani nezačali dekódovat vás. Co tu děláte?"

"Chtěl jsem se tě zeptat na totéž," odpověděl Karrde. "Žil jsem v domněni, že sis plánoval odchod do důchodu."

"Taky že jo," ozvalo se chmurně. "Skončil jsem s obchodováním, koupil jsem si pěkný flák pozemků v jednom zastrčeném systémku a chystal jsem se, že se budu pěkně daleko od všech průšvihů dívat, jak rostou stromy. To místo se jmenuje Ukio - říká ti to něco?"

Karrde přikývl: "Ano, nedávno jsem o něm slyšel. Byls tam během imperiálního útoku?"

"Jo, během útoku, kapitulace i obsazení, co můj žaludek snes," zavrčel Gillespee. "Při bombardování jsem měl nejlepší místo v hledišti, jaký si můžeš představit. Řeknu ti, že to byla parádní podívaná."

"A mohl by z toho být parádní kšeft," zareagoval Karrde. Nová republika dosud nevěděla, jaký trik imperiální v systému Ukio použili. Její strategové by podrobné zprávy ocenili, a cena, kterou by za ně museli zaplatit svědkovi události i jeho nálezci, by mohla být imponující. "Nemáš nějaké záznamy o útoku?"

"Z bombardování něco mám," odpověděl Gillespee. "V paměti makrodalekohledu. Proč?"

"Je tu naděje, že bych ti pro to sehnal zákazníka," řekl Karrde. "Mohlo by tě to trochu odškodnit za ztracený majetek." Gillespee odfrkl. "Pochybuju, že by do toho tvůj zákazník tolik investoval. Nevěřil bys tomu, Karrde - fakt ne. To nemluví o Svivrenu, ale i obyčejný Ukio jim mělo dát trochu víc zabrat."

"Impérium je odborník na přepadání světů," připomněl Karrde. "Máš štěstí, že jsi odtamtud vůbec vyvázl."

"To je přesný," souhlasil Gillespee. "Viděl jsem imperiální vojáky a dělníky, který poslali přeorat můj pozemek na obilnářskou farmu. Řeknu ti, že ten jejich nový klonovací systém mě vážně děsí."

Karrde se podíval na Avese. "Jak to?"

"Co jak to?" zavrčel Gillespee. "Aby lidi sjížděli rovnou z montážní linky, pěkně děkuju. Měl jsi vidět ty chlápky, jak si

to maširují po silnici - všechny chlupy se mi zježily!"

"O tom nepochybuju," přikývl Karrde. "Co budeš dělat, až odletíš z Chazwy?"

Gillespee se kysele ušklíbl: "Ještě jsem tam nedoletěl... Doufám, že se zkontaktuju s Brascovým člověkem a zeptám se, jestli nás nechtějí do organizace. Proč, nabízíš snad něco lepšího?"

"Možná. Mohli bychom poslat záznam z tvého makrodalekohledu mému zákazníkovi. Odměnu by připsal na můj účet. Pak mám návrh, který by tě mohl zajímat -"

"Máme společnost," skočil mu do řeči Aves. "Míří si to sem dvě imperiální lodě. Vypadají na fregaty typu Lancer."

"A je," zamružel Gillespee. "Asi jsme z Ukia nevyvázli úplně nepozorovaně."

"Podle mě jdou spíš po nás," zašklebil se Karrde a zadal kurz úhybného manévru. "Rád jsem si s tebou pokecal, Gillespee. Jestli si to chceš dopovídat, setkáme se za osm dní v systému Trogan - místo znáš."

"Budu tam, ale abys tam byl i ty," odpověděl Gillespee.

"Bez obav," zamumlal Karrde a ukončil spojení. "Fajn, jdeme na to. Pěkně zlehka..."

Stočil loď do úzké mezery na levoboku, aby vzbudil dojem, že se chystají minout planetu a nabrat nový vektor do hyperprostoru. Aves se zeptal: "Mám vyhlásit pohotovost?"

"Ještě ne," řekl Karrde. Rychle přehlédl obrazovky a spustil navigační počítač k výpočtu skoku do světelné rychlosti.

"Radši bych náš výlet odložil. Nechci se pustit do křížku s bojechtivými Lancery."

"Jo," pomalu přikývl Aves. "Karrde... oni nemění kurz."

Karrde se ohlédl. Ani jeden z Lancerů nezahnul. Letěly dál původním směrem.

Přímou na Kernovu pýchu.

Podívali se na sebe. "Co teď?" zeptal se Aves.

Karrde se zadíval na imperiální loď. Wild Karrde si uměl s protivníkem poradit - a jeho lidé patřili k nejlepším. Jenže dva Lancery vybavené nepřátelskými stíhačkami nejsou rovnocennými soupeři pro jeho skupinu.

Kernova pýcha se nečekaně pohnula. V nápodobě koigranského manévru ostře změnila kurz a vyrazila jako splašený kůň. Lancery se nedaly oklamat a znovu ji byly v patách.

Wild Karrde osaměl. Může doletět na Chazwu, sebrat místní posádce záznamy a zmizet, než se Lancery vrátí.

Jenže Gillespee je starý známý... a na Karrdově žebříčku hodnot stál kamarád z branže výš než všechny mezihvězdné vlády, pod které nepatřil. "Takže z Ukia nevyvázli nepozorovaně," poznamenal. Stočil Wild Karrde a zapnul interkom.

"Lachtone, Chine a Corvisi - připravit turbolasy! Jdeme do toho."

"A co ostatní lodě?" zeptal se Aves při aktivování deflektorních štítů a taktického displeje.

"Nejdřív přilákáme pozornost Lancerů," odpověděl Karrde. Muži u turbolaserů byli připraveni. Zhluboka se nadechl a spustil motory.

Velitel Lancerů nebyl hloupý. Jedna z lodí přestala pronásledovat Kernovu pýchu a postavila se nové hrozbě.

"Myslím, že už jsme přilákali jejich pozornost," stísněně poznamenal Aves. "Můžu už na tuhle párty pozvat ostatní?"

"Začni," odpověděl Karrde a přepnul interkom na krátké spojení s Kernovou pýchou. "Tady Karrde, Gillespee."

"Jo, vidím," ozval se Gillespee. "Co to provádíš?"

"Jdu ti na pomoc." Lancer před nimi odkryl baterii dvaceti laserových děl a zasypal Wild Karrde deštěm zelených paprsků. Trojice Karrdových turbolaserů jim odpověděla, ale ve srovnání s útočnými působily jejich ohně spíš dojemně. "Fajn, jednoho tu zdržíme. Radši odsud vypadni, než se ten druhý dostane na dostřel."

"Vy držte jeho?" ušklíbl se Gillespee. "Hele -"

"Řek sem vypadni!" ostře odsekl Karrde. "Navěky ho neudržíme. O mě se nestarej - nejsem na ně sám."

"Už jsou tady," poznamenal Aves a Karrde se podíval na displej pozadí. Blížilo se patnáct mohutných nákladních lodí.

Lancer se octl pod jejich palbou.

V interkomu zaznělo překvapené hvízdnutí. "Ty sis nedělal srandu?" poznamenal Gillespee.

"Ne. A teď vypadni, jo?"

Gillespee se nahlas rozchechtal. "Řeknu ti tajemstvíčko, Karrde. Taky na ně nejsem sám."

Znenadání téměř dvacet lodí, stěží viditelných za clonou laserového ohně blýskajícího se v průzorech Wild Karrdu, změnilo kurz a vrhlo se jako smečka hladových psů na druhý Lancer.

"Tak, Karrde," pokračoval nenucené Gillespee. "Tentokrát ani jeden z nás na Chazvě moc obchodů nenadělá. Co když tenhle rozhovor dokončíme někde jinde? Třeba za osm dní?"

Karrde se zasmál. "Už se těším."

Podíval se na Lancer a smích ho přešel. Standardní posádku Lancerů tvořilo 850 mužů. A protože tenhle dokázal čelit jejich lodím, Karrde odhadoval, že je plně obsazený. Uvažoval, kolik je tam mužů z klonovací továrny velkoadmirála Thrawna. "Mimochodem, Gillespee," dodal, "jestli náhodou padneš cestou na lidi z branže, pozvi je taky. Mohlo by je zajímat, co budu mít na srdci."

"Máš je mít, Karrde," zamružel Gillespee. "Nashle za osm!" Karrde vypnul interkom. To by bylo. Gillespee to rozhlásí dalším velkým pašeráckým skupinám. A jak ho zná, rychle změni otevřené pozvání na něco podobného úsečnému povelu. Na Troganu budou všichni - nebo skoro všichni.

Teď už musí jenom vymyslet, co přesně jim řekne.

* * *

Velkoadmirál Thrawn se opřel ve velitelském křesle. "Dobrá, pánové," řekl a přešel očima po každém ze čtrnácti mužů obklopujících v těsném půlkruhu jeho stůl. "Nějaké otázky?"

Nedbale vypadající muž na jednom konci pohlédl na ostatní: "Žádné, admirále." Jeho dokonale vojenský tón ostře kontrastoval s nenuceným vzhledem civila. "Jaký je náš harmonogram?"

"Vaši loď právě připravují," odpověděl Thrawn. "Jakmile skončí, odletíte. Kdy myslíte, že proniknete do císařského

paláce?"

"Ne dřív než za šest dnů, pane," odpověděl muž. "Chci obletět jeden dva přístavy, než přistaneme na Koruskantu. Takovou ověřitelnou stopou můžeme docela dobře oklamat jejich zpravodajskou službu. Ovšem pokud nechcete, abychom úkol provedli rychleji."

Thrawn trochu přimhouřil zářící oči a Pellaeonovi bylo jasné, na co myslí. Mara Jade v hlavním sídle Rebelie. Třeba tam právě teď prozrazuje souřadnice císařova skladiště na Waylandu... "Přesné načasování je v této operaci nejdůležitější," odpověděl Thrawn veliteli úderné jednotky. "Ovšem rychlost sama o sobě je zbytečná, jestliže by vás prozradila dřív, než se dostanete do paláce. Vy budete režisérem, majore Himrone. Nechávám to na vás."

Velitel přikývl. "Ano, pane. Děkuji, admirále. Nezklameme vás."

Thrawn se nepatrně pousmál. "To vím, majore. Odchod."

Čtrnáct mužů se neslyšně obrátilo a vypochoďovalo z velitelské místnosti. "Zdá se, kapitáne, že vás některé instrukce překvapily," poznamenal Thrawn, když se za nimi zavřely dveře.

"Ano, pane," připustil Pellaeon, "Všechno má samozřejmě svůj smysl," dodal rychle. "Jen jsem operaci nedomyšlel k takovému konci."

"Musíme si připravit všechny konce," odpověděl Thrawn s prsty na klávesnici. Světla pohasla a na stěnách místnosti se vynořily holografické obrazy a mapky. "Umění z Mrissu," dodal na vysvětlenou. "Jeden z nejpozoruhodnějších příkladů zaostalosti v celé civilizované galaxii. Dokud se k nim nedostala desátá expedice z Alderaanu, neexistovala v žádné z desítek tamějších kultur ani stopa po trojrozměrném umění."

"Zajímavé," povinně poznamenal Pellaeon. "Nějaká porucha ve vnímání?"

"Mnozí odborníci si to ještě stále myslí," odpověděl Thrawn. "Ačkoli mně se zdá, že vnímání lidí na Mrissu je ovlivněno slepými místy v kulturním zázemí a zároveň silnou sociální rovnováhou. A my této kombinace využijeme." Pellaeon se rozhlédl po uměleckých dílech a sevřel se mu žaludek. "Zaútočíme na Mrisst?"

"Nepochybně je zralý pro sklizeň," řekl Thrawn důrazně. "A ze základny na Mrisstu se dobře povedou útoky přímo do srdce Rebelie."

"Což ovšem musí Rebelie vědět," opatrně dodal Pellaeon. "Jak se hne k Mrisstu, podniknou rozsáhlý protiútok."

"Přesně tak," usmál se Thrawn s krutým zadostiučiněním. "Takže jakmile budeme připraveni vtáhnout flotilu koruskantského sektoru do léčky, použijeme Mrisst jako dokonalou návnadu. Jestliže proti nám vytáhnou, na místě je porazíme. A jestli léčku prohlédnou a nepustí se do boje, nechají nám základnu. Tak jako tak Impérium zvítězí."

Přejel po velitelském pultu a holografická díla nahradila taktická hvězdná mapa. "Tahle bitva však dosud patří budoucnosti," dodal. "Nyní je naším hlavním úkolem vybudovat dostatečně silnou armádu a nedovolit Rebelii, aby mezitím převážila jazýček vah ve svůj prospěch."

Pellaeon přikývl. "Útok na Ord Mantell by nám v tom měl napomoci."

"V okolních systémech by určitě vyvolal atmosféru strachu," souhlasil Thrawn. "A zároveň by trochu odpomohl od tlaku Rebelie na lodě zásobující naše loděnice."

"To by nám pomohlo," odpověděl zamyšleně Pellaeon. "Podle posledního hlášení z Bilbringi se zásoby tibannského plynu kriticky zmenšily. Stejně jako zásoby hfredia a kammrisu."

"Posádka na Bepinu už dostala rozkaz zvýšit produkci tibannského plynu," řekl Thrawn a přejel po velitelském pultu. "Co se týče kovů, zpravodajská služba nedávno objevila výhodně situované skladiště."

Na obrazovce se objevilo hlášení zpravodajské služby. Pellaeon se k němu naklonil a začal se do přehledu skladišť-

"Tohle je podle nich výhodně situované?"

"Zřejmě nesouhlasíte?" měkce se zeptal Thrawn.

Pellaeon se znovu podíval na přehled a obličeje se mu protáhl. Impérium už jednou přepadlo důlní komplex Landa Calrissiana na superžhavé planetě Nklonu. Kvůli krtkům, které využili při útoku na loděnice Sluis Vanu. Stálo je to přes milion hodin práce - nejdřív připravovali hvězdný destruktory na vstup do žhavé atmosféry Nklonu a potom poškozený destruktory opravovali. "Přijde na to, pane," podotkl, "jak dlouho můžeme hvězdný destruktory postrádat."

"Důležitá otázka," přikývl Thrawn. "Naštěstí tentokrát žádný hvězdný destruktory nepotřebujeme. Ke zneškodnění obrany na Nklonu by měly bohatě postačit tři z našich nových dělových křižníků."

"Dělový křižník ale nedokáže - aha!" Pellaeonovi to najednou došlo. "Kdyby se nám podařilo unést štítovou loď, která doprovází nákladní loď při vletu a odletu do vnitřního systému, její štíty by malé dělové křižníky zastínily."

"Přesně," přikývl Thrawn. "A únos jedné ze štítových lodí by neměl být problém. Šest plně obsazených přepadových člunů by to mělo rychle vyřídit."

Pellaeon přikývl, ale nespouštěl oči z obrazovky. "Co když Clarissian skladiště ještě před přiletem přepadové jednotky rozprodá?"

"Nerozprodá," ubezpečil ho Thrawn. "Ceny kovů právě začínají stoupat - a lidé jeho typu si vždycky počkají, až ještě vzrostou."

Pokud ovšem Calrissian nepropadne náhlému záchvatu vlasteneckého soucítění s přáteli v hierarchii Nové republiky a nerozhodne se, že jim kovy odprodá i za nižší cenu. "Přesto doporučuji uskutečnit přepad co nejdřív."

"Beru na vědomí, kapitáne," mírně se zasmál Thrawn. "Jak je mým zvykem, už jsem to zařídil. Přepadová akce začala před deseti minutami."

Pellaeon se krůvě pousmál. "Ano, pane."

Thrawn se opřel o opěradlo. "Vraťte se na můstek, kapitáne, a připravte loď na skok do světelné rychlosti. Čeká nás Ord Mantell."

Zapípaní z palubní desky vytrhlo Luka z lehkého spánku. Zamžoural a rychle přešel pohledem po obrazovkách. "Artoo?" zavolal a protáhl se, jak to jen šlo ve stísněném prostoru pilotní kabiny. "Už tam budeme. Připrav se." Droid zareagoval nervózním štěbetáním. "No tak, Artoo, uvolni se," usadil ho Luke a s prsty sevřenými na páce hyperprostoru se ponořil do toku síly. Ještě chvíli... teď! Stáhl páku a z hvězdných čar se znovu staly hvězdy. A přímo před nimi byl domovský svět Noghrů - Honoghr.

Artoo tichounce pískl. "Já vím," přikývl Luke se stejně nepříjemným pocitem. Leia ho varovala, ale přesto ho pohled na tenhle svět šokoval. Povrch planety pod fídkými bělavými mraky byl jednolitou hnědou rovinou. Leia mluvila o trávě kholm, místní vegetaci, kterou imperiální geneticky modifikovali, a tak si zajistili možnost dál systematicky ničit životní prostředí planety. Podvod s kholm a pečlivě odměřovaná pomoc Vadera a později Thrawna zajistily Impériu už čtyřicet let trvající přísun Noghrů pro speciální služby. Noghrijská komanda smrti, rozsetá po galaxii, bojují a umírají za ty, kteří je svou chladnokrevnou zradou a předstíraným soucitím uvrhli do otroctví.

Artoo něco zaštěbetal a náhle poplašeně vyjekl. Luke prudce otočil hlavu, jak se nad nimi přehnala malá hlídková útočná loď. "Zdá se, že nás objevili," poznamenal s hranou nenucenosti. "Doufejme, že jsou to Noghriové, a ne impe -" "Stíhačko, podejte hlášení!" zamňoukal bas z interkomu.

Luke se dotkl tlačítka interkomu a vyslal sílu k hlídkové lodi, která nalétala do útočné pozice. I takhle daleko by měl vycítit, jestli ji řídí člověk, a tedy Noghri. "Hovoří Luke Skywalker," ohlásil se. "Syn lorda Dartha Vadera a bratr Lei-y Organy Solo."

Interkom se na delší dobu odmlčel. "Proč jste přiletěl?"

Selský rozum Lukovi napovídal nemluvit o vybitých energetických blocích, dokud se lépe neseznámí s úmysly noghrijské vlády. Ale Leia se několikrát zmínila o noghrijském smyslu pro čest a otevřené jednání. "Moje loď má poškozený primární energetický okruh," odpověděl. "Domníval jsem se, že bych u vás mohl najít pomoc."

Interkom jemně zasyčel. "Vaderův synu, přivádíte nás do velkého nebezpečí. Čas od času přilétají na Honoghr imperiální lodě. Když vás spatří, budeme všichni trpět."

"Rozumím," odpověděl Luke a trochu se mu ulevilo. Jestliže se Noghriové obávají, že by ho imperiální mohli objevit, nezavrhli úplně Leino pozvání vstoupit do řad Rebelie proti Impériu. "Jestli chcete, radši odletím."

Zadržel dech a Artoo za jeho zády slabě zasténal. Jestli ho Noghri vezme za slovo, bude otázkou, jestli se se zbytkem energie ještě vůbec někde dostanou.

Pilot očividně přemýšlel o tomtéž. "Lady Vader pro nás mnoho riskovala," řekl. "Nemůžeme souhlasit s tím, abyste vystavil svůj život nebezpečí. Následujte mě, Vaderův synu. Zavedu vás na nejbezpečnější místo, jaké může Noghri nabídnout."

Na Honoghru byla podle Lei-y jenom jediná oblast, kterou Noghriové zkultivovali natolik, že na ní mohla růst i jiná vegetace kromě trávy kholm. Leia mu vložila do počítače polohu Čisté země se souřadnicemi celého systému... a Lukovi bylo brzy jasné, že hlídková loď, kterou následuje k povrchu planety, do Čisté země neletí.

"Kam míříme?" zeptal se pilota, když vklouzli za hradbu mraků.

"K Zitřkům naší planety," odpověděl Noghri.

"Aha," zamumlal si Luke pro sebe. Před loděmi se vynořila zdvojená linie členitých útesů připomínající nepatrně stylizované zuby páru totoinských vlkodlaků. "V těchhle horách jsou vaše zitřky?" nadhodil.

Interkom znovu zasyčel. "Jako lady Vader a před ní lord Vader," řekl Noghri, "i vy čtete v duších Noghrů."

Luke pokrčil rameny - jenom to zkusmo nadhodil. "Kam letíme?"

"Jiní vám to ukážou," odpověděl pilot. "Já vás zde musím opustit. Sbohem, Vaderův synu. Má rodina bude dlouho ctít památku tohoto dne." Hlídková loď vystřelila ostře vzhůru a zamířila zpět do vesmíru -

A zdánlivě odnikud se v dokonalé synchronizaci vynořila dvě bojová vzdušná vozidla a zastavila se po bocích Xplánu.

"Zdravíme vás, Vaderův synu," zazněl nový hlas v interkomu. "Je nám ctí, že vás můžeme doprovodit. Následujte nás."

Jedno z vozidel přeletělo do čela, druhé zůstalo vzadu za Xplánem. Luke se uprostřed formace snažil určit, kam asi poletí. Útesy byly neúrodné stejně jako zbytek planety.

Artoo zacvrlikal a obrazovkou přeběhla zpráva. "Řeka?" zamžoural Luke z kabiny. "Kde? Aha, tamhle. Protéká mezi útesy, je to tak?"

Droid souhlasně pípl. Při bližším pohledu Luke odhalil proudy bílé pěny valící se nad skrytými skalisky. Za několik minut doletěli na konec útesů. Přední vozidlo zatočilo vlevo, hladce se zhouplo nad úpatím pohoří a zmizelo za vyššími útesy. Luke je sledoval, navedl Xplán k úpatí a vletěl do stínu útesů.

Do úplně jiného světa. Úzký pruh půdy lemující řeku zářil jasnou zelení.

Artoo úžasem vypískl. "Tady jsou rostliny!" řekl Luke překvapeně. Rostliny na Honoghru -

"Zitřky naší planety," řekl jeden z pilotů a v jeho hlase zřetelně zazněla hořká hrdost. "Zitřky, které nám přinesla lady Vader. Následujte mne, Vaderův synu. Přistávací plocha je vpředu."

Přistávací plochu tvořil obrovský plochý balvan, dlouhý přibližně dva kilometry a částečně zasahující do koryta dravé řeky. Luke ostrážitě pozoroval vody ženoucí se pod nimi a navedl Xplán k zemi. Balvan byl naštěstí širší, než vypadal z padesátimetrové výšky. Doprovodná vozidla počkala, až se Xplán usadí. Pak zakroužila a zamířila korytem zpátky. Luke nastavil všechny systémy na nulu a rozhlédl se.

Zjistil, že zeleň nemá všude stejnou barvu. Byly v ní zastoupeny nejméně čtyři nepatrně se lišící odstíny. Vytvářely příliš pravidelný obrazec na to, aby vznikl náhodně. V jednom místě ústilo do řeky potrubí, jehož druhý konec mizel nahoře v zeleni. Využívají tlaku proudu pro vytlačení vody do zavlažovacího systému, napadlo ho. Několik metrů po proudu spatřil malou chatku, schovanou před lidskými zraky skalním převisem. Před dveřmi stáli dva Noghriové - plet' jednoho z nich byla ocelově šedá, druhý byl mnohem tmavší. Jakmile je zpozoroval, vyšli mu vstříc.

"To vypadá na uvítací výbor," poznamenal Luke k Artoo a otevřel kabinu. "Zůstaneš tady. A to ti povídám - zůstaneš

tady! Jinak zase spadneš do vody jako při první návštěvě Dagobahu a budeš moc rád, jestli tě vůbec posbíráme po kouscích!"

Nemusel to říkat dvakrát. Artoo nervózně zacvrlikal, že rozumí, a pokračoval stejně nervózní otázkou. "Ano, jsem si jistý, že jsou přátelé," ubezpečil ho Luke. Stáhl si přilbu a vstal: "Neboj se, nepůjdu daleko." Přehoupl se přes bok Xplánu a vydal se jim naproti.

Noghriové mezitím došli k okraji přistávací plochy, zastavili se a mlčky ho pozorovali. Luke k nim za chůze vyslal sílu a přál si umět číst v jejich myslích. Když došel blíž a mohl překřičet hukot vody, zavolal: "Přináším vám pozdravy jménem Nové republiky!" Pak natáhl levou ruku dlaní vzhůru, jak ho to naučila Leia: "Jsem Luke Skywalker. Syn lorda Dartha Vadera a bratr Leiy Organy Solo."

Starší Noghri popošel o krok a čenichem se dotkl Lukovy dlaně. Přisál se k pokožce a Luke se musel přemáhat, aby ho lechtivý dotek nerozesmál. "Zdravím vás, Vaderův synu," řekl Noghri a odtáhl se od dlaně. Padl i se svým průvodcem naráz na kolena a vztáhli ruce do stran v pokorném gestu, které mu Leia popisovala. "Jsem Ovkhevam z kmene Bakh'tor. Sloužím noghrijskému národu zde v Zitřcích naší planety. Je nám ctí, že jste nás poctil návštěvou."

"Vaše pohostinnost mě těší," poděkoval Luke oběma Noghriům, když se znovu postavili. "A váš průvodce je..."

"Jsem Khabarakh z kmene Kihm'bar," představil se mladší z dvojice. "Rod Vaderů mě nyní dvojnásob vyznamenal."

"Khabarakh z kmene Kihm'bar," opakoval Luke a s novým zájmem si mladého Noghrie prohlédl. Tak tohle je ten mladík z noghrijského komanda, který dal v sázku všechno, když zavedl Leiu mezi své a potom ji chránil před velkoadmirálem Thrawnem. "Děkuji vám za službu, kterou jste prokázal mé sestře Leie. Má rodina i já jsme vašimi dlužníky."

"Vy nejste dlužníky, Vaderův synu," odpověděl Ovkhevam. "Dluh má spíš noghrijský národ. Činy Khabarakha z kmene Kihm'bar byly pouze začátkem řady splátek."

Luke v rozpacích přikývl. "Tohle místo nazýváte Zitřky své planety?" zeptal se s nadějí, že přejdou na jiné téma.

"Jsou to zitřky, které našemu národu poskytla lady Vader," přikývl Ovkhevam a rukama opsal kruh přes celé údolí.

"Zde jsme pomocí jejího daru vyčistili půdu od otrávených rostlin. Jednou tu bude dostatek jídla pro všechny."

"To je úžasné," řekl naprosto vážně Luke. Svěží zeleň by venku silně kontrastovala s hnědými travami kholm. Ale tady, chráněná párem útesů před nevídanými pohledy, mohla bujet bez obav z imperiálních návštěv. Řeka bohatá na vodu a poloha blíže rovníku zaručovaly o něco delší vegetační období, než měla Čistá země. A kdyby došlo k nejhoršímu, výbušniny rozmístěné v patřičných bodech by udělaly z řeky přehradní jezero anebo by strhly útesy, takže by zanikly všechny důkazy jejich tiché protiimperiální vzpoury. A to všechno naplánovali, navrhli a vystavěli za necelý měsíc.

"Umožnila nám to lady Vader," dodal Ovkhevam. "Není toho mnoho, co vám můžeme poskytnout jako projev pohostinnosti, Vaderův synu. Ale co máme, je i vaše."

"Děkuji," přikývl Luke. "Ale pilot hlídkové lodě mě upozornil, že vás moje přítomnost na Honoghru ohrožuje. Jestliže můžete mou loď vybavit náhradním zdrojem energie, co nejrychleji odletím. Samozřejmě vám zaplatím."

"Od Vaderova syna nemůžeme přijmout peníze," zavrtěl hlavou Ovkhevam otřesený samotnou představou. "Dluh noghrijského národa by se tím zvýšil."

Luke potlačil povzdech: "Rozumím." Myslí to určitě dobře, ale tohohle pocitu viny, že sloužili Impériu, se musí zbavit. I mnohem vyspělejší rasy a bytosti padly za obětí imperiálním podvodům. "Myslím, že bychom měli zjistit, jestli máte náhradní součástky do mého Xplánu. Jde to nějak zařídit?"

"Už je to zařazeno," odpověděl Khabarakh. "Vzdušná vozidla předají zprávu kosmickému přístavu v Nystau."

Energetické bloky a technici, kteří je zapojí, zde zcela určitě budou se soumrakem."

"Do té doby přijměte naše pohostinství," dodal Ovkhevam a poočku sjel Khabarakha. Snad měl dojem, že by měl mladší z dvojice přenechat mluvení staršímu.

"Bude mi ctí," poděkoval jim Luke. "Veďte mě."

Chatka skrytá pod převisem byla maličká. Nejvíce místa zabraly dvě úzká lůžka, nízký stolek a věc, která vypadala jako modul na úschovu a přípravu jídla z malé vesmírné lodě. Ale byl tu aspoň větší klid než venku.

"Tady bude váš domov po dobu pobytu na Honoghru," řekl Ovkhevam. "Khabarakh a já budeme držet stráž přede dvěma a chránit vás svými životy."

"To nebude třeba," ujistil je Luke a rozhlédl se po místnosti. Očividně sloužila pro dlouhodobý pobyt. "Můžu se vás zeptat, co tady děláte?"

"Já spravuji toto místo," řekl Ovkhevam. "Procházím jím, abych viděl, zda jsou rostliny náležitě pěstěné. Khabarakh z kmene Kihm'bar -" Přejel mladšího průvodce pohledem, ve kterém Luke jasně vycítil trpký humor. "Khabarakh z kmene Kihm'bar je na útěku před noghrijským lidem. Ještě pořád po něm pátrá mnoho našich lodí."

"Samozřejmě," suše přitakal Luke. Při velkoadmirálově pohrůžce, že Khabarakha podrobí imperiálnímu výsledku v plném rozsahu, bylo nutné, aby mladý člen komanda z vazby "uprchl" a zmizel z očí.

"Přejete si jídlo?" zeptal se Ovkhevam. "Či odpočinek?"

"To je dobré, děkuji," odpověděl Luke. "Nejlepší by bylo, kdybych se vrátil na loď a vymontoval vybité energetické bloky."

"Mohu vám pomoci?" zeptal se Khabarakh.

"Ano, to bych byl rád," souhlasil Luke. Nepotřeboval pomocníka, ale bude dobře, když si Noghriové svůj domnělý dluh co nejdříve odpracují. "Pojďme - krabici s nářadím mám na lodi."

* * *

"Nystao posílá další zprávu," Khabarakh, splývající s okolním šerem, popošel k Lukovi, který se vsedě opíral o přistávací plochu Xplánu. "Kapitán imperiální lodě se rozhodl, že tam dokončí drobné opravy. Předpokládá, že bude hotov za dva dny." Zaváhal. "Přijměte omluvy monarchů, Vaderův synu!"

"Není proč se omlouvat," ujistil ho Luke a pohledem vyšplhal po stínu křídla k tenkému pruhu hvězd zářících v

temnotách. Tak, a bude tu sedět další dva dny. "Už cestou sem jsem věděl, že se něco takového může přihodit. Jenom je mi líto, že vás musím tak dlouho obtěžovat."

"Vaše přítomnost nás neobtěžuje."

"Děkuji," kývl Luke hlavou ke hvězdám. "Takže ještě pořád si mé lodi nevšimli?"

"Vaderův syn by to snad poznal, kdyby k tomu došlo," podivil se Khabarakh.

Luke se usmál do šera. "I Jedi má své hranice, Khabarakhu. Určit vzdálené nebezpečí je velice těžké."

V hukotu řeky spíš vycítil než zaslechl zašustění šatů, jak si k němu Khabarakh přisedl. "Nestačí to, že?" zeptal se tichounce. "Myslím tohle místo. Monarchové je nazývají našimi zítřky. Ale těmi nejsou."

Luke zavrtěl hlavou. "Nejsou," musel přiznat. "Udělalí jste nesmírný kus práce a určitě si tím zajistili potravu pro svůj národ. Ale zítřky samotného Honoghru... nejsem odborník. Ale nemyslím si, že je možné Honoghr zachránit."

Noghri syčivě vydechl skrz jehličkovité zuby. "Vyslovil jste myšlenku mnoha lidí noghrijského lidu. Snad žádný z nás v to skutečně nevěří."

"Pomůžeme vám najít nový domov," slíbil Luke. "Galaxie má spoustu světů. Najdeme pro vás takový, ve kterém budete moci začít znovu."

Khabarakh znovu zasyčel. "Ale to nebude Honoghr."

Luke ztěžka polkl. "Ne."

Minutu nepromluví. Luke naslouchal hukotu řeky a srdce se mu svíralo soucitem s Noghríi. Ale hrůzy spáchané na Honoghru napravit nemohl. Ani Jedi neumí dělat zázraky.

Vzduch se znovu zachvěl a Khabarakh vstal. "Nemáte hlad?" zeptal se. "Jestli ano, přinesu vám jídlo."

"Mám, děkuji," odpověděl Luke.

Noghri odešel a Luke s pohledem upřeným ke hvězdám uvažoval, jestli Leia celou situaci domyslela. Pochopila vůbec, že Honoghr už nejde zachránit? Nebo že by věděla jak celý proces vrátit nazpátek?

Zašklebil se, jak jím projel pocit viny. Někde tam daleko na Koruskantu se jeho sestra připravuje na narození svých dětí. Možná už se narodily. Samozřejmě Han je u ní, jenže on tam chtěl být také.

Ale když tam nemůže být osobně...

Zhluboka se nadechl a uvolnil se. Už jednou, na Dagobahu, se mu podařilo napojit se na budoucnost. Chtěl spatřit své přátele a cestu, která stála před nimi. Tenkrát ho vedl Yoda... ale když se mu to podaří dokázat vlastní technikou, třeba zahlédne aspoň kousíček ze své neteře a synovce. Opatrně soustředil své myšlenky a vůli a vyslal sílu...

Leia s blasterem a světelným mečem v rukou se krčila v přítmí a srdce jí bušilo úzkostí a odhodláním. Winter za jejími zády pevně svírala dva bezmocné a křehké balíčky. Zazněl hlas plný hněvu a odhodlání - Han. Chewbacca byl někde nablízku - asi někde nad nimi - spolu s Landem. Před nimi se černaly postavy s myšlenkami plnými záští a mrazivé krvežíznivosti. Výstřel z blastru - další - kopanec do dveří -

"Lei!" zařval Luke a prudce se vymrštil. Bublina vidění praskla a poslední z představ chvějivě unikla do noci Honoghru. Postava bez tváře, postava nadaná silou...

"Co se děje?!" zapraskal vedle něho noghrijský hlas.

Luke otevřel oči a spatřil Khabarakha a Ovkhevama přikrčené u jeho nohou. "Viděl jsem Leiu!" zaslechl chvění ve svém hlasu. "Ona i její děti byly v nebezpečí!" Přerývavě se nadechl. "Musím zpátky na Koruskant."

Ovkhevam si vyměnil pohled s Khabarakhem. "Ale jsouli v nebezpečí nyní...?"

"Neviděl jsem nyní," zavrtěl hlavou Luke. "Viděl jsem budoucnost. Nevím jak vzdálenou."

Khabarakh se dotkl Ovkhevamova ramene a oba se na minutu zabrali do tichého rozhovoru místním jazykem. Všechno je v pořádku, přesvědčoval se Luke a rychle si zopakoval uvolňovací techniky Jediho. Všechno je v pořádku. Lando byl s nimi - jasně si vzpomíná, že ho tam viděl. Ale pokud ví, Lando je stále ještě ve svém důlním zařízení v Nomad City na Nklonu. Takže se Luke stihne vrátit na Koruskant ještě před útokem na Leiu.

Nebo už je po útoku? Znázorňovalo vidění skutečně budoucnost? Anebo dokáže nějaká událost jeho vizi budoucnosti změnit? Je těžké to rozpoznat, řekl mistr Yoda o Lukově vidění na Dagobahu. Kolo budoucnosti se stále točí. A jestliže ani Yoda nedokázal nejistotu odstranit...

"Přejeteli si, Vaderův synu, přepadové jednotky se zmocní imperiální lodě," ozval se Ovkhevam. "Jestliže posádku rychle zničí, nevyše žádnou zprávu, kterou by obvinila Noghríe."

"To vás nenechám udělat," zakroutil Luke hlavou. "Je to příliš nebezpečné. Neexistuje žádná záruka, že hlášení neodešlou."

Ovkhevam se vzpřimil. "Jestliže je lady Vader v nebezpečí, noghrijský národ ochotně podstoupí toto riziko."

Luke se na ně podíval a projel jím zvláštní pocit. Tváře Noghríů se nezměnily, ale během jediného úderu srdce jim Luke porozuměl. Už to nebyly jenom tváře cizích bytostí. Najednou se z nich staly tváře přátel.

"Když jsem měl poprvé podobné vidění, vyřítíl jsem se bez rozmyslu na pomoc," tiše řekl. "Nejen že jsem jim nepomohl, ale málem jsem zmařil všechny jejich naděje na útěk." Podíval se na protězu své pravice a znovu jím projela mlhavá vzpomínka na Vaderův světelný meč pronikající zápěstím... "A přišel jsem o víc."

Vrátil se pohledem ke dvojici. "Stejnou chybu už neudělám. Nedám v sázku životy Noghríů. Počkám, až imperiální loď odletí."

Khabarakh se dotkl něžně jeho ramene. "Neznepekujte se obavami o jejich bezpečí, Vaderův synu. Lady Vader tak snadno nedostanou. Má po boku Wookieho Chewbacca."

Luke se podíval ke hvězdám. Ano, s Hanem a Chewiem a palácovou stráží by se normálním vetřelcům měla ubránit. Ale ta poslední postava bez tváře. Postava ovládající sílu...

Mistr Jedi C'baoth mu dal na Jomarku víc než jasně na srozuměnou, že chce Leiu i děti. Že by je chtěl tolik, aby se pro ně osobně vpravil na Koruskant?

"Vyhrají," opakoval Khabarakh.

Luke s námahou přikývl. "Já vím," řekl se snahou o přesvědčivý tón. Zneklidňovat je nemělo smysl.

* * *

Uhasili poslední plameny, zastříkali poslední mikrozlomeniny, poslední zraněné přenesli na ošetrovnu... a Lando Calrissian se se zvláštní směsicí rezignace a chladnokrevné zuřivosti rozhlédl z okna své kanceláře a věděl, že je po všem. Oblačné město na Bepinu. A teď Nomad City na Nklonu. Už podruhé ho Impérium připravilo o něco, co v potu tváře vybudoval. A obrátilo to v prach.

Od stolu zaznělo pípání. Popošel a stiskl tlačítko komlinku. "Calrissian," ohlásil se a volnou rukou si otřel čelo.

"Bagitt z centrální strojovny, pane," řekl unavený hlas. "Odešel poslední motivátor pohonu."

Lando sešklebil tvář. Po všech škodách, které stíhačky TIE na jeho důlním zařízení napáchaly, ho zpráva ani nepřekvapila. "Je nějaká naděje, že se vám jich povede opravit tolik, abychom se znovu rozjeli?"

"Na to bychom potřebovali plnou fregatu náhradních dílů," odpověděl Bagitt. "Nezlobte se, pane, ale je toho prostě moc rozbitého nebo roztaveného."

"Rozumím. V tom případě se svými lidmi raději zajišťujte podmínky pro život."

"Ano, pane. Ještě něco, pane... koluje tu zpráva, že komunikace dlouhého dosahu nefunguje."

"Jenom přechodně," ubezpečil ho Lando. "Už se na tom pracuje. A je tu dost součástek na výstavbu dvou nových vysílačů."

"Ano, pane." Bigittův hlas zazněl o odstín radostněji. "No... myslím, že začnu se systémem na udržení života."

"Pravidelně mě informujte," přikývl Lando.

Vypnul komlink a vrátil se k oknu. Mají na to dvacet dní. Pouhých dvacet dní, než se jejich polokoule Nklonu na svém pomalém oběhu přikloní z půlnocní strany do plného slunečního žáru. Pak už to bude jedno, jestli motivátory pohonu, komunikační systém a systém na udržení života fungují nebo nefungují. Až slunce povyleze nad obzor, všichni v Nomad City se rychle vydají na cestu ke žhavé smrti.

Dvacet dní.

Lando se podíval na noční oblohu. Jestli se jim podaří uvést do provozu vysílač dlouhého dosahu, mohli by se spojit s Koruskantem a požádat o pomoc. Ať už provedly imperiální jednotky se štítovými loděmi v loděnici ve vnějším systému cokoli, loděři z Nové republiky by dokázali opravit aspoň jednu loď. Na poslední výlet do vnitřního systému.

Bylo by to na chlup, ale při troše štěstí -

Řetězec myšlenek se náhle přetrhl. Nesmělý záblesk přímo nad ním - a vtom se objevila třpytivá záře blížící se štítové lodi.

Intuitivně udělal krok ke stolu, aby vyhlásil poplach bitevním stanicím. Jestli imperiální letí dokončit svou práci...

Zastavil se. Ne. Nezbyly mu žádné stíhačky a ani samotné město nemá žádnou obranu. Nemá cenu plašit pro nic za nic ty, kteří přežili.

Od stolu zazněl atmosférický výboj v interkomu. "Generál Bel Iblis volá Nomad City," zaburácel známý hlas. "Slyší mě někdo?"

Lando skočil ke stolu. "Tady Lando Calrissian, generále!" ohlásil se natolik nonšalantně, jak to jen dokázal. "Ta loď venku jste vy?"

"My," přitakal Bel Iblis. "Byli jsme na Qat Chrystacu a zachytili jsme vaše volání o pomoc. Je mi líto, že jsme se sem nedostali včas."

"Mně taky," odpověděl Lando. "Jak to vypadá v loděnici štítových lodí?"

"Bohužel jako po rvačce," řekl Bel Iblis. "Ty vaše štítové lodě jsou velké a nedají se snadno zničit, tak je imperiální aspoň pořádně pomačkali. Zdá se, že trochu lítá jedině tahle."

"Stejně to jsou jen plané řeči," odpověděl Lando. "Nomad City odrovnali."

"Už se nedá uvést do chodu?"

"Ne během dvaceti dní, než se dostaneme na rozhraní dne," poznamenal Lando. "Snad bychom to mohli zakopat hluboko pod zem a přestat planetární den, jenže na to nemáme těžkou mechanizaci."

"Možná bychom mohli těžební zařízení převézt na opravu do vnějšího systému," navrhl Bel Iblis. "Kdyby byla k dispozici ještě jedna štítová loď, stačila by na to útočná fregata a pár těžkých zdvihačů."

"A museli bychom přemluvit admirála Ackbara, aby nám útočnou fregatu uvolnil z bojů," připomněl mu Lando.

"Pravda," připustil Bel Iblis. "Myslím, že byste mi měl dopovědět zbytek zlých zpráv. Co všechno imperiální sebrali?"

Lando povzděchl. "Všechno. Všechny zásoby. Hfredium, kammris, dolovite - můžete jmenovat. Poberali všechno, co se tu vytěžilo."

"A co to představuje dohromady?"

"Asi čtyřměsíční práci. Něco přes tři miliony v současných cenách na trhu."

Bel Iblis na chvíli ztichl. "Netušil jsem, že to tu tolik nese. Tím spíš je třeba přesvědčit Koruskant, aby vám pomohl s novým rozjezdem. Kolik vás tu zbylo?"

"Necelých pět tisíc," odpověděl Lando. "A někteří jsou na tom dost zle."

"Mám zkušenosti s převozy raněných," trpce poznamenal generál. "Žádné obavy, dostaneme je na loď. Byl bych rád, kdybyste vyčlenil skupinu na opravu štítových lodí. Zbytek převezeme na Qat Chrystac. Odtamtud můžete poslat na Koruskant oficiální žádost o pomoc."

Lando se kousl do rtu. "Vezměte mě na Koruskant a já si s nimi promluví osobně."

"Ztratíte dalších pět dnů cestováním," upozornil ho generál. "Můžete si to dovolit?"

"Lepší ztratit pět dnů na cestě než dřepět na Qat Chrystacu a přemýšlet o tom, jestli se má žádost vůbec dostala na stůl komunikačního střediska," namítl Lando. "To máme pět dní na Koruskant, další den nebo dva na rozhovor s Leiou, aby

mi přidělila loď a zdvihače, a pak dalších deset dní na cestu sem a dokončení prací."

"Sedmnáct dní. Moc času nemáte."

"Nic lepšího mě nenapadá. Co vy na to?"

Bel Iblis zlehka zafíkal. "No, stejně jsem plánoval let na Koruskant. Proč neletět hned?"

"Děkuju, generále," odpověděl Lando.

"Není zač. Radši začněte s přípravou lidí - naše čluny vyrazí hned, jak se dostaneme do planetárního stínu."

"Dobře. Brzy nashledanou."

Lando vypnul interkom. Věděl, do čeho se pouští, ale nemohl jednat jinak. A výlet na Koruskant nebyl tak špatný nápad. Podívá se na Leiu a Hana a novopečená dvojčátka a možná narazí i na Luka nebo Wedge.

Zapnul komlink a začal s přípravou evakuace.

KAPITOLA 8

Jacen usnul uprostřed večere, ale Jaina ještě pila. Leia se posunula na boku, kam to ještě na posteli šlo, aniž by malou vyrušila, a znovu si vzala záznamník. Tuhle stránku už studovala aspoň počtvrté. "Pětka je magické číslo," vysvětlila Jaině a pohládila ji po hlavičce.

Malá, soustředěná na to, co jí bylo bližší, nezareagovala. Leia ji chvíli sledovala v náhlém přílivu úžasu. Tyhle prťavé ručičky, které něžně narážely do jejího těla, černý chumáček vlásků na hlavičce, tvářička s neuvěřitelně vážným výrazem dítěte soustředěného na pití. Úplně nový život - tak křehký, a přece tak houževnatý.

A ona a Han ho zrodili. Zrodili oba životy.

Na druhé straně místnosti se otevřely dveře do obytné části jejich apartmá. "Ahoj miláčku," tiše řekl Han. "Všechno v pořádku?"

"Jo," zašeptala. "Zrovna si dáváme druhou večeři."

"Ty se cpou jak hladoví Wookijové." Han popošel k posteli. "Jacen už nechce?"

"Asi chtěl jenom předkrm," řekla a natáhla hlavu, aby se podívala na miminko spící vedle na posteli. "Tak za hodinku se pravděpodobně přihlásí o druhý chod."

"Taky by se mohli dohodnout na rozvrhu," poznamenal Han. Posadil se opatrně do nohou postele a jemně strčil špičku ukazováčku Jacenovi do dlaně. Ručička se instinktivně sevřela kolem prstu a Leia právě včas zachytila manželovo povědomé zaculení od ucha k uchu. "To bude silák!"

"To bys měl cítit sevření na tomhle konci," podotkla Leia a pohlédla na Jaina. "Lando je pořád dole?"

"Jo, s Bellem Iblisem si pořád povídají s admirálem Draysonem," přikývl Han a položil jí paži přes ramena. Teplo příjemně pronikalo tenkým županem. Hrálo ji téměř stejně příjemně jako jeho myšlenky. "Ještě ho přesvědčují, aby vyčlenil pár lodí pro Nklon."

"Jak to vypadá?"

Han něžně zahýbal ukazováčkem v Jacenově dlani a jemně na spícího syna zamlaskal. "Moc dobře ne," připustil.

"Nomad City se nedá přemístit na lodi menší než útočná fregata. A Drayson nemá chuť něco tak velkého stahovat z fronty."

"Upozornil jsi je, jak moc potřebujeme kovy, které tam Lando těží?"

"Zmínil jsem se o tom. Moc ho to nedojalo."

"S Draysonem se to musí umět." Leia se podívala na dceru. Ještě pila, ale oči se jí pomalu přivíraly. "Až Jaina usne, půjdu Landovi pomoci."

"Určitě," suše podotkl Han. "Nic ve zlém, miláčku, ale když spadneš pod stůl nevyspáním, na nikoho dojem neuděláš."

Leia se ušklíbla. "Natolik zase nevyspalá nejsem, díky. A rozhodně toho naspím tolik co ty."

"Ani zdaleka," odpověděl Han a sundal paži z Leinych ramen, aby polaskal Jaina po tvářičce. "Já můžu o přestávkách mezi kmením klimbat."

"Kvůli kmení by ses neměl vůbec budit," namítla Leia. "Winter i já umíme vyndat mimina z postýlky stejně dobře jako ty."

"Paráda," Han se naoko rozhořčil. "Před porodem se ti hodilo mít mě po ruce, vid'. A teď už mě nepotřebuješ, co?"

"Ale to víš, že tě potřebuji," ujistila ho Leia a pohládila ho po ruce s vážným výrazem v tváři. "Vím, že chceš pomáhat, Hane, a vážně si toho cením. Jenom se cítím provinile."

"Ale ne," vzal ji za ruku a stiskl ji. "Nezapomeň, že starej pašerák je na těžký časy zvyklej." Podíval se na dveře do místnosti Winter. "Winter už šla spát?"

Leia prozkoumala myslí místnost. "Ne, ještě se nevrátila. Má dole rozdělaný nějaký projekt - nevím, o čem jde."

"Já vím," nastražil se Han. "Hrabala se v knihovně ve starých archivech Aliance."

Leia natáhla krk, aby mu viděla do tváře. "Problémy?"

"Nevím," odpověděl zvolna. "Nemluví moc o tom, co si myslí. Určitě ne se mnou. Ale něco ji tíží."

Leia vycítila za dveřmi něčí přítomnost. "Už je zpátky. Uvidím, jestli se mi podaří z ní něco vytáhnout."

"Hodně štěstí," zamručel Han. Naposledy jí stiskl ruku a vstal. "Myslím, že zajdu dolů, jestli bych nemohl Landovi pomoci s přesvědčováním Draysona."

"Zahrajte si s ním sabacc," navrhla Leia. "O lodě jako tenkrát s Landem o Falcon. Třeba útočnou fregatu vyhraje."

"Cha, hrát s Draysonem?" odfrkl Han. "Dík, miláčku, ale co bychom si s Landem počali s celou flotilou? Uvidíme se později."

"Dobře. Držím ti palce, Hane."

Ještě jednou se zaculil od ucha k uchu. "Já vím," a odešel. Leia se s povzdechem opřela o polštář a jemně zavolala:

"Winter."

Krátká pauza - a dveře se tiše otevřely. "Ano, Vaše Výsosti?" zeptala se Winter a vešla dovnitř.

"Ráda bych si s tebou popovídala, jestli se ti to hodí," řekla Leia.

"Samozřejmě," Winter k ní ladtě popošla. "Myslím, že Jacen usnul. Mám ho dát do postýlky?"

"Ano, prosím," přikývla Leia. "Han mi říkal, že prohledáváš staré archivy Aliance."

Výraz Winter se nezměnil, ale v její mysli a gestech vycítila Leia nepatrnou změnu. "Ano."

"Můžu se zeptat proč?"

Winter opatrně zvedla Jacena z postele a nesla ho do postýlky. "Zřejmě jsem v paláci objevila imperiálního agenta," odpověděla. "Snažím se to potvrdit."

Leia cítila lehké mrazení. "Kdo je to?"

"Nechci nikoho obvinít, dokud nebudu mít více informací," řekla Winter. "Mohla bych se mýlit."

"Cením si tvé ohleduplnosti," řekla Leia. "Ale jestli máš podezření, kdo je zdroj Delta, měli bychom to vědět okamžitě."

"Tohle nemá se zdrojem Delta nic společného," zavrtěla hlavou Winter. "Na to tady nebyla dostatečně dlouho."

Leia se soustředila na její myšlenky. Bylo v nich plno obav a stejně silná touha nikoho bezdůvodně neočernit. "Mara Jade?"

Winter zaváhala. "Ano. Ale opakují - nemám důkaz."

"Co máš?"

"Moc toho není," Winter pečlivě zastrkávala příkrývku kolem Jacena. "V podstatě jsem s ní jen krátce hovořila, když jsem ji doprovázela ze zdravotnického oddělení. Ptala se mě, co jsem dělala za rozkvětu Rebelie, a já jsem jí vyprávěla o práci pro Dodavatelskozásobovací. Uhodla, že jsem dělala Zakreslovače."

Leia si to nechala projít hlavou. Winter tenkrát vystřídala tolik krycích jmen. "Mýlila se?"

"Ne, krátce jsem tu přezdívkou používala," odpověděla Winter. "A v tom to právě je. Používala jsem ji jenom pár týdnů v organizaci Averam. Než nás Imperiální zpravodajská služba rozprášila."

"Aha," zvolna řekla Leia. "A Mara k Averamu nepatřila?"

"To nevím," zavrtěla hlavou Winter. "Znala jsem jen několik lidí z té skupiny. Proto jsem pročetla archivní zápisy."

Myslela jsem, že by tam mohl být kompletní seznam."

"O tom pochybuji," odpověděla Leia. "Místní skupiny podobného typu si nikdy nevedly osobní záznamy. Svědčily by proti nim, kdyby padly do rukou imperiálních."

"Já vím," Winter se na ni podívala přes postýlku. "Takže jsme v slepé uličce."

"Možná," oplatila jí Leia pohled a snažila se vzpomenout si na všechno, co o Maře věděla. Moc toho nebylo. Nikdy nemluvila o spolupráci s Aliancí, což by nahrávalo podezření Winter. Na druhé straně ale požádala před necelými dvěma měsíci Luka, aby jí pomohl vysvobodit Karrda z cely na vlajkové lodi samotného velkoadmirála Thrawna.

Kdyby byla agentem imperiálních, nedávalo by to smysl. "Myslím si," pomalu odpověděla, "že ať už byla kdysi na straně kohokoli, už na ní není. Jestli nyní s někým drží, je to asi Karrde a jeho lidé."

Winter se slabě usmála. "Je to názor Jediho, Vaše Výsosti? Anebo pouze váš vyškolený diplomatický náhled?"

"Od každého kousek," odpověděla Leia. "Nemyslím si, že bychom se z její strany museli něčeho obávat."

"Doufám, že máte pravdu," přikývla Winter. "Mám už uložit Jainu?"

Leia se na malou podívala. Očička už měla pevně sevřená a pusou ještě jemně cucala do vzduchu. "Ano, děkuji," a ještě naposledy dceru polaskala na tvářičce. "Slavnostní večeře s delegací ze Sarkanu ještě pokračuje?"

"Když jsem šla kolem, ještě probíhala," řekla Winter. Zdvihla malou a uložila ji do postýlky vedle Jacena. "Mon Mothma mě žádala, abych vám navrhla zajít tam na pár minut, jestli vám to vyjde."

"To věřím," řekla Leia a zamířila k šatníku. Dvě mimina v náruči jsou konečně neprůstřelným důvodem pro složení všech strojených vládních funkcí, které ji obíraly o čas víc, než bylo nutné. A Mon Mothma se znovu pokouší nalákat ji do toho bláznivého kolotoče. "Mrzí mě, že ji musím zklamat," dodala. "Mám teď bohužel naléhavější práci. Pohlídáš mi dvojčata?"

"Jistě," odpověděla Winter. "Můžu vědět, kde budete?"

Leia si vybrala šaty a začala se převlékat. "Jdu se pokusit něco zjistit o minulosti Mary Jade," řekla.

Přes celou místnost vycítila, jak se Winter zarazila. "Můžu vědět jak?"

Leia se usmála. "Zeptám se jí na to."

* * *

Stál před ní, tvář napůl schovanou pod kapucí, jeho zářivě žluté oči však k ní pronikaly nekonečnou vzdáleností.

Pohnul rty, ale slova se utopila v jekotu poplašných zařízení. Naléhavost jeho gesta v Maře rázem vyvolala paniku.

Mezi ní a císařem se objevily dvě postavy: tmavá impozantní postava Darth Vadera a nižší postava Luka Skywalkera v černém. Stáli před císařem tváří v tvář. Ostří jejich světelných mečů se zkřížila, červenobílá záře proti zelenobílé, a připravili se na souboj.

Pak ostří nečekaně změnila cíl... a obě postavy se otočily se záštiplným křikem přehlušujícím jekot poplachu a vykročily k císaři.

Mara zaslechla svůj výkřik. S námahou spěchala svému pánovi na pomoc. Ale vzdálenost byla příliš velká a tělo příliš slabé. Vyjekla aspoň, aby je vyrušila. Ale ani Vader, ani Skywalker ji neslyšeli. Hnali se ze stran na císaře... a jak pozvedli své meče do výše, viděla, že ji císař pozoruje.

Zírala na něho se zoufalou snahou odvrátit blížící se katastrofu, ale nebyla schopna pohybu. V tom pohledu byly tisíce vzpomínek a pocitů. Kaleidoskop záblesků bolesti, strachu a vzteku zavířil příliš rychle, než aby pohled dokázala vstřebat. Císař pozvedl ruce a zalil protivníky kaskádou klikatých modrobílých blesků. Muži zavrávali, znovu se vzepjali a s řevem pozvedli světelné meče.

A náhle z dálky zahřmělo -

Mara se s trhnutím probrala ze snu.

Zhluboka se přerývaně nadechla a rozehnala záplavu emocí vyvolaných snem - bolest, hněv a samotu. Za dveřmi vycítila přítomnost další osoby - a jak se podvědomě bojovně přikrčila, ozvalo se znovu tiché zaklepání.

Dlouhou chvíli zůstala potichu v naději, že návštěva odejde. Věděla však, že jestli za dveřmi stojí ten, koho tušila, stejně ho ticho neoklame. "Vstupte," zavolala.

Dveře se otevřely... ale Luke Skywalker se v nich neobjevil. "Ahoj, Maro," kývla na ni Leia Organa Solo. "Neruším?" "Vůbec ne," zdvořile odpověděla Mara a potlačila úšklebek. Společnost bylo to poslední, co si přála. Ovšem dělat si zbytečně nepřítele z někoho s vlivem Organy Solo by nebylo rozumné, dokud tady bude s Ghentem trčet. "Zrovna jsem pročítala nějaké zprávy z bojišť. Pojď dál, prosím."

"Děkuji," odpověděla Organa Solo a prošla kolem ní dovnitř. "Před chvílkou jsem se na ně taky dívala. Velkoadmirál Thrawn by rozhodně nezklamal důvěru císaře."

Mara ji sjela ostrým pohledem a přemýšlela, co jí asi Skywalker řekl. Ale pohled Organy Solo směřoval k oknu a světlům města. A nakolik byla Mara schopná určit její úmysly, nevypadalo to na popichování. "Ano, Thrawn patřil k nejlepším," odpověděla. "Sršel nápady a doslova prahнул po vítězství."

"Snad měl potřebu dokázat, že se vyrovná ostatním velkoadmirálům," podotkla Organa Solo. "Zvlášť vzhledem ke svému smíšenému původu a císařovu postoji k nelidským bytostem."

"Byl to určitě jeden z důvodů," souhlasila Mara.

Organa Solo popošla k oknu, zády stále k Maře. "Znála jsi velkoadmirála dobře?" zeptala se.

"Ani ne," řekla Mara opatrně. "Několikrát jednal s Karrdem a jednou se zastavil na naší základně na Myrkru. Jednu dobu tam jezdil pro ysalamirie - Karrde spočítal, že jich tam nalovili kolem pěti nebo šesti tisíc -"

"Myslela jsem, jestli jsi ho znala za války?" řekla Organa Solo a konečně se k ní otočila.

Mara se na ni dívala bez mrknutí. Jestli jí Skywalker řekl... ale kdyby jí to řekl, byla by v cele. Ne, Organa Solo určitě přišla jenom nahazovat udici. "Proč bych měla znát Thrawna za války?" zeptala se.

Organa Solo sebou nepatrně škubla. "Doslechla jsem se, že jsi kdysi pracovala pro Impérium."

"A ty ses přišla o tom přesvědčit dřív, než mě necháš zavřít?"

Organa Solo Maru opravila: "Chci jenom vědět, jestli nevíš o velkoadmirálovi něco, čeho bychom využili proti němu."

Mara odfrkla. "Nic takového neexistuje. Nemá žádné metody, žádnou oblíbenou strategii, žádné postřehnutelné slabosti. Prostuduje si protivníka a zaměří útok přesně na jeho psychologické slabiny. Nepřeceňuje své síly a není natolik ješitný, aby nedokázal odvolat jednotky z boje, když prohrává. Což se zase tak často nestává. Jak jistě víš." Zvedla obočí a posměšně dodala: "Pomohlo ti něco z toho?"

"Pomohlo," odpověděla Organa Solo. "Pokud bychom dokázali určit slabiny, které chce napadnout, mohli bychom předvídat směr jeho útoku."

"To ale není snadné," upozornila ji Mara.

Organa Solo se pousmála. "Ne, ale dovede nás to tam, odkud bychom mohli začít. Děkuju za pomoc."

"Není zač," automaticky odpověděla Mara. "Ještě něco?"

"Myslím, že ne," řekla Organa Solo a zamířila ke dveřím. "Musím se vrátit a trochu se prospat, než se děti zase probudí. A ty si asi taky chceš lehnout."

"A můžu se volně pohybovat po paláci?"

Organa Solo se znovu pousmála. "Samozřejmě. Ať už tvoje minulost byla jakákoli, je jasné, že v současnosti pro Impérium nepracuješ. Dobrou noc." Došla ke dveřím a sáhla po klice -

"Chci zabít tvého bratra," řekla Mara. "Řekl ti to?"

Organa Solo viditelně ztuhla a Mara vycítila, jak vycvičeným klidem Jediho projel blesk šoku. Ruka sjela z kliky zpátky vedle těla. "Ne, to mi neřekl," odpověděla zády k Maře. "Řekneš mi proč?"

"Zničil mi život," řekla Mara s chuchvalcem staré bolesti hluboko v hrdle. "Mýlíš se. Já jsem nepracovala jenom pro Impérium, ale byla jsem i osobním agentem samotného císaře. Vzal mě sem na Korusant do císařského paláce a vyškolil si mě, abych byla jeho prodlouženou rukou po celé galaxii. Byla jsem schopná zaslechnout ho, ať byl kdekoli v Impériu, a uměla jsem předat jeho rozkazy kterékoli vojenské jednotce odsud až ke Grand Moffu. Znali mě jako Císařovu ruku a vážili si mě stejně jako jeho. Tvůj bratr mě o tohle připravil."

Organa Solo se k ní obrátila. "Je mi to líto," řekla. "Ale neměl na vybranou. Životy a svoboda miliard bytostí -"

"Nemíním o tom debatovat," přerušila ji Mara. "Asi bys nepochopila, co jsem si prožila."

Obličejem Organy Solo prolétl stín dávné bolesti. "Mýlíš se," namítla tiše. "Rozumím ti moc dobře."

Mara ji upřeně pozorovala, ale v jejím pohledu nebyla nenávist. Leia Organa Solo z Alderaanu se musela dívat na to, jak první Hvězda smrti ničí její svět... "Aspoň ti zbyl život, který stál za to žít," zavrčela nakonec. "Zůstala ti Rebelie - nespočet přátel a spojenců. Já neměla nikoho."

"Muselo to být těžké."

"Přežila jsem," odsekla Mara. "Takže teď mě necháš dát do cely?"

Obočí ženy odchované kulturou Alderaanu se jemně nadzvedlo. "Pořád mně navrhuješ, abych tě dala uvěznit. Chceš to snad?"

"Už jsem ti řekla, co chci. Chci zabít tvého bratra."

"Chceš to?" zeptala se Organa Solo. "Skutečně?"

Mara sevřela rty do úšklebku. "Přiveď mi ho a dokážu ti to."

Organa Solo pozorně zkoumala její obličej a Mara pocítila dotek síly Jediho, "Podle toho, co Luke vyprávěl, mělas k tomu už několik příležitostí," zdůraznila. "A nevyužilas je."

"Ne že bych nechtěla," namítla Mara. "Jenže v té situaci jsem ho potřebovala živého. A ta se změnila."

"Možná," Organa Solo ještě pořád studovala výraz ve tváři Mary. "Anebo jeho smrt vůbec nechceš ty."

Mara se zamračila. "Co tím chceš říct?"

"Před pár měsíci jsem měla Endor."

Maře přešel mráz po zádech. Byla tam také, setkala se s velkoadmirálem Thrawnem... a ví, jak působí okolí planety, kde císař zemřel. "A dál?" vyhrkla hlasem, který zněl cizí i pro ni.

"Víš přece, o čem mluvím," odpověděla s očima upřenými na světla města. "Zůstává tam stín císařovy přítomnosti."

Stín poslední vlny nenávisti a zloby. Něco jako - neumím to popsat."

"Jako krvavá kaluž emocí," tiše dodala Mara a živě si to představila. "Na místě jeho smrti."

Pohlédla na Organa Solo a jejich oči se setkaly. "Ano," řekla Organa Solo. "Přesně tak."

Mara se zhluboka nadechla a s úsilím potlačila mrazivou představu. "A co to má co dělat se mnou?"

Organa Solo ji zkoumavě pozorovala. "Myslím, že to víš."

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. "Nevím," řekla Mara náhle suchými rty. "Mýlíš se."

"Opravdu?" zeptala se měkce Organa Solo. "Řekla jsi, že jsi byla schopná slyšet císařův hlas kdekoli v galaxii."

"Slyšela jsem jen jeho hlas," odsekla Mara. "Nic víc."

Organa Solo sebou nepatrně škubla. "To víš samozřejmě nejlíp ty sama. Ale stojí za to o tom přemýšlet."

"To udělám," ztuhle řekla Mara. "Jestli je to všechno, můžeš jít."

Organa Solo přikývla, aniž by se viditelně zastavila nad tím, že ji propouští jako nějakého řadového vojáka. "Děkuji za pomoc," řekla. "Promluvíme si o tom později."

S úsměvem na rozloučenou vyšla ven. "S tím nepočítej," zamumlala Mara a posadila se. Zašla moc daleko. Jestliže má Karrde příliš práce a nestačí se spojit s kontaktní osobou, pak je musí odtud dostat kontaktní osoba. Vytáhla seznam kódů a vytukala přístupový kód na dlouhé vzdálenosti.

Odpověď byla okamžitá. BEZ PŘÍSTUPU, přejelo po displeji. KOMUNIKACE NA DLOUHOU VZDÁLENOST DOČASNĚ PŘERUŠENA.

"Děsný," zavrčela sama pro sebe. "Kdy ji obnoví?"

NELZE STANOVIT, OPAKUJI, KOMUNIKACE NA DLOUHOU VZDÁLENOST DOČASNĚ PŘERUŠENA.

Se zaklením vypnula počítač. Tenhle večer se celý vesmír proti ní spiknul. Vstala a přešla k oknu. Opřela se o vyřezávané okenice a pokusila se myslet.

Ne. To je nemožné. Organa Solo si může spekulovat, jak chce, ale Mara tak pět let žila. Zná své myšlenky a pocity.

Sama musí vědět, co je a co není skutečné.

A přece...

Znovu se jí vybavila scéna ze snu. Poslední výkřik, který jí bude navždy znít v hlavě -

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

"Nech toho!" vycenila zuby a udeřila tvrdě hlavou o zárubeň okna. Scéna i slova vybuchly v záblesku bolesti a gejíru jisker a zmizely.

Stála a poslouchala bušení srdce. Jedna protichůdná myšlenka stíhala druhou. Císař by si určitě přál Skywalkerovu smrt... ale i tak se Organa Solo mýlí. Luka Skywalker chce zabít ona sama, a ne nějaký duch minulosti.

V dále se na budovách a mracích jemně zavlínlo pestrobarevné světlo a vytrhlo ji z úvah. Radniční hodiny odbíjející celou odměřovaly čas jako tři staletí předtím. Světlo změnilo barvy a se zamrkáním zmizelo.

Půl hodiny po půlnoci. Mara utopená v myšlenkách si ani nevšimla, jak čas pokročil. A žádná z úvah stejně nic nevyřešila. S povzdechem se odtáhla od okna -

A zkameněla. Hluboko v mysli se jí rozezněl tichý poplašný zvonek.

Nablízku je nebezpečí.

Vytáhla svůj malý blaster z pouzdra a s nastraženými ušima poslouchala. Nic. Přejela pohledem okno, jestli někdo nesleduje její soukromí, a přikradla se ke dveřím. S uchem na dřevu poslouchala.

Chvilku bylo ticho. Náhle zaslechla slabý zvuk kroků, blížily se tiše, ale cílevědomě způsobem, který si vždy spojovala s profesionály v boji. Nastražila se - kroky minuly její dveře a vzdalovaly se ke konci chodby.

Napočetla do deseti, potom opatrně otevřela a vyhlédla.

V uniformě palácové stráže kráčeli čtyři muži v kosočtverečné formaci. Na konci chodby zpomalili. Muž v čele se rychle rozhlédl. Naznačil rukou směr a čtveřice zmizela za rohem. Mířili ke schodišti vedoucímu do střední, obytné části paláce.

Mara zírala za nimi a příval adrenalinu vyplavil její únavu. Kosočtverečná formace, zvýšená opatrnost, pokyn rukou a její vlastní předtucha nebezpečí - pro to existuje jediný závěr.

Imperiální zpravodajská služba pronikla do paláce.

Otočila se ke stolu a s tichým zaklením se zarazila. Jejich první úkon musel být průnik do počítačového a komunikačního systému paláce. Každý pokus o poplach by určitě zachytili a odřízli.

To znamená, že zastavit je může jedině ona. Pevně popadla blaster a vyklouzla z pokoje za čtveřicí.

Doběhla na roh a opatrně vyhlédla do postranní chodby. Vtom jí za zády tiše klapl blaster. "To by stačilo, Jade," zašeptal jí někdo do ucha. "Pěkně zvolna. Končíme."

KAPITOLA 9

Admirál Drayson se opřel o opěradlo židle a zakroutil hlavou. "Lituji, Calrissiane, je mi líto, generále Belle Iblisi," zopakoval už přibližně podesáté. "Prostě to nemůžeme riskovat."

Lando se zhluboka nadechl ve snaze shromáždit poslední zbytečky trpělivosti. Důlní zařízení ho stálo spousty potu a námahy - a Drayson ho klidně odepisuje. "Admirále -"

"Tak velké riziko to zas není, admirále," vmísil se do rozhovoru Bel Iblis uhlazeně a se zdvořilostí, na kterou už Lando

neměl sílu. "Ukázal jsem vám alespoň osm míst, odkud bychom mohli útočnou fregatu stáhnout, a na méně než deset dní."

Drayson zafíkal. "Při svém tempu dokáže velkoadmirál Thrawn během deseti dní obsadit další tři sektory. Chcete, aby vzal jednou ranou čtyři?"

"Admirále, mluvíme tady o jediné útočné fregatě," namítl Lando. "Ne o tuctu hvězdných křižníků nebo o orbitální bitevní stanici."

"Podívejte, pánové: když máte co dělat s někým, jako je Thrawn, všechna obvyklá pravidla hry jdou stranou. Upletl by na vás tak dokonalou síť, že byste ji prokoukli, až by bylo pozdě. Už jednou to udělal."

"Admirále, všichni souhlasíme, že Thrawn je skvělý stratég," opatrně volil slova. "Ale nelze předpokládat, že všechno, k čemu v galaxii dojde, je součástí nějakého velkého kosmického plánu, který vymyslel. Dostal moje zásoby kovů a vyřadil z provozu Nomad City. Chtěl mít výhodu."

Drayson zavrtěl hlavou. "Obávám se, že výraz výhoda to dostatečně nevystihuje, Calrissiane. Dejte mi záruku, že Impérium nezneužije toho, že mi bude scházet útočná fregata, a já popřemyslím o tom, že vám jednu půjčím."

"Ale jděte, admirále -"

"A na vašem místě," dodal Drayson a začal si skládat datakarty, "bych přestal klást důraz na těžební komplex na Nklonu. Ještě spousta z nás nezapomněla, že při útoku na loděnice na Sluis Vanu Thrawn použil právě vaše důlní krtky."

"A právě díky tomu, že je Calrissian znal, útok mu překazil," klidně připomněl Bel Iblis. "Spousta z nás si vzpomíná i na tohle."

"To znamená, že Thrawn měl opravdu v úmyslu ty lodě ukrást," vrátil mu to Drayson a zvedl se od stolu. "Já osobně si myslím, že ho stejně tak potěšilo, že je vyřadil z provozu. Pánové, jestli mě teď omluvíte, musím taky vést válku."

Odešel a Lando si slabě poraženecky povzdechl. "To jsme toho dosáhli," řekl a složil si své karty.

"Nedělej si z toho hlavu," řekl Bel Iblis. Zvedl se ze židle a unaveně se protáhl. "Nemá tolik výhod proti tobě a Nomad City jako proti mně. Drayson patřil k těm, kteří považovali rozpor s Mon Mothmou za krůček ke spolupráci s imperiálními. Očividně k nim dosud patří."

"Myslel jsem, že už jste si to s Mon Mothmou všechno vyříkali," poznamenal Lando a vstal.

"To jo," trhl sebou Bel Iblis. Obešel stůl a zamířil ke dveřím. "Víceméně. Pozvala mě zpátky do Nové republiky, já jsem se podřídil jejímu velení a formálně je všechno v pořádku. Ale staré vzpomínky blednou pomalu." Trochu zkrivil rty. "A musím uznat, že jsem mohl z Aliance po Alderaanu odejít trochu diplomatictěji. Bydlíš v poschodí pro diplomatické návštěvy?"

"Ano. A ty?"

"Taky. Jdeme - doprovodím tě."

Vyšli ze zasedací místnosti a zamířili klenutou chodbou k turbovýtahům. "Myslíš, že by mohl změnit názor?" zeptal se Lando.

"Drayson?" zakroutil hlavou Bel Iblis. "Ani náhodou. Jestli se nám nepodaří vytáhnout Mon Mothmu z válečného štábu, aby tě vyslechla, můžeme už jenom doufat, že se na Koruskant co nejdříve vrátí Ackbar. Nehledě na strategický význam Nomad City, mám za to, že ti ještě dluží jednu dvě službičky."

Landovi proběhla hlavou dost nepěkná scéna, když oznámil Ackbarovi, že rezignuje na generálskou hodnost.

"Službičky půjdou stranou, když se taky přikloní k názoru, že by mohlo jít o léčku," řekl místo toho. "Potom, co se spálil u Sluis Vanu."

"Pravda," přiznal Bel Iblis. Podíval se do příčné chodby, kterou míjeli, a Landovi se zdálo, že v jeho obličejí zahlédl stín znepokojení. "A všechno navíc komplikuje ten zdroj Delta, nasazený do paláce Impériem. To, že teď Thrawn s Nklonem nic nezamýšlí, neznamená, že si něco nevymyslí, až zjistí, co chceme udělat."

"Jestli to zjistí," upřesnil to Lando. "Zdroj Delta není vševědoucí. Hanovi a Leie se podařilo provést některé mise, aniž by to zaregistroval."

"Což znovu potvrzuje sílu malých skupinek. Stejně ale čím dříve tenhle únik informací zlikvidujete, tím lip."

Minuli další chodbu a Bel Iblis do ní znovu nahlédl. Tentokrát nebylo pochyb o jeho znepokojení. "Problémy?" zeptal se tiše Lando.

"Nevím to jistě," odpověděl Bel Iblis. "Neměly by v téhle části paláce být tu a tam hlídky?"

Lando se rozhlédl. "Že by je všechny přesunuli dolů na recepci sarkanské delegace?"

"Předtím tu byly," poznamenal Bel Iblis. "Když jsem odcházel z apartmá, viděl jsem nejméně dvě."

Lando se ohlédl a na zádech ho nepříjemně zastudilo. "Tak kam se poděly?"

"To nevím." Bel Iblis se zhluboka nadechl. "Zbraň asi nemáš?"

Lando zavrtěl hlavou. "Nechal jsem blaster v pokoji. Nepředpokládal jsem, že bych ho tu potřeboval."

"Asi ho nebudeš potřebovat," řekl Bel Iblis a jak se rozhlížel, konečky prstů pravé ruky zajel pod sako.

"Pravděpodobně tu bude nějaké prosté vysvětlení."

"Určitě," přikývl Lando a vytáhl komlink. "Zavoláme dolů a zjistíme to." Zapnul komlink -

A stejně rychle ho vypnul, když v mikrofonu zapraskala statická elektřina. Kysele podotkl: "Myslím, že vysvětlení tak prosté nebude."

"Najdeme způsob, jak zburcovat palácové strážce," rozhlédl se Bel Iblis kolem. "Turbovýtahy nám nepomůžou - vedou jenom do obytné části. Ale na druhém konci je schodiště dolů do palácové ústředny. Zkusíme to tudy."

"To by šlo," přikývl Lando. "Nejdřív si skočím do apartmá pro blaster."

"Dobrý nápad," souhlasil Bel Iblis. "Výtah vypustíme - schodiště je tamhle."

Schodiště bylo stejně prázdné jako chodba, kterou opustili. Ale sotva po něm Bel Iblis vystoupal o patro výš a

vstoupil dveřmi do chodby, zvedl varovně ruku.

Vpředu se zády k nim kradla chodbou osamělá postava. Štíhlá žena s rudozlatými vlasy, pevně svírající malý blaster. Mara Jade.

Ozvalo se jemné zašustění kovu o látku a Bel Iblis vytáhl blaster. Ukázal Landovi, aby ho následoval, a tiše se vydal za Marou.

Už ji skoro měli, když se zastavila a chystala se rozhlédnout -

Bel Iblis zvedl blaster. "To by stačilo, Jade," tiše zašeptal. "Pěkně zvolna. Končíme."

Na vteřinu byl Lando přesvědčený, že se Mara bude hádat. Napůl otočila hlavu a podívala se přes rameno, jako by své protivníky zaměřovala - "Calrissiane!" vypadlo z ní a v hlase neomylně zazněla úleva. "V paláci jsou imperiální, v uniformách ochranky. Zrovna jsem čtyři viděla!"

"Zajímavé," prohlížel si ji Bel Iblis zblízka. "Kam jste mířila?"

"Myslela jsem si, že by nebylo marné zjistit, kam míří oni," sarkasticky zavrčela. "Chcete pomoci, nebo ne?"

Bel Iblis nakoukl za roh. "Nikoho nevidím. Pravděpodobně zamířili dolů. Nejspíš ke štábu nebo na sarkanský večírek."

A najednou Landovi všechno došlo. "Ne," odpověděl. "Nešli dolů, šli nahoru. Jdou po Leiných dvojčatech."

Mara tiše zaklela. "Máš pravdu. Thrawn je slíbil tomu šílenci C'baothovi. To bude ono!"

"Může to být ono," řekl Bel Iblis. "Kde máš pokoj, Calrissiane?"

"Druhé dveře za námi," odpověděl Lando a kývl přes rameno.

"Vezmi si blaster," přikázal Bel Iblis a znovu nakoukl za roh. "Vydáš se s Jade na konec chodby k hlavnímu schodišti."

Podíváte se, jestli po něm ještě někdo nejde. Pokuste se varovat Leiu a Solo. Já jdu dolů sehnat posily."

"Dejte si pozor - mohli nechat dole na schodišti zálohu," varovala ho Mara.

"A určité mají jednu nahoře," poděkoval jí Bel Iblis. "Buďte opatrní." Ještě jeden pohled za roh a byl pryč.

"Počkej tady," řekl Lando Maře a rozběhl se k pokoji. "Hned jsem zpátky."

"Dělej!" zavolala za ním.

"Jasně."

Doběhl k pokoji - a jak odemykal, rychle se po ní ohlédl. Stála na stejném místě, napůl natočená za roh a s napnutým a zároveň podivně prázdným výrazem ve tváři.

Ta tvář. Ta odkudsi povědomá tvář. Skoro, ale ne úplně se mu vybavila v paměti.

Odehnal představu. Ať už byla kýmkoli, teď rozhodně nebyl čas na takové myšlenky. Han, Leia a jejich děti jsou ve smrtelném ohrožení... a je na něm a na Maře, aby je z nebezpečí dostali.

Otočil se a rychle vešel do pokoje.

* * *

Leio Organo Solo. Leio Organa Solo. Probuď se. Jsi v nebezpečí. Probuď se. Leio Organo Solo, probuď se -

Leia se s povzdechem vytrhla ze spánku. V hlavě jí ještě zněla ozvěna naléhavého hlasu. V rozespání si nemohla vzpomenout, kde je, a její oči a smysly Jediho těžce přejížděly setmělým pokojem. Pak poslední zbytky spánku vyprchaly a byla zpátky ve svém apartmá v císařském paláci. Vedle ní na zádech odfukoval Han, na druhé straně místnosti oddechovala dvojčátka v postýlce a ve vedlejší pokoji spala Winter utopená ve snech nepochybně stejně přesných, jako byly laserové obrázky její dokonalé paměti. A za dveřmi apartmá - Zneklidněla. Za dveřmi někdo stál. Ne - stálo jich tam aspoň pět šest.

Vyklouzla z postele a rukama automaticky hmátla po blasteru a světelném meči na podlaze. Asi se nic neděje - pravděpodobně se strážé při obchůzce zastavily na kus řeči. Porušují tím hned několik přísných předpisů pro zaměstnance ve službě. Bude jim to muset diplomaticky, ale nekompromisně připomenout.

Nehlučně vyšla po tlustém koberci z ložnice a obytnou částí zamířila ke dveřím. Rutinně zapojila Jediho schopnosti.

Kdyby rozpoznala hlasy za dveřmi, mohla by je ráno soukromě upozornit.

Ke dveřím nedošla. V půli cesty se zarazila - nastražené smysly zachytily slabounké šumění. Zbystřila a snažila se nevnímat náhle zrychlený tlukot vlastního srdce. Šumění bylo tichounké, ale zvláštní - už je odněkud znala.

V okamžiku jí svítl: šum elektronického paklíče! Někdo se snaží proniknout do jejich apartmá.

Šokem přimrzla k podlaze zaslechla, jak se zámek rozevřel.

Není čas na útěk, není kam utéct... ale stavitelé paláce přece s podobným nebezpečím museli počítat. Zvedla blaster v horečné naději, že mechanismus dveří dosud funguje, a dvakrát za sebou vystřelila.

Dřevo patřilo k nejtvrděšímu v galaxii a výstřely se do něj zavrtaly stěží do čtvrtiny. Ale stačilo to. Vbudovaná čidla zaznamenala útok - a zatímco se vzduch v Leiných nastražených uších třásl zahřměním výstřelu, těžké kovové bezpečnostní dveře zapadly do vnitřních rámu dřevěných dveří.

"Leio?" vykřikl Han za jejími zády.

"Někdo sem chce vniknout!" Rozběhla se k ložnici s blasterem v ruce. "Zavřela jsem bezpečnostní dveře, ale dlouho je nezadrží!"

"Dlouho ne," souhlasil, když se na ně podíval. "Zavolej strážu z ložnice - pokusím se je zdržet."

"Dobře. Buď opatrný - myslí to vážně!"

Ještě nedomluvila a celá místnost se otřásla. Vetřelci odhodili rukavičky a pustili se do dveří, jako by je chtěli rozsekát na třísky.

"Jo, dost vážně," kysele podotkl Han. "Skoč pro Winter a Threepio a vemte mimina. Musíme jednat rychle!"

* * *

První zahřmění, které se rozlehlo pod jemně zdobenou klenbou schodiště, odhadla Mara na výstřel z blasteru. U dalšího o pár vteřin později si už byla jistá.

"A je," zašeptal Calrissian. "To je průšvih!"

Schodištěm se rozlehl další výstřel. "Tohle bude těžkej blaster," pozorně poslouchala Mara. "Asi se jim nepodařilo otevřít potichu."

"Anebo jim jde jenom o dvojčata," temně zahučel Calrissian a odtrhl se od rohu, kde zastavili. "Jdeme!"

"Počkej!" Mara se zbrání v ruce prozkoumala schodiště. Široká klenba nad schodištěm končila důmyslnou balustrádou nad plošinou mezipatra. Z ní stoupaly vzhůru spirály dvou užších schodišť. "Ta plošina je jako stvořená pro zálohu a já si nechci hrát na terč."

Calrissian si pro sebe něco netrpělivě zabručel, ale zůstal stát. Za chvilku ho netrpělivost přešla. "Máš pravdu - u levého schodiště někdo stojí," zašeptal.

"Takže napravo bude taky jeden," pátrala Mara očima po vypouklínách a záhybech balustrády. Další výstřel. "A po jednom máš na každém konci hlavního schodiště," dodala. "Tak dva metry od rohů."

"Vidím," odpověděl Calrissian. "Nebude to lehký." Ohlédl se. "Kde seš, Bel Iblisi, dělej!"

"Měl by si pospíšet," přikývla Mara. "Dveře u Organy Solo dlouho nevydrží."

"Zdaleka ne tak dlouho, jak nás zdrží záloha," souhlasil Calrissian a jemně pískl mezi zuby. "Počkej tady, dostal jsem nápad!"

"Kam jdeš?" zavolala za ním, když se odlepil od rohu.

"Do hlavního hangáru," odpověděl a zamířil ke schodům. "Chewie tam dělal na Falconu. Jestli tam ještě je, dostaneme se k jejich apartmá zvenku a vytáhneme je."

"Jak?!" oponovala Mara. "Nahore jsou okna z průhledné oceli - neprostřelíš je, leda bys zabil všechny uvnitř."

"Není třeba," prohnal se zašklebil Calrissian. "Leia má světelný meč. Zaměstnej ty kluky, jo?"

Rozběhl se ke schodišti a zmizel. "Dobře," zavrčela za ním Mara a obrátila pozornost k imperiálním na schodech. Všimli si, jak se tu s Calrissianem plížili? Asi ano. Ten chlapík nalevo zřejmě stál tak nápadně mimo úkryt proto, aby ho nepřehlédla.

No, nenechá se pobízet. Chytla blaster do levačky, zápěstí zapřela o roh, pozorně zamířila...

Stěna nad ní se rozletěla zásahem z levého schodiště a na ruku se jí sesypaly žhavé úlomky kamene. "K čertu!" zavrčela a smetla je z rukávu. Takže na to jdou mazaně. Fajn - s touhle mazaností si poradí. Znovu popadla blaster, přitiskla se k rohu -

Jemné varování z hloubi mysli jí zachránilo život. Padla na koleno - a dvojice výstřelů roztříštila kámen v místě, kde měla před chvilkou hlavu. Hodila sebou na zem a blasterem zamířila k místu, odkud přišly výstřely.

Z druhé strany chodby se k ní tiše blížili dva muži. Překulila se na břicho a minuly ji další dva výstřely. Chytla blaster oběma rukama a přes spršku výstřelů dopadajících nepříjemně blízko zamířila na útočníka vpravo - a dvakrát vystřelila. Vyjekl a sesunul se na zem, zatímco jeho blaster dál zbytečně pálil do stropu. Mara přesunula mušku na druhého muže a okolo ucha jí hvízdal výstřel. Další výstřel byl ještě přesnější -

A najednou jí nad hlavou zabouřila palba z blasteru. Imperiální sjel k zemi jako bantha a ztichl.

Mara se stočila na opačnou stranu. Zdola k ní po schodišti přibíhala skupina stráží se zbraněmi na prsou. Za nimi Bel Iblis. "Jste v pořádku?!" vykřikl.

"Jo, dobrý," zamručela a odvalila se od rohu. Právě včas: imperiální z meziplošiny začali pálit naplno. Mara se vyhrabala na nohy a unikla spršce úlomků zdiva. "Calrissian běžel do hangáru," křičela na Bel Iblise vřavou palby.

"Jo, potkali jsme se na schodech," přikývl a ochranka se rozběhla vpřed. "Co se tu stalo?"

"Dva opozdilci šli na večírek," hodila hlavou dozadu do chodby. "Asi běželi ze štábu. Chlápci z plošiny mě chtěli zabavit, zatímco se ti dva plížili za mnou. Trochu jsme si zastříleli."

"Jsem rád, že jim to nevyšlo," řekl Bel Iblis a kývl na muže za ní. "Poručíku?"

"Nejde to tak rychle, pane," zavolal do hluku velitel stráže. "Táhnou sem ze zbrojnice opakovací blaster - jak ho tady budeme mít, odřízneme je z plošiny. Do té doby si s nimi můžeme jedinečně hrát a doufat, že udělají nějakou hloupost."

Bel Iblis zvolna kývl se rty sevřenými do úzké čáry a očima mu projelo podivné napětí. Podobný výraz vidávala Mara jen zřídka, a to jen ve tvářích nejlepších strategií: výraz velitele, který se chystá poslat své lidi na smrt. "Na to není čas," odpověděl. V očích měl ještě napětí, ale hlas byl pevný. "Ti nahore mezitím rozrazí dveře. Musíme vyrazit hned." Velitel stráží se zhluboka nadechl. "Rozkaz, pane. Strážé, slyšely jste generála. Kryjte se, vyrážíme."

Mara popošla k Bellu Iblisovi. "Nemůžou to stačit," tiše namítla.

"To vím," poznamenal ztuhle generál. "Ale čím víc jich odrovnáme, tím méně jich tu bude, až se ti shora budou vracet." Znovu se podíval ke schodišti a měkce dodal: "Až ponesou děti."

* * *

Úsečné zarachocení těžkého blasteru na závěr, neurčitě zadunění kovu - a klid. "A jéje," zanařikal Threepio z rohu, kde se snažil vypadat co možná nejnenápadněji. "Tak se mi zdá, že přední bezpečnostní dveře to již nevydržely!"

"Eště že nám to někdo řekne," štěkl po něm Han a očima neklidně tálal po pokoji Winter. Všechno, co se dalo použít na obranu, už přesunuli. Postel i noční stolek zapřeli o oboje dveře místnosti a šatník položený na bok zakrýval okno a zároveň sloužil jako posuvná palebná zastená. Dokud útočníci neprolomí jedny nebo oboje dveře, můžou jedinečně čekat. Leia se zhluboka nadechla a pokusila se zklidnit rozbušené srdce. Předtím se imperiální několikrát snažili dostat ji samotnou - což nebylo moc příjemné pomyšlení, ale po čase si na to víceméně zvykla.

Ale teď je to něco jiného. Tentokrát nejdou po ní a po jejích nenarozených dětech - teď jdou po jejích malých miminkách. Miminkách, která jí můžou fyzicky vyrvat z náručí a schovat někde, kde už je nikdy v životě nenajde.

Pevně stiskla meč. Ne! To se nestane. Nedovolí to!

Zvenčí matně zazněl praskot dřeva. "Pohovka," zamručel Han.

Další zapraskání - "Židle. Stejně jsme nečekali, že by je to zpomalilo."

"Za zkoušku to stálo," řekla Leia.

"Jo." Han si pro sebe odfrkl. "Už dávno jsem ti říkal, že tu potřebujeme víc nábytku."

Leia se křečovitě usmála a stiskla jeho dlaň. To by nebyl její Han, aby se nepokusil prolomit napjatou atmosféru.

"Neříkal," odpověděla. "Vždyť tu skoro vůbec nejsi." Ohlédla se po Winter, která na podlaze pod okny z průhledné oceli kolébala na každé ruce jedno miminko. "Co dělají?"

"Myslím, že se probouzejí," zašeptala Winter.

"Máš pravdu," přikývla Leia a myslí rychle polaskala obě děti tak konejšivě, jak jen byla schopná.

"Pokuste se, aby nebrečely," zašeptal Han. "Kámoši venku nepotřebují povzbuzení."

Leia přikývla a cítila, jak se jí znovu sevřelo srdce. Obě ložnice - jejich i Winter - vedly do obytné části apartmá a dávaly útočnícím naději, že se jednou z nich prolomí dovnitř. Vzhledem k jejich výzbroji to nebude trvat víc než pár minut - a na těch několika minutách závisely jejich životy.

Přes stěnu dělicí je od Wintěřiny ložnice zaslechli zahřmění těžkého blasteru. O vteřinu později zahřmělo z druhé strany. Imperiální se rozhodli prolomit oboje dveře naráz.

Obrátila se k Hanovi. Díval se na ni. "Rozdělili palebnou sílu, to je trochu zpomalí," řekl jí klidněji, než vypadal. "Ještě máme chvíli."

"Ale musíme ji využít ihned," rozhlédla se po ložnici. Za léta stěhování po galaxii u Dodavatelskozásobovací služby Rebelie se naučily s Winter cestovat nalehko. V místnosti už nebylo nic, co by nepoužili.

Další dávka ran zvenčí a matný tříštivý zvuk. Obyčejné dveře brzo prolomí a za nimi jsou už jenom vnitřní bezpečnostní dveře. Leia se znovu rozhlédla po ložnici a mysl jí zamžilo zoufalství. Šatník, postel, noční stolek - co ještě? Už jenom bezpečnostní dveře, okna z průhledné oceli a holé zdi.

Holé zdi...

Náhle se probrala. "Hane - proč jsme odtud nevypadli?" projel jí opatrný záchvěv naděje. "Proříznu světelným mečem zeď do vedlejšího apartmá. A než se sem vlámou, budeme v půlce chodby!"

"Jo, na to už jsem myslel," křečovitě přikývl Han. "Problém je v tom, že oni asi taky."

Leia polkla. Ano - na tohle se imperiální určitě připravili. "A co prosekát se dolů?" naléhala. "Nebo nahoru? Myslíš, že by je napadlo, že se prosekáme stropem?!"

"Thrawn v akci jsi už viděla," zavrtěl hlavou Han. "Co si myslíš ty?"

Leia povzddechla a záchvěv naděje vyprchal. Má pravdu. Jestli útok plánoval velkoadmirál Thrawn, mohli rovnou otevřít bezpečnostní dveře a vzdát se. S čímkoli by vyrukovali, měl by na to předem naplánované protitahy.

Prudce zavrtěla hlavou. "Ne!" vykřikla. "Není neporazitelný! Už jednou jsme ho přelstili a uděláme to znovu!" Otočila se k Winter a spícím dvojčátkům pod oknem.

Okno...

"Dobře," pomalu řekla. "A co projít oknem?"

Zíral na ni. "Oknem kam?"

"Kam to půjde," odpověděla. Blastery už bušily do bezpečnostních dveří. "Nahoru, dolů, do strany - je mi to jedno!"

Han ji dál překvapeně pozoroval. "Miláčku, ty stěny, jestli sis toho nevšimla, jsou úplně hladké. Bez horolezecké výstroje by po nich nesešplhal ani Chewie."

"Aspoň nepředpokládají, že bychom tamtudy unikli," podívala se znovu na okno. "Možná bych mohla vyřezat mečem nějaké díry pro ruce a nohy -"

Zarazila se. To nebyla hra světla z jejich lampy - to se doopravdy blížila dvě čelní světla. "Hane..."

Podíval se k oknu. "Ajaj," zamručel. "Další společnost. Skvělý."

"Nemůže to být pomoc?" nejistě nadhodila Leia.

"Pochybuju," zakroutil hlavou Han a pozorně sledoval blížící se světla. "Střelba začala před několika minutami.

Počkej..."

Světla začala blikat. Leia pozorovala rytmus blikání s marnou snahou rozpoznat v něm některý ze známých kódů -

"Kapitáne Solo!" vzrušeně vyjekl Threepio. "Jak je vám známo, ovládám plynne více než šest milionů způsobů komunikace -"

"To je Chewie!" skočil mu Han do řeči. Vyskočil a oběma rukama zamával proti oknu.

"- a tenhle signál je podobný jednomu z kódů, které používají profesionální hráči sabaccu snažící se o -"

"Musíme to okno vyrazit," Han se rychle podíval ke dveřím. "Leio?"

"Máš pravdu." Leia odhodila blaster a se světelným mečem v ruce vyskočila.

"- oklamání třetího či čtvrtého spoluhráče ve hře -"

"Sklapni, zlatouši!" okřikl ho Han a pomohl Winter s dvojčátky dostat se od okna. Světla se rychlá blížila a Leia rozeznala v odrazu pouličního osvětlení matné obrysy Falconu. Projela jí vzpomínka: Noghriové použili při pokusu o únos na Bpfasshi jako léčku falešný Falcon. Ale imperiální by přece nepoužili kód hráčů sabaccu, nebo ano?

Je to téměř jedno. Radši se s nepřáteli utká na lodi, než aby nečinně čekala, až se na ni vrhnou tady. A jestli je to opravdu Falcon, včas vycítí, jestli je v něm Chewbacca. Skočila k oknu a zažehla meč -

A za jejími zády se s praskotem prolomily bezpečnostní dveře.

Leia se otočila a než stačila v kouři a jiskrách zahlédnout postavy dvou mužů odhazujících noční stolek a padajících k zemi, Han ji popadl za ruku a strhl ji na podlahu. Zuřivá palba z blasterů se odrazila od zdi a okna. Leia zhasla meč a znovu chytla blaster. Han už střílel, napůl skrytý za šatníkem. Do dveří vtrhli další čtyři imperiální a s jejich pomocí zbyly ze šatníku jen třísky. Leia zaťala zuby a jak jen jí to zkušenost a síla dovolovaly, oplácela střelbu, i když dobře věděla, že je to marné. Čím déle se bude střílet, tím větší bude možnost, že zbloudilá střela zasáhne jedno z jejich miminek -

A náhle jí něco nečekaně blesklo hlavou. Mentální tlak, napůl sugesce, napůl prosba.

Zhluboka se nadechla. "Stůjte!" zakřičela do vřavy. "Zastavte palbu! Vzdáváme se!"

Střelba opadávala, až zmlkla. Položila blaster na zbytky šatníku, zvedla ruce a snažila se nevidět zkamenělého Hana. Dvojice imperiálních opatrně vstala a vyrazila k ní.

* * *

Balustráda nad pravým schodištěm se v soustředěné palbě rozprskla v mrak prachu a kamenných úlomků a strážé konečně prorazily. V tom okamžiku zasáhla jednoho muže střelba z plošiny. Skutálel se a zůstal ležet. Mara nenápadně nakoukla za roh a přemýšlela, jestli v tom zmatku se jim podařilo dostat imperiálního vojáka, kterého měli na mušce. Podařilo. Přes kouřovou clonu rozeznamenala obrysy sežehnutého těla. "Jednoho dostali," otočila se k Bellu Iblisovi. "Ještě tři."

"Plus ty nahoře," připomněl jí s trpkým výrazem v tváři. "Doufejme, že se štěstí, kterým je Solo pověstný, vztahuje i na Leiu s dětmi a ostatní rukojmí nahoře."

"Už podruhé mluvíte o rukojmích."

Bel Iblis se ošil. "Odtud se imperiální dostanou jenom s nimi," řekl. "To dobře vědí. Druhá možnost je dostat se nahoru, ale já už jsem Calrissianovi řekl, aby s několika stíhačkami uzavřel prostor nad palácem. Turbovýtahy jsme zablokovali, takže to vezmou schodištěm."

Mara zírala na generála a po zádech jí přeběhl mráz. Při vši honičce a střelení neměla čas se zastavit a promyslet všechny detaily jejich situace. Ale teď Bel Iblisova slova zapadla Maře do matných vzpomínek a projel jí jasný záblesk intuice.

Přemýšlela, jestli je to skutečnost, nebo výtvar její představivosti. Ale nezmizelo to. Logický a strategicky skvělý plán s pečeti velkoadmirála Thrawna.

A Thrawnovi by vyšel... až na jednu maličkost. Zřejmě netušil, že Mara je tady. Anebo nevěřil, že opravdu byla Císařovou rukou.

"Hned se vrátím," řekla Bellu Iblisovi a rozběhla se chodbou. Zahnula do postranní chodby a očima pozorně sledovala kamenné ozdoby táhnoucí se pod stropem. Tam někde musí být značka.

Byla tam. Rozhlédla se a zastavila před panelem, který se nelišil od ostatních. Natáhla se ke stropu a dvěma prsty vjela do správných výseků v ozdobě, aby senzory ucítily teplo její dlaně.

Panel se s tichým cvaknutím rozevřel.

Vklouzla dovnitř, zavřela za sebou a rozhlédla se. Císařovy soukromé chodby víceméně souběžně se šachtami turbovýtahů byly velmi úzké, ale osvětlení bylo dobré a nepronikal sem prach ani hluk.

Za dvě minuty vyběhla o tři poschodí výše a zastavila u východu na podlaží s apartmá Organy Solo. Několikrát se zhluboka nadechla. Připravená k boji otevřela blok a vstoupila do chodby.

Po zkušenostech očekávala na jejím konci zálohu. A opravdu: u zdi se zády k Maře krčili dva muži v uniformách palácové stráže. Palba z těžkých blasterů ozývající se z druhé strany přehlušila její tiché kroky. Než po mužích vypálila, neměli o její přítomnosti ani zdání. Rychle se ujistila, že už do boje nezasáhnou, a zamířila k apartmá Organy Solo. Zrovna když si razila cestu třískami z rozmlácených dveří, vystřídalo palbu z blasterů zadunění.

Zaťala zuby. Do palby útočníků se vmísil zvuk nových blasterů. Vrazit dovnitř bez krytí by bylo nejlepší cestou do hrobu. Jenže než se vplíží pokradmu a najde si dobrou palebnou pozici, zastřelí už někoho uvnitř.

Ledaže...

Leio Organo Solo, bezhlasně zavolala a znovu vyslala sílu. Nebyla si jistá, jestli ji Organa Solo zaslechla. Tady je Mara. Jsem jim v zádech. Vzdej se. Slyšíš? Vzdej se. Vzdej se. Vzdej se!

Ještě stála mezi vnějšími dveřmi, když Organa Solo zakřičela hlasem stěží slyšitelným ve vřavě palby: "Stůjte! Zastavte palbu! Vzdáváme se!"

Opatrně nahlédla dovnitř. V potmělých rozích vnitřního vchodu stáli či klečeli čtyři imperiální s blasty připravenými k palbě a uvnitř se další dva sbírali z přikrčení za prolomenými bezpečnostními dveřmi. Žádný z nich se po Maře neohlédl.

Křečovitě se pousmála, zvedla blaster a vypálila. Dva leželi na zemi dřív, než se ostatní vzpamatovali z překvapení. Třetí padl, když se otáčel s marnou snahou dostat ji svým blasterem. Čtvrtý už byl téměř v palebné pozici, když ho zasáhl výstřel z místnosti a poslal ho v křeči k zemi.

Za pět vteřin bylo po boji.

* * *

Jediný z útočníků to přežil. Snad.

"Zdá se, že je to velitel jednotky," řekl Bel Iblis Hanovi, když šli chodbou k nemocničnímu oddělení. "Zřejmě major Himron. Nebudeme to ovšem s jistotou vědět, dokud nepřijde k vědomí."

Han přikývl a rychle se podíval na další dvojici zalarmovaných stráží, která je míjela. Kdyby nic jiného, tak to malé fiasko palácové stráže aspoň vyburcovalo. "Víte už, jak se dostali do paláce?"

"Na to se ho hned zeptám," odpověděl generál. "Leží na jednotce intenzivní péče - tudy."

Přede dveřmi na ně čekal Lando s lékařem. "Jsou všichni v pořádku?" přejel Hana pohledem od hlavy k patě. "Poslal jsem za vámi Chewieho. Mne řekli, abych tu zůstal s vězněm."

"Všichni jsou v pořádku," ujistil ho Han. Bel Iblis mezitím obešel Landa a vzal lékaře stranou. "Dík, že jste nám přišli na pomoc."

"Není zač," zabručel Lando. "Zvlášť když jsme jenom přihlíželi. Hele, to jste ten svůj ohňostroj nemohli spustit o dvě minutky později?"

"Nekoukej po mně, kámo," ošil se Han. "Tak to načasovala Mara, ne já."

Landovou tvář se mihl stín. "Jo. Mara."

"Co tím chceš říct?"

"Nevím," zakroutil hlavou Lando. "Pořád mi na ní něco nesedí. Vzpomínáš na Karrdovu základnu na Myrkru, než tam dorazil Thrawn a my jsme se museli skrejtovat v lese?"

"Říkal jsi, že ji odněkud znáš," přikývl Han. Tahle poznámka mu také ležela v hlavě. "Už víš odkud?"

"Ještě ne," zavrčel Lando. "Ale přihořívá."

Hanovi se vybavila Lukova poznámka, když odlétali z Myrkru. Že mu Mara otevřeně řekla, že ho chce zabít. "Ale ať ji znáš odkudkoli, zdá se, že teď je na naší straně."

"Jo," zahučel temně Lando. "Možná."

Bel Iblis na ně zamával. "Pokusíme se ho probudit. Pojdte."

Vešli do pokoje. Kolem lůžka stáli lékaři a droidi. Emdé spolu se třemi důstojníky palácové stráže. Na Bel Iblisovo znamení jeden lékař provedl něco s obvazem na paži zraněného. Han a Lando se vmáčkli ke straně lůžka a imperiální najednou kýchl a vytřeštil oči. "Majore Himrone?" řekl vrchní důstojník. "Slyšíte mě, majore?"

"Ano," nadechl se imperiální a několikrát zamžikal. Očima přejel po lidech kolem lůžka... a najednou zpozorněl. "Ano," zopakoval silněji.

"Váš útok se nezdařil," řekl důstojník. "Všichni vaši lidé padli a my nevíme, jestli vy to přežijete."

Himron vydechl a zavřel oči. Ale napětí v obličeji nepovolilo. "Válečná štěstěna," řekl.

Bel Iblis se naklonil k lůžku. "Majore, jak jste pronikli dovnitř?"

"Myslím, že to nikoho... bolet nebude," zamumlal pro sebe Himron. Dech se mu začal krátit. "Zadní dveře. Za nimi... soukromé chodby. Zamčené zevnitř. Odemkla nám."

"Kdo vám odemkl?"

Himron otevřel oči. "Náš kontakt v paláci... Jade."

Bel Iblis vyvalil oči na Hana. "Mara Jade?"

"Ano." Himron znovu zavřel oči a zhluboka vydechl. "Speciální agent... Impéria. Kdysi jí říkali... Císařova ruka."

Zmlkl a jako by se propadal. "Víc vám povolit nemůžu, generále Bell Iblisi," řekl vrchní lékař. "Musí si odpočinout a my musíme stabilizovat jeho stav. Možná za den dva bude silnější a řekne vám víc."

"To je v pořádku," řekl důstojník a zamířil ke dveřím. "Pro začátek nám to stačí."

"Počkejte," vyrazil za ním Han. "Kam jdete?"

"Kam asi?" zavrčel důstojník. "Zatknout Maru Jade."

"Na základě čeho? Imperiálních řečí?"

"Solo, on nemá jinou možnost," tiše podotkl Bel Iblis a objal Hana kolem ramen. "Po takhle vážném obvinění je nezbytné předběžné zadržení. Žádný strach, spravíme to."

"To bychom měli," varoval ho Han. "Imperiální agent! Na vlastní oči jsem viděl, jak nahoře odrovnala tři jejich vojáky..."

Zarazil se a podíval se Landovi do očí. "Lando?"

Lando pomalu opětoval pohled. "Už to mám," tiše řekl. "Vím, kde jsem ji viděl. Mezi tanečnicemi u Jabby na Tantooinu, když jsme tě přišli vysvobodit."

Han se zamyslel. "U Jabby?"

"Ano. A jestli se nemýlím, prosila Jabbu, aby ji vzal s sebou na Sail Barge. Ne - spíš žebrala."

Han se podíval na majora Himrona, ležícího v bezvědomí. Císařova ruka? A Luke říkal, že ho chce zabít...

"Je mi jedno, kde byla," odpověděl. "Ale ty imperiální v našich zádech zastřelila. Jdeme - pomůžeme Leie přestěhovat děti. A pak zjistíme, o co tu běží."

KAPITOLA 10

Taneční kavárna Whistler's Whirlpool na Troganu patřila podle Karrda k nejlepším příkladům toho, jak se dá zničit dobrý nápad tím, že se při plánování nedomyslí do detailů. Whirlpool vybudovali na pobřeží nejzáludnějšího světadilu Troganu kolem přírodního útvaru zvaného Pohárek, skalní průrvy pohárovitého tvaru ústící základnou do moře. Šestkrát denně v něm masy přílivu nebo odlivu zvedají či snižují hladinu vody, až ji změnění v prudký vír. Kavárna tak nabízí svým hostům u stolů obkružujících Pohárek správně vyváženou dávku přepychu a napínavé přírodní podívané - dokonalou vábníčku pro miliardy lidských i jiných bytostí milujících podobná spojení.

Tak to aspoň architekti plánovali. Naneštěstí nedomýšleli tři stránky věci: podobná lokalita je téměř ze své podstaty turistickou atrakcí, závislou na vrtoších turistického trhu; kouzlo scénérie se časem okouká a je obtížné přebudovat kavárnu v soustředných kruzích na jiný zábavní podnik; a i kdyby se přebudování podařilo, utopily by se zvuky i hlasy v hukotu víru.

Na Berchestu udělali obyvatelé Galia saj Leeloo ze svého turisticky okoukaného města středisko obchodu. Na Troganu se na Whistler's Whirlpool jednoduše zapomnělo.

"Pořád čekám, že si někdo tohle místo koupí a dá mu zase šmrnc," rozhlédl se Karrde po opuštěných židlích a stolech, když procházel s Avesem uličkou mezi stoly k Pohárku a postavě, která tam seděla.

"Vždycky se mi tu líbilo," souhlasil Aves. "Je tu sice dost hluku, ale to máš dneska skoro všude."

"Aspoň se tu nedá odposlouchávat hovor u vedlejších stolů," pokračoval Karrde. "Už proto je tohle místo poklad."

Ahoj Gillespee!"

"Ahoj," kývl na pozdrav Gillespee, zvedl se od stolu a podal mu ruku. "Už jsem začal pochybovat, že se tu ukážeš."

"Schůzka má být až za dvě hodiny," upozornil ho Aves.

"Ale no tak," poťouchle se ušklíbl Gillespee. "Odkdypak chodí Talon Karrde na schůzky včas? Ale mohli jste si ušetřit práci - moji lidé už to tady prohlídli."

"To oceňuju," odpověděl Karrde, jehož lidé udělali totéž. S Impériem za zády a imperiální posádkou pouhých dvacet kilometrů odtud trochu ostražitosti navíc neuškodí. "Máš seznam hostů?"

"Zrovinka tady." Gillespee vytáhl záznamník a podal mu ho. "Je kratší, než jsem čekal."

"To je dobrý," ubezpečil ho Karrde s očima na seznamu. Krátký, ale pečlivě sestavený, a několik pašeráků nejzvučnějších jmen přijde osobně. Brascek, ParTah, Ellor, Dravis - to je skupina Billeye, Billey sám už do pašování moc nedělá - Mazzic, Clyngunn ZeHethbra, Ferrier -

Prudce zvedl hlavu. "Ferrier?" zeptal se. "Niles Ferrier, ten zloděj lodí?"

"Jo, ten," přikývl Gillespee. "Dělá taky do pašování."

"Dělá taky pro Impérium," zavrčel Karrde.

"To my taky," Gillespee pokrčil rameny. "Tuhle jsem zaslechl, že ty taky."

"Nemluvím o obchodování s pašovaným zbožím v imperiálních světech," řekl Karrde. "Mluvím o práci přímo pro veloadmirála Thrawnna. O službičkách typu lapnout člověka, který Thrawnovi vyrazí polohu flotily Katana."

Obličej Gillespeeho viditelně zkameněl. Zřejmě si vzpomněl na šílený úprk z Ukia před imperiálním invazním vojskem na lodích flotily Katana. "To udělal Ferrier?"

"A zdá se, že s radostí," řekl Karrde a vytáhl komlink. Zapnul ho: "Lachtone?"

"Slyším," okamžitě se ozval Lachtonův hlas.

"Jak to vypadá na posádce?"

"Jako když si všichni vzali den volna," kysele odpověděl Lachton. "Nejmíň tři hodiny nikdo nevyšel ani nepřišel."

Karrde zvedl obočí. "Fakt? To mě moc zajímá. A co přiletý nebo odletý? Nebo pohyb na území posádky?"

"Ani ň," řekl Lachton. "Bez legrace, Karrde, vypadá to tam jak u mrtvejch. Musely jim přijít nové školící hologramy nebo co."

Karrde se stísněně zasmál. "Jo, to bude vono. Dobře, hlídejte je. Jakmile se něco pohne, dej mi okamžitě vědět."

"Dám. Konec."

Karrde vypnul komlink a strčil ho za opasek. "Imperiální nevycházejí z posádky," řekl. "Asi vůbec."

"A chceme snad něco jinýho?" zeptal se Gillespee. "Jen ať se válejí na posádce, nebudou nám aspoň mlátit hosty na večírku."

"Souhlasím," přikývl Karrde. "Jenže jsem se nikdy nesetkal s tím, že by si imperiální posádka vzala volna."

"To je přesný," připustil Gillespee. "Ledaže by Thrawn kvůli svému velkému tažení snížil stavy na všech posádkách třetího stupně."

"O to víc by se ukazovaly hlídky a předstíraly sílu Impéria," namítl Karrde. "Člověk Thrawnova ražení počítá s tím, že protivník vycítí slabá místa."

"Neměli bychom schůzku zrušit?" Aves se znepokojeně ohlédl po vchodu. "Třeba se na nás zrovna chystají."

Karrde přehlédl vír smáčejí stěny Pohárku. Voda přesně za dvě hodiny klesne na nejnižší a nejtišší úroveň. Proto na tu dobu naplánoval schůzku. "Ne," řekl zvolna. "Zůstaneme. Naši hosté by tu stejně neseděli bezmocně. Takže jestli se imperiální rozhodnou pro útok, dostaneme včas varování." Pousmál se. "Po pravdě řečeno za to riziko to skoro stojí, uvidíme, co mají za lubem."

Gillespee pokrčil rameny. "Třeba vůbec nic. Třeba jsme zpravodajskou službu dokonale oblaflí."

"To mně s Imperiální zpravodajskou službou, kterou všichni tolik milujeme, nejde dohromady," rozhlédl se Karrde.

"Tak jako tak máme ještě dvě hodiny. Nekouknem se, co ještě stihnem udělat?"

* * *

Seděli tiše po jednom nebo ve skupinkách kolem stolů a Karrde řečnil... a když skončil a rozhlédl se, bylo mu jasné, že je nepřesvědčil.

"Mluvíš dobře, Karrde," řekl to za všechny Brascek, a jak nasával vzduch, tenký jazyk mu zaknital mezi rty. "Řekl bych až vášnivě, jestli se takové slovo dá vůbec u tebe použít. Ale nepřesvědčil jsi nás."

"Opravdu jsem vás nepřesvědčil, Brasceku?" otočil se k němu. "Nebo jsem pouze a jenom nepřekonal vaši nechuť postavit se proti Impériu?"

Brasckova tvář se nepohnula, ale její šedo zelená skvrnitá plet' - jediné, co vyčnívalo nad zbrojí - mírně potemněla.

"Impérium platí dobře za pašované zboží," řekl.

[Za otroky taky?] zazpívala ParTah řečí HoDinů. Sklapla ústa v hoDinském posunku opovržení a jemně potřásla ocásky na své hadí hlavě. [A coó oóběti uúnósů? Neejste o nic leepší než Jaabba.]

Jeden z Brasckových tělesných strážců se ošil - Karrde věděl, že s Brasckem uprchli ze závazné služby od Jabby, když Luke Skywalker a jeho lidé připravili organizaci o hlavu. "Nikdo, kdo znal Jabbu, by takhle nemluvil," odsekl tělesný strážce a pro zdůraznění to odklepal ukazováčkem o stůl.

Než stačila ParTah nebo někdo z jejího doprovodu odpovědět, vmísil se do toho Karrde. "Nepřišli jsme se hádat."

"Proč jsme přišli?" ozval se Mazzic rozvalený na židli mezi rohatým Gotalem a načančanou ženskou s prázdným výrazem ve tváři a s vlasy důmyslně namotanými na pultuctů dlouhých lakovaných jehlic. "Promiň, Karrde, ale řečnili tu jak agitátor z Nové republiky."

"Jo, takhle nám to už maloval Han Solo," přikývl Dravis a hodil nohy na stůl. "Billey už jasně řek, že nebude dělat pro Novou republiku."

"Je to moc nebezpečný," vmísil se Clyngunn a potřásl chomáči zebrovité černobílé hřívy. "Moc nebezpečný."

"Fakt?" Karrde hrál překvapeného. "Proč je to nebezpečný?"

"Děláš si srandu?" zahřmotil ZeHethbra a znovu potřásl hřívou. "Při tom, jak imperiální dusí novorepublikánské přepravce, chytanou tě do drápů, hned jak odstartuješ."

"Takže ty tvrdíš," pokračoval Karrde, "že imperiální moc je pro naše obchody víc a víc nebezpečná?"

"Nech toho, Karrde," vystřelil proti němu Brascek velkým ukazováčkem. "Překrucováním našich slov nás nepřesvědčíš, že ten tvůj plán je dobřej."

"Nemluvil jsem o plánu, Brasecu," odporoval Karrde. "Jenom jsem navrhl poskytovat Nové republice všechny užitečné informace, na které při obchodování narazíme."

"A to tě nenapadlo, že by se Impériu takové obchodování nelíbilo?" pokračoval Brascek.

[Oód kdy seé staáráme oó naázory iimperiiálníich?] namítla ParTah.

"Od chvíle, kdy velení převzal veloadmirál Thrawn," řekl na rovinu Brascek. "Vyslechl jsem už romány o tomhle pánu válek, ParTah. To on pokořil můj svět a dostal ho pod jeho Impéria."

"Což je dobrý důvod postavit se proti němu," řekl Gillespie důrazně. "Jestli tě straší to, co dokáže udělat teď, představ si, co s tebou udělá, až dostane pod jeho Impéria celou galaxii."

"Když ho nebudem dráždit, nic nám neudělá," trval na svém Brascek. "Naše služby jsou pro ně až příliš užitečné."

"Pěkná teorie," ozvalo se za ním. "Ale říkám vám na rovinu, že nevydrží dlouho."

Karrde se otočil za hlasem. Patřil vysokému nadělanému člověku s tmavými vlasy a plnovousem, ze kterého mu visel tenký nezapálený doutník. "Vy jste...?" zeptal se ho, i když mu byla odpověď naprosto jasná.

"Niles Ferrier," představil se. "A rovnou vám říkám, že vám všechno bude houby platný, až na vás Thrawn dostane zálsuk."

"Ještě pořád platí dobře," protáhl se líně Mazzic a rukou polaskal svou společnici. "Aspoň jsem to slyšel."

"Cha, slyšels to," zahřměl Ferrier. "A slyšels taky, že mi shráb New Cov a zabavil loď? A pak že mě vodeslal s malou špinavou vobsílkou na vobombovaný zpravodajský rachotíně? Jo, jenom hádej, jaký trest chystal, kdybysme to odmítli?"

Do ticha jemně šuměly vody Pohárku. Karrde uvažoval. Tohle povídání se vůbec neshodovalo s tím, co mu Solo o Ferrierovi pověděl. A i kdyby všechny ostatní detaily souhlasily, bude věřit spíše Sólově verzi. Ovšem jestli se Ferrierovi podaří přesvědčit ostatní o tom, že musí jít proti Impériu...

"Zaplatil ti za to?" zeptal se Mazzic.

"Jasně že jo," odfrkl Ferrier. "Vo to nejde."

"Mně jo," obrátil se Mazzic zpátky ke Karrdovi. "Promiň, Karrde, ale ještě jsi mi nedal jedinej dobrý důvod, proč bych měl do toho strkat nos."

"A co to imperiální čachrování s klony," připomněl mu Karrde. "Z toho strach nemáš?"

"Ne že by mě obzvlášť těšilo," připustil Mazzic. "Ale je to problém Nové republiky, ne náš."

[Když to bude náš problém?] chtěla vědět ParTah. [Až límperii nahradí všechny pašerácké klony?]

"Nikdo nás nemíni nahrazovat klony," řekl Dravis. "Viš, Karrde, Brascek má pravdu. Impérium nás potřebuje a nebude nás rušit... pokud nezměníme barvy."

"Přesně," řekl Mazzic. "Jsme obchodníci, čistě a jednoduše, a já jím budu i nadále. Jestli mi Nová republika dá za informace víc než Impérium, s radostí jím je prodám. Jestli nedá -" pokrčil rameny.

Karrde prikývl a v duchu ustoupil. ParTah a ještě jeden dva se o tom možná budou chtít bavit dál. Možná i Ellor - stál dosud stranou, čímž jeho druh dával na srozuměnou souhlas. Ale zbytek nepřesvědčil, a kdyby se v tom šťoural dál, jenom by je znechutil. Možná později budou ochotni uznat fakt, že je Impérium ohrožuje. "Tak dobrá," poznamenal.

"Myslím, že postoje každého z nás v téhle věci jsou jasné. Dík za váš čas. Možná bychom se mohli domluvit na další schůzce po -"

A zadní část Whistler's Whirlpool vyletěla do vzduchu.

"Zůstaňte na místech!" zařval z dýmu zesilovač. "Obličeji sem - ani hnout! Jménem Impéria jste všichni zatčeni!"

Karrde zašilhal nad hlavami náhle zkamenělých posluchačů k zadní části kavárny. V kouři a prachu rozeznal přibližně třicet imperiálních vojáků, kteří si ve dvouřadu razili cestu rozvalinami, chráněni z obou stran dvojicí příslušníků úderné jednotky v bílé zbroji. Za nimi se téměř skryté v dýmu vznášely dva spídry Chariot. "Tak přece přišli," zamumlal.

"Zmlátit hosty," křečovitě zašeptal po jeho boku Gillespie. "Zdá se, že s tím Ferrierem jsi měl pravdu."

"Možná že jo." Karrde zašilhal po Ferrierovi v očekávání triumfálního úšklebku.

Ale ten se na něho nedíval. Studoval zeď napravo od rozvalin. Karrde sledoval směr jeho pohledu -

A právě včas zahlédl temný stín, který se oddělil od zdi a tiše se přikradl za záda jednoho vojáka úderné jednotky.

"I když možná že ne," odpověděl a nepatrné kývl ke stínu. "Ohlídni se - Ellorovi přes rameno."

Gillespie se zostra nadýchl. "Co to k čertu je?"

"Myslím, že Ferrierův oblíbenec Defel," řekl Karrde. "Někdo mu říká přízrak, Solo mi o něm povídal. To bude on. Jste připraveni?"

"Jísme," odpověděl Gillespée a ostatní souhlasně zamumlali. Karrde sjel pohledem po každém z pašeráků. Opláceli mu pohledy, ve kterých šok z překvapení rychle ustoupil vzteku... A náhle voják v bílé zbroji padl mrtvý na druhého.

Nejbližší vojáci okamžitě stočili zbraně k neviditelnému útočníkovi.

"Ted!" zašeptal Karrde.

Koutkem oka zahlédl, jak se nad okraj Pohárku vysunula dvě dlouhá blastrová děla a zahájila palbu.

První salva zasáhla střed přední řady. Než se vojáci stačili ukrýt za opuštěnými stoly a židlemi, část jich padla. Karde skočil k nejbližšímu stolu a klesl za ním na koleno.

Byl opatrný skoro zbytečně. Imperiální si zajatců na osudovou půlvteřinu ani nevšímal... a když si Karrde vytahoval zbraň, celá kavárna už duněla pod palbou blasterů.

Brascek se svými strážci v prvních pěti vteřinách vyřadili sebranou palbou celý oddíl vojáků, což dokazovalo, že na své žoldácké kořeny nezapomněl. Doprovod ParTah se soustředil na opačný konec řady. Menšími a méně ničivými zbraněmi, než byly Brasckovy těžké blastrové pušky, stačili udržet imperiální u země. Dravis, Ellor a Clyngunn využili

palby jako štítu a odstřelovali zbylé vojáky jednoho po druhém. Mazzic jako by vojáky nevnímal a vyrazil na spídry. Dobrý nápad. "Avesi! Feine!" zakřičel Karrde do dýmu. "Palte na Charioty!"

Z okraje Pohárku se ozvaly souhlasné výkřiky a nad hlavou mu zasvištěly výstřely z děl. Karrde vykoukl nad okrajem stolu a zahlédl Mazzikovu společnici, jak s pletenci rozhozenými po ramenou a se soustředěným výrazem vbodává se smrtící přesností poslední ze svých lakovaných jehlic do jednoho z vojáků. Zpoza krytu se vyřítíl jiný voják, zamířil na ni pušku a padl nazad, když ho Karrde zasáhl přímo do hrudi. Na Karrdův stůl zabušilo několik kulek, gejzír třísek se rozletěl vzduchem a Karrde se přikrčil k zemi. Za zdí zaduněl mohutný výbuch a chvíli po něm další.

A najednou bylo po všem.

Karrde znovu opatrně vykoukl nad okraj stolu. Stejně jako ostatní se zbraněmi v rukou přehlížel trosky. Clyngunn držel paži opatrně od těla a vyhrabával obinadlo, Brascovi ohořela na několika místech tunika a odhalila zčernalou zprohýbanou zbroj. "Jsou všichni v pořádku?" zavolal Karrde.

Mazzic se narovnal. Karrde zpozoroval i na dálku, jak mu zběhly klouby prstů svírajících blaster. "Dostali Lishma," řekl pohřebně tichým hlasem. "Ani po nich nevystřelil."

Karrdovi sjely oči k rozstřílenému stolu, za kterým napůl schovaný ležel nehybný Gotal. "Je mi to líto," řekl upřímně. Gotaly měl docela rád.

"Mně taky," vecpal Mazzic blaster do pouzdra a podíval se na Karrda očima, ve kterých žhnula nenávist. "Ale Impérium toho bude litovat mnohem víc. Fajn, Karrde, počítej se mnou. Kde se mám zapsat?"

"Myslím, že co nejdál odtud." Karrde se rozhlédl po hořících spídrech za rozvalenou zdí a vytáhl komlink. Nic se ani nepohnulo, ale ten klid dlouho nevydrží. "Posily jsou zaručeně na cestě. Lachtone, Torve - jste tam?"

"Slyším," ozval se Torve. "Co to mělo u všech světů znamenat?"

"Imperiální se přece jenom rozhodli, že si to s náma rozdají," trpce poznamenal Karrde. "Přitáhli s párkem Chariotů. Nějaký rozruch u vás?"

"Tady ne," odpověděl Torve. "Kdoví odkud přitáhli, ale z letiště ne."

"Odtud taky ne," dodal Lachtone. "Na posádce je pořád ticho jako v hrobě."

"Doufejme, že to pár minut vydrží," řekl Karrde. "Vyřídíte ostatním, že se stahujeme na loď."

"Vyrážíme. Nashle na lodi."

Karrde vypnul komlink a rozhlédl se. Gillespee zrovna pomáhal Avesovi a Feinovi vylézt na okraj Pohárku. Za nimi se táhla lana postrojů, ve kterých byli zavěšení. "Pěkná práce, pánové," složil jim poklonu. "Děkuju."

"Potěšení na naší straně," zachrchlal Aves a vzal si od Gillespeeho blasterové dělo. Karrde si všiml, že i když hladina vody byla na minimu, její vír přesto smáčel nohy obou mužů až po kolena. "Je čas zmizet?"

"Co nejdřív," přikývl a obrátil se k ostatním pašerákům. "Dobrá, dámy a pánové, nashledanou ve vesmíru."

* * *

V okolí Wild Karrdu nečekala žádná léčka, žádné stíhačky, žádný imperiální hvězdný destruktory. Jako by předešlá událost byla pouhá důmyslná hromadná halucinace. Až na zničenou kavárnu, vyrabované Charioty a velice reálné popáleniny. A samozřejmě mrtvého Gotala.

"Takže jaký máš plán?" zeptal se Dravis. "Chceš, abychom ti pomohli najít tu linku s klony, ne?"

"Ano," řekl Karrde. "Víme, že prochází Poderisem, takže začneme v sektoru Orus."

"Procházela Poderisem," upozornil Clyngunn. "Thrawn už ji mohl odklonit."

"Ale dá se předpokládat, že tam zbyly nějaké stopy, po kterých se dá jít," namítl Karrde. "Tak. Platí?"

"Moje skupina jde do toho," bleskurychle kývl Ferrier. "Faktická připomínka, Karrde - jestli chceš, kouknu se, jestli bych tvým lidem nemoh splasit pár vpravdických bitevních lodí."

"Mohli bychom se dohodnout," slíbil Karrde. "ParTah?"

[My při pátrání pomůžeme,] řekla ParTah s takovou zlobou v hlase, jakou u ní Karrde ještě neslyšel. Smrt Gotala ji zasáhla téměř stejně silně jako Mazzika. [Musiíme daát Imperial za vyučeenou.]

"Děkuju," přikývl Karrde. "Mazziku?"

"Souhlasím s ParTah," chladně odpověděl. "Jenom si myslím, že ta lekce musí být trochu názornější. Pusťte se do linky s klony - my s Ellorem máme za lubem ještě něco jiného."

Karrde se podíval na Avese, který pokrčil rameny a zamumlal: "Jestli si chce s nima plácnout, copak ho dokážeme zastavit?"

Karrde přikývl. "Dobře," řekl Mazzikovi. "Hodně štěstí. Nedělejte víc, než na co stačíte."

"Zkusíme to," odpověděl Mazzic. "Vyrážíme - nashle později."

Vzadu na pravé straně průzoru zablikaly dvě lodě ve volné formaci a zmizely v hyperprostoru. "Takže zbýváš ty, Brascu," pospíšil si Karrde. "Co ty na to?"

V komlinku zazněl dlouhý, jemně podbarvený povzdech, jeden z mnoha nepřeložitelných brubbských výrazů slovní komunikace. "Nemůžu a nechci vzdorovat velkoadmirálu Thrawnovi," zaznělo nakonec. "Poskytovat informace Nové republice by bylo svolávat na svou hlavu jeho zášť a klatbu." Další podbarvený vzdech. "Ale zároveň nechci zasahovat do vašeho podnikání a upozorňovat ho na ně."

"To stačí," přikývl Karrde. Ve skutečnosti to bylo mnohem víc, než od Brascu čekal. Kořeny Brubbova strachu z Impéria vězely hluboko. "Takže fajn. Sejdeme se znovu nad Chazwou, dejme tomu za pět dní. Hodně štěstí!"

Ostatní se ozvali na souhlas a jeden za druhým skočili do světelné rychlosti. "A je po neutralitě," povzdechl si Aves a zkontroloval navigační počítač. "Mara dostane záchvat, až to zjistí. Kdy se vůbec vrátí?"

"Hned jak najdu způsob, jak ji sem dostat," odpověděl Karrde s pocitem viny. Už před několika dny přišla zpráva, že se k nim Mara s Ghentem mohou vrátit. Než se k němu zpráva dostala, trvalo to dalších několik dní. Teď už bude Mara

pravděpodobně vzteky bez sebe. "Po tom, co imperiální zvýšili odměnu za naše dopadení, bude kolem Koruskantů aspoň dvacet lovců."

Aves se zavrtěl. "Myslíš, že to přepadení u Pohárku, s tím souviselo? Že nějaký lovec vyčenichal schůzku a řekl o ní imperiálním?"

Karrde se zahleděl na hvězdy. "Já vážně nevím, o co šlo," přiznal. "Lovci obvykle s úřady nemluví, ledaže by s nimi měli finanční dohodu. Na druhé straně, když už se imperiální pustí do přepadení, čekal bych od nich pořádnou práci."

"Ledáž by šli po Gillespeem a nevěděli o ostatních," s pochybností nadhodil Aves. "Třeba ho odhadli jenom na tři oddíly a párek Chariotů."

"To je možný," uznal Karrde. "Ovšem těžko se dá věřit, že by byla zpravodajská služba tak neinformovaná. No, naši se na to na Troganu podívají. Třeba zjistí, kdo nás prásknul. Mezitím zorganizujeme lov na klony. Jdeme na to."

* * *

Když úderná jednotka přiváděla Nilese Ferriera k můstku, Pellaeon zachytil pod jeho rozčuchaným plnovousem úsměv. Samolibý a nejvyšší spokojený úsměv, který dokazoval, že nemá ani potuchu o tom, proč ho přivedli na Chimaeru. "Už je tady, admirále," zašeptal.

"Já vím," odpověděl Thrawn tiše a v rudých očích mu zablesklo. Pelleaon zkrivil obličej a opřel se. Nebude to pěkná podívaná.

Skupina došla k velitelskému křeslu a zastavila. "Niles Ferrier, admirále," nahlásil velitel úderné jednotky. "Podle rozkazu."

Dlouhou dobu seděl velkoadmirál nehybně. Úsměv na Ferrierově tváři pohasínal. "Před dvěma dny jste byl na Troganu," řekl konečně Thrawn. "Na schůzce se dvěma muži, po kterých Impérium v současnosti pátrá: Talonem Karrdem a Samuelem Tomášem Gillespeem. Dále jste přesvědčil poručíka Koska, velitele malé a nepřipravené posádky, aby schůzku přepadl. Přepadení se nezdařilo. Je to všechno pravda?"

"Jasně," přikývl Ferrier. "Taky jsem vám vo tom poslal tu zprávu. Abyste věděli -"

"Pak chci slyšet důvody," přerušil ho Thrawn, který se konečně otočil i s křeslem a upřeně se na zloděje lodí zahleděl, "které by mi zabránily vydat rozkaz k vaší okamžité popravě."

Ferrierovi poklesla brada. "Co?" zeptal se. "Vždyť - mám spojení na Karrda! Už mi důvěřuje - chápete? To je hlavní důvod! Teď vyhrabu zbytek jeho gangu a pěkně zabalený vám je doručím..."

"Jste přímo zodpovědný za smrt čtyř vojáků úderné jednotky a třiceti dvou vojáků imperiální armády," pokračoval Thrawn. "Dále za zničení dvou spídrů Chariot včetně posádky. Já nejsem lord Darth Vader, Ferriere - já svými vojáky lehkomyšlně nemrhám. A jejich smrt neberu na lehkou váhu."

Ferrier zbledl. "Pane - admirále - vždyť jste na Karrdovu skupinu vypsál vodměnu skoro -"

"To vše není nic ve srovnání s nesmírnou katastrofou, kterou jste způsobil," znovu ho přerušil Thrawn. "O schůzce pašeráckých velitelů mě zpravodajská služba informovala už před čtyřmi dny. Znal jsem místo, čas a seznam hostů... a dal jsem posádce na Troganu přesné pokyny - přesné pokyny, Ferriere! - ať se do toho nevměšují."

Pellaeon nečekal, že by Ferrierův obličej mohl ještě víc zblednout. Mýlil se. "Vy -? Ale - pane - vždyť... já to nechápu!" "Tím jsem si jist," mrtvolně tichým hlasem řekl Thrawn. Pokynul a noghrijský strážce Rukh stojící za křeslem udělal krok dopředu. "Ale je to naprosto jednoduché. Znáš tyhle pašeráky, Ferriere. Studoval jsem jejich operace a nejméně jednou jsem s každým z nich v uplynulém roce osobně jednal. Ani jeden se nechce zaplést do naší války. A jsem přesvědčen, že bez přepadu, který jste zrežiroval na Troganu, by zůstali při staré pašerácké neutralitě."

Znovu pokynul Rukhovi, který zabýl úzkou čepelí noghrijského zabijáku. "Díky vašemu zásahu," tiše pokračoval Thrawn, "se sjednotili proti Impériu. Stalo se přesně to, čemu jsem chtěl zabránit." Zářící oči se vpalovaly do Ferrierovy tváře. "A nemám rád, když někdo mrhá mými vojáky."

Ferrierovy oči tékaly mezi Thrawnem a nožem. "Lituju toho, admirále," vymáčkl ze sebe se zřetelnou námahou. "To jsem nechtěl - chci, teda dejte mi ještě šanci, jo? Ještě jednu! Předhodím vám Karrda - přísahám! Ne? Tak - chci říct nejenom Karrda. Předhodím vám všechny!"

Došla mu slova, ale Thrawn ho nechával dozrát. "Jste nanicovatý hlupák, Ferriere," konečně dodal. "Ale i hlupáci mohou být čas od času užiteční. Dostanete ještě jednu příležitost. Poslední příležitost. Myslím, že jsem to řekl jasně."

"Jasně, admirále, vopravdu jasně!" vykřikl Ferrier a zaškubal hlavou nahoru dolů napůl v křeči, napůl v přikývnutí.

"Dobrá." Thrawn pokynul a nůž zmizel. "Začněte přesným vyličením toho, co mají v úmyslu."

"Jasně." Ferrier nabral roztřeseně dech. "Karrde, ParTah a Clyngunn mají sraz - za tři dny - na Chazwě. Jo - vědí, že vozíte klony skrz Orus."

"Ano?" poznamenal nevzrušeně Thrawn. "A chtějí tomu zabránit?"

"Ne - jenom zjistit, odkud je vozíte. Pak to řeknou Nové republice. Brascek s nimi netáhne, ale říkal, že jim to nebude kazit. Dravis to letěl zkonzultovat s Billeym a vrátí se. A Mazzic s Ellorem chystají ještě něco - neříkali co."

Došla mu slova nebo dech a zarazil se. "V pořádku," po chvíli poznamenal Thrawn. "A vy uděláte tohle. Se svými lidmi půjdete na schůzku s Karrdem a ostatními u Chazwy. Dáte Karrdovi dárek: útočnou loď, kterou ukradnete z hlídkové stanice na Hishyimu."

"S vosazenstvím, co?" horlivě přikývl Ferrier. "Jo, vo tom jsem taky přemýšlel, strčit mu pár vosazenech lodí co -"

"Karrde samozřejmě dárek pečlivě prozkoumá," přerušil ho Thrawn, kterému začala docházet trpělivost. "Proto bude v dokonalém stavu. Jediným účelem je posílit vaši důvěryhodnost. Pokud vám nějaká zbyla."

Ferrier se zašklebil. "Ano, pane. A pak?"

"Budete nás nadále informovat o Karrdových krocích," odpověděl Thrawn. "A čas od času vám pošlu další pokyny. Pokyny, které vykonáte bez váhání a bez otázek. Je to jasné?"

"Jasně," přikývl Ferrier. "Bez vobav, admirále, na mě se můžete spolehnout."

"Rozhodně v to doufám." Zvolna přenesl pohled na Rukha. "Protože bych vám nerad posílal návštěvu. Doufám, že mě chápete."

Ferrier sledoval jeho pohled a ztěžka polkl. "Jo, je mi to jasný."

"Dobrá." Thrawn se otočil i s křeslem od Ferriera. "Veliteli, dopravte našeho hosta zpátky na loď a dohlédněte, aby se i jeho lidé nalodili na útočnou loď, kterou jsem vybral."

"Ano, pane," odpověděl velitel úderné jednotky. Strčil do Ferriera a skupinka odpochozovala na zád'.

"Doprovod' je, Rukhu," řekl Thrawn. "Ferrier má malý mozek a já chci, aby v něm měl jedinou představu - co ho čeká, jestliže mi znovu zkříží plány."

"Ano, můj pane," řekl Noghri a tiše zmizel za odcházejícím zlodějem lodí.

Thrawn se otočil k Pellaeonovi. "Váš rozbor, kapitáne?"

"Není to pěkná situace, pane," odpověděl Pellaeon, "ale není tak zlá, jak mohla být. Jestli se dá Ferrierovi věřit, získali jsme spojení na Karrdovu skupinu. On a jeho spojenci mezitím půjdou po falešné stopě, kterou jsme už Rebelii nachystali."

"Až je to unaví a půjdou zase každý po svém," souhlasil Thrawn a zabraný do úvah přimhouřil zářící oči. "Zejména až začnou finančně doplácet na ztrátu obchodů s Impériem. Ale určitou dobu to potrvá."

"Máme ještě jinou možnost," uvažoval Pellaeon. "Vzít Ferriera za slovo a poslat jim falešné lodě."

Thrawn se usmál. "Přemýšlím o něčem výhodnějším. Jsem si jist, že některým pašerákům nakonec dojde, jak nepřesvědčivé bylo přepadení na Troganu. Možná bychom je pomocí logicky vystavěného důkazu přesvědčili o tom, že za vším stál Karrde."

Pellaeon zamžikal: "Karrde?"

"Proč ne?" řekl Thrawn. "Řekněme, že šlo o nešikovný pokus přesvědčit ostatní, že jeho obavy z Impéria jsou opodstatněné. Karrde by tak rozhodně ztratil svůj vliv na pašeráky a nás by to zároveň zbavilo obtíží spojených s jeho dopadením."

"To by stálo za úvahu, pane," diplomaticky souhlasil Pellaeon. Ale teď na ni nebyl ten správný čas. "Admirále, rád bych vás upozornil, že odložená ofenzíva na Ketarisu vyžaduje vaši pozornost."

Thrawn se znovu usmál. "Vaše oddanost službě je chvályhodná, kapitáne." Pootočil hlavu k postrannímu průzoru a zahleděl se ven. "Z Koruskantu ještě nic nepřišlo?"

"Ještě ne, pane." Pellaeon znovu pro jistotu zkontroloval poslední přehled zpráv. "Ale pokud si vzpomínáte, Himron hovořil nejprve o vytvoření falešné stopy. Mohlo ho to poněkud zdržet."

"Možná." Thrawn se otočil a Pellaeon zachytil na jeho tváři stopu napětí. "A možná ne. Ovšem i kdyby se nám nepodařilo dostat pro milovaného mistra Jediho ta dvojčata, podezření uvalené majorem na Maru Jade by ji mělo zneškodnit. A to je v daném okamžiku to nejdůležitější."

Narovnal se v křesle. "Kapitáne, udejte kurz bojiště na Ketarisu. Startujeme okamžitě po Ferrierovi."

KAPITOLA 11

Han dostihl tlust'ocha na rohu Velké chodby. Muž působil dojmem, že spěchá a že má náladu pod psa. Ale to nevadilo, Han ji neměl o nic lepší. "Plukovníku Bremene," vyrovnal s ním krok, když míjeli první ze štíhlých stromků zelenopurpurové ch'haly, lemujících po obou stranách Velkou chodbu. "Rád bych s vámi na minutku mluvil."

Bremen se na něho vztekale podíval. "Jestli kvůli Mare Jade, tak nechci nic slyšet, Solo."

"Má pořad domácí vězení," nenechal se odradit Han. "Chci vědět proč."

Bremen se prudce zastavil. "Co ode mně chcete?" vyštěkl. Stromkem, kterého se Han dotkl, proběhla vlna červeně, a na konci chodby tázavě vzhlédl kroužek diskutujících diplomatů. "Projděte si fakta, jo? Jade o tajných vchodech a soukromých chodbách věděla - na rovinu to přiznává. Byla na scéně dřív, než zazněl poplach - to přiznává taky."

"Stejně jako Lando a generál Bel Iblis," namítl Han a cítil, jak se začíná bortit křehký kousek diplomacie, který mu Leia s takovou prací vstřípla. "Ty jste nezavřeli."

"To je snad něco jiného, ne?" vrátil mu to Bremen. "Calrissian a Bel Iblis mají společnou minulost s Novou republikou a s lidmi, kteří se za ně zaručí. Jade ne."

"Leia a já se za ni zaručíme - to nestačí?"

Bremen zrudl téměř jako ch'hala a ztuhl. "To, že pomohla zastřelit pár imperiálních agentů," řekl ledově, "nedokazuje naprosto nic. V tom přepadení měl prsty velkoadmirál Thrawn, takže mohlo jít o dokonalý podvod, který nás měl přesvědčit o tom, že Jade je na naší straně. Je mi líto. Prodělá si běžný postup: projdem její archivní záznamy, minulost, známosti a naši vyšetřovatelé ji vyslechnou."

"Hrůza," odfrkl Han. "Jestli ještě není na naší straně, po tomhle k nám určitě nepřejde."

Bremen se vztyčil v plné výši. "My si tihle nebudujeme popularitu, Solo. Ale chráníme životy obyvatel Nové republiky - kromě jiného i váš a vašich dětí. Předpokládám, že se radní Organa Solo dostaví na schůzku s Mon Mothmou. Pokud má nějaké stížnosti nebo připomínky, nechť je předloží tam. Do té doby nechci o Mare Jade nic slyšet. Speciálně ne od vás. Je to jasné, kapitáne Solo?"

Han povzddechl. "Jo. Jasné."

"Dobře." Bremen se otočil a pokračoval v chůzi. Han probodával očima jeho záda.

"Máš to trápení s lidmi, co?" kysele podotkl povědomý hlas za ním.

Han se s mírným údivem otočil. "Luku! Kdy jsi přiletěl?"

"Tak před deseti minutami," odpověděl Luke. "Volal jsem ti do apartmá a Winter mi řekla, že jsi šel dolů na důležitou schůzku. Doufal jsem, že tě do té doby chytinu."

"Vlastně mě tam nepozvali. A Leia šla za Marou."

Han se ohlédl po příteli. "Byla tady, když jsme ji potřebovali," připomněl mu.

Luke se zašklebil. "Na rozdíl ode mně."

"Tak jsem to nemyslel," namítl Han.

"Já vím," uklidňoval ho Luke. "Ale přesto jsem tu měl být."

"No..." Han nevěděl, co na to říct. "Nemůžeš tu být pořád a chránit ji. Od toho si vzala mě."

Diplomaté a radní se začali scházet, ale Leia nikde. "Pojď, musela se někde zapovídat. Třeba ji cestou potkáme."

"Divím se ti, že ji necháš pobíhat samotnou po paláci," podotkl Luke, když se vydali zpátky podél ch'hal.

"Není sama," suše poznamenal Han. "Chewie z ní od útoku nespustil oči. Ten medvěd dokonce v noci spí před našima dveřma."

"Máš aspoň pocit bezpečí."

"Jo, a mimina budou mít alergii na wookijský chlupy." Podíval se na Luka. "Kde jsi vlastně byl? Podle posledního hlášení ses měl vrátit před třemi dny."

"To bylo, než jsem uvízl na -" Luke se zarazil a podíval se po lidech na chodbě. "Povím ti to později," dodal. "Winter mi řekla, že Mara má domácí vězení."

"Jo a zdá se, že v něm zůstane," zabručel Han. "Aspoň dokud nepřesvědčíme palácovou ochranku, že se ničím neprovinila."

"No," váhavě řekl Luke, "to může být těžší, než se zdá."

Han se zamračil. "Proč?"

"Protože v době války byla osobní pomocnicí císaře."

Han zůstal civět. "To je snad vtip."

"Není," zakroutil hlavou Luke. "Cestovala po Impériu v jeho službách. Říkali jí Císařova ruka."

Tak ji pojmenoval i imperiální major na nemocničním oddělení. "To je skvělý," poznamenal Han. "Vopravdu skvělý. Tos nám to nemoh říct?"

"Nepovažoval jsem to za důležité," namítl Luke. "Teď už pro Impérium nepracuje, to vím bezpečně." Významně se podíval na Hana. "A většina z nás má ve své minulosti něco, co by nechtěla vytahovat na světlo."

"Nicméně mám dojem, že to Bremen a jeho ochranka takhle nevidí," trpce odpověděl Han.

"Dobře, musíme je tedy přesvědčit -"

Zarazil se. "Co je?" zeptal se Han.

"Nevím," Luke pomalu odpověděl. "Něco tu ruší sílu."

Na dně Hanova žaludku se usadil ledový balvan. "Nějaké nebezpečí?"

"Ne," svažtil čelo Luke a soustředil se. "Spíš překvapení. Nebo šok." Podíval se na Hana. "Nejsem si jistý... ale myslím, že to přichází od Leiy."

Han sevřel blaster a zatékal očima po chodbě. Leia je nahoře s bývalou imperiální agentkou... a něco ji překvapilo natolik, že to Luke zaznamenal. "Myslíš, že se máme za ní rozběhnout?" tiše řekl.

"Ne," odpověděl Luke a Han si všiml, že si pohrává se světelným mečem. "Ale můžeme přidat do kroku."

* * *

Za dveřmi se tlumeně ozval strážní droid G2RD. Mara s unaveným povzdechem zavřela záznamník a hodila ho před sebe na stůl. Předpokládala, že ochranku tyhle naslédle zdvořilé výsledky jednou přestanou bavit. Ale prozatím to tak nevypadalo. Vyslala sílu a pokusila se návštěvníka identifikovat v naději, že nepůjde zase o Bremena.

Nešlo. Zbylo jí přesně tolik času, kolik potřebovala na překonání údivu, než se dveře otevřely a vešla Leia Organa Solo.

"Ahoj Maro," kývla Mara na pozdrav. Jak strážní droid zavíral dveře, Mara na okamžik zahlédla očividně nešťastného Wookieho. "Jsem tu jenom na skok, podívat se, jak se ti daří."

"Příšerně," zavrčela Mara. "Co měl znamenat ten povyk za dveřma?"

Leia pohodila hlavou a Mara v její tváři zachytila záblesk znechucení. "Někdo z ochranky rozhodl, že tu nesmíš mít na návštěvě víc než jednoho hosta s výjimkou lidí z ochranky. Chewie musel zůstat venku, což ho nepotěšilo."

"To mi Chewie nevěří?"

"Neber si to osobně," ujišťovala ji Leia. "To víš, Wookijové berou své dluhy za záchranu života hrozně vážně. A co se únosu týče, důvěřuje ti asi víc než komukoli v paláci."

"To mě těší, že aspoň někdo," hořce poznamenala Mara. "Snad bych ho měla poprosit o přímluvu u plukovníka Bremena."

Organa Solo povzdechla. "Mrzí mě to, Maro. Za pár minut začíná zasedání. Pokusím se je přemluvit, aby tě propustili. Ale myslím si, že Mon Mothma s Ackbarem na to nepřistoupí, dokud ochranka neskončí vyšetřování."

A neujistí se, že jsem opravdu byla Císařovou rukou... "Měla jsem víc zatlačit na Winter, aby mi dala tu loď!"

"Jenže to bych teď byla i s dětmi v rukou imperiálních," tiše dokončila Leia. "Na cestě k mistru C'baothovi."

Mara cítila, jak jí ztuhla brada. Stěží by našla strašlivější osud. "Už jste mi poděkovali," zamumlala. "Vzpomeň si na to, až ti zabiju bratra."

Organa Solo se ani nepohnula. "Pořád si myslíš, že jsi to ty, kdo ho chce zabít?"

"Nebudeme se o tom bavit," Mara vstala z křesla a přešla k oknu. "Nic zlého se mi neděje, ty se mě chystáš odtud dostat a obě máme radost, že jsem tě zachránila před C'baothem. Ještě něco?"

Cítila, jak ji Leia zkoumavě pozoruje. "Ani ne," odpověděla. "Jenom jsem se chtěla zeptat, proč jsi nám pomohla."

Mara hleděla z okna s nepříjemným pocitem, že se v ní emoce vzdouvají proti nedobytné baště, kterou pracně vystavěla kolem svého já. "Nevím," odpověděla s mírným údivem, že to vůbec přiznává. "Celé dva dny na samotce jsem o tom přemýšlela, ale stejně to nevím. Možná..." Pokrčila rameny. "Snad mi vadila představa, že by ti Thrawn ukradl děti."

Organa Solo chvíli mlčela. "Kde jsi žila, Maro?" zeptala se pak. "Než tě císař přivedl na Koruskant?" Mara se zamyslela. "Nevím. Vzpomínám si jen na první setkání s císařem a cestu sem jeho soukromou lodí. Ale nevím, odkud pocházím."

"Kolik ti tehdy bylo let?"

Mara zavrtěla hlavou. "Vážně nevím. Tolik, abych si s ním mohla povídat a pochopit, že odejdu z domova a půjdu s ním."

"A co rodiče? Vzpomínáš si na ně?"

"Jenom trošku. Mlhavě." Zaváhala. "I když mám dojem, že mě nechtěli pustit."

"V tom jim císař asi nedal na vybranou," řekla Organa Solo nečekaně měkce. "A co tobě? Tobě dal na vybranou?"

Mara se křečovitě zasmála v náhlém a nepochopitelném výbuchu pláče. "Tak sem jsi mířila! Myslíš si, že jsem riskovala život kvůli tvým dvojčatům, protože mě unesli z domova stejným způsobem?"

"Ne snad?"

"Ne," hluše odpověděla Mara. "Tak to nebylo. Prostě jsem nechtěla, aby C'baoth dostal děti do svých šílených spárů. Víc ti neřeknu."

"Dobře," řekla Organa Solo tónem, který neskrýval pochybnosti. "Ale kdybys mi někdy chtěla říct víc -"

"Vím, kde tě najdu," dokončila Mara za ni. Nemohla uvěřit, kolik toho na sebe řekla... ale hluboko v srdci cítila, že jí to bylo příjemné.

"Můžeš mi kdykoli zavolat." Organa Solo se usmála a vstala. "Radši už půjdu na zasedání. Zjistit, jak je na tom Thrawn s klony."

Mara se zamračila: "S jakými klony?"

"Ty to nevíš?"

"Co?"

"Impérium našlo spaartské klonovací válce. Nadělali si obrovské množství klonů pro válku proti nám."

Mara na ni civěla a po zádech jí přejel mráz. Kloni... "Nikdo mi nic neřekl," zašeptala.

"To mě mrzí," řekla Organa Solo. "Myslela jsem, že o tom vědí všichni. Už skoro měsíc je to hlavní téma hovorů v paláci."

"Byla jsem v nemocničním křídle," mechanicky odpověděla Mara. Kloni. Spolu s loděmi z flotily Katana a chladnokrevným géniem velkoadmirála Thrawna. To znamená, že nastává další z Válek klonů.

"To je pravda, zapomněla jsem," připustila Organa Solo. "Byla tu spousta jiných věcí." Znovu se podívala na Maru.

"Není ti něco?"

"Ne," řekla Mara a hlas jí zněl cize, jak jí myslí proletěl žhavý blesk vzpomínek. Les - hora - skryté a výsostně soukromé skladiště císařových osobních pokladů -

A rozlehlá místnost plná klonovacích nádrží.

"Fajn," řekla Organa Solo s pochybnostmi. "No... uvidíme se později." Sáhla po klice -

"Počkej."

Organa Solo se otočila. "Ano?"

Mara se zhluboka nadechla. Existence toho místa bylo posvátně důvěrné tajemství, které znalo jenom několik lidí. Ale než poskytnout Thrawnovi armádu klonů proti celé galaxii... "Myslím, že vím, kde má Thrawn ty spaartské válce." I nevyčíslenými schopnostmi dokázala vycítit vlnu šoku, která se rozběhla od Organy Solo. "Kde?" zeptala se pevně ovládaným hlasem.

"Císař měl soukromé skladiště," s námahou ze sebe dostala Mara. "Bylo pod horou ve světě, kterému říkal Wayland - nevím, jestli měl oficiální název. Schovával si v něm všechny své osobní suvenýry a podivné technologie, o kterých si myslel, že by se daly někdy použít. V jedné z umělých jeskyň bylo klonovací zařízení, které zřejmě získal od některého mistra klonování."

"Bylo úplně?"

"Byl tam celý výživný systém plus zařízení pro vývin osobnosti bleskovým otiskem a pro vývin technické zručnosti."

"Kolik tam bylo válců?"

Mara zakroutila hlavou. "Přesně to nevím. Uspořádal je v soustředných kruzích na způsob sportovní haly. Zaplnily celou jeskyni."

"Bylo jich tisíc?" náléhala Organa Solo. "Dva tisíce? Deset tisíc?"

"Řekla bych aspoň dvacet tisíc," odpověděla Mara. "Možná víc."

"Dvacet tisíc," řekla Organa Solo s tváří z mramoru. "A z každého si nadělá během dvaceti dnů jednoho klona."

Mara na ni zírala. "Dvaceti dnů? To je nemožné."

"To vím. Ale Thrawn to přesto dělá. Znáš souřadnice Waylandu?"

Mara zavrtěla hlavou. "Byla jsem tam jenom jednou a císař řídil loď sám. Ale mohla bych to najít, kdybych se dostala k mapám a navigačnímu počítači."

Organa Solo zvolna přikývla a Mara vycítila, jak to v ní bouří jako smršť v propasti. "Zjistím, co můžu udělat. Do té doby -" Náhle se jí zabodla očima do tváře. "Nikomu neříkej, cos mi pověděla. Nikomu. Thrawn pořád ještě dostává informace odtud... a tohle by mu stálo za vraždu."

Mara přikývla. "Rozumím." V místnosti jako by se náhle ochladilo.

"Dobře. Pokusím se tu zesílit stráž. Pokud se mi to podaří bez nevtaně pozornosti." Zmlkla s hlavou ke straně, jako by poslouchala. "Radši už půjdu. Han s Lukem mě hledají a tohle není správné místo na válečnou poradu."

"Jistě," řekla Mara a otočila se k oknu. Kostky jsou vrženy a ona se právě neodvolatelně dala na stranu Nové republiky.

Na stranu Luka Skywalker. Muže, kterého má zabít.

* * *

Válečnou poradu svolali na noc do Leiny kanceláře, jediného místa, kam se dosud nedostal záhadný zdroj Delta. Luke vzpomínal na události, které mu přivedly do cesty tyto přátele. Han s Leiou seděli na pohovce a vychutnávali společný okamžik klidu před tím, než se mezi ně znovu vetře válka v galaxii. Mezi nimi a dveřmi dřepěl Chewbacca s lukem na chlupatých kolenou a s odhodláním, že už nikdy nezklame při splácení svého celoživotního dluhu, který sám sobě uložil. Za Leiným počítačem se mračil Lando na výpis z posledních cen na trhu. V rohu si povídal Threepio s Artoo a zřejmě jeden ohromoval druhého novinkami a vůbec vším, o čem můžou drbat droidové. V druhém rohu nevtíravě seděla Winter skloněná nad spícími dvojčaty.

Jeho přátelé. Jeho rodina.

"Tak co?" zeptal se Han.

"Obešel jsem kanceláře," řekl mu Luke. "Nikde nikdo. A co tady?"

"Přišel sem osobně poručík Page vykonat protišpionážní prohlídku," odpověděla Leia. "Nikdo jiný nepřišel. Mělo by být všechno v pořádku."

"Výborně," řekl Han. "Takže kvůli čemu jsme se vlastně sešli?"

Luke vycítil, jak Leia znervózňela. "Mara myslí, že ví, kde mají imperiální klonovací zařízení."

Han se posadil zpřímá a rychle se podíval na Landa. "Kde?"

"Na planetě, kterou císař nazýval Wayland," pokračovala Leia. "Zřejmě jde o krycí jméno - nemůžu to nikde najít."

"Je to v zařízení některého ze starých mistrů klonování?" zeptal se Luke.

"Mara říká, že tam bylo císařovo skladiště," odpověděla Leia. "Mám dojem, že šlo o něco mezi sbírkou trofejí a skládkou technologií."

"Soukromé krycí hnízdečko," poznamenal Han. "To by vypadalo na císaře. Kde to je?"

"Souřadnice nezná," řekla Leia. "Byla tam jenom jednou. Ale myslí si, že by to dokázala najít."

"Proč se o tom nezmínila dřív?" zeptal se Lando.

Leia pokrčila rameny. "O klonech nevěděla, dokud jsem jí o nich neřekla. Nezapomínej, že byla v nemocničním křídle, když se tu o nich mluvilo."

"Načasované je to přímo parádně," zdůraznil Lando. "Až podezřele parádně. Mohla volně pobíhat po celém paláci. Pak ji velitel nějakého imperiálního komanda očerní a zavrou ji - a najednou nám pověsí na nos Wayland a chce propustit."

"Kdo tu mluvil o propuštění?" zeptala se Leia v mírném údivu nad touhle představou.

"Copak ti nenabídla Wayland za propuštění?"

"Nežádá nic," protestovala Leia. "A já jsem jí nabídla jen to, že k ní propašuju navigační počítač, aby určila souřadnice Waylandu."

"Bojím se, že to nepůjde, miláčku," zavrtěl hlavou Han. "Souřadnicemi začneme, ale planeta je moc velký prostor na hledání jednoho schovaného skladiště."

"Zvlášť když císař nechťel, aby ho někdo našel," souhlasil Luke. "Lando má pravdu. Budeme ji muset vzít s sebou."

Han s Landem na něho zůstali civět a i Leia vypadala překvapeně. "To nemyslíš vážně. Ty na tohle přistupuješ?" prohlásil Lando.

"Nemáme na vybranou," Luke odpověděl. "Čím víc se zpozdíme, tím víc klonů na nás Impérium vychrlí."

"A co ta stopa, po které jsi šel?" nadhodila Leia. "Co vedla Poderisem a sektorem Orus?"

"Takhle se tam dostaneme mnohem rychleji."

"Jestli Mara nelže," ponuře namítl Lando. "Jestli jo, dostane vás do slepé uličky."

"Nebo do větší bryndy," dodal Han. "Thrawn se už jednou pokusil předhodit vás C'baothovi. Tohle může být další past."

Luke přešel očima jednoho po druhém. Někde hluboko uvnitř věděl, že jeho osud by se měl na tomhle místě a v tomhle čase nějak spojit s osudem Mary. "Tohle není past," nakonec řekl. "Aspoň ne ze strany Mary."

"Souhlasím," tiše řekla Leia. "A myslím si, že máš pravdu. Musíme ji vzít s sebou. Thrawn by se nás nesnažil přesvědčit, že Mara jela v tom únosu, kdyby chtěl, abychom jí nevěřili ve věci Waylandu."

"Pak musíš předpokládat i to, že Thrawn předem naplánoval krach únosu," zdůraznil Lando.

"Předpokládám, že Thrawn se připravuje i na náhody," odpověděla Leia. "A jak jsi říkal, Hane, je v tom taky kus vhledu Jediho. Během toho útoku jsem se dvakrát spojila s myslí Mary: poprvé když mě vzbudila a podruhé když se dostala imperiálním do zad."

Podívala se na Luka a ten vycítil, že ví o Marině úmyslu zabít ho. "Mara nás moc ráda nemá," dodala nahlas. "Ale umí si představit, co by s galaxií udělala další Válka klonů, kterou nechce."

"Jestli bude ochotná vzít mě na Wayland, poletím s ní," pevně řekl Luke. "Nežádám nikoho, aby se ke mně přidal. Jen bych přivítal, kdybyste ovlivnili Mon Mothmu a ta ji pustila na svobodu."

V kanceláři bylo dlouho ticho. Han se soustředěně díval na podlahu a oběma rukama svíral Leinu dlaň. Lando si hladil knír a nic neříkal. Chewbacca držel luk a tiše si něco bručel a Artoo naproti v rohu přemýšlivě pobrbľával. Jedno z dvojčat - Jacen - pokňourávalo ze spaní a Winter ho konejšivě hladila po hlavičce.

"S Mon Mothmou o tom nemůžeme mluvit," řekl Han nakonec. "Než by se akce připravila, věděla by o ní už půlka paláce."

"Co navrhuješ?" zpozorněla Leia.

"Dostat ji odtud."

Leia se na něho vyděšeně podívala. "Hane! To nemůžeme udělat!"

"Určitě můžeme," přesvědčoval ji Han. "Kdysi jsme museli spolu s Chewiem vyfouknout jednoho chlapíka imperiálním

rovnou před nosem, a dopadlo to dobře."

Chewbacca zabručel. "Ale jo," bránil se Han. "Nebyla to naše vina, že ho za tejdén znovu zabásli."

"O tom jsem nemluvila," řekla Leia s bolestí v hlase. "Mluvíš o ilegální akci. Na pokraji zrady."

Han ji pohladil po koleni. "Celé povstání bylo ilegální akci na pokraji zrady, miláčku," připomněl. "Když je zákon špatnej, obejdeš ho."

Leia se zhluboka nadechla a zvolna vydechovala. "Máš pravdu," dodala nakonec. "Máš pravdu. Kdy to uděláme?"

"Chceš říct uděláte," opravil ji Han. "Luke se mnou. Ty zůstaneš s Chewbaccou tady v bezpečí."

Chewbacca něco zahučel a v pŕlce vĕty se zarazil. Leia pŕelĕtla oĕima z Wookieho na Luka - "Nemusíš jít, Hane," řekl Luke, který z její tváře vyĕtli nevyslovenou obavu. "Zvládneme to s Marou sami."

"Takže vy dva obsadíte celý klonovací komplex, jo?" odfrkl si Han.

"Nemáme na vybranou," namítl Luke. "Dokud je tu zdroj Delta, nevíme komu vĕřit. A ti, na které je spolehnutí, třeba letka Rogue, jsou v aktivní službě."

"To jo," řekl Han. "Ale ve tŕech je lepší šance než ve dvou."

Luke se podíval na Leiu. V oĕích měla obavu o manželovo bezpečí, ale nezbylo jí než souhlasit. Chápala význam téhle mise i smysluplnost Hanova návrhu.

Anebo nechtĕla nechat lĕtĕt Luka samotného s ženou, která ho chce zabít.

"Dobŕe, Hane," řekl. "Poletíme ve tŕech."

"Můžeme lĕtĕt rovnou ve ĕtyřech," povzdechl si Lando. "Z pŕístupu Rady k Nomad City soudím, že nebudu mít v nejbližší době co na práci. Aspoň bych se jim trochu pomstil."

"To se mi líbí, kámo," přikývl Han. "Vítej na palubĕ!" Obrátil se k Chewbaccovi. "Tak, Chewie. V ĕem je tvůj problém?"

Luke se překvapenĕ podíval na Chewbaccu. "Co se děje, Chewie?"

Wookiee chvíli hučel jenom pro sebe. A pak to ze sebe se zŕetelnou neochotou dostal. "Ale my bychom tĕ rádi vzali s sebou," namítl Han. "Jenže někdo musí zůstat tady a starat se o Leiu. Nebo si myslíš, že na to palácová ochranka stačí?"

Chewbacca stručnĕ zavrčel, co si o ochrance myslí. "Správnĕ," souhlasil Han. "Proto tady zůstaneš."

Luke se podíval na Leiu. Zdálo se, že i ona chápe Wookieho dilema. Chewbacca splácel svůj celoživotní dluh původnĕ Hanovi, takže ho nesmírnĕ zranila pŕedstava, že ho má pustit samotného do nebezpečí. Ale Leia s dĕtmi také spadaly pod jeho ochranu, takže nechat je bez dozoru v paláci bylo pro nĕho stejnĕ nemyslitelnĕ.

Luke ještĕ pŕemýšlel o ŕešení, když se Leia rozzářily oĕi. "Mám nápad," řekla opatrnĕ.

Poslouchali. Zatímco Han oĕividnĕ ztuhl překvapením, Chewbacca okamžitĕ souhlasil. "Děláš si srandu?" řekl Han.

"To je vtip, ne? Jestli si myslíš, že nechám Leiu s dvojĕtatama -"

"To je jediná možnost, Hane," tiše dodala. "Každĕ jiné ŕešení bude Chewieho bolet."

"Už ho bolelo víc vĕcí," odsekl Han. "Pŕebolí ho to. No tak, Luku, řekni jí nĕco."

Luke zavrtĕl hlavou. "Lituju, Hane. Náhodou to považuju za dobrý nápad."

"Dĕsná sranda!" zavrčel Han. "Lando? Winter? No tak řekněte někdo nĕco!"

"Nekoukej po mnĕ, Hane," mávl rukama Lando. "V tomhle se vzdávám diskuze."

"Co se mĕ tĕče, důvĕřuji úsudku princezny Lei-y," pŕidala se Winter. "Pokud si myslí, že budeme v bezpečí, jsem ochotna se pŕidřít."

"Máš pár dní na to, aby sis zvykl," připomněla mu Leia dřív, než stačil cokoli namítnout. "Možná zmĕníš názor."

Výraz v jeho obliĕej nebyl povzbudivý. Ale pŕece jen přikývl. "Jo. Jistĕ."

Chvíli mĕli. "Takže je to všechno?" zeptal se koneĕnĕ Lando.

"Ano," přikývla Leia. "Musíme naplánovat misi. Dejme se do toho."

KAPITOLA 12

Na rohu panelu cinkl interkom. "Karrde?" unavenĕ řekl Dankin. "Blížíme se k systému Bilbringi. Jsme tam asi za pĕt minut."

"Dobrá, pošli posádku k turbolaserům - ale neříkej jim, do ĕeho jdem."

"Jistĕ," ozval se Dankin. "Konec."

Karrde zmáĕkl interkom a vypnul dešifrovaĕe. "Je unavenej," poznamenal Aves na druhém konci panelu a odložil záznamník.

"Asi tak unavenej jako ty," řekl Karrde. Naposledy zkontroloval obrazovku a vypnul i ji. Zpŕáva od jeho lidí na Anchoronu znĕla stejnĕ jako všechny pŕedchozí: žádná stopa.

"Jseš si naprosto jistĕ, že Skywalker vycítil na Berchestu klony?" zabručel Aves, když vycházeli z kanceláŕe a mířili k mŕstku.

"Skywalker si jistĕ byl," řekl Karrde. "Doufám, že tím nenaznaĕuješ, že vznešený Jedi lhal."

"To ne," zavrtĕl hlavou Aves. "Jenom jestli to všechno nebyla lĕčka. Kterou by tĕ Thrawn odvádĕl od opravdových klonů."

"Taky mĕ to napadlo," souhlasil Karrde. "Protože se mi zdá - i když pomínu, co nám guvernĕr Staffa dluží - že se dostáváme do systému i z nĕj až moc snadno."

"Nemluvě o záležitosti na Chazwĕ."

"Ostatní už určitĕ napadlo nĕco podobného," ujistil ho Karrde. "Stejnĕ jako to, že pokud mezi námi je nĕjaký agent imperiálních, udĕláme nejlíp, když ho budeme udržovat v pŕesvĕdĕení, že jsme na tu lĕčku velkoadmirálovi Thrawnovi skoĕili. Jestli to je lĕčka."

"A jestliže mezi námi imperiální agent," dodal Aves. "Ještĕ pořád si myslíš, že Ferrier pracuje pro Thrawna?"

Karrde pokrčil rameny. "Obchod s flotilou Katana nedělal dobrovolně," a v duchu si přál, aby tu byla Mara. Aves je opravdu dobrý, ale musí mu všechno říct polopatě, zatímco Mara by si všechno domyslela. Dveře k můstku se rozevřely a oba vstoupili dovnitř. "Jaký je stav?" zeptal se Karrde a vyhlédl průzorem na zamlžené nebe hyperprostoru.

"Všechny systémy připraveny," odpověděl Dankin a pustil Avese ke kormidelnímu systému. "Balig, Lachton a Corvis jsou u turbolaserů."

"Děkuju," Karrde se posadil vedle Avese na místo druhého pilota. "Zůstaň tady, Dankine, pro dnešek jsi kapitánem."

"To mě těší," poznamenal Dankin suše a sedl si do křesla velitele.

"Co si o tom myslíš?" zeptal se Aves Karrda a připravil loď ke startu.

"Nevím," přiznal Karrde. "Podle ParTah Mazzic říkal jenom to, že si třeba budu chtít po schůzce na Chazwě zaletět na Bilbringi."

"Asi chce dát Impériu lekci. Mluvil o tom s Ellorem na Troganu," s nechutí řekl Aves. "Moc se mi to nelíbí."

"Nezapomeň, že ať se stane cokoli, jsme jenom nezúčastnění diváci," připomněl mu Karrde. "Na prověřené lodi přilétající podle zásobovacího kalendáře s nákladem měničů proudů z Koensayru. Naprosto legitimě."

"Dokud si nás neprohlídnou zblízka," dodal Aves. "Dobrá, brzdíme." Vypnul hyperpohony a z hvězdných čar se znovu stalo nebe s hvězdami.

Nebe s hvězdami, rozestavěnými loděmi, opravárenskými a stavebními čluny a plovoucími plošinami loděnice. A s obrovskou bitevní stanicí Golan II, třpytící se Wild Karrdu přímo před nosem.

Přistáli v imperiální loděnici na Bilbringi.

Dankin jemně hvízdal. "Koukni na tu novou stanici," řekl s posvátnou úctou v hlase. "Nezahálejí, co?"

"To teda ne," souhlasil Karrde. Jestli si Thrawn dal jenom z pŕlky tolik námahy s klonováním jako s válečným stavitelstvím -

"Posádka přilétající nákladní loď, hlásí se Bilbringi," přerušil ho úřední hlas z interkomu. "Nahlašte jméno, domovský přístav a účel cesty."

"Dankine?" zamumlal Karrde.

Dankin přikývl. "Nákladní loď Hab Camber z Valraru," nahlásil okamžitě. "Pod velením kapitána Abela Quillera. S nákladem měničů proudů pro čtyřicátou sedmou loděnici."

"Slyším," řekl dozorčí. "Čekejte na povolení."

Aves šťouchl Karrda a ukázal na bitevní stanici. "Posílají útočný člun."

A směrem k Wild Karrdu. "Drž kurz," tiše řekl Karrde. "Těba se chtějí jenom kouknout, jestli nejsme nervózní."

"Anebo tuší problémy," namítl Aves.

"Anebo uklízejí po boji," vmísil se Dankin. "Jestli už tu Mazzic byl -"

"Posádka lodi Hab Camber, podle rozkazu neměňte pozici," přerušil je dozorčí. "Kontroloři prohlédnou váš objednávkový list."

Dankin zmáčkl interkom. "Proč? Je něco v nepořádku?" zeptal se se správnou směsicí překvapení a znechucení.

"Koukněte, musím si tu vyřídit obchody - nemám čas na byrokratický nesmysl!"

"Jestli chcete, ukončíme problémy s vaším harmonogramem rovnou na místě," navrhl dozorčí nepřijemným tónem.

"Jinak se připravte na kontrolory."

"Slyším," zavrčel Dankin. "Jenom doufám, že si pospíší."

"Končím."

Dankin se podíval na Karrda. "Co teď?"

"Připravíme se na přijetí kontrolorů," Karrde proletěl očima loděnici. Mazzic by se měl už brzo objevit.

Odmlčel se. "Avesi, zaměř tamhle ty body," ukázal na tmavé tečky snášející se v nepravidelném chumáči doprostřed loděnice. "Nevypadá to na loď."

"Ne," potvrdil mu za pár vteřin Aves. "Spíš to jsou asteroidy střední velikosti - tak čtyřicet metrů v průměru. Je jich... dvaadvacet."

"Zvláštní," zadíval se Karrde na obrazovku senzorického zaměřovače. Okolo asteroidů se pohybovalo přes třicet pomocných člunů a stejně tolik údržbářů. "K čemu imperiální potřebují tolik asteroidů?"

"Těba je těžší," s pochybnostmi nadhodil Aves. "I když jsem nikdy neslyšel, že by někdo valil do loděnice celý asteroid."

"Já taky ne," přikývl Karrde. "Jenom mě tak napadá... nemá to něco společného se Thrawnovou kouzelnou superzbraní z Ukio a Woostri?"

"To by vysvětlovalo zvýšenou ostražitost," řekl Aves. "Už tu bude kontrolní člun. Necháme je vstoupit na loď?"

"Jinou možnost nevidím, leda bys obrátil a vzal nohy na ramena," odpověděl Karrde. "Dankine, jak důkladné prohlídky odolávají naše dodací listy?"

"Snesou dost," řekl pomalu Dankin. "Záleží na tom, jestli mají podezření nebo jestli jsou jenom ostražití. Karrde, podívej se čtyřicet stupňů na pravobok. Vidíš ten rozestavěný hvězdný destruktor?"

Karrde se otočil. Destruktor už byl téměř dokončený. Scházela jenom paluba pro velitele a přední koncové pláty.

"Vidím," řekl. "Co je s ním?"

"Zdá se mi, že se tam něco děje -"

Ještě nadořekl a levý bok destruktora vyletěl do prostoru.

Aves hvízdal vzrušením. "Jedna bitevní loď na odpis," poznamenal, když odletěla i část předního opláštění. "Myslíš, že to je práce Mazzika?"

"O tom se nedá pochybovat," přikývl Karrde a zvětšil si výřez na obrazovce. Na pozadí plamenů se mihla skupina

nákladních lodí a bleskově zamířila k okraji loděnice. "Jen si myslím, že ta lekce měla být trochu jemnější." K hořící lodi už mířila skupina pohotovostních člunů a za nimi tři letky stíhaček TIE.

A náhle mrak přilétajících stíhaček nabral vektor prchajících nákladních lodí. "Načapali je," zašklebil se Karrde a rychle zhodnotil situaci. Mazzikovi lidé jsou počtem i výzbrojí v menšině. Než se vymotají z chaosu v loděnici a dostanou se tak daleko, aby mohli uniknout do hyperprostoru, nepoměr sil se ještě zhorší. A turbolasery Wild Karrdu nemají takový dostřel, aby nepoměr vyrovnaly.

"Pomůžeme jim z toho?" zamumlal Aves.

"Podle zákona bychom neměli hnout ani prstem," odpověděl Karrde. Zadal navigačnímu počítači údaje pro skok do světelné rychlosti a zmáčkl interkom. "Podporováním lehkomyšlné strategie jenom podpoříme jim podobné. Ale sedět tu jen tak nemůžeme. Corvisi?"

"Ano?" ozval se Corvis.

"Na můj povel začneš pálit po přilétajícím kontrolním člunu," rozkázal Karrde. "Balig s Lachtone zamíří na bitevní stanici. Udělejte co největší zmatek. Avesi, ty nás zároveň navedeš na vektor -"

"Minutku, Karrde," přerušil ho Dankin. "Koukni - padesát stupňů na pravoboku."

Karrde se otočil. Z hyperprostoru vystřelil párek koreliánských křižníků a nabral vektor prchajících Mazzikových sabotérů. Vtrhl do formace stíhaček TIE ženoucích se přibližně stejným směrem a bleskově je rozstřílel na hořící prach.

"Pěkný, pěkný," poznamenal Karrde. "Možná nemá Mazzic tak špatnou strategii, jak jsem si myslel."

"To musí být Ellorovi lidé," řekl Aves.

Karrde přikývl. "Koreliánské křižníky nejdou k Mazzikovu stylu - a určitě ne k jeho peněžence. Tahle strategie rozhodně ukazuje na pověstnou lehkomyšlnost duorské kultury."

"Řekl bych, že koreliánské křižníky jsou moc i na Ellorovu peněženku," podotkl Dankin. "Že by je ukradl Nové republiky?"

"To je ale hrubý výraz," pokáral ho jemně Karrde. "Řekl bych, že je považuje za neformální půjčku. Posádka Nové republiky využívají duorských servisních služeb po celé Obchodní ose. A Ellor je v některých z nich tichým společníkem."

"Vsaď se, že tentokrát budou na servisy stížnosti," suše poznamenal Aves. "Mimochodem, budu střílet po té kontrolní lodi?"

Karrde na to skoro zapomněl. "Ne. Corvisi, Baligu, Lachtone - vypněte turbolasery. Všichni ostatní - zrušte pohotovost a připravte se na imperiální prohlídku."

Odpověděli na souhlas a Karrde se obrátil k Avesovi, který na něho civěl. "Neutečeme?" zeptal se Aves opatrně. "Ani po tomhle?" hodil hlavou k plamenům rozlévajícím se za pravým průzorem.

"Co se děje venku, nemá s námi naprosto nic společného," řekl Karrde s nejnevinnějším výrazem. "Jsme nezávislá loď s nákladem měničů proudu."

"Jo, ale -"

"A navíc je užitečné vědět, jaké následky bude mít tohle přepadení," dodal Karrde a zadíval se na prchající loď.

Ellorovy křižníky kryly vektor úniku, a protože pronásledovatelé z loděnic byli příliš daleko, byly vyhlídky na únik dobré. "Napoj se na místní vysílání, sleduj úklidová a bezpečnostní opatření a odhadni velikost skutečných škod. A tak dále."

Aves nevypadal přesvědčeně. "Jestli myslíš, že z toho vyvážnem," řekl s pochybnostmi. "Při té odměně za naše dopadení."

"Tohle je to poslední místo, kde by nás imperiální velitelé hledali," ubezpečil ho Karrde. "Pročež nás tu nikdo nebude čekat."

"Určitě ne na lodi pod velením kapitána Abela Quillera," odpoutal se Dankin a vstal. "Mám být netrpělivější a nadutější?"

"Přesně," přikývl Karrde. "Ale s tou nadutostí to nepřeháněj. Nechceme jejich nepřátelství, jenom opovržení."

Dankin odešel z můstku a Karrde se zahleděl na hořící trosky teď už opuštěného hvězdného destrukturu. Náznaková lekce. S takovou by Karrde rozhodně nesouhlasil, kdyby za ním Mazzic s Ellorem přišli na radu. Jenže oni nepřišli. A kostky byly vrženy ještě dokonaleji než po Troganu. Tohle velkoadmirál Thrawn nenechá bez bleskové a tvrdé odplaty. A jestli zjistí, že v tom měl prsty Mazzic... a potažmo i Karrde...

"Na tomhle se nemůžeme zastavit," zamumlal si napůl pro sebe. "Budeme se muset zorganizovat. Všichni pašeráci."

"Cože?" zeptal se Aves.

Karrde se na něho podíval. Na jeho upřímný a překvapený výraz, svým způsobem chytrý, ale nikdy ne skvělý nebo schopný intuice. "Toho si nevšímej," usmál se, aby mu ve slovech nezazněl žádný osten.

Obrátil se k blížícímu se kontrolnímu člunu. Jak to tady skončí, musí dostat Maru zpátky, zapísal se.

* * *

Obrazovkou projela poslední stránka a Thrawn se podíval na muže v pozoru. "Chcete něco dodat ke zprávě, generále Droste?" zeptal se tiše.

"Ne, pane," s námahou odpověděl.

Thrawn ho ještě chvíli pozoroval a pak vyhlédl průzorem. "Můžete mi udat jediný důvod, pro který bych vás neměl zbavit velení?"

Drost slabě povzdychl. "Ne, pane," zopakoval.

Dlouho bylo slyšet pouze tlumený šum posádky na můstku. Pellaeon zíral Drostovi do kamenné tváře a přemýšlel o trestu. Přinejlepším zasluhuje krátký vojenský soud a propuštění pro hrubé zanedbání. A přinejhorším je tu vždycky tradiční řešení lorda Vadera pro případy nezodpovědnosti.

"Vraťte se na své místo, generále," řekl Thrawn. "Chimaera odletí přibližně za třicet hodin. Do té doby máte za úkol

navrhnout a uvést do chodu nový bezpečnostní systém v loděnici. Potom vynesu své rozhodnutí o vaší budoucnosti."

Drost se podíval na Pellaeona, pak zpátky na Thrawna. "Rozumím, pane," odpověděl. "Admirále, podruhé vás nezklamou."

"V to doufám," řekl Thrawn hlasem, ve kterém zazněla otevřená narážka na skrytou hrozbu. "Jděte."

Drost přikývl, otočil se a s čerstvým odhodláním zračícím se v chůzi odešel.

"Nesouhlasíte, kapitáne?"

Pellaeon se přinutil podívat se do žhnoucích očí. "Myslím, že by zasloužil větší trest," odpověděl.

"Svým způsobem je Drost schopný člověk," nestranně poznamenal Thrawn. "Jeho hlavní slabostí je sklon k samolibosti. A z toho se aspoň po nejbližší dobu vyléčil."

Pellaeon se rozhlédl po troskách. "Za dost vysokou cenu," dodal kysele.

"Ano," souhlasil Thrawn. "Což je názorným důkazem toho, proč jsem nechtěl Karrdovy spojence vyburcovat z klidu."

Pellaeon se zamračil. "To byli pašeráci? Měl jsem za to, že šlo o oddíl sabotérů z Rebelie."

"Drost si myslí totéž," řekl Thrawn. "Ale použitá metoda a její provedení byly naprosto odlišné od obvyklého postupu Rebelie. Nejpodzřelejší je podle mého Mazzic. Ovšem styl práce vykazoval také dost duroských prvků, takže můžeme podezírat i skupinu Ellora."

"Aha," pomalu řekl Pellaeon. Tohle úplně změnilo náhled na věci. "Předpokládám, že je poučíte, jak pošetilé bylo zaútočit na Impérium."

"Nic víc bych si nepřál," přikývl Thrawn. "A v dobách rozkvětu Impéria bych neváhal. Avšak za daných okolností by se to naneštěstí obrátilo proti nám. Nejen že by to posílilo rozhodnutí pašeráků, ale ještě by to podnítilo ostatní spodinu v galaxii k otevřenému nepřátelství vůči Impériu."

"Jejich pomoc a služby rozhodně tolik nepotřebujeme," namítl Pellaeon. "Ne teď."

"Jistěže podobná havěť už není tolik nezbytná," řekl Thrawn. "Ovšem to neznamená, že bychom si už mohli dovolit vzdát se jí úplně. Jde o to, že tahle havěť má ohromné zkušenosti pohybovat se bez oficiálního povolení v oficiálních kruzích. Takže odstranit ji z míst typu Bilbringi by potřebovalo víc lidí, než kolik jich můžeme postrádat."

Pellaeon zaskřípal zuby. "Rozumím, pane. Jenže útok takového rozsahu nemůžeme prostě ignorovat."

"A ani nebudeme," tiše slíbil Thrawn a oči mu zazářily. "A až jim odpovíme, bude to k největšímu prospěchu Impéria."

Otočil křeslo ke středu loděnice. "Do té doby -"

"VELKOADMIRÁLE THRAWNE!!!"

Výkřik zaburácel můstkem jako dunivé zahřmění a jeho ozvěna se prohnala od zádi k přidi a nazpátek.

Můstkem se dlouhými kroky blížil Joruu C'baoth. Vzduch kolem něho plál vztekem. Dvojice vojáků střežících vchod padla k zemi, omráčená či mrtvá.

Pellaeon těžce polkl a zatápal rukou po bezpečí výživné klece ysalamiria na opěradle velkoadmirálova velitelského

křesla. Klec mu ujela pod rukou, jak se Thrawn otočil k mistru Jedimu. "Přejete si mluvit se mnou, mistře C'baothe?"

"Selhalo, velkoadmirále Thrawne," zavrčel C'baoth. "Slyšíte? Vaše komando selhalo!"

"Slyším," Thrawn kývl klidně. "Co jste udělal mé strážci?"

"Mé strážci!" štěkl C'baoth a můstkem znovu zaduněla ozvěna. Trik zabral i bez hraného překvapení. "Mé! Já velím Impériu, velkoadmirále Thrawne! Ne vy!"

Thrawn se otočil k veliteli posádky na pravoboku. "Zavolejte na ošetřovnu," nařídil. "Ať pošlou tým."

Pellaeon chvíli napjatě čekal, že C'baoth pošle i velitele k zemi. Ale ten upřel pozornost jen na Thrawna. "Vaše komando selhalo, velkoadmirále Thrawne," zopakoval už tichým a netečným hlasem.

"Já vím," řekl Thrawn. "Vypadá to, že až na velitele všichni padli."

C'baoth se vzpřimil. "Pak přišel můj čas ujmout se tohoto úkolu. Dopravíte mě na Koruskant. Teď."

Thrawn přikývl. "Výborně, mistře C'baothe. Naložíme náš speciální náklad a můžeme letět."

Takovou odpověď C'baoth očividně nečekal. "Cože?"

"Řekl jsem, že jakmile na Chimaeru a na ostatní lodě naložíme náš speciální náklad, odletíme na Koruskant," zopakoval Thrawn.

C'baoth střelil pohledem po Pellaeonovi, jako by si chtěl ověřit očima to, kam smysly Jediho nedohlédly. "Co je to za trik?" zavrčel.

"To není trik," ujistil ho Thrawn. "Dospěl jsem k názoru, že nejlepší způsob, jak narušit jejich morálku a připravit je na nové tažení, je blesk seslaný přímo do srdce Rebelie. A tohle bude oním bleskem."

C'baoth se podíval průzorem na asteroidy nakupené ve středu loděnice...

"Tohle?" vystřelil k nim prstem. "Tohle je váš speciální náklad?"

"Vy jste mistr Jedi," poznamenal Thrawn. "Vy mně to povězte."

C'baoth ho sjel pohledem a Pellaeon zadržel dech. Ti, kdo znali Thrawnův úmysl s asteroidy, byli chráněni ysalamiriem.

"Výborně, velkoadmirále Thrawne," odpověděl C'baoth. "Povím vám to."

Zhluboka se nadechl a zavřel oči. Vrásky v jeho obličejí se prohloubily v mentálním úsilí, jaké Pellaeon u něho už dlouho nepozoroval. Sledoval ho ve snaze pochopit, kam míří... a náhle mu to došlo. U asteroidů pracovaly stovky důstojníků a techniků, a každý z nich měl soukromý názor na celý projekt. C'baoth vyslal k jejich myslím sílu ve snaze prozkoumat a sjednotit názory v jeden ucelený názor -

"Ne!" náhle štěkl a znovu sjel Thrawna blýskajícím očima. "Koruskant nemůžete zničit! Aspoň ne dokud nedostanu své Jedi."

Thrawn zavrťel hlavou. "Nemám v úmyslu zničit Koruskant -"

"Lžete!" skočil mu C'baoth do řeči a namířil na něho ukazovák. "Neustále mi lžete. Ale to skončí. To skončí! Já velím

Impériu a všem jeho jednotkám!"

Zvedl ruce nad hlavu a okolo dlaní mu zsršelo děsivé modrobílé světlo. Pellaeon se přikrčil při vzpomínce na blesky, kterými po nich metal v jeskyni na Waylandu. Ale blesk nepřišel. C'baoth zůstal stát se zrakem upřeným do nekonečna. Pellaeon se zamračil. ... a právě když se chystal zeptat, co tím C'baoth míní, padl mu zrak na posádku.

Seděli vzpřímeně na sedadlech, záda vzorně narovnaná, dlaně položené do klína, oči upřené do prázdna. Za nimi stáli stejně vzpřímeně, nehybně a netečně důstojníci. Obrazovky zmrtvěly.

"Působivé," poznamenal Thrawn do nehybného ticha. "Opravdu velmi působivé. A co budeme dělat teď?"

"To se mám opakovat?" namítl C'baoth hlasem chvějícím se patrnou námahou. "Povedu tuhle loď ke Koruskantu. Svě Jedi si vezmu, ne zničím."

"Na Koruskant je to minimálně pět dní," chladně řekl Thrawn. "Pět dní, po které musíte držet pod dohledem třicet sedm tisíc členů posádky Chimaery. Samozřejmě pokud chcete, aby na konci cesty za vás ještě bojovali, potrvá to déle. A jestli chcete vzít s sebou ještě jinou loď, počet lidí dost prudce vzroste."

C'baoth pohrdavě odfrkl. "Velkoadmirále Thrawne, pochybujete o možnostech síly?"

"Vůbec ne," odpověděl Thrawn. "Jen vás upozorňuji na problémy, které budete muset svou silou vyřešit. Víte například, kde leží základna koruskantské flotily a znáte počet a druh jejich lodí? Jak zneškodníte orbitální bitevní stanice Koruskantu a systémy na planetě? Víte, kdo je současným velitelem planetární obrany a jak své jednotky pravděpodobně rozmístí? A co energetický štít Koruskantu? Umíte maximálně využít strategické možnosti imperiálního hvězdného destruktoru?"

"Chcete mi zamotat hlavu," obvinil ho C'baoth. "Vaše posádka - moje posádka - umí na všechny tyto otázky odpovědět."

"Na některé z nich umí," řekl Thrawn. "Ale vy ty odpovědi nezískáte. Ne všechny. Rozhodně ne dostatečně rychle."

"Ovládám sílu," vztekle opakoval C'baoth. Ale Pellaeon v tom zaslechl prosebný tón.

"Ne," odpověděl Thrawn konejšivě. "Galaxie ještě není připravená na vaše velení, mistře C'baothe. Až v ní později nastolím řád, budete v ní moci vládnout podle svého přání. Ale ten čas dosud nepřišel."

C'baoth zůstal dlouho bez hnutí, jen ústy, napůl zakrytými plnovousem, pohyboval. Pak jeho ruce neochotně klesly. Spolu s osvobozením posádky z moci mistra Jediho se můstek naplnil tlumenými výdechy a vzdechy a skřípotem bot o ocelovou palubu. "Nikdy mi Impérium nedáte," řekl Thrawnovi. "Nikdy ne z vlastní vůle."

"To bude záviset na vaší schopnosti uchovat to, co já právě obnovuji," odpověděl Thrawn.

"A co by bez vás obnovit nešlo?"

Thrawn zvedl obočí. "Vy jste mistr Jedi. Když hledíte do budoucnosti, vidíte v ní vzkvétající Impérium beze mne?"

"Vidím mnoho možností," řekl C'baoth. "A ne ve všech přežijete."

"Nejisté budoucnosti čelí každý voják," přikývl Thrawn. "Ale na to jsem se neptal."

C'baoth se usmál. "Nepředpokládejte, že jste pro mé Impérium nenahraditelným, velkoadmirále Thrawne. Tím jsem pouze já." Zvolna se vzpřímil. "Avšak nyní mě těší, že povedete mé jednotky do bitvy." Ostře se podíval po Thrawnovi. "Povedete je, ale Koruskant nezničíte. Dokud nedostanu své Jedi."

"Už jsem vám řekl, že nemám nejmenší úmysl zničit Koruskant," odpověděl Thrawn. "Prozatím mým záměrům poslouží lépe strach a narušení morálky, spojené s obléháním."

"Dobře," klidně řekl C'baoth. "Můžete se tedy ujmout svých povinností. Já se oddám meditacím, kdybyste mě hledal. Meditací o budoucnosti svého Impéria."

Otočil se a odkráčel z můstku. Pellaeon si ani neuvědomil, že zadržoval dech. Vydechl: "Admirále..."

"Kapitáne, zavolejte Relentless," rozkázal Thrawn. "Řekněte kapitánu Dorjovi, že na dalších šest hodin potřebuji pět set mužů navíc."

Pellaeon se podíval na posádku. Tu a tam někdo z mužstva seděl vzpřímeně u palubní desky anebo některý z důstojníků rovně stál. Ale většina mužů se zhrouceně hrbila na sedadlech, opírala o zeď nebo se svíjela na podlaze.

"Ano, pane," řekl a odešel ke svému sedadlu zapnout interkom. "Odložíte operaci na Koruskantu?"

"Jen nakolik to bude nezbytně nutné," odpověděl Thrawn. "Kolo dějin se točí, kapitáne. Kdo s ním neudrží tempo, bude jen přihlížet."

Podíval se na dveře, za kterými zmizel C'baoth. "A kdo se nám postaví do cesty, nebude ani přihlížet."

KAPITOLA 13

Byla hluboká noc, když dorazili na Koruskant. Deset bytostí převlečených za Jawany proklouzlo tajným vchodem pečlivě zapečetěným palácovou stráží, který jim Luke neméně pečlivě odemkl. Nepozorovaně se dostali do Věže - nikdo dosud neměl čas udělat něco s císařovým bludištěm tajných chodeb.

Tiše se natěšili za Lukem do apartmá. ... a Han se tak poprvé octl tváří v tvář tělesné stráží, kterou si jeho manželka vybrala k ochraně své a svých dětí před Impériem.

Skupina Noghriů.

"Zdravíme vás, lady Vader," pronesl hrobovým hlasem první ze šedokožců a padl na zem s rukama do stran. Další ho následovali, takže se dalo čekat, že v úzkém předpokoji nebude k hnutí. "Jsem Cakh'maim, bojovník z kmene Eikh'mir," pokračoval ze země Noghri. "Přivádím čestnou stráž Malaryuš. K vašim službám a ochraně odevzdáváme sebe i své životy."

"Můžete vstát," řekla Leia slavnostně. Han po ní mžkl a viděl, že její obličej i postoj jsou stejně slavnostní jako hlas. Státnicky slavnostní, což v něm vždycky automaticky rozehrálou strunu neposlušnosti. Ale Leia při tom vypadala dobře. "Jako Malaryuš přijímám vaše služby."

Noghriové vstali stejně nehlučně, jako když padali k zemi. "Můj poručík, Mobvekhar z kmene Hakh'khar," pokynul

Cakhmaim k Noghriovi po pravici. "Povede druhou hlídku."

"Můj manžel, Han Solo," ukázala Leia na Hana.

Cakhmaim se k němu obrátil a Han se s námahou přemohl, aby nesáhl po blasteru. "Zdravíme vás," ponuře řekl Noghri. "Noghriové zdraví chotě lady Vader."

Chotě? Han se překvapeně podíval na Leiu. Výraz v její tváři zůstal vážný, ale v koutcích rtů se jí zavlnil pobavený úsměv. "Děkuju," zavrčel. "I mě těší, že vás poznávám."

"Vítej, Khabarakhu," Leia podala ruku dalšímu z Noghriů. "Těší mě, že tě zase vidím. Doufám, že se maiktrakh tvé rodiny daří dobře."

"Velmi dobře, má lady," Noghri vystoupil ze skupiny, aby jí stiskl ruku. "Posílá vám své pozdravy spolu se znovuobnoveným příslibem svých služeb."

Dveře za Noghrii se rozevřely a dovnitř vklouzl Chewbacca. "Nějaký problém?" uvítal Han s radostí rozptýlení ze všech těch zdvořilostí.

Chewbacca zahučel, že ne, a očima zkoumal skupinu přichozích. Když našel Khabarakha, popošel k němu a zamručel na pozdrav. Khabarakh mu ho oplatil. "Kdo dál bude pod naší ochranou, lady Vader?" zeptal se Cakhmaim.

"Moje pobočnice Winter a dvojčátka," řekla Leia. "Pojďte, ukážu vám je."

Zamířila do ložnice s Cakhmaimem a Mobvekharem po boku. Zbytek Noghriů se rozptýlil po apartmá. Zvláštní pozornost věnovali zdem a dveřím. Chewbacca se s Khabarakhem vydal do pokoje Winter a tiše si povídali.

"Pořád se ti to nelíbí, co?" zeptal se Luke Hana.

"Moc ne," přiznal Han, který sledoval Chewbaccu s Khabarakhem. "Ale zdá se mi, že nemám na vybranou."

Luke pokrčil rameny. "Můžeš tady zůstat s Chewbaccou," nabídl Hanovi. "Poletím na Wayland s Landem a Marou."

"A můžeš s sebou vzít Noghrie," suše nadhodil Han. "Aspoň se nebudu bát, že je někdo uvidí."

"Nikdo nás zde neuvidí," hrobově mňoukl hlas u jeho lokte.

Han sebou škubl, dlaní sjel k blasteru a bleskově se rozhlédl. Stál tam Noghri. Přitom by přísahal, že před chvílí ani jedna z těch trpasličích bytostí poblíž nebyla. "To se vždycky k lidem takhle připlížíte?" zeptal se.

Noghri sklonil hlavu. "Odpusťte, choti lady Vader. Nemínil jsem vás urazit."

"Jsou to skvělí lovci," zamumlal Luke.

"Jo, slyšel jsem o tom," otočil se zpět k Lukovi. Určitě je to působivé, jenže jemu nedělalo starost to, jestli jsou Noghriové schopni ochránit Leiu s dětmi. "Koukni, Luku -"

"Jsou dobří, Hane," tiše řekl Luke. "Opravdu. Leia už jednou svěřila svůj život do jejich rukou."

"Jo," poznamenal Han a pokusil se zapudit představu, že by se Leia s dvojčaty dostala do spárů imperiálních... "Na přistávací ploše proběhlo všechno hladce?"

"Bez problémů," ujistil ho Luke. "Wedge a pár lidí z letky Rogue dělali doprovod a Chewie tak měl loď jištěnou. Ani na cestě do paláce nás nikdo nespátlil."

"Doufám, že jsi za sebou zapečetil dveře. Jestli sem vtrhne další oddíl imperiálních, bude mít Leia plný ruce práce."

"Je zavřeno, ale bez pečeti," zavrtěl hlavou Luke. "Cakhmaim to zapečetí až za námi."

Han sraštil čelo, pocítil nepříjemnou předtuchu. "Chceš tím naznačit, že vyrážíme hned?"

"Víš o vhodnější době?" namítl Luke. "Noghriové dorazili. Falcon je připravený k odletu. A Maru nebude nikdo postrádat dřív než ráno."

Han se podíval k ložnici, odkud právě vycházela Leia se svými průvodci v patách. Rozumné to je. Jenom nějak počítal s tím, že bude mít víc času.

Jenže mezitím Impérium dál a dál vyrábí klony...

"No dobrá," zahučel. "Proč ne?"

"Já vím," soucitně poznamenal Luke. "A mrzí mě to."

"Puť to z hlavy. Jak to provedeme?"

"Já půjdu s Landem pro Maru," řekl Luke. Han nebyl stavěný na soucit. "Ty s Chewiem vezmete Falcon a vyzvednete nás. A nezapomeň na droidy."

"Dobře." Han protáhl obličej. Nestačí, že musí opustit Leiu a mimina a vloupat se do nějaký imperiální pevnosti. Má ještě poslouchat Threepio, jak si protáčí své přemoudřelý kovový závity! "Vzals ten blokovací šroub od Chewieho?"

"Tady je," přikývl Luke a poklepal na bundu. "Vím, kam ho dát."

"Nezapomeň," varoval ho Han. "Až ten hlídací droid G2RD spustí povyk, musíš mu zablokovat hlavu, jinak nepřestane."

"Rozumím," přikývl Luke. "Setkáme se u úkrytu noghrijské lodě - Chewie ví, kde to je." Otočil se a zamířil ke dveřím.

"Hodně štěstí," zamumlal pro sebe Han. Chystal se otočit - "Co tu hledáváte?"

Noghri sklonil hlavu. "Nemínil jsem vás urazit, choti lady Vader," ubezpečil Hana a pokračoval v průzkumu zdi.

Han se ušklíbl a rozhlédl se po Leie. Dobře, tuhle noc odletí, ale ne dřív, než se rozloučí se svou ženou. V soukromí.

* * *

Císař zvedl ruce a vyslal na své nepřátele kaskády klikatých modrobílých blesků. Oba muži se zachvěli pod jejich záplavou a Mara s náhlou jiskřičkou naděje doufala, že to tentokrát skončí jinak. Ne. Vader se Skywalkerem se vzpřímili a se záštitným řevem pozvedli vysoko světelné meče -

Mara se s trhnutím probudila a automaticky zajela rukou pod postel pro blaster, který tam nebyl. Ten řev připomínal poplašný výkřik droida G2RD za dveřmi jejího apartmá. Výkřik náhle ztlumený...

Cvaklo to a zámek ve dveřích se odemkl. Mara nahmatala záznamník za hlavou... a sotva se dveře otevřely, mrštila jím vší silou na temný obrys postavy.

Ale nouzová zbraň k cíli nedoletěla. Postava vztáhla ruku a záznamník se v půli cesty zastavil. "Neboj se, Maro,"

zamumlala postava a popošla dovnitř. "To jsem já, Luke Skywalker."

Mara se zadívala do tmy a snažila se rozpoznat vetřelce myslí. Opravdu to byl Skywalker. "Co tu chceš?"

"Přišli jsme tě dostat ven," Skywalker došel ke stolu a rozsvítil tlumené osvětlení. "Vstávej, musíš se obléct."

"Musím?" zavrčela Mara a chvilku mžourala očima oslepenýma světlem. "A že bys mi třeba řek, kam půjdem?"

Skywalkerovi přešel mráček po čele. "Na Wayland," odpověděl. "Řekla jsi Leie, že ho dokážeš najít."

Mara na něho zírala. "Jo, to jsem řekla. A kdy jsem řekla, že bych tam někoho vzala?"

"Musíš, Maro," odpověděl Skywalker tónem prosáklým idealismem, který ji dráždil a který jí zabránil zabít toho šíleného Joruuse C'baotha na Jomarku. "Jsme na pokraji další Války klonů. Musíme ji zastavit."

"Tak běž a zastav ji," odsekla. "Skywalkere, tohle není moje válka."

Ale sama věděla, že to řekla spíš ze zvyku. V té minutě, ve které řekla Organě Solo o císařově skladišti, dala se na její stranu. A to znamená udělat vše, o co ji požádají. I kdyby měla vzít někoho osobně na Wayland.

A Skywalkerovi její rozpoložení díky vycvičeným schopnostem Jediho neušlo. Naštěstí měl dost rozumu, aby žádnou ze svých myšlenek nenechal proniknout do výrazu svého obličeje. "No dobrá," zavrčela a sundala nohy z postele.

"Počkej venku, budu hned."

Během oblékání propátrala okolí svou mnohem méně vycvičenou silou, takže ji ani nepřekvapilo, že před apartmá našla i Calrissiana. Ovšem stav G2RD ji překvapil. Z utlumeného elektronického výkřiku usoudila, že hlídkový droid se po kusech povaluje po celé chodbě. Místo toho stál vedle dveří naprosto nedotčený a mírně se chvěl mechanickým vztekem nebo zoufalstvím. "Dali jsme mu blokovací šroub," odpověděl Skywalker na její nevyčtenou otázku.

Podívala se blíž a na straně hlavy uviděla plochý předmět. "Nečekala jsem, že by se dal hlídkový droid zablokovat."

"Není to snadné, ale Han s Chewiem vědí, jak na to," poznamenal Skywalker, když pospíchali chodbou k

turbovýtahům. "Prý tak bude vloupání do vězení mňí nápadné."

Vloupání do vězení. Mara se podívala Skywalkerovi do tváře. Tohle jí znenadání ukázalo celou záležitost v novém světě. Luke Skywalker, rytíř Jedi, hrdina Rebelie, opora zákonů a práva... právě zradil celé představenstvo Nové republiky od Mon Mothmy dolů, aby dostal Maru z vězení. Pašeračku, které nic nedluží a která mu slíbila, že ho zabije. To všechno proto, že pochopil, co je zapotřebí udělat. A proto, že jí důvěřoval, že mu v tom pomůže.

"Pěkný kousek," zamumlala a pohledem sklouzla do boční chodby, jestli se neobjevily stráže. "To mě musí Solo taky naučit."

* * *

Calrissian navedl spídr k prostranství, které vypadalo jako stará soukromá přistávací plocha. Millennium Falcon už tam byl. U otevřeného průlezu čekal očividně nervózní a netrpělivý Chewbacca.

"Bylo načase," podotkl Han, když Mara lezla za Skywalkerem do kabiny. Nákladní loď se zvedla, ještě ani nebyli pořádně uvnitř. Solo musel být stejně nervózní jako Wookiee. "Fajn, Maro. Kam teď?"

"Zadej kurz do Obroaskai," odpověděla Hanovi. "Na té cestě s císařem to byla poslední zastávka před Waylandem. Než tam doletíme, měla bych mít jasno ve zbytku trasy."

"Doufejme." Solo se natáhl a přešel po navigačním počítači. "Radši se připoutejte - hned jak to bude možné, skočíme do světelné."

Mara vklouzla na sedadlo pro cestující za Hanem a Skywalker vedle ní. "Jak velkou jednotku bereme s sebou?" zeptala se a zapula popruhy.

"Koukáš na ni," zamručel Solo. "Ty, já, Luke, Lando a Chewie."

"Aha," ztěžka polkla. Pět lidí proti perfektně vybavené obraně na Thrawnově nejvýznamnější vojenské základně.

Dveře za nimi se rozevřely a do kabiny se protáhl Chewbacca. "Vzadu je všechno v pořádku?" zeptal se Solo.

Wookiee zahučel na souhlas. "Dobře. Zkontroluj aluviální tlumiče - před chvílí zablikala kontrolka."

Wookiee znovu zahučel a pustil se do práce. "Než zapomenu, Luku," dodal Solo, "zodpovídáš za droidy vzadu. Nechci, aby Threepio do něčeho šťoural, jedině že bys u toho byl ty nebo Lando. Jasný?"

"Jasný," řekl Luke. Zachytil tázavý pohled Mary a pobaveně se ušklíbl. "Threepio občas svědčí ruce," vysvětlil jí.

"Začal se zajímat o manuální práci."

"A je na to pěkně levej," kysele podotkl Solo. "Fajn, Chewie, připrav se. Jdem do toho..."

Stáhl páky hyperpohonů. Hvězdy v průzoru se protáhly do hvězdných čar... a Falcon se vydal na svou cestu. Pětice na cestě do imperiální pevnosti.

Mara se podívala na Skywalkera. Je jediný, kdo jí opravdu věří, a ona ho musí zabít.

"Tvůj první povel od chvíle, kdy ses znovu ujal velení, Hane," poznamenal Skywalker do ticha.

"Jo," stísněně podotkl Solo. "Doufejme, že ne poslední."

* * *

"Kapitáne, dorazil oddíl z lodě Bellicose," zavolal velící důstojník na velitelský můstek Chimaery. "Kapitán Aban hlásí, že všechny lodě jsou připraveny k boji, a žádá o konečné pokyny pro jejich rozmístění."

"Předejte mu je, poručíku," nařídil Pellaeon. Podíval se průzorem na další skupinku pohybujících se světél na pravoboku a snažil se potlačit rostoucí obavy. Je dobře, že Thrawn svolal elitu Impéria k přípravě rozsáhlého bleskového útoku na Koruskant. Ale co už dobré není, je možnost, že by tím útok nemusel skončit. Na palubě mají C'baotha - a zdá se, že jedině, co ho v současnosti zajímá, je zajmout Leiu Organu Solo s dvojčaty. Už jim předvedl, jak umí převzít velení Chimaery svým chvastounským kouskem. Celou operaci tak zdržel o několik hodin. Jestli ho napadne si to zopakovat v nejhustší bitevní vřavě na Koruskantu...

Pellaeon se zašklebil, jak mu v mysli vyvstaly vzpomínky na porážku Impéria u Endoru. Tam zanikla druhá Hvězda smrti i Vaderův hvězdný superdestruktor Executor s příliš vysokým počtem nejstatečnějších a nejchytřejších imperiálních velitelů. Jestliže C'baoth svými kousky onu porážku zopakuje - jestliže Impérium ztratí velkoadmirála Thrawna, včetně

klíčové síly jeho hvězdného destruktora - už nikdy se z porážky nemusí vzpamatovat.

Znovu se zahleděl průzorem na šikující se útočný oddíl, když můstkem projel šum neklidu... a Pellaeon věděl i bez otáčení, co to znamená.

Přišel C'baoth.

Velitelské křeslo Pellaeona s ochranným ysalamiriem bylo příliš daleko na to, aby se k němu nenápadně dostal. A nebyl v dosahu ani jednoho z dalších ysalamiriů rozestavěných po můstku. A i kdyby ho C'baoth nechal, nebylo by dobré rozběhnout se před zraky své posádky jako vystrašená polní myš.

A jestli ho chce mistr Jedi zneškodnit přesně tak, jak to udělal s posádkou Chimaery na Bilbringi...

Po zádech mu přeběhl mráz. Četl lékařské záznamy o těch, kdo se zotavovali na zdravotnickém oddělení, a neměl chuť projít tím také. I když ponechá stranou vnitřní rozrušení, veřejné ponížení by těžce poškodilo jeho postavení velitele.

Obrátil se tváří k blížícímu se mistru Jedi a zamyslel se, jestli císař započal svůj vzestup k moci podobným zahráváním si se strachem z ponížení. "Mistře C'baothe," řekl ponuře. "Co pro vás mohu udělat?"

"Okamžitě mi připravte loď," C'baoth zablýskl očima plnými divné vnitřní záře. "Loď, která dokáže doletět na Wayland."

Pellaeon zamžikal. "Na Wayland?"

"Ano," odpověděl C'baoth a vyhlédl průzorem. "Už před časem jsem vám řekl, že tam převezmu velení. Ten okamžik nadešel."

Pellaeon se vzbudil. "Měl jsem dojem, že jste souhlasil s tím, že nám pomůžete při útoku na Koruskant -"

"Změnil jsem svůj názor," ostře ho přerušil C'baoth.

Ostře, ale se zvláštním podtónem roztěkanosti. "Došlo k něčemu na Waylandu?" zeptal se ho Pellaeon.

C'baoth se po něm podíval a Pellaeon měl divný dojem, že si teprve teď doopravdy uvědomil Pellaeonovu přítomnost.

"K čemu na Waylandu došlo nebo nedošlo, vás nemusí zajímat, imperiální kapitáne Pellaeone," řekl. "Vás má zajímat jediné: příprava mé lodě." Znovu se podíval průzorem ven. "Nebo si ji mám vybrat sám?"

Pellaeona upoutal pohyb na zádi můstku: ze své soukromé velitelské místnosti přicházel velkoadmirál Thrawn dohlédnout na závěrečné přípravy útoku na Koruskant. Žhnoucíma očima přejel scénu s C'baothem a chvíli spočinul na Pellaeonovi. Pak kývl, přistoupil k němu voják úderné jednotky s ysalamiriem a společně vykročili vpřed.

C'baoth se ani nenamáhal otočit. "Připravíte mi loď, velkoadmirále Thrawne," zavolal. "Přeju si letět na Wayland.

Okamžitě."

"Opravdu?" Thrawn se postavil vedle Pellaeona. Voják si stoupl za ně a Pellaeon se konečně octl v bezpečí protisilové ochrany ysalamiria. "Můžu se vás zeptat proč?"

"Mám své důvody," temně zahučel C'baoth. "Ptáte se na ně?"

Pellaeon se zachvěl v očekávání, že mu na to Thrawn skočí. "Naprosto ne," poznamenal velkoadmirál Thrawn. "Jestliže si přejete letět na Wayland, můžete tam samozřejmě letět. Poručíku Tscheli?"

"Pane?" ozval se mladý důstojník ve službě z kabiny posádky a nastražil uši.

"Spojte se se Smrtihlavem," nařídil Thrawn. "Oznamte kapitánovi Harbidovi, že ze své skupiny vyčlení hvězdnou galéru Dračici a převede ji pod mé velení. Pouze s posádkou; vojáky a cestující dodám sám."

"Ano, pane," přikývl Tschel a přešel ke komunikační stanici.

"Neprosil jsem se o vojáky, velkoadmirále Thrawne," řekl C'baoth a tváří mu projížděla střídavě nedůtklivost a podezření. "Ani o další cestující."

"Už delší dobu uvažuji o tom, že pošlu generála Covella převzít velení nad posádkou v Mount Tantissu," odpověděl Thrawn. "Spolu s posilami. Tahle příležitost se mi hodí."

C'baoth se podíval na Pellaeona a pak znovu na Thrawna. "Dobře," rozhodl se nakonec pro nedůtklivost. "Má loď bude moje - ne Covellova. Já budu udílet povely!"

"Samozřejmě, mistře C'baothe," konejšivě poznamenal Thrawn. "Budu v tom smyslu informovat generála."

"Dobře." C'baoth neztělně pohyboval ústy pod dlouhým bílým plnovousem a Pellaeonovi se zdálo, že znovu ztrácí sebevládu. Sklonil hlavu na stranu a najednou se vzpamatoval. "Dobře," opakoval úsečně. "Budu ve svých komnatách. Zavolejte mě, až bude loď připravená."

"Jak si přejete," přikývl Thrawn.

C'baoth ještě jednou sjel každého z nich pichlavým pohledem, otočil se a odkráčel. "Kapitáne, sdělte generálovi Covellovi změnu plánu," nařídil Thrawn Pellaeonovi a pohledem vyprovázel C'baotha. "V počítači máme seznam vojáků, podle kterých vyrobíme klony. Covellovi pobočníci dohlédnou na jejich nalodění na Dračici. Spolu s nejlepšími z generálových vojáků."

Pellaeon se nesouhlasně podíval na Thrawna. Pokud jde o Covellovy vojáky a Covella samotného, byli určeni pro vystřídání úderných jednotek postupujících sektorem Qat Chrystac. "Myslíte, že je Mount Tantiss ohrožená?" zeptal se.

"Nijak zvlášť," odpověděl Thrawn. "Ale je tady stále ještě možnost, že náš bystrozraký mistr Jedi opravdu cosi zahlédl - třeba neklid domorodců. Lepší je nepokoušet osud."

Pellaeon vyhlédl průzorem ke slunci Koruskantu. "Má to něco společného s Rebelií?"

"Pravděpodobně ne," odpověděl Thrawn. "Dosud nemáme ani náznak toho, že by věděli o existenci Waylandu. Natož že by proti němu chystali tažení. Pokud k tomu dojde, budeme včas informováni."

"Prostřednictvím zdroje Delta."

"A běžných kanálů zpravodajské služby." Thrawn se usmál. "Stále vás znepokojuje získávat informace ze zdroje, který je mimo vaše chápání, že?"

"Poněkud ano, pane," připustil Pellaeon.

"Považujte to za procvičování své důvěry ve mě," řekl Thrawn. "Jednoho dne vám zdroj Delta odhalím. Zatím však ne." "Ano, pane," přikývl Pellaeon. Pohlédl na zád' můstku, kudy odešel C'baoth. Něco znepokojujícího mu utkvělo v paměti. Něco ve spojení se C'baothem a Waylandem...

"Vypadáte rozrušeně, kapitáne," poznamenal Thrawn.

Pellaeon zakroutil hlavou. "Admirále, představa C'baotha uvnitř Mount Tantissu se mi nelíbí. Nevím proč. Prostě se mi to nelíbí."

Thrawn sledoval jeho pohled. "Nedělal bych si s tím starosti," tiše dodal. "Po pravdě řečeno jde spíš o řešení problému než o problém."

Pellaeon se zamračil. "Nerozumím."

Thrawn se znovu usmál. "Všechno má svůj čas, kapitáne. Ale teď k tomu, co nás čeká. Připravili jste mou vlajkovou loď?"

Pellaeon odehnal myšlenky. Srdce Rebelie leží před nimi a není čas na obavy beze jména. "Chimaera je plně k vašim službám, admirále," odpověděl podle předpisů.

"Dobře." Thrawn objel můstek pohledem. "Ujistěte se o stejném stavu ve zbytku útočných jednotek a oznamte jim, že počkáme, dokud neodletí Dračice."

Vyhlédl průzorem. "A pak," dodal jemně, "připomeneme Rebelii, co je to opravdová válka."

KAPITOLA 14

Mara s Lukem tiše stáli a čekali, až se tmavý stín v kapuci a se zažehnutým světelným mečem v ruce pohne. Za stínem stál stařec, šílenství mu plálo z očí a modré blesky sršely z rukou. Stín se zastavil a pozvedl meč. Luke odstoupil od Mary, zažehl svůj meč a mysl se mu naplnila děsem -

Z chodby dolehlo do apartmá zavutí poplašených sirén, vytrhlo Leiu ze spánku a rozptýlilo noční můru do pestrobarevných střípků.

Nejdříve ji napadlo, že poplach vyvolali Luke s Marou, pak že do paláce pronikla další jednotka imperiálních. Ale jakmile se probudila natolik, že dokázala určit tón poplachu, došlo jí, že je to ještě horší.

Koruskant je napaden.

Dvojčata se dala do breku. "Winter!" křikla Leia. Popadla šaty a vyslala k dětem všechnu mentální útěchu, které byla schopná.

Winter už stála ve dveřích, sama napůl oblečená. "To je bojová pohotovost," zavolala na Leiu do vytí sirén.

"Já vím," odpověděla Leia a oblékla se. "Okamžitě musím do válečného štábu."

"Rozumím." Winter se jí pozorně podívala do obličeje. "Je vám dobře?"

"Jenom se mi něco zdálo," zápasila Leia s párem polobotek, až se do nich dostala. Před Winter nikdy nic neskryje, ani uprostřed zmatku. "Luke a Mara s někým zápasili. A nezdálo se mi, že by měli naději na úspěch."

"Jste si jistá, že to byl pouhý sen?"

"To nevím," musela přiznat Leia. Jestli to nebyl sen, ale vidění Jediho... "Ne, musel to být sen," rozhodla se. "Luke by dokázal určit na dálku, kdyby tam byl C'baoth nebo jiný Temný Jedi. Za takových okolností by se nepokoušel misi provést."

"Doufám, že ne," poznamenala Winter. Ale vůbec to neznělo věrohodně.

"Nedělej si s tím starosti," přesvědčovala ji Leia. "Pravděpodobně to byl jenom zlý sen vyvolaný poplachem." A posílený špatným svědomím, dodala sama pro sebe, že se nechala umluvit Hanem a Lukem, aby je pustila na Wayland.

"Postarej se o dvojčata, ano?"

"Pohlídáme je," řekla Winter.

Pohlídáme? Leia se rozhlédla a až nyní zpozorovala Mobvekharu a další dva Noghrie skryté ve stínu postýlky. Věděla, že tam nebyli, když si šla lehnout. Takže tam museli vklouznout z obytné části apartmá poté, kdy zavylly sirény. Aniž by si jich všimla.

"Můžete bez obav odejít, lady Vader," řekl Mobvekhar slavnostně. "Vaši potomci nedojdou žádné úhony."

"Já vím," řekla Leia upřímně. "Vrátím se, hned jak to bude možné," řekla Winter. Popadla světelný meč a zmizela z apartmá.

Chodba byla plná bytostí všech druhů. Některé spěchaly za svou prací, jiné se zmateně motaly a dožadovaly se informací od palácových strážů. Leia se propletla mezi dychtivými diskutéry a připojila se k rozespalým pobočníkům spěchajícím k turbovýtahům. Doběhla, právě když se jedna plná zdviž chystala k rozjezdu. Dva z lidí uvnitř v ní patrně rozeznali radní Organu Solo, protože jí okamžitě uvolnili místo, a zdviž začala sjíždět.

Přízemí paláce sloužilo vojenským účelům. Na okrajích byly služební kanceláře, za nimi kanceláře Ackbara, Draysona a ostatních velitelů. Střed zabíraly nejdůležitější kanceláře. Leia se protlačila do služební místnosti, minula obří dvojici Wookijů ve stráží a vysazenými dveřmi vešla do válečného štábu.

Pouhých pár minut po vyhlášení poplachu tu vznikl částečně řízený chaos, když právě probuzení hlavní velitelé a jejich pobočníci přiběhli na svá stanoviště. Jediný pohled na ústřední taktický displej potvrdil naprostou oprávněnost podobného zmatku: ve čtvrtém sektoru se na vektoru jedna jedna šest vynořila smyčka osmi imperiálních interdiktčních křižníků. Svými gravitačními kuželyablokovaly všechny průlety ke Koruskantu. Jak se dívala na displej, vletěla do středu smyčky další skupina lodí - další dva interdiktory a osm bitevních křižníků z flotily Katana.

"Co se děje?" ozval se za ní neznámý hlas.

Otočila se. Stál tam mladík, ještě dítě, drbal se v rozcuchaných vlasech a mračil se na displej. Ghent, dešifrovač, kterého jim půjčil Karrde, blesklo jí paměti. Zapomněla, že je ještě tady. "Imperiální útok," odpověděla.

"Je," řekl. "A to si to dovoli?"

"Je válka," trpělivě mu připomněla. "Ve válce můžeš dělat všechno, v čem ti opačná strana nedokáže zabránit. A vůbec, jak ses dostal sem?"

"Ale, dešifroval jsem kód u vchodu," mávl neurčitě rukou. "Dokážete je zastavit?"

"Určitě se o to pokusíme," trpce podotkla Leia a rozhlédla se kolem. Za velitelským pultem seděl generál Rieekan. Když k němu popošla, náhle jí to došlo. Protože Ghent neměl nic lepšího na práci, klidně si rozlouskl tajný přístupový kód... Udělala zase dva kroky nazpět a popadla ho za ruku. "Radši pojď se mnou," řekla a prostrkala ho zmatkem ke dveřím označeným KÓDY. Namačkala bezpečnostní kód a dveře se rozevřely.

Byla to rozlehlá místnost přečpaná počítači, dešifrovací technikou a síťovými droidy. "Kdo tu velí?" zavolala Leia, když se k ní otočily dvě hlavy.

"Já," řekl muž středního věku s hodností plukovníka a odstoupil od stolu.

"Jsem radní Organa Solo," představila se mu. "Tohle je Ghent, odborník na dešifrování. Může vám tu pomoci?"

"To nevím," odpověděl plukovník a přejel po chlapci zkoumavým pohledem. "Už sis někdy hrál s imperiálním válečným kódem, Ghente?"

"To ne," řekl Ghent. "Takový jsem ještě neviděl. I když pár jejich obyčejných vojenských kódů jsem už rozluštil."

"Které?"

Ghent přimhouřil oči. "No, jeden se jmenoval program Lepido. Jo a ještě jeden, když mi bylo dvanáct, tomu říkali kód ILKO. To byl pěkný oříšek - luštil jsem ho skoro dva měsíce."

Někdo si hvízdal. "Vypadá to dobře?" zeptala se Leia.

Plukovník odfrkl. "To bych řekl. ILKO patřil k hlavním kódům, které Impérium používalo při přenosu dat mezi Koruskantem a konstrukčním zařízením první Hvězdy smrti. Nám to trvalo skoro měsíc, než jsme to dešifrovali. Jestli se ti ILKO líbilo, do válečných kódů se přímo zamiluješ."

Ghent zazářil a zamířil ke stolům, zatímco Leia vyklouzla zpátky do válečného štábu.

Bitva se rozběhla.

Mezerou mezi interdiktory připlulo z hyperprostoru šest imperiálních hvězdných destruktů, rozdělily se po třech a zamířily ke dvěma obrovským středoorbitálním bitevním stanicím Golan III. Před nimi se vyrojily stíhačky TIE a pustily se k lodím obránců, které vylétaly z orbitálních loděnic a z povrchu Koruskantu. Na ústředním displeji v těch místech zazářily záblesky z turbolaserů, jak obě strany spustily palbu.

Leia přistoupila ke generálu Rieekanovi. Pochmurně pozdravil: "Princezno."

"Generále," přikývla bez dechu a přeletěla pohledem po displejích pultu. Energetický štít planety byl uzavřen, pozemní obrana rychle zaujímala plné bojové pozice a z loděnic vystartovala druhá vlna Xplánů a Bplánů.

A před velitelským křeslem štěkal admirál Drayson povely na všechny strany.

"Proč Drayson?" zeptala se generála.

"Ackbar je na inspekci v oblasti Ketaris," trpce poznamenal Rieekan. "Takže velí Drayson."

Leia se podívala na ústřední taktický displej. Drayson je schopný... jenže ve srovnání s veloadmirálem Thrawnem neobstojí. "Flotila sektoru je v pohotovosti?"

"Uvědomili jsme je o tom, ještě než se zavřel štít," odpověděl Rieekan. "Naneštěstí imperiální zasáhli ze všeho nejdřív orbitální spojovací stanici, takže nevíme, jestli zprávu dostali. Nemůžeme to zjistit. Rozhodně ne bez otevření štítu."

"Pak to není jen léčka na přilákání flotily," řekla Leia. "To by nechali stanici na pokoji, abychom pomoc mohli přivolat."

"Souhlasím," řekl Rieekan.

Leia beze slova přikývla. Hvězdné destruktory pronikly do vnějších zón bitevních stanic a temnoty vesmíru zadržely silnější palbou z turbolaserů. Bitevní křižníky spolu s dalšími pomocnými loděmi utvořily kruh na ochranu destruktů proti blížícím se lodím obránců.

Hlavním taktickým displejem projel matný bílý záblesk: paprsek z iontového děla vypálený po hvězdných destruktorech. "Plýtvání energií," pohrdavě zamručel Rieekan. "Jsou mimo dostřel."

A Leia věděla, že i kdyby byly na dostřel, ničivý proud elektronů by mohl stejně tak zasáhnout jejich bitevní stanici jako kterýkoli z hvězdných destruktů, ke kterým směřoval. Iontová děla byla proslulá nepřesností svých paprsků.

"Musíme sehnat ještě někoho do velení," rozhlédla se po místnosti. Kdyby se jí podařilo najít Mon Mothmu a přesvědčit ji, aby pověřila velením Rieekana -

Náhle se její pohled zastavil. Vzadu se opírala o zeď s pohledem upřeným na taktický displej Sena Leikvold Midanyl. Hlavní poradkyně generála Garma Bela Iblise... žena určitě víc než schopná. "Hned se vrátím," řekla Rieekanovi a zmizela v davu.

"Radní Organo Solo," řekla Sena dotčeně, když k ní dorazila. "Bylo mi řečeno, že se mám držet stranou, abych nepřekážela. Můžete mi říct, co se děje?"

"Děje se to, že potřebujeme Garma," odpověděla Leia a rozhlédla se. "Kde je?"

"Na ochozu pro pozorovatele," Sena pohodila hlavou k balkonu obkružujícímu zadní polovinu válečného štábu.

Leia zvedla hlavu. Na ochoz se začaly valit davy - většinou vládní zaměstnanci, kterým byl povolen vstup až do samotného středu přízemí, ale ne do vlastního štábu. Na jednom konci seděl o samotě Bel Iblis a zíral zamyšleně na hlavní displeje. "Řekni mu, ať jde dolů," řekla Leia Seně. "Potřebujeme ho."

Sena vzdychla. "Nepůjde," odpověděla. "Aspoň ne do té doby, než ho o to požádá Mon Mothma. Tak to řekl."

Bel Iblis byl ještě víc než zdrávo, ale teď není čas na hašteření. "To si nemůže dovolit. Potřebujeme jeho pomoc."

Sena chvíli vrtěla hlavou. "Zkoušela jsem to. Neposlechne mě."

Leia se pořádně nadechla. "Mě třeba poslechne."

"Doufám." Sena ukázala na displej, kde se z loděnice vynořil jeden z Bel Iblisových bitevních křižníků a přidal se k vlně stíhaček, koreliánských dělových lodí a eskortních fregat vzlétajících proti útočníkům. "To je Harrier," pojmenovala

křížník. "Na palubě jsou moji synové Peter a Dayvid."

Leia se dotkla její ruky. "Neboj, dostanu ho dolů."

Ochoz byl uprostřed téměř neprůchodný. Ale kolem Bela Iblise bylo ještě přijatelně volno. "Zdravím vás, Leio," řekl, když se k němu dostala. "Myslel jsem, že zůstanete dole."

"To bych měla - stejně jako vy," odpověděla mu. "Potřebujeme vás dole -"

"Máte u sebe komlink?" ostře ji přerušil.

"Ano."

"Vytáhněte ho. Ihned. Zavolejte Draysonovi a upozorněte ho na ty dva interdiktory."

Leia se podívala na ústřední taktický displej. Dva interdikční křížníky, které přiletěly později, se pustily do jemných manévřů, až přesunuly mlžné gravitační kužele na bitevní stanice. "S tímhle trikem na nás Thrawn vyrukoval u Qat Chrystacu," pokračoval Bel Iblis. "Interdikční křížník narýsuje hranici hyperprostoru a pak do přesně zadaného bodu snese loď. Drayson by tam měl vyslat pár lodí a připravit je na cokoli, co tam Thrawn pošle."

Leia už se hrabala v kapse. "Jenže my už nemáme nic, co by mohlo zastavit další hvězdný destruktory."

"O zastavení nejde," namítl Bel Iblis. "Ať tam pošle cokoli. Ale tajně, s vypnutými deflektorními štíty a bez udání cíle. Když tam budou naše lodě první, budou mít první ránu zdarma. A to už nám může pěkně pomoci."

"Chápu." Leia zapnula komlink a zavolala ústřednu. "Volá radní Leia Organa Solo. Mám naléhavou zprávu pro admirála Draysona."

"Admirál Drayson je zaneprázdňený a není možné ho vyrušovat," ozval se elektronický hlas.

"Jde o radní záležitost první třídy. Spoj mě přímo s Draysonem," rozkázala Leia.

"Hlasová analýza potvrdila vaši totožnost," řekl operátor. "Radní záležitost první třídy podléhá vojenskému pohotovostnímu opatření. Můžete zanechat admirálovi Draysonovi zprávu."

Leia zaskřípala zuby a rychle pohlédla na taktický displej. "Tak mě spoj s Draysonovým hlavním pobočníkem."

"Poručík DuPre je zaneprázdňený a není možné -"

"Zrušit," skočila mu Leia do řeči. "Dej mi generála Rieekana."

"Generál Rieekan je zaneprázdňený -"

"Pozdě," tiše řekl Bel Iblis.

Leia se podívala na displej. Z hyperprostoru se náhle přesně podle Bel Iblisových slov vynořily dva hvězdné destruktory Victory a zamířily k bitevním stanicím do průsečíku gravitačních kuželů, odkud spustily soustředěnou boční palbu. Než se stanice a obranné dělové lodě zmohly na zpětnou palbu, destruktory odlply stranou. Mlžné modrá skořápka deflektorního štítu stanice na taktickém displeji prudce zablikala a znovu se stáhla.

"Drayson není soupeř pro Thrawna," povzdechl Bel Iblis. "Prostě není."

Leia se pořádně nadechla. "Garne, musíte dolů."

Zakroutil hlavou. "Nemůžu, dokud mě o to nepožádá Mon Mothma."

"Chováte se jako dítě!" okřikla ho Leia a vzdala se pokusů o diplomacii. "Nemůžete nechat umírat lidi kvůli nějaké osobní rozepři!"

Podíval se na ni a Leiu překvapila bolest v jeho očích. "Nerozumíte tomu, Leio," řekl. "Tohle nemá co dělat se mnou. Má to co dělat s Mon Mothmou. Konečně jsem po všech těch letech pochopil, proč to tu vede zrovna takhle. Myslel jsem si vždycky, že uchvacuje víc a víc osobní moci prostě proto, že miluje moc. Ale mýlil jsem se."

"Tak proč to dělá?" zeptala se Leia, kterou Mon Mothma zrovna moc nezajímala.

"Protože všechno, co dělá, rozhoduje o životech lidí," tiše odpověděl. "A ji děsí, že by je měla svěřovat ještě někomu jinému."

Leia na něho zírala... a všechny kousky jejího života náhle zapadly do sebe. Diplomatie mise, které od ní Mon Mothma vyžadovala bez ohledu na to, že Leia nezbyval čas na rozvíjení schopností Jediho ani na rodinný život. Všechna důvěra vložená do Ackbara a několika dalších lidí. Přenášela zodpovědnost na stále méně a méně osob. Na těch několik osob, kterým mohla věřit, že odvedou dobrou práci.

"Proto nemůžu jednoduše sejít dolů a převzít velení," řekl Bel Iblis do ticha. "Dokud mě nebude brát, opravdově brát jako někoho, komu může věřit, nedokáže mi nikdy svěřit zodpovědnost za Novou republiku. Nedalo by jí to a pořád by se musela potloukat někde v pozadí a dívat se mi pod prsty, jestli nedělám chyby. Ona na to nemá čas, já na to nemám trpělivost. A každého prostředníka mezi námi dvěma by naše třenice odrovnaly."

Hodil hlavou ke štábu. "Až bude schopná mi věřit, budu já schopný nabídnout služby. Do té doby je pro všechny strany lepší, když zůstanu mimo."

"S výjimkou těch, kdo tamhle umírají," připomněla mu Leia křečovitě. "Zavolám ji, Garne. Třeba ji přemluví, aby vám svěřila velení."

Bel Iblis zavrtěl hlavou. "Nemůžete ji přemlouvat. Tohle si musí vyřešit sama."

"Asi ano," ozvala se za nimi Mon Mothma.

Leia se překvapeně obrátila. Soustředila se na Bela Iblise a vůbec nezpозorovala její příchod. "Mon Mothmo," řekla provinile, že ji někdo nachytal, jak o něm mluví. "Já -"

"To je v pořádku, Leio," řekla Mon Mothma. "Generále Belle Iblisi..."

Vstal a podíval se jí do tváře. "Ano?"

Zdálo se, že se vzchopila. "Generále, měli jsme svůj podíl na tom, co nás po celá ta léta dělilo. Ale stalo se to už dávno. Kdysi jsme spolu vycházeli dobře. A není důvod, proč bychom znovu nemohli spolupracovat."

Znovu zaváhala a Leia si v náhlém záblesku intuice uvědomila, jak je to pro ni nesmírně těžké. Jak ji to poníží, když musí stát proti muži, který se k ní kdysi obrátil zády, a musí otevřeně přiznat, že potřebuje jeho pomoc. Jestli to Belu Iblisovi nestačí a bude chtít, aby řekla slova, která chtěl slyšet...

A k Leinu překvapení se Bel Iblis nečekaně postavil do pozoru. "Mon Mothmo," řekl oficiálně, "vzhledem ke stávající pohotovosti vás tímto žádám o povolení, abych se mohl ujmout vedení obranných sil Koruskantu."

Rýha mezi očima Mon Mothmy zmizela a v hlase jí zazněla tichá úleva. "Byla bych vání velice vděčná, Garne, kdybyste to udělal."

Usmál se. "Tak se do toho pusťme."

Zamířili ke schodům do přízemí a Leia si pokorně uvědomila svou zbytečnost v téhle záležitosti. Dlouhé společné dějiny Mon Mothmy a Bela Iblise plné nebezpečí mezi nimi vytvořily pouto a porozumění mnohem hlubší, než kam vůbec Leia se svou intuící Jediho dokázala dohlédnout. Možná právě tohle porozumění vytvořilo skutečnou sílu Nové republiky, na které lze vystavět budoucnost galaxie.

Pokud přečká několik dalších hodin. Zaťala zuby a dohonila ty dva.

* * *

Kolem Chimaery zasvištěl párek korelliánských dělových lodí a o deflektorní štít nad můstkem se rozprskl svazek turbolaserových paprsků. Těsně za nimi se přehnala letka stíhaček TIE, zatočila Rellisovým manévrem a pokusila se o přesný zásah. Za nimi Pellaeon zpozoroval eskortní fregatu v krycí pozici s vektorem křížícím se s únikovým vektorem dělových lodí. "Letko A4, přesuňte se do sektoru dvacet dva," zavelel. Bitva probíhala dosud příznivě.

"Tamhle letí," poznamenal za ním Thrawn.

Pellaeon prozkoumal danou oblast. "Kde?" zeptal se.

"Připravují se na stažení." Thrawn ukázal na jeden ze dvou bitevních křižníků Rebelie, které se zapojily do bitvy.

"Sledujte, jak se ten křižník přesunuje do krycí pozice pro ústup. Ten druhý ho následuje."

Pellaeon se podíval na manévrující křižníky. "Opouštějí bitevní stanice?"

Thrawn si odfrkl. "Ty lodě neměli vysílat do obrany. Golany snesou víc, než si první velitel zřejmě uvědomil."

"První velitel?"

"Ano," odpověděl Thrawn. "Řekl bych, že velení nad koruskantskou obranou právě převzal náš starý korelliánský nepřítel. Rád bych věděl, proč jim výměna velitelů tak dlouho trvala."

Pellaeon pokrčil rameny a prozkoumal bojiště. Velkoadmirál měl pravdu. Obránci se začali stanovat. "Třeba ho museli probudit."

"Třeba." Thrawn zvolna přejel pohledem po bojišti. "Všimněte si jeho nabídky: buď si tu dál hrajte s bitevními stanicemi, anebo se pusťte za obránci na dostřel pozemního vojska. Naštěstí -" blýskl očima - "máme třetí možnost."

Pellaeon přikývl. Přemýšlel o tom, kdy Thrawn předvede svou skvělou zbrusu novou obléhací zbraň. "Ano, pane," řekl. "Mám dát povel k zapojení spouštěcích paprsků?"

"Počkáme, až se lodě stáhnou trochu hlouběji," odpověděl Thrawn. "Nechci si nechat ujít podívanou."

"Rozumím." Pellaeon ustoupil ke svému křeslu, sedl si a ověřil si, že jsou asteroidy a hangárové spouštěcí paprsky připravené.

Čekal na povel velkoadmirála Thrawna.

* * *

"Dobrá," řekl Bel Iblis. "Veliteli lodí Harrier, stáhněte se - kryjte eskortní fregaty na levoboku. Veliteli červených, pozor na stíhačky TIE."

Leia bez dechu pozorovala taktický displej. Ano, zabralo to. V obavách z pozemní výzbroje dovolili imperiální obráncům stáhnout se ke Koruskantu. Ohroženy tak zůstaly jenom dvě bitevní stanice. A i to skončí - velkoadmirál nebude čekat na flotilu sektoru. Bitva téměř skončila a oni ji přežili.

"Generále Bele Iblisi?" ozval se důstojník na obrazovce. "Máme tady zajímavou informaci o hangáru na Chimaere."

"Jakou?" Bel Iblis popošel k pultu.

"Prý aktivují spouštěcí paprsky," důstojník ukázal doprostřed displeje na jeden z bodů na obrysu hvězdného destrukturu. "Síla tahu je značná."

"Nevypouštějí třeba celou letku TIE najednou?" nadhodila Leia.

"Nezdá se mi," namítl důstojník. "Mají v úmyslu něco jiného. Pokud víme, hangár nic neopustilo."

Bel Iblis vedle Lei ztuhl. "Spočítejte výstupní vektor," rozkázal. "Všem lodím: sledujte výskyt výfukových spalín podél tohoto vektoru. Myslím, že z Chimaery právě vypustili maskovanou loď."

Poblíž někdo zaklel. Leia se podívala na ústřední displej a hrdlo se jí stáhlo, jak si náhle vzpomněla na rozhovor s Haněm a s admirálem Ackbarem. Ackbar byl pevně přesvědčený o tom, že při dvojnásobném oslepení maskovacím štítem se zbraň nesnadno řídí. Pokud to Thrawn dokázal obejít...

"Zase pálí," nahlásil důstojník u senzorů. "A zas."

"Taky Smrtihlav -" vmísil se další důstojník, "- zase pálí."

"Rozkažte posádkám bitevních stanic sledovat vypočtený vektor a pálit podél něj," přikázal Bel Iblis. "Co nejbliž k hvězdným destruktorem. Musíme zjistit, co na nás Thrawn ušil."

Ještě nedokončil větu, když projel displejem záblesk. Jedna z eskortních fregat na vypočteném vektoru náhle vybuchla. Z přídě vyšlehl žhavý výfukový plyn a loď ostře zavířila podél příčné osy. "Srážka!" kdosi vykřikl. "Eskortní fregata Evanrue se srazila s neznámým předmětem."

"Srážka?" opakoval Bel Iblis. "To nebyl zásah turbolaserem?"

"Telemetrická čidla určila fyzikální zásah," ozvalo se.

Leia se ohlédla na displej. Evanrue obklopená věncem hořících plynů stále rotovala. "Maskovací štíty oslepují dvojnásobně," řekla. "Jak může taková loď manévrovat?"

"Třeba nemanévruje," hlasem plným podezření poznamenal Bel Iblis. "Operátorovi taktického displeje: vypočítejte nový vektor z bodu srážky lodě Evanrue. Jednalo se o nepružnou srážku. Určete rychlost tělesa v bodě srážky při délce

dráhy z Chimaery a nezapomeňte zahrnout lokální gravitační pole. Pravděpodobný výpočet zašlete na Harrier spolu s rozkazem, aby okamžitě po obdržení souřadnic zahájili otevřenou palbu."

"Ano, pane," odpověděl jeden z důstojníků. "Zrovna to odesíláme na Harrier."

"Počkejte s posledním rozkazem," Bel Iblis zvedl dlaň. "Přikážete použít jenom iontová děla. Bez turbolaserů."

Leia se zarazila. "To chcete tu loď neporušenou?"

"Ano," odpověděl Bel Iblis. "Ale myslím si, že to není loď."

Ztichl. Iontová děla lodi Harrier zahájila palbu.

* * *

Dělový křižník začal palbu, tak jak to Thrawn předpověděl. Pellaeon si ale s překvapením všiml, že pálí jenom z iontových děl. "Admirále?"

"Ano, vidím," řekl Thrawn. "Zajímavé. Nemýlil jsem se, kapitáne - náš starý koreliánský nepřítel se opravdu ujal velení. A dál než sem se za nos vodit nenechá."

Pellaeon náhle pochopil a přikývl. "Pokouší se rozbít maskovací štít asteroidu."

"V naději, že ho dostane netknutý." Thrawn přešel po řídicím pultu. "Zapněte turbolaserové baterie: zamířit na asteroid číslo jedna. Vypálíte na můj povel."

Pellaeon se podíval na zvětšený displej. Dělový křižník našel svůj cíl a iontové paprsky mizely v prostoru, když zalily maskovací štít. To k ničemu nevede...

Náhle hvězdy kolem zmizely. Zavládla naprostá tma, ve které se maskovací štít sám od sebe zbortil. A stejně tak náhle se objevil čerstvě demaskovaný asteroid.

Iontová děla zmlkla. "Připravit turbolasery," přikázal Thrawn. "Ať se nejdřív dobře podívají... Palte!"

Výšlehl zelený plamen a zmizel v dálce za svým cílem. Za vteřinu se objevil matný záblesk, silně zesílený na displeji.

Další salva - další - a další -

"Konec palby," zavelel Thrawn s patrným zadostiučiněním. "Ať se pokochají troskami. Posádka hangáru: nahlaste palebný stav."

"Stav sedmdesát dva, pane," nahlásil stísněně obsluhovací důstojník. "Kontrolka zpětné silové vazby svítí bíle. Nemůžeme dlouho pokračovat v suché palbě, jinak spálíme zařízení spouštěcích paprsků."

"Skončete se suchou palbou," rozkázal Thrawn, "a ostatním lodím oznamte totéž. Kolikrát jsme vystřelili, kapitáne?"

Pellaeon zkontroloval seznam. "Dvě stě osmdesát sedmkrát," odpověděl velkoadmirálovi.

"Předpokládám, že je všech dvaadvacet asteroidů venku."

"Ano, pane," přikývl Pellaeon. "Většina už v prvních dvou minutách. Ačkoli nelze zjistit, jestli se pohybují po vymezených orbitech."

"Vymezené orbity nás nezajímají," ubezpečil ho Thrawn. "Zajímá nás jediné to, že všechny jsou rozptýlené kolem Koruskantu."

Pellaeon se usmál. Ano, to jsou... až na to, že je jich tam pouze zlomek z počtu, který očekává Rebelie. "A nyní odletíme, pane?"

"Nyní odletíme," přikývl Thrawn. "Aspoň pro daný okamžik je Koruskant dokonale vyřazený z boje."

* * *

Drayson kývl na operačního plukovníka a přistoupil ke skupince, která na něho čekala. "Máme celkový počet," řekl trochu dutě. "Nemáme absolutní jistotu, že něco neuniklo v troskách bojiště. Ale i tak... dělá to dvě stě osmdesát sedm."

"Dvě stě osmdesát sedm?" Generálovi Rieekanovi mírně poklesla brada.

Drayson přikývl a podíval se na Bela Iblise. Jako by tohle všechno byla jeho vina, pomyslela si Leia. "Co teď?"

Bel Iblis si zamyšleně promnul tvář. "Pro začátek se mi situace nezdá špatná," řekl. "Podle toho, co jsem slyšel o výdajích na maskovací štíty, se mi nezdá, že by Thrawn promrhal tolik peněz na tři sta štítů. Určitě ne tady, kde by mu jich stačilo mnohem méně."

"Myslíte, že ostatní paprsky vystřelili pro oklamání?" zeptala se Leia.

"To nemohli," namítl Rieekan. "Sledoval jsem senzorká čidla. Do spouštěcích zařízení přitékala energie."

Bel Iblis se podíval na Draysona. "Víte toho o hvězdných destruktorech víc než my všichni, admirále. Je to možné?"

Draysonovu osobní nechuť k Belu Iblisovi na chvíli přemohla profesionální ješitnost. "Bylo by to možné," přikývl.

"Mohl byste spouštěcí zařízení navázat na kondenzátor nebo rozptylovač energie. Okruhem by tak proteklo značné množství energie, aniž by spouštěcí zařízení skutečně pracovalo."

"Je možné nějak rozlišit takovou činnost zařízení od skutečné v případě asteroidů?"

"Na takovou dálku?" Drayson zakroutil hlavou. "Ne."

"Skoro je to jedno, kolik jich tam doopravdy je," řekl Rieekan. "Jejich orbity nakonec zaniknou, a kdyby jenom jediný zasáhl povrch planety, byla by to pohroma. Dokud je odtud nedostaneme, nemůžeme riskovat stažení planetárního štítu."

"Problém je, jak určit jejich polohu," stísněně souhlasil Drayson. "A jak zjistíme, že jsme dostali všechny."

Leinu pozornost upoutal pohyb. Připojil se k nim plukovník Bremen se ztuhlými rysy ve tváři. "Ovšem mohlo to být horší," zdůraznil Bel Iblis. "Flotila sektoru spraví během několika hodin orbitální spojovací stanici. Potom budeme aspoň schopni řídit obranu Nové republiky odtamtud."

"A taky lehčeji uvědomíme všechny světy o stavu pohotovosti," promluvil Bremen. "Mara Jade uprchla."

Mon Mothma se ostře nadechla. "Jak?" zeptala se.

"S něčí pomocí," trpce řekl Bremen. "Strážní droid byl deaktivovaný. Nějakým paměťovým blokovacím šroubem. Vymazal odpovídající úsek paměti."

"Jak je to dlouho?" zeptal se Rieekan.

"Pár hodin." Bremen se rozhlédl po štábu. "Jakmile jsme to zjistili, zesílili jsme v přízemí stráž, protože jsme mysleli, že by se mohli v návaznosti na imperiální útok pokusit o nějakou sabotáž."

"Mohli to být jejich záměr," řekl Bel Iblis. "Odpečetili palác?"

"Jako pašerácký sejf," přikývl Bremen. "I když už tu asi nejsou."

"Musíme mít jistotu," řekla Mon Mothma. "Plukovníku, prohlédněte celý palác."

Bremen přikývl. "Okamžitě provedu."

Leia se zachvěla. Moc je nepotěší. "Nechte to být, plukovníku," chytla ho za paži, když odcházel. "Mara tady není."

Všichni se na ni podívali. "Jak to víte?" zeptal se Bel Iblis.

"Protože už večer odletěla z Koruskantu. Spolu s Hanem a Lukem."

Nastalo dlouhé ticho. "Bylo mi divné, proč Solo nepřišel do štábu," poznamenal Bel Iblis. "O co jde?"

Leia zaváhala, ale žádný z nich určitě neměl nic společného s únikem informací přes zdroj Delta. "Mara se domnívá, že zná polohu místa, kde je imperiální klonovací zařízení. Mysleli jsme, že by bylo užitečné, aby to s několika lidmi prověřila."

"Mysleli jsme?" štěkl Drayson. "Kdo si to myslel?"

Leia se mu podívala přímo do očí. "Moje rodina a nejbližší přátelé," odpověděla. "Jediní lidé, kteří zaručeně nedodávají informace Impériu."

"To je hrubá urážka -"

"Dost, admirále," měkce ho přerušila Mon Mothma. Měkce, ale obličej okolo očí jí ztvrdl. "Všechny výtky, které by zde mohly být proneseny, můžou počkat. Ať už to bylo moudré nebo ne, faktem je, že jsou na cestě. A my musíme rozhodnout, jak nejlíp jim pomoci. Leio?"

"Hlavní věcí je předstírat, že je Mara tady," řekla a tlak u srdce trochu polevil. "Řekla mi, že byla na Waylandu jenom jednou a že neumí odhadnout, za jak dlouho si cestu dokáže vybavit. Čím větší náskok získají, tím méně času budou mít imperiální na posílení jednotek na Waylandu."

"A potom?" zeptala se Mon Mothma. "Za předpokladu že to najdou."

"Pokusí se zařízení zničit."

Chvilí bylo ticho. "Sami," poznamenal Drayson.

"Jestli nemáte nějakou volnou flotilu na půjčení, tak sami," odpověděla mu.

Mon Mothma zavrtěla hlavou. "Neměli jste to dělat, Leio," řekla. "Ne bez schválení Rady."

"Kdybych to řekla Radě, Mara už mohla být mrtvá," na rovinu řekla Leia. "Kdyby Impérium dostalo zprávu, že by mohla Wayland najít, další přepadový oddíl Impéria by se nezastavil u pokusu o její diskreditaci."

"Rada je mimo podezření," řekla ostře Mon Mothma.

"Stejně jako všichni pobočníci jejich členů?" namítla Leia. "A stratégové, pomocní důstojníci, výzkumní pracovníci?"

Kdybych se Radě zmínila o útoku na Wayland, všichni tihle lidé by se o tom nakonec dozvěděli."

"Spolu s dalšími," přikývl Bel Iblis. "V tom má pravdu, Mon Mothmo."

"Nechci nikoho obviňovat, Garne," tiše řekla Mon Mothma. "Ani obhajovat jejich pravomoce. Bojím se toho, Leio, že to mohla být léčka... a že to tvého muže a bratra bude stát život."

Leia ztěžka polkla. "Taky jsme na to mysleli," řekla. "Ale rozhodli jsme se, že to za to stojí. A nebyl tu nikdo jiný, kdo by to udělal."

Dlouhou minutu všichni mlčeli. Potom se pohnula Mon Mothma. "Musíte si promluvit se všemi, kdo ví o zmizení Mary Jade, plukovníku," řekla Bremenovi. "Pokud získáme souřadnice Waylandu, pokusíme se tam poslat posily."

"Jestli to ovšem není past," zrudl Drayson.

"Samozřejmě," přikývla Mon Mothma. "Prozatím je to všechno, co můžeme dělat. Soustředíme se na naléhavější problémy Koruskantu: na obranu a nalezení maskovaných asteroidů. Generále Bele Iblisi -"

Někdo se nesměle dotkl Leina ramene. Otočila se a spatřila dešifrovače Ghenta. "Už všechno skončilo?" zašeptal jí.

"Bitva ano," řekla a podívala se na Mon Mothmu a ostatní. Byli zabraní až po uši v rozhovoru o asteroidech. "Pojď se mnou," strkala ho k východu. "Všechno ti povím venku. Co říkáš imperiálním válečným kódům?"

"No, jsou dobrý," odpověděl. "Vaši lidi mě k tomu ale moc nepustili. Neznám jejich stroje tak dobře jako oni. Taky používají pořád dokola jeden hloupej trik."

Leia se usmála. Nejlepší a nejelegantnější dešifrovací metoda, kterou odborníci Nové republiky vynalezli - a Ghent tomu říká hloupej trik. "Snad bych ti mohla zprostředkovat setkání s velitelem dešifrovacího oddělení."

Ghent ledabyly máchl rukou. "Kdepak. Vojákům by se moje metody nelíbily. Dokonce i Karrda sem tam vytočí. Jen tak bokem, víte o tom pulzním vysílači, který vám tu někde běží?"

"Se kterým pracuje zdroj Delta?" Leia přikývla. "Zpravodajská služba se ho od začátku vysílání snaží najít. Ale je v tom nějaký překryv vln s posunutými fázemi nebo tak nějak a ještě se jim to nepodařilo."

"Aha." Zdálo se, že to Ghent musí strávit. "No, to je technický problém. O tom nevím vůbec nic."

"To nevadí," utěšovala ho Leia. "Určitě nám pomůžeš nějak jinak."

"Jo," přikývl a vytáhl z kapsy záznamník. "Nevadí... vemte si to."

"Co to je?"

"Kód toho pulzního vysílače."

Leia se zastavila. "Cože to je?"

Nevinně se na ni podíval. "Kód toho vašeho překryvu vln nebo tak nějak. Konečně jsem to dešifroval."

Zírala na něho. "Jen tak? Sedl sis a dešifrovals to?"

Pokrčil rameny. "No, tak nějak. Dělal jsem na tom měsíc."

Leia se zadívala na záznamník ve své dlani a tělem jí projelo zvláštní a ne úplně příjemné zašimrání. "Víš o tom někdo?" zeptala se tiše.

Zavrtěl hlavou. "Myslel jsem, že to dám tomu plukovníkovi, než odejdu, ale zrovna s někým mluvil."

Kód zdroje Delta... a zdroj Delta neví, že ho mají. "Nikomu dalšímu o tom neříkej," řekla. "Povídám ti nikomu!"

Ghent svažtil čelo a pokrčil rameny. "No jo. Když to říkáte."

"Děkuju," zamumlala Leia a strčila si klíč ke zdroji Delta do kapsy. Teď už jenom najít správné použití. Rychle.

KAPITOLA 15

Pevnost Hijarna se pozvolna tisíc let rozpadala, než si tohoto tichého strážce opuštěného světa povšimla pátá alderaanská expedice. Ohromný kolos z neuvěřitelně tvrdého černého kamene čněl vysoko nad rovinou zjizvenou dávnou rozsáhlou devastací.

Pro Karrda představovala pevnost aspoň pro tuto chvíli domov.

"Ty si teda umíš vybrat, Karrde." Gillespee se rozhlédl kolem a opřel si nohy o hranu pomocného pultu. "Jak jsi vůbec našel tohle místo?"

"Všechno je to ve starých záznamech," odpověděl Karrde s pohledem upřeným na obrazovku, kterou projížděl rozšířovaný program. Objevila se mapa hvězd s velice stručným doprovodným textem...

Gillespee kývl k obrazovce. "Hlášení od Clyngunna?"

"Ano," řekl Karrde a vytáhl kartu.

"Nic, co?"

"Přesně tak. Ani náznak po přepravě klonů v Poderisu, Chazwě nebo na Joiolu."

Gillespee vstal. "Tak a máš to," poznamenal cestou k bedýnce s ovocem, odkud vytáhl plod driblisu. "Vypadá to, že už provozovalo Impérium v sektoru Orus cokoli, zastavili to. Jestli tam vůbec něco provozovali."

"Vzhledem k tomu, že tam nejsou žádné stopy, bych byl pro to druhé," přikývl Karrde. Vybral další z karet a přehrál ji na obrazovku. "Tak či onak, potřebovali jsme to vědět. Aspoň máme volné ruce pro další možnosti."

"Jo," váhavě řekl Gillespee. "Víš, celý je to podivný. Aby pašeráci šmírovali. A navíc to není nijak moc placený."

"Už jsem ti říkal, že dostaneme nějaké vyrovnání od Nové republiky."

"Jenže nemáme co jim prodat," zdůraznil Gillespee. "Ještě jsem neviděl nikoho, kdo by platil za to, co nedostal."

Karrde se podíval na Gillespeeho, který si pečlivě ukrajoval plátek driblisu. "Nejde o placení, ale o přežití v souboji s Impériem."

"Možná pro tebe," odpověděl Gillespee a pozorně si prohlédl plátek, než do něho kousl. "Máš vedlejší příjmy, takže si můžeš dovolit odložit obchodování. Jenže my ostatní potřebujeme prachy na výplaty a na palivo."

"Takže chcete peníze?"

Gillespee se napřimil. "Já chci peníze. Ostatní to chtějí zabalit."

"Nebezpečí Impéria přetrvává," namítl Karrde.

"Ne pro nás," na rovinu odpověděl Gillespee. "Od Whirlpoolu o nás imperiální neprojeví sebemenší zájem. Nechali nás čmúchat kolem sektoru Orus. A ani se neobtěžovali potrestat Mazzika za loděnici v Bilbringi."

"Takže nás přes naše provokace přehlížejí. To ti dává pocit bezpečí?"

Gillespee si pečlivě odřízl další kousek. "Nevím," připustil. "Někdy si myslím, že má Brascek pravdu: ať necháme Impérium na pokoji. Jenže musím myslet na tu armádu klonů, kterou mě Thrawn vyhnal z Ukia. Začínám si myslet, že má zrovna moc práce s Novou republikou, než aby se s námi zatěžoval."

Karrde zavrtěl hlavou. "Vždycky si najde čas, když chce někoho dopadnout," odpověděl. "Přehlíží nás, protože ví, že tak nejlíp umlčí jakoukoli opozici. V dalším kroku nám nabídne smlouvy o přepravě a bude dělat, že jsme zase nejlepší kamarádi."

Gillespee ho ostře sjel pohledem. "Ty jsi mluvil s ParTah? Říkala mi před dvěma dny, že dostala nabídku k přepravě strojů na podsvětelnou rychlost do imperiální loděnice na Ord Trasi."

Karrde se ušklíbl. "Vzala to?"

"Tvrdila, že jedná o podrobnostech. Ale znáš ParTah - asi si nemůže dovolit odmítnout."

Karrde se otočil k obrazovce a v ústech cítil pachut' porážky. "Myslím, že jí to nemůžu mít za zlé," odpověděl. "Co ostatní?"

Gillespee stísněně pohodil rameny. "Jak jsem říkal, peníze odtékají. Potřebujeme taky, aby přitékaly."

A tak jejich koalice docela obyčejně ztroskotala. Impérium k tomu nepotřebovalo ani jediný výstřel. "Pak v tom pojedou sám," postavil se. "Děkuju za pomoc. Určitě se chceš vrátit k obchodování."

"Nebud' dotčený," chlácholil ho Gillespee. "Máš pravdu, tvoji kloni jsou významní. Jestli chceš najmout moje loď s posádkama, s radostí ti pomůžu. Ale nemůžu si dovolit dělat zadarmo. Dej nám včas vědět." Otočil se ke dveřím -

"Počkej chvíli," zavolal na něho Karrde. Napadlo ho něco dost odvážného. "Dejme tomu, že znám způsob financování pro všechny. Pojedou v tom ostatní dál?"

Gillespee ho podezíravě zkoumal. "Nehraj to na mě, Karrde. Tolik prachů se kolem tebe neválí."

"Ale kolem Nové republiky jo. A teď jim nebude proti srsti mít na výplatní listině pár bitevních lodí navíc."

Gillespee zavrtěl hlavou. "Promiň, ale šmírování nepatří k mým koníčkům."

"I když jde výhradně o získávání informací?" zeptal se Karrde. "Nemluvím o ničem jiném, než co jste dělali v sektoru Orus."

"Vypadá to jak pohádka," jízlivě poznamenal Gillespee. "Až na maličkej problém, jak najít v Nové republice takového hlupáka, který by nám platil za šmírování."

Karrde se usmál. "Proč bychom mrhali jejich cenným časem na vyjednávání? Znáš Ghenta?"

Gillespee na něho chvíli zíral se zmateným výrazem ve tváři. Pak mu to rázem došlo. "To bys neudělal."
"Proč?" namítl Karrde. "Naopak, tím bychom jim posloužili. Proč jim zatěžovat hlavy účetními podrobnostmi, když je mají plné starostí jak přežít válku?"

"Stejně by museli zaplatit, až bychom našli klonovací zařízení..."

"Přesně tak," přikývl Karrde. "Můžeme to brát jako zálohu za práci, kterou teprve odvedeme."

"Tak jako tak se o tom dozví, teprve až ji odvedeme," suše podotkl Gillespee. "Otázkou je, jestli to Ghent dokáže?"

"Snadno," ujistil ho Karrde. "Zvlášť když je zrovna teď v císařském paláci na Koruskantu. Stejně jsem se tam chystal vyzvednout Maru. Prostě ho nechám dešifrovat složku některé sektorové flotily a připsat nás na seznam."

Gillespee hlasitě zafuněl. "To by šlo. Ovšem nevím, jestli to bude stačit ostatním, aby v tom jeli dál."

"Tak se jich zeptáme," řekl Karrde. "Za čtyři dny si dáme schůzku, ne?"

* * *

Večerní vánek si hrál v rozvalinách pevnosti a tu a tam zlehka zahvízdal ve štěrbinách zdí a sloupů. Karrde usrkával z hrnku a pozoroval poslední záblesk zapadajícího slunce. Dlouhé stíny táhnoucí se po zjizvené zemi pod Karrdem začaly matnět a noc se vydala na temnou cestu krajinou.

Usrkl a s úžasem zhodnotil absurditu své situace. Inteligentní, vypočítavý, náležitě sobecký pašerák, který si vybudoval úspěšnou kariéru na tom, že se držel v patřičné vzdálenosti od politiky v galaxii. Co víc - pašerák, který se výslovně zapřísáhl, že své lidi do téhle války nezaplete. A najednou stojí přesně v jejím středu.

A ještě dělá co může, aby tam vtáhl i ostatní pašeráky.

Z oprýskaného nádvoří zaslechl slabý zvuk padajících kamínků. Popadl blaster a otočil se ke kamennému sloupořadí.

Teď tady nemá nikdo co pohledávat. "Sturme?" tiše zavolal. "Drangu?"

Ozvalo se povědomé kdákavé zapředení a Karrde si oddechl. "Tady jsem," zavolal. "Poběž."

Vornskr pelášil mezi sloupy, náhubek u země, a pahýlem useknutého nebezpečného ocasu bláznivě švihal do vzduchu.

To bude Drang. Se smykem zastavil vedle Karrda a znovu zapředl. Tentokrát dost žalostně, jak strkal náhubek do napřažené dlaně. "Ano, je tu ticho," řekl Karrde. Přejel mu rukou po tlamě a poškrabal ho po citlivé kůži mezi ušima.

"Ale ostatní se už brzy vrátí. Odešli jen zkontrolovat loď."

Drang ještě jednou žalostně zakdáká, svezl se do polosedu vedle Karrdovy židle a pozorně se zadíval dolů do prázdnot. Ale ať už tam hledal cokoli, nenašel to. Za chvíli hrdelně zavrčel, sklopil pahýl a natáhl se na kámen. Ještě stříhl ušima, jako by pátral po zvuku, který nezazněl, a ztlchl.

"Dole je taky ticho," přitakal Karrde a pohladil ho. "Copak se tu asi stalo?" Drang nereagoval. Karrde se na něj podíval.

Pak se narovnal a zamyslel se nad tím, proč si ochočil tyhle dravce.

Vornskr náhle zvedl hlavu, nastražil uši a rozhlédl se. Karrde zbystřil sluch... a za pár vteřin zaslechl vzdálený hluk vracejícího se člunu. "To je v pořádku," ubezpečil vornskru. "Chin a ostatní se vrací z lodě."

Drang ještě chvíli věřil. Pak jako by vzal Karrda za slovo, otočil se a znovu sklonil hlavu. "Neboj se," konejšivě ho podrbal mezi ušima. "Brzo odletíme. A slibuju ti, že na další zastávce bude kolem nás spousta zvuků, kterým budeš moct naslouchat."

Karrde se ještě jednou zahleděl na zapadající slunce, vstal a upravil si opasek s blasterem u boku. Nemusel odcházet. Pozvánky napsal, zašifroval a odeslal. Teď už jen čekal na odpovědi. Ale najednou se tu cítil sám. "Vstávej, Drangu," natáhl se a poplácal ho po zádech.

"Musíme se vrátit."

* * *

Člun usedl na podlahu hangáru na Chimaeře a vojenská jednotka se seřadila pod klesající rampou. Pellaeon se zakuckal, jak se nadechl spalín. Kdyby tak u všech světů věděl, s čím zase velkoadmirál přijde.

Měl nepříjemný dojem, že mu to nebude po chuti. Ať si Thrawn umí sebelíp předvídat postoje pašeráků, Pellaeon ví své. Už s touhle spodinou zažil ledacos a nestalo se, že by mu některý z obchodů nakonec neztrpěl život.

A to žádný z nich nezačal drzým útokem na imperiální loděnici.

Rampa dosedla. Velitel jednotky nakoukl dovnitř a kývl... a věžeň v doprovodu dvou vojáků v černých uniformách sestoupil.

"Á - kapitán Mazzic," poznamenal Thrawn. "Vítejte na Chimaeře. Omlouvám se vám za poněkud teatrální předvolání a problémy, které vám vyvstaly v obchodním harmonogramu. Avšak jisté záležitosti nelze probrat jinak než mezi čtyřma očima."

"Jak zábavné," zavrčel Mazzic. Vědomí toho, že ho čeká imperiální výslech, dokázalo setřít náter civilizovanosti z každého. "Jak jste mě našel?"

"Ale jděte, kapitáne," pokáral ho tiše Thrawn. "To jste si vážně myslel, že se přede mnou dokážete skrýt, když vás budu chtít najít?"

"Karrde to dokázal," odsekl Mazzic. Ze všech sil se pokoušel o dobrý dojem, ale pouta mu nervózně narážela o sebe. "Toho jste ještě nedostali."

"Karrdův čas teprve přijde," zřetelně chladnějším tónem odpověděl Thrawn. "Ale nemluvíme o něm. Mluvíme o vás."

"Ano a určitě vás to těší," zavrčel Mazzic a máchl spoutanýma rukama. "Pojďme rovnou k věci."

Thrawn mírně vytáhl obočí. "Nerozuměl jste mi, kapitáne. Nejste tady kvůli trestu, ale proto, že chci mít mezi námi jasno."

Mazzic se zarazil v půlce nádechu. "O čem to mluvíte?" zeptal se nedůvěřivě.

"O nedávné události v loděnici na Bilbringi," řekl Thrawn. "Nezapírejte - vím, že jste ten nedostavěný hvězdný destruktor zničil vy s Ellorem. A za normálních okolností by z toho Impérium vyvodilo neobyčejně vysoký trest. Za těchto zvláštních okolností jsem ochotný to prominout."

Mazzic na něho zíral. "Nerozumím vám."

"Je to velice prosté, kapitáne." Thrawn pokynul a jeden z vojáků odemkl Mazzikovi pouta. "Váš útok na Bilbringi byl odplatou za útok na schůzku, jíž jste se účastnil na Troganu. Jenže tamten útok nenařídil nikdo z vrchních imperiálních velitelů. Naopak, velitel tamější posádky dostal rozkaz nechat vás na pokoji."

Mazzic odfrkl. "Myslíte si, že vám to uvěřím?"

Thrawnovi zazářily oči. "Uvěřil byste spíš tomu, že jsem nezodpovědný a poslal jsem tam nepřipravenou jednotku?" Mazzic ho stále nepřátelsky pozoroval, ale o jeho slovech přemýšlel. "Zdálo se mi, že jsme vyvázli příliš snadno," zamručel.

"Pak si rozumíme," řekl Thrawn opět klidně. "Posádka člunu má příkaz dopravit vás zpátky na vaši základnu." Usmál se.

"Nebo spíš na vaši náhradní základnu na Lelmuř, kam se zřejmě přesunula vaše loď. Ještě jednou se omlouvám za zdržení."

Mazzic přeletěl pohledem po hangáru s dychtivou nadějí, že nejde o podvod. "A to vám mám věřit?"

"Věřte si, čemu chcete," odpověděl Thrawn. "Ale nezapomeňte, že jsem vás měl v rukou a propustil jsem vás."

"Tak kdo to byl?" zavolal za ním Mazzic. "Teda když to nebyli imperiální?"

Thrawn se k němu znovu obrátil. "Byli to imperiální," řekl. "Ještě jsme neuzavřeli vyšetřování, ale zdá se, že si poručík Kosk se svojí jednotkou chtěli vydělat nějaké peníze bokem."

Mazzic na něho civěl. "Někdo je najal, aby nás přepadli? Imperiální vojáky?"

"A imperiální vojáci nejsou vždy imunní proti lákadlům úplatků," řekl Thrawn temně se skvělým napodobením hořkého opovržení. "V tomto případě za svou zradu zaplatili životem. Ubezpečuji vás, že ten nebo ti, kdo si je najali, zaplatí stejnou cenu."

"Znáte je?" zeptal se Mazzic.

"Myslím, že ano," řekl Thrawn. "Dosud však nemám důkaz."

"Koho podezíráte?"

Thrawn se jízlivě zasmál. "Vytvořte si své podezření, kapitáne." Otočil se a zamířil ke klenutému vchodu do oddělení pomocných služeb.

"Myslíte, že mu to stačilo, admirále?" zeptal se tiše Pellaeon.

"To není to hlavní," ujistil ho Thrawn. "Poskytli jsme mu potřebné. A jestli není dostatečně chytrý, aby obvinil Karrda, jiný z pašeráckých velitelů to udělá. Vždycky je lepší nabídnout méně než příliš. Někteří lidé automaticky nedůvěřují informacím poskytnutým zdarma."

Před nimi se vynořila rozšklebená postava. "Pěkná práce, admirále," řekl Niles Ferrier a přehodil si doutník do druhého koutku. "Celýho jste ho nažhavl a pak jste ho vodkoplul. To si bude hezky dlouho pamatovat."

"Děkuji, Ferriere," suše poznamenal Thrawn. "Vaše pochvala mě neobyčejně potěšila."

Na vteřinu se zdálo, že úšklebek zloděje lodí pohasne. Zřejmě se však rozhodl, že poznámku vezme z kladného hlediska.

"Fajn," řekl. "Tak jak budeme pokračovat?"

Thrawnovi zablyškaly oči nad slovem budeme, ale nechal to být. "Včera večer Karrde rozeslal sérii hlášení, ze které jsme jedno zachytili," odpověděl. "Dosud ho dešifrujeme, ale nemůže to být nic jiného než pozvánka na další setkání."

Jakmile zjistíme místo a dobu, dáme vám vědět."

"A já pomůžu Mazzikovi obvinít Karrda," přikývl Ferrier.

"Nic takového neuděláte," ostře řekl Thrawn. "Sednete si do kouta a budete držet ústa!"

Ferrier splaskl. "Fajn."

Thrawn ho chvíli pozoroval. "Vy uděláte následující," dodal konečně. "Zajistíte, aby se jistá datakarta dostala mezi Karrdovy věci. Nejlépe ve velitelské kabině jeho lodi - tam Mazzic pravděpodobně zamíří nejdříve."

Pokynul a jeden z důstojníků podal Ferrierovi datakartu. "Aha," potouchle dodal Ferrier. "Chápu. Záznam smlouvy mezi Karrdem a tím Koskem, co?"

"Ano. Spolu s druhořadými důkazy, které jsme už vložili do Koskových osobních záznamů by to mělo neomylně dokázat, že Karrde vedl pašeráky za nos."

Ferrier zažmoulal doutník. "Fajn. Takže na mně je dostat se na Wild Karrde -" Při pohledu do Thrawnovy tváře se zarazil.

"Naopak," tiše řekl velkoadmirál, "vy se budete držet co nejdál od jeho lodi. Nikdy nezůstanete sám během svého pobytu na základně. Datakartu umístí na loď Wild Karrde váš Defel."

Ferrierova tvář se rozjasnila. "A jo! To von dokáže a vypadne dřív, než si ho někdo všimne."

"To by měl," varovně řekl Thrawn náhle ledovým tónem. "Protože jsem nezapomněl na váš podíl na smrti poručíka Koska a jeho vojáků. Máte dluh vůči Impériu, Ferriere. A ten dluh splatíte."

Ferrierova tvář pod plnovousem zbledla. "Rozumím, admirále."

"Dobře," odpověděl Thrawn. "Zůstanete na své lodi, dokud dekodovací oddělení neurčí místo Karrdova setkání. Potom se vydáte po svém."

"Určitě," Ferrier si strčil datakartu do tuniky. "Co udělám, až to svalí na Karrda?"

"Odejdete za svými obchody," řekl Thrawn. "Až vás budu potřebovat, dám vám vědět."

KAPITOLA 16

Planeta byla zelená, modrá a matně bílá. Podobala se všem, na kterých se Han kdy octl. S výjimkou, že neměla název. Ani kosmický přístav. Ani orbitální zařízení. Města, elektrárny, lodě. "To je ona?" zeptal se Mary.

Neodpověděla. Zírala na planetu před jejich očima. "Tak je to ona, nebo ne?"

"Je," řekla divně prázdným hlasem. "Jsme na místě."

"Dobře," zakabonil se na ni. "Řekneš nám, kde je ta hora? Nebo budem lítat dokola, až po nás někdo odněkud vypálí?" Otřásla se. "Je to na půl cesty mezi rovníkem a severním pólem," řekla. "Poblíž východního okraje hlavního světadílu. Osamocená hora ční z pralesa."

"Fajn." Han zadal údaje počítači. Za jeho zády se rozevřely dveře a vstoupil Lando s Chewbaccou. "Tak co? Jsme tam?"

"Jsme tam," řekla Mara dřív, než Han stačil odpovědět.

Chewbacca tázavě zahučel. "Ne, je technicky zaostalá," zavrčel hlavou Han. "Nejsou tam žádné zdroje energie ani vysílače."

"A vojenské základny?" zeptal se Lando.

"Nemůžu je najít," odpověděl Han.

"Planeta byla soukromým skladištěm," kousavě připomněla Mara. "Ne výstavkou imperiální výzbroje. Nebyly tu posádky ani velitelství, kam by se Thrawn mohl nastěhovat."

"Takže všechno je napěchované uvnitř té hory?"

"Pár hlídek bude asi venku," řekla. "Ale nebudou tam bojové jednotky ani těžká výzbroj, kterou by na nás zaútočili."

"Pokud se Thrawn nerozhodl rozmístit si tam své posádky," zdůraznil Han a navedl loď na přístupový vektor. Pak stiskl tlačítko průzkumného senzoru. "Nějaké obtíže?" zeptala se Mara.

"Asi ne," ujistil ji Han s očima na obrazovce. Nikde kolem se nic neobjevilo. "Co si pamatuješ z toho soukromého skladiště?"

Mara se k němu otočila. "Chodbu od vchodu do trůnního sálu nahoře," řekla. "A vím, kde je místnost se spaartskými válci."

"A hlavní vchod je na jihozápadní straně."

"Jediný vchod," poopravila ho. "Hora má jediný vchod a ten je i východem."

Dveře do kabiny se rozevřely a vešel Luke. "To je Wayland?" zeptal se s pohledem upřeným na planetu.

"To je Wayland," odsekla mu Mara a proklouzla kolem něho.

"Za chvíli jsem zpátky," utrousila poněkud roztržitě přes rameno.

"Vy dva tak dobře spolupracujete," podotkl Han, když se za ní zavřely dveře.

"Jo," Luke zajel na sedadlo vedle pilota. "Měls nás vidět na Chimaeře, když jsme vysvobozovali Karrda. Je dobré ji mít na své straně."

Han si ho po straně změřil. "Až na chvíli, kdy chce do tebe vrazit kudlu."

"Nevzdávám se naděje," zasmál se Luke. "To jsou ty zvláštnosti Jediho."

"To není k smíchu," zavrčel Han. "Chce tě zabít. Řekla to Leie na Koruskantu."

"Což napovídá, že to udělat nechce," namítl Luke. "Lidi obvykle nevytrubují, že jdou vraždit. Určitě ne před rodinou obětí."

Falcon klouzal nad atmosférou planety, až počítač stanovil pravděpodobnou polohu Mount Tantissu. Han se rozhodl naletět k ní z jihu. Umožní jim přistát pod příkrovem pralesa.

* * *

Hanovi se pralesy nijak nelíbily, dokud nevstoupil do Povstalecké aliance. Průměrný pašerák o nich moc nepřemýšlel. Většinou nakládal a vykládal zboží v odporných malých přístavech typu Mos Eisley nebo Abregadora. Následkem toho si vytvořil představu, že pralesy jsou všechny stejné. Vstup do Aliance všechno změnil. Na Endoru, Corstrisu, Fedje a ostatních planetách poznal, že každý prales je jiný.

Prales na Waylandu tomu přesně odpovídal. Otázkou bylo, jak dostat Falcon houštinou větví a neudělat přitom v klenbě stromů díru, kterou by zpozoroval každý pilot imperiální TIE. Našel mezeru po padlém stromu a navedl tam loď po křídle. V gravitačním poli planety to bylo složitější než ve vnějším poli asteroidů. Než se mu podařilo Falcon usadit, strhl koruny stromů a polámal většinu podrostu.

"Elegantní přistání," suše to zhodnotil Lando, zatímco Han vypínal repulzátory.

"Tady vzadu jsme připraveni," strčil Luke hlavu do kabiny. "Jak to vypadá?"

"Nijak špatně," odečítal Han údaje z obrazovky. "Venku čeká kupa zvířat. Je jich kolem patnácti. Nic, s čím bychom si nedokázali poradit."

Mara s Chewbaccou čekali u průlezu s Artoo a Threepio, který pro změnu mlčel. "Jdu s Chewiem napřed," Han vytáhl blaster. "Vy tady počkejte."

Bouchl do čidel a příklop se otevřel. Vstupní rampa klesla a posadila se do spálených listů polámaného porostu. Han se rozhlédl na všechny světové strany a vystoupil.

Ještě nadošel na konec rampy, a zpozoroval první zvíře: šedé, s bílými skvrnami rozsetými po zádech, dlouhé snad dva metry od čenichu po huňatý ohon. Krčilo se u pně stromu a korálky očí sledovalo Hana. Podle zubů a tlap to byla šelma. Wookiee zahučel. "Máš pravdu," zvolna přikývl Han. "Připomíná mi něco. Snad panthaky z Mantessy?"

Chewbacca se zamyslel a nesouhlasně zavrčel. "Dobře, zjistíme to později," uzavřel Han. "Luku?"

"Slyším," ozval se Lukův hlas od průlezu.

"Začni snášet přístroje," rozkázal Han a upřeně pozoroval šelmu. Nezdálo se, že by ji zvuk hlasů nějak zneklidnil.

"Nejdřív spidrová kola. Lando, chraň nás shora."

Nahoře to párkrát bouchlo a cvaklo a pak zahučely aktivované repulzátory spidrů.

A za prudkého praskotu větví se šelma náhle vymrštila.

"Chewie!" bylo jediné, co stačil Han vykřiknout. Vypálil, zasáhl šelmu doprostřed hrudi a sotva sklonil hlavu, mrtvé zvíře mu přes ni přeletělo. Chewbacca řval wookijské bojové pokřiky, jak se na ně ze stromů snášelo zvíře za zvířetem, napínal luk a střílel šíp za šípem. Od průlezu praskla rána.

Koutkem oka Han zahlédl pár tlap. Paži si zaclonil tvář a co nejvíc sklonil hlavu. Za okamžik ho šelma srazila k zemi. Chvilu tlaku a pronikavé bolesti -

A náhle tíha zmizela. Sundal paži a spatřil šelmu, jak se na rampě nakrčila ke skoku do Falconu. Zkroutil se a vypálil, právě když šelmu zasáhl výstřel z lodě.

Chewbacca varovně zavrčel. Han se ohlédl, hnala se k němu další tři zvířata. Dvěma rychlými výstřely jedno z nich dostal. Právě se chystal zamířit na druhé, když před něj dopadl pár černých bot. Zvířata skočila do svěží zeleně a s praskotem v ní zmizela.

Han se převálil na všechny čtyři. Před ním se krčil Luke se světelným mečem připraveným k boji. Na druhém konci rampy se uprostřed tří mrtvých skvrnitých zvířat držel na nohou Chewbacca.

"Pozor, tamhle jsou ještě další tři," varoval ho Luke.

Han se tam podíval. Dvě šelmy se krčily při zemi mezi stromy. "Ty nás nenapadnou. Dostaly se nějaké do lodě?"

"Dovnitř ne," odpověděl Luke. "Co jste dělali, že po vás šly?"

"My nic," Han strčil blaster do pouzdra. "To jak jste s Marou aktivovali spidry."

"Co je to za druh?" zeptal se Luke.

"Říká se jim garralové," ozvala se z rampy Mara. Seděla na bobku a prohlížela si mrtvolu rozseté kolem Chewbaccy.

"Impérium je používalo jako hlídací psy na pohraničních posádkách hluboko v lesích, kde nebylo praktické používat sondážní droidy. Zdá se, že nadzvukové frekvence nebo zvuk repulzátorů jim zní jako hlas druhu, který loví. Přitahuje je jako magnet."

"Tak proto tady seděli a čekali na nás," řekl Luke se skloněným mečem.

"Zaslechnou lodní repulzátory na kilometry daleko," dodala Mara. Seskočila z rampy, klekla si na koleno vedle mrtvého garrala a zajela mu volnou rukou do kožichu na krku. "Což znamená, že jestli mají na sobě vysílačku, vědí na Mount Tantissu, že jsme tady."

"Skvělý," zamručel Han a dřep si vedle mrtvého garrala. "Co hledáme, obojek?"

"Asi," řekla Mara. "Taky ho prohlídni kolem nohou."

Za pár minut se přesvědčili, že žádná z mrtvých šelem vysílačku nemá.

"I tak je to problém." Han shodil poslední mrtvolu z rampy do listí pod Falconem. "Když nemůžeme použít spidrová kola, musíme jít pěšky."

Shora se ozvalo elektronické písknutí. "Omluvte mne, pane," vložil se do hovoru Threepio. "Vztahuje se to též na Artoo a mne?"

"Ledaže byste se naučili létat," řekl Han.

"Nuže, pane, jeví se mi, že obzvláště Artoo není v zásadě přizpůsoben tomuto druhu lesního putování," upjatě zdůraznil Threepio. "Nemůželi být použita nosná plošina, mohlo by být přizpůsobeno jiné zařízení."

"Použijete stejné nožní zařízení jako ostatní," odsekl Han. "Použils ho na Endoru, můžeš ho použít i tady."

"Na Endoru nemuseli jít tak daleko," tiše mu připomněl Luke. "Odtud to musí být k hoře dva týdny chůze."

"Tak zlý to nebude," rychle odhadoval Han. "Osm nebo devět dní nejvíc. Možná pár dní navíc, když se něco přihodí."

"Něco se určitě přihodí," kysele podotkla Mara na rampě.

"Myslíš, že domorodci nebudou pohostinní?"

"Myslím, že nás přivítají s napnutými luky," zahučela Mara. "Jsou tu dva domorodé druhy, Psadanové a Myneyrshové. Ani jedni neměli lidi v obzvláštní lásce, dokonce ani předtím, než se Impérium nastěhovalo do Mount Tantissu."

"Aspoň nebudou na straně Impéria," řekl Lando.

"To zrovna moc velká útěcha není," odsekla Mara. "Budeme mít štěstí, když se tam dostanem za dvanáct třináct dní."

Han se podíval na prales. Něco ho pobídlo ke spěchu. "Jdem na to. Lando s Marou vezmou balíky s vybranými přístroji. Chewie vybalí všechny potraviny z pohotovostních zásob - ty by nám měly stačit. Luke se s droidy podívá, jestli tam tudy vede nějaká cesta. Třeba korytem vyschlého potoka."

Han vykročil k lodi. Luke mu položil dlaň na rameno. "Co se děje?" zeptal se tiše.

Han pohodil hlavou k pralesu. "Ti garralové, co nás sledovali, jsou pryč."

Luke nahmatal světelný meč. "Myslíš, že je vyplašila imperiální hlídka?"

"Nevím. Netušíš něco?"

Luke se zhluboka nadechl. "Poblíž nikoho jiného nevnímám," řekl. "Ale můžou být mimo můj dosah. Uvažuješ o zrušení mise?"

Han zakroutil hlavou. "Přišli bychom o výhodu překvapení. Jakmile by zjistili, že víme o jejich klonovacím zařízení, přestali by předstírat, že jsou bezvýznamný, zapadlý systém. A než bychom se vrátili s armádou, čekala by na nás flotila hvězdných destruktorů."

Luke se usmál. "Tomu věřím. Máš pravdu - jestli objevili Falcon, pak čím dříve zmizíme, tím líp. Pošleš souřadnice na Koruskant, než vyrazíme?"

"Nevím." Han se podíval na Falcon a snažil se nemyslet na to, jak po něm sahají imperiální svýma špinavýma prackama.

"Jestli je tu imperiální hlídka, nepodaří se nám naladit vysílač tak, aby jim zpráva proklouzla."

"A co kdybych tady pár hodin počkal?" navrhl Luke. "Když se do té doby hlídka neobjeví, mělo by být vysílání bezpečné."

"Na to zapomeň," zavrtěl hlavou Han. "Radši nám najdi cestu."

"Dobře," povzděchl si Luke. Ale nevypadal našťavaně. "Pojďte, Threepio a Artoo. Vyrážíme."

* * *

První hodina putování byla nejhorší. Stezka, kterou Artoo objevil, skončila po stu metrech v trnitém porostu, jímž se

museli prosekávat. Několik minut strávili střelbou do hnízda půlmetrových šestinožců, kteří se z něho vyrojili. Naštěstí jejich zuby a drápy byly stavěné na menší sousta, a tak až na dokonalý otisk zubů v levé noze Threepio nikdo neutrpěl poranění. Nárek droida přivolal hnědé šupinaté zvíře a Luke je musel světelným mečem odseknout od paže Threepio. Droid spustil ještě víc a Han ho musel postrašit, že ho nechá v pustině svému osudu. Pak narazili na koryto vyschlého potoka. Na schůdnějším povrchu a bez dalších útoků zvířat nasadili mnohem vyšší tempo. A když klenba nad jejich hlavami potemněla soumrakem, měli za sebou skoro deset kilometrů.

"Vývolává to nádherné vzpomínky, co?" jízlivě podotkla Mara, když si shodila batoh u křoví lemujícího koryto.

"Jako tenkrát na Myrkru," Luke přikývl a světelným mečem odsekl další z trnitých keřů. "Viš, že jsem se nikdy nedozvěděl, co se stalo po našem odletu?"

"To, co se dalo čekat," řekla Mara. "Vypadli jsme chvíli před Thrawnovými ATAT. A pak nás skoro dostali, když Karrde trval na tom, abychom je zdálky pozorovali."

"Kvůli tomu nám pomáháte?" zeptal se. "Že Thrawn vypsál odměnu za Karrdovo dopadení?"

"Udělejme si jasno v jednom," zavrčela Mara. "Karrde vám už řekl, že ve vaší válce zůstáváme neutrální. Jsem tady jenom proto, že nechci, aby galaxii znovu převálcovaly hromady dvojníků se ztuhlými ksichty. Jediným důvodem, proč jste tady vy, je, že to místo nedokážu zničit sama."

"Rozumím," Luke odsekl další keřík a zhasl meč. Vyslal sílu, zvedl oba keře a položil je do koryta. "Tohle nezastaví nikoho, kdo nás bude chtít dostat," prohlédl si zátaras. "Ale mělo by ho to aspoň zpomalit."

"Svůj význam to má," řekla Mara, která si vytáhla z batohu výživnou tyčinku. "Doufejme, že tohle není místo, kde se v noci slézají všechny šelmy."

"Artoo by je svými senzory odhalil," odpověděl Luke. Znovu zažehl meč a odsekal další dva keře.

Chystal se meč zhasnout, když vycítil jemnou změnu v její mysli. Otočil se a uviděl, jak zírá na jeho meč. "Maro?" zeptal se. "Jsi v pořádku?"

Téměř provinile odvrátila oči. "Je mi dobře," zamumlala a vztekle kousla do tyčinky.

"Fajn." Zhasl meč a silou přenesl nově odseknuté keře na předchozí dva. Pořád to ještě není opevnění. Možná kdyby keře propletl vinnými šlahouny...

"Skywalkere." Otočil se. "Chci se zeptat," řekla Mara tiše. "Jak zemřel císař?"

Luke chvíli pozoroval její obličej. I v šeru spatřil bolest v jejích očích, hořké vzpomínky na přepychový život a lákavou budoucnost, o kterou přišla u Endoru. Vedle bolesti však vycítil i odhodlání. Skutečně to chce slyšet. "Císař se mě snažil získat na stranu temné síly," řekl v bolestném příboji vlastních dávno pohřbených vzpomínek. "Skoro se mu to podařilo. Rozmáchl jsem se a najednou jsem místo s císařem bojoval s Vaderem. Zřejmě si myslel, že když ve vzteku zabiju Vadera, otevřu se líp temné síle."

"A tak jste se s Vaderem spojili proti císaři," zasvítily jí oči. "Šli jste po něm oba -"

"Počkej," namítl Luke. "Nenapadl jsem ho. Aspoň ne po tom prvním rozmachu."

"Co mi to chceš namluvit?" nadechla se. "Vrhli jste se na něho se světelnými meči. Viděla jsem vás!"

Luke na ni civěl... a náhle mu to došlo. Mara Jade, Císařova ruka, která dokázala zaslechnout kdekoli v galaxii císařův hlas. Byla ve spojení se svým pánem, když umíral, a všechno viděla.

Jenže to pochopila špatně.

"Nešel jsem po něm, Maro," řekl. "Císař se mě chystal zabít, ale Vader ho popadl a srazil ho paprskem meče. I kdybych chtěl, nemohl jsem nic dělat - byl jsem napůl ochromený bleskem, kterým mě zasáhl."

"Co chceš říct tím i kdybych chtěl?" zeptala se Mara opovrživě. "To byl přece hlavní důvod, proč jsi přišel na Hvězdu smrti, ne?"

Luke zavrtěl hlavou. "Ne. Šel jsem tam, protože jsem chtěl odvrátit Vadera od temné síly."

Mara se otočila a Luke vycítil zmatek, který se v ní vzbouřil. "Proč bych ti měla věřit?" zeptala se nakonec.

"Proč bych ti měl lhát?" odpověděl. "Nemění to nic na tom, že kdybych tam nebyl, Vader by na něho nezaútočil. V tom smyslu jsem zodpovědný za císařovu smrt."

"To je pravda," trpce souhlasila Mara. Ale než to řekla, chvíli váhala.

Luke tiše přikývl a čekal, co dodá. Ale mlčela a Luke se za chvíli vrátil ke keřům. "Být tebou, udělala bych to jednodušeji," ozvala se za ním už zase klidně. "Když se přes keře dostane něco velkého, budeme v tomhle prostoru jako v pasti."

"Dobrý postřeh," řekl Luke s porozuměním nejen pro samotná slova, ale i jejich hlubší smysl. Mají práci a dokud ji nedokončí, Mara ho potřebuje živého.

KAPITOLA 17

Dveře sněmovny se otevřely a Velkou chodbu zaplavily bytosti a droidi, klábosící obvyklou směsicí jazyků. Leia kývla na Winter a vydaly se proti davu.

Představení začalo.

"Bylo tam ještě něco, o čem bych měla vědět?" zeptala se Leia.

"Hlášení z Pantolominu vyvolalo neobyčejnou odezvu," řekla Winter. "Nějaký lovec odměn tvrdí, že pronikl do imperiální loděnice na Ord Trasi, a teď nám nabízí prodej informací o jejich nových projektech."

"S lovci odměn mám své zkušenosti," podotkla Leia a uhýbala zrakem před zástupy, které míjely. Stačilo, že je pozorovala Winter, která si do své dokonalé paměti vryje každého, kdo mohl zaslechnout jejich rozhovor. "Proč si plukovník Derlin myslí, že se mu dá věřit?"

"Není si tím jistý," odpověděla Winter. "Ten lovec nabídl zdarma informaci, že v loděnici dokončují stavbu tří imperiálních hvězdných destruktorů. Plukovník Derlin rozhodl, že velitel letky Harleys připraví plán na ověření."

Vyšly z Velké chodby mezi hrstku bytostí, které se dosud nerozešly do kanceláří nebo zasedacích místností. "To vypadá nebezpečně," odříkala Leia připravenou roli do konce. "Doufám, že tam nebude chtít zaletět." "Hlášení neuvádělo žádné podrobnosti," řekla Winter. "Ale v diskuzi byl dotaz týkající se možnosti zapůjčení nákladní lodě od osoby, která obchoduje s Impériem."

Poslední z úředníků zahrnul do postranní chodby a ženy zůstaly samy uprostřed směsice techniků, asistentů, zaměstnanců administrativy a ostatních nižších zaměstnanců vlády Nové republiky. Nemělo smysl začínat další představení. Podívala se na Winter a obě zamířily k turbovýtahům.

Když před pár dny potřebovali schovat Ghenta s jeho projektem, našli při průzkumu původních palácových plánů ideální místo. Starou rozvodnu energie, dávno nepoužívanou a zapečetěnou. Byla vklíněna na spodním podlaží mezi kanceláře pro vojenské zásobování a pro velitele hvězdných stíhaček. Leia prosekala světelným mečem nový vchod z chodby pro obsluhu, Bel Iblis jim pomohl propojit kabely s informačním systémem a Ghent spustil dešifrovací program. Měli všechno, co potřebovali. Až na výsledky.

Když Leia s Winter vešly, seděl Ghent na jediné židli v místnosti s nohama na pultu dešifrovacího počítače a zasněně zíral před sebe. Winter zavřela, a teprve pak si jich všiml. "Jé ahoj," řekl a s tlumeným úderem shodil nohy na zem. "Prosím tě, ne tak nahlas," trhla sebou Leia. Důstojníci za tenkými zdmi by asi všechny podivné zvuky připsali sousedním kancelářím, ale co kdyby ne. "Přinesl už generál Bel Iblis poslední vysílání?" zeptala se. "Jo, asi před hodinou," zašeptal pro změnu skoro neslyšně. "Zrovna jsem to dešifroval."

Zmáčkł klávesu a obrazovkou projela řada dešifrovaných zpráv. Leia se postavila za něj a začetla se do nich. Podrobnosti o nadcházejících vojenských přesunech, které vypadaly jako doslovný přepis diplomatických rozhovorů na vysoké úrovni, střípky nic neříkajících palácových klepů - zdroj Delta jako obvykle pokrýval celou škálu zpráv od významných po bezvýznamné.

"Tady je jedna naše," ukázala Winter na obrazovku. Leia si ji přečetla. Neověřené hlášení zpravodajské služby ze systému Bpfassh o tom, že se poblíž Anchoronu vyskytovala Chimaera s doprovodnými loděmi. Ano, to je jejich zpráva. "Kolik jedinců ji zaslechlo?" zeptala se. "Jenom čtyřicet sedm," odpověděla Winter s Ghentovým záznamníkem v ruce. "Bylo to přesně včera před třetí odpoledne - během druhého zasedání sněmovny - a Velká chodba byla skoro prázdná."

Leia přikývla. Než Winter napsala seznam, našla další dvě falešné zprávy. A než ty Winter doplnila o seznamy lidí, objevila Leia dalších pět.

"Takhle to vypadá," řekla Ghentovi, když mu Winter předala první tři seznamy a pustila se do dalších pěti. "Protáhni je svým sítím."

"Fajn," řekl a než se obrátil k počítači, s posvátnou úctou se podíval na Winter. Za tři dny práce v jejím týmu ještě nepochopil, jak si může zapamatovat každou jednotlivou podrobnost padesáti různých minutových rozhovorů. "Takže souvztažnosti... Máme teď sto dvacet sedm možností. Jsou v nich většinou technici a zaměstnanci administrativy. A pár cizích diplomatů."

Leia zakroutila hlavou. "Žádný z nich nemá přístup ke všem těmhle informacím," ukázala rukou na obrazovku. "Musí to být někdo mnohem výš na velitelském žebříčku -"

"Počkejte chvilku," přerušil ji Ghent se zdviženým prstem. "Chtěla jste velkou rybu, máte ji mít. Radní Sian Tew ze Sullustu."

Leia svraštila obočí. "To není možné. Patřil k prvním velitelům Povstalecké aliance. Dokonce si myslím, že právě on přetáhl na naši stranu Niena Nunbu a jeho osobní přepadový oddíl, když je Impérium vyhnalo ze systému Sullust." Ghent pokrčil rameny. "O tom nic nevím. Vím ale, že slyšel všech patnáct vašich povídaček, které odvyšlál zdroj Delta."

"Radní Tew to být nemůže," nepřítomně dodala Winter, která si ještě hrála se záznamníkem. "Nebyl u žádného z posledních šesti rozhovorů."

"Třeba je slyšel někdo z jeho pobočníků," nadhodil Ghent. "Nemusel to být on sám."

Winter zavrtěla hlavou. "Ne. Jeden z jeho pobočníků tam byl, ale jen u jednoho rozhovoru. A navíc, radní Tew byl u dvou rozhovorů předevčírem, ale zdroj Delta je nevysílal. V devět patnáct dopoledne a ve dvě čtyřicet osm odpoledne."

Ghent vyvolal patřičné seznamy. "Máte pravdu," potvrdil to. "Kontrola křížem mě nenapadla. Asi bych si měl vylepšit prosívací program."

Za Leiou se otevřely provizorní dveře a vešel Bel Iblis. "Tušil jsem, že vás tu najdu," kývl na Leiu. "Jsme připraveni vyzkoušet plán s hvězdným prachem, jestli se chcete jít podívat."

Byl to nejnovější plán na určení polohy maskovaných asteroidů, které jim Thrawn zanechal na orbitu kolem Koruskantů. "Ano chci," odpověděla. "Winter, až tady skončíš, najdeš mě ve válečném štábu."

"Ano, Vaše Výsosti."

Leia a Bel Iblis vyšli z místnosti do chodby pro obsluhu. "Našli jste něco?" prohodil generál přes rameno. "Winter ještě dokončuje seznamy ze včerejška," odpověděla Leia. "Máme teď asi sto třicet možností."

Bel Iblis přikývl. "Vzhledem k tomu, kolik nás v paláci pracuje, se to dá považovat za pokrok."

"Snad." Zaváhala. "Myslím, že náš plán zabere jen tehdy, když bude zdrojem Delta jedinec. Celou skupinu bychom naším sítím nezachytili."

"Asi ne," souhlasil Bel Iblis. "Nechce se mi ale věřit, že bychom tu měli tolik zrádců. Po pravdě řečeno nevěřím ani v jednoho. Vždycky jsem si myslel, že by zdrojem Delta mohl být nějaký exotický odposlouchávací systém. Něco, na co ochranka prostě ještě nepřišla."

Došli do válečného štábu. Generál Rieekan a admirál Drayson stáli u hlavního velitelského pultu. "Princezno," ponuře

pozdravil Rieekan. "Přicházíte právě včas."

Leia se podívala na displej. Stará přepravní loď se odpojila od skupiny hlídkových lodí na vnějším orbitu a opatrně se snášela k planetě. "Jak hluboko se má spustit?" zeptala se.

"Začneme těsně nad planetárním štítem, radní," řekl Drayson. "Podle analýzy po bitvě se většina maskovaných asteroidů pravděpodobně pohybuje na nižším orbitu."

Leia přikývla. Je to nejrozumnější řešení, protože právě tyhle asteroidy by po otevření štítu proklouzly dovnitř.

Přepravní loď s dálkovým ovládním pomalu a nemotorně klesala. "Dobře," řekl Drayson. "Veliteli přepravní lodě jedna, vypněte motory a na můj povel se připravte k poprašování. Připravte... teď!"

Chvilku se nic nedělo. Pak se za zádi objevil mrak típytícího se prachu a zvolna tančil za lodí. "Pokračujte," řekl

Drayson. "Veliteli lodi Harrier, připravte děla se zápornými iontovými paprsky."

"Admirále, přepravní loď dokončila rozprašování," nahlásil jeden z důstojníků.

"Veliteli přepravní lodě jedna, opusťte prostor," nařídil Drayson.

"Ale pomalu," zamumlal Bel Iblis. "Aby do prachu nenafoukali výfukové plyny."

Drayson po něm znechuceně koukl. "Jen klid," dodal nepřátelsky. "Máme už nějaké výsledky?"

"Stále přicházejí velmi silné signály, pane," ozval se důstojník od senzorického pultu. "Odrážejí se ve všech pásmech mezi body devět tři a devět osm."

"Dobře," přikývl Drayson. "Důkladně to hlídejte. Harriere?"

"Harrier je připraven, pane," potvrdil jiný z důstojníků.

"Zahajte palbu," rozkázal Drayson. "Nejnižší intenzitou. Podíváme se, jak to pracuje."

Leia se podívala na displej. Blýskavé částičky prachu se shlukovaly v místech, kde ionty z pohonů přepravní lodě vytvořily elektrostatické náboje. Koutkem oka zahlédla mlžnou čáru iontového paprsku, který projel mrakem.

Zpolarizoval prachové částice shodným nábojem, takže by se měly navzájem odpuzovat... a mrak se náhle znovu zvětšil, jako když rozkvétá nějaký exotický květ, až zabral celý displej.

"Ukončete palbu," řekl Drayson. "Podíváme se, jestli to zabralo."

Květ se ještě minutu rozevíral a Leia se přistihla, jak usilovně zírá na mlžný típyt. Samozřejmě že zbytečně. V tak obrovském prostoru bylo vysoce nepravděpodobné, že by první oblak prachu zkřížil cestu některému z asteroidů. A i kdyby ano, stejně by na displeji nic neviděla. Maskovací štíty kolem sebe s výjimkou chvíle před výbuchem dokonale rozptylovaly světelné a senzorické paprsky, takže by se v prachu neobjevil žádný tmavý bod.

"Mrak se začal rozpadat, admirále," nahlásil důstojník u senzorického pultu. "Poločas rozpadu je na dvanáctce."

"Dostal se do slunečního větru," zamumlal Rieekan.

"Jak jsme předpokládali," připomněl mu Drayson. "Veliteli přepravní lodě dva, začněte."

Od lodí na vnějším orbitu se odpojila druhá přepravní loď a zamířila k planetě. "Tohle je každopádně ten pomalejší způsob," tiše poznamenal Bel Iblis.

"Souhlasím," řekl Rieekan. "Přál bych si mít tady vaše gravitační pasti ztracené u Svivrenu. Určitě bychom je využili."

Leia přikývla. Pasti na bázi gravitačního pole krystalů, určené původně pro vtažení lodí odhalených senzory na tisíce kilometrů daleko do gravitačního pole pasti, by pro tohle byly ideální. "Myslela jsem, že zpravodajská služba dostala tip na jednu."

"Na tři," řekl Rieekan. "Problém je v tom, že jsou všechny na imperiálním území."

"Nejsem přesvědčený o tom, že by nám tady pasti tolik pomohly," namítl Bel Iblis. "Obávám se, že v takové blízkosti by gravitace Koruskantu překryla všechny signály z asteroidů."

Zmlkli, protože druhá přepravní loď dosáhla cílového pásma a zopakovala předchozí postup. Zase nic.

"Sluneční vítr nám to opravdu ztěžuje," řekl Bel Iblis, když vyrazila třetí loď. "Snad abychom příště naložili větší prachové částice."

"Anebo přesuneme operaci na sever," nadhodil Rieekan. "Nevznikl by tam jev -"

"Turbulence!" štěkl důstojník u senzorického pultu. "Vektor jedna jedna sedm - poloha čtyři devět dva."

Jako šílení se vrhli k jeho pultu. Úplně na okraji druhého mraku, který dosud rostl, se objevila mlhavá oranžová čára vymezující turbulentní pohyb neviditelného asteroidu. "Najedťte tam," přikázal Drayson. "Harriere, palte, jak uznáte za vhodné!"

Displejem projely z turbolaserů křížníku po vytyčené dráze červené paprsky. Leia je sledovala, prsty zaťaté do opěradla důstojníkovy sedadla... a najednou ho uviděla - zvrásněný kus horniny pomalu letící na hvězdném pozadí.

"Ukončete palbu," rozkázal Drayson. "Dobrá práce, pánové. Teď je řada na veliteli lodě Allegiant. Vaše posádka se tam vypraví -"

Zarazil se. Tmavý povrch asteroidu prořala pavučina tenkých čar. Na chvilku jasně zazářily a zmizely.

"Počkejte, veliteli," zavrčel Drayson. "Zdá se, že velkoadmirál nechce, aby si někdo ty jeho hračky prohlídl zblízka."

"Aspoň jednu jsme objevili," řekla Leia. "To už něco znamená."

"Správně," suše podotkl Rieekan. "Už jich zbývá jen na tři sta."

"Srážka!" zařval důstojník u senzorického pultu.

Bleskově se obrátila k displeji. Třetí transportní loď prudce rotovala mimo původní kurz. Naražená zád hořela a prach vířil na všechny strany.

"Dokážete zjistit kurz?" zeptal se Drayson.

Důstojník přešel rukama po pultu. "Záporný výsledek - nedostatečné údaje. Dokážu stanovit jen kužel pravděpodobného výskytu."

"To beru," řekl Drayson. "Velitelům všech lodí: zahájit palbu. Celoplošná palba po stanoveném kuželi."

Na taktickém displeji se objevil kužel a paprsky turbolaserů z flotily v dálce. "Doplňte kužel o oblast poloviční

pravděpodobnosti," zavelel Drayson. "Velitelům bitevních stanic: palte po vnější oblasti. Chci najít cíl." Nemusel je povzbuzovat. Nad Koruskanem se rozpoutala ohnivá bouře a stanoveným kuželem projížděly salvy z turbolaserů a protonových děl. Kužel se smršťoval a rozpínal v závislosti na vypočítaných možných drahách asteroidu. Spolu s tím měnily lodě a bitevní stanice cíl své palby. Ale nenašly nic... a za několik minut Drayson konečně přiznal porážku. "Všem jednotkám: zrušit palbu," zavelel unaveně. "Nemá už smysl. Prohráli jsme."

Zdálo se, že není co dodat. Tiše stáli a pozorovali, jak daleko mimo dosah vlečných paprsků lodí flotily rotuje zmrzačená přepravní loď zvolna k planetárnímu štítu a neodvratně zkáže. Naražená zád proklouzla štítem a oheň ze vznícených pohonných paliv se rozrostl o ostře modrobílé plameny štěpících se atomových vazeb. V tlumeném záblesku odpadla zád, v jasnějším záblesku proklouzla štítem před. Temné trosky ozářily plameny, ve kterých se začal bortit trup -

Leia pozorovala poslední záblesky a pomocí uvolňovacích cvičení Jediho vypudila zlobu z mysli. Nenávist vůči Thrawnovi by jí zamlžila myšlenky.

U ramene ucítila pohyb. Po jejím boku stála Winter. "Ráda bych s vámi hovořila, Vaše Výsosti, jakmile tady skončíte." Leia pominula neutrální výraz ve tváři Winter a dotkla se její mysli. Není to dobrá novina. "Jdu hned."

Vyšly z válečného štábu a za turbovýtahy zabočily do chodby k tajné dešifrovací místnosti. Opravdu to nebyla dobrá novina.

"To není možné," zakroutila hlavou nad Ghentovým rozbořem. "My víme, že v paláci je únikový zdroj."

"Prošel jsem to skrz naskrz," řekl Ghent. "Pokaždý se stejným výsledkem. Ať už tam dám všechny, kteří slyšeli nebo neslyšeli povídačky, které zdroj Delta odvyšilal, anebo naopak neodvyšilal. Pokaždý dostanu stejnou odpověď. Naprostou dokonalou nulu."

Leia stiskla přehrávání záznamníku. S každým prosetím se seznam jmen zmenšoval, až žádné nezbylo. "Pak musí být zdroj Delta víc než jedna bytost," odpověděla.

"Už jsem to zkoušel," bezmocně máchl rukou Ghent. "Taky nic. Musela byste jít aspoň na patnáct lidí. Tak špatná vaše palácová bezpečnost není."

"V tom případě si zdroj při vysílání vybírá. Vysílá jenom něco z toho, co slyšel."

Ghent se podrbal na tváři. "To by asi šlo," řekl váhavě. "I když nevím. Koukněte se na některé hlouposti, které odvyšilal - myslím tím jednu z minulého vysílání. Dvě drbny z Arcony si tam vykládají o tom, jak si jedna z nich pojmenuje kuřata. Budťo má ten chlápek špatnou paměť, anebo má divnej žebříček důležitosti."

Dveře se otevřely a vešel Bel Iblis. "Viděl jsem, že odcházíte," řekl Leie. "Našli jste něco?"

Beze slova mu podala záznamník. "To je zajímavé," poznamenal nakonec. "Budť máme špatný rozbor, nebo Winter začíná selhávat paměť... anebo o nás zdroj Delta ví."

"Jak jste na to přišel?" zeptala se Leia.

"Protože už očividně nevysílá všechno, co zaslechne," řekl Bel Iblis. "Něco v něm muselo vyvolat podezření."

Leia nechala projet paměti všechna odehraná představení. "Ne," zvolna odpověděla. "Tomu nevěřím. Nikdy jsem nepostřehla ani stín zlomyslnosti nebo podezření."

Bel Iblis pokrčil rameny. "Pak tu máme celé špionážní hnízdo. I když počkejte, pokud nás zdroj neodhalil, mohli bychom použít údaje z prvních dvou dnů a snížit počet podezřelých na rozumné číslo."

Leia začala tuhnout. "Garne, mluvíme o více než stovce důvěryhodných představitelů Nové republiky. Nemůžeme jít a obvinít tolik lidí ze zrady. Stačilo obvinění admirála Ackbara radním Fey'lyou. Tohle by bylo mnohem těžší obvinění."

"To vím, Leio," neblomně řekl Bel Iblis. "Ale nemůžeme dovolit Impériu, aby odposlouchávalo naše tajné záležitosti. Dejte mi jinou možnost a budu spokojený."

Leia se kousla do rtu v horečnatém uvažování. "Co ta vaše poznámka, když jsme šli do štábu?" zeptala se. "Říkal jste, že by zdroj Delta mohl být nějaký exotický odposlouchávací systém."

"Musel by být někde ve Velké chodbě," podotkla Winter, ještě než stačil odpovědět. "Tam se odehrávaly všechny naše odvyšilané rozhovory."

"Pak to máme," řekla Leia s prvním záchvěvem vzrušení. "Někdo zabudoval do Velké chodby odposlouchávací systém."

"Nevzrušujte se," varoval ji Bel Iblis. "Vím, že to vypadá pěkně, ale tak jednoduché to není. Mikrofony mají určité vlastnosti, které jsou dobře známé a které zpravodajská služba dokáže při důkladné prohlídce odhalit."

"Jedině že by se v době prohlídky vypnulo," nadhodil Ghent. "Viděl už jsem podobný systém."

Bel Iblis zakroutil hlavou. "Pak ale mluvíš o něčem, co má aspoň minimální schopnost rozhodování. Něco s inteligencí na úrovni droidů by -"

"Ha!" vzrušeně vyjekl Ghent. "Už to mám! Zdroj Delta není osoba - je to droid!"

Leia se podívala na Bella Iblise. "Je to možné?"

"To nevím," zvolna řekl generál. "Určitě je možné zavést do droida vedlejší špionážní program. Problém je jak propašovat podobný program do paláce bezpečnostními opatřeními a uniknout prohlídkám zpravodajské služby."

"Muselo by jít o droida, který má důvod pohybovat se po Velké chodbě," představovala si Leia celou situaci. "A který ji může nenápadně opustit při prohlídce zpravodajské služby."

"Zpravodajská služba tam dělá prohlídky dost často," přikývl Bel Iblis. "Ghente, dokážeš se dostat do záznamů palácové bezpečnosti a vytáhnout odtud, kdy se v posledních třech čtyřech dnech dělaly prohlídky?"

"Jasně, ale zabere mně to pár hodin. Ledaže by vám nevadilo, že na mě přijdou," pokrčil rameny Ghent.

Bel Iblis se podíval na Leiu. "Co si o tom myslíte?"

"Rozhodně nechceme, aby na něho přišli," řekla. "Na druhé straně nechceme, aby se zdroj Delta volně pohyboval po

paláci."

"Vaše Výsosti?" zeptala se Winter. "Omluvte mne, ale zdá se mi, že při tak častých prohlídkách nám stačí stoupnout si při jedné z nich do Velké chodby a pozorovat, který z droidů zmizí."

"Za pokus to stojí," řekl Bel Iblis. "Ghente, začni s bezpečností. Leio a Winter, vyrážíme."

* * *

"Už jdou," ozval se tiše hlas Winter z komlinku v dlani Leiy.

"Víte jistě, že je to palácová bezpečnost?" řekl Bel Iblis.

"Ano, viděla jsem plukovníka Bremena udílet jim rozkazy," odpověděla Winter. "A mají s sebou droidy a přístroje."

Právě skončilo zasedání sněmovny a za chvíli začne zasedání radních, takže Velká chodba přetéká hodnostáři.

Hodnostáři, pobočníky a pomocníky hodnostářů a jejich droidy. Leia věděla, že droidi se běžně v císařském paláci používají, ale neměla představu, kolik jich ve skutečnosti je. Ze svého místa viděla několik protokolárních droidů 3PO doprovázejících cizí diplomaty. Nad davem se na repulzátorech vznášela úklidová četa droidů SPD s hmyzími trupy a systematicky oprašovala ozdoby a broušená okna ve zdech Velké chodby. U protější stěny se ometala skupina droidů MSE, doručovatelů zpráv příliš složitých pro přenos komlinky. U dalšího stromku ch'haly se za zády davu občas vynořil úklidový droid MN2E, který pečlivě ořezával suché listy.

"Začínají," ozvala se tiše Winter. "Radí se napříč chodbou -" V komlinku se náhle ozvalo zašumění, jako by ho Winter přikryla dlaní. Další tlumené zvuky a pak se ozval mužský hlas. "Radní Organo Solo?"

"Ano?" ozvala se opatrně. "Kdo je tam?"

"Poručík Machel Kendy, radní. Víte o tom, že se na váš signál napojila třetí osoba?"

"Ano, poručíku," ubezpečila ho Leia. "Vedeme rozhovor ve třech s generálem Bel Iblisem."

"Aha," poněkud zklamaně pronesl Kendy. Zřejmě předpokládal, že narazil na zdroj Delta. "Musím vás požádat, abyste na několik minut přerušila rozhovor. Chystáme se k prohlídce Velké chodby a v oblasti nemůžeme povolit žádné soukromé přenosy komlinkem." "Rozumím," řekla Leia. "Počkáme, dokud neskončíte." Vypnula komlink, strčila ho za opasek a podívala se na opačný konec chodby. Jestli je špionážní droid na chodbě, odplíží se tamtudy, hned jak ochranu zahlédne. Nahoře se úklidová četa rozšířila o další droidy SPD. Metodicky postupovali chodbou kolem zdí a vypouklin klenutého stropu a hledali odposlouchávací systémy. Pod nimi po celé šíři chodby procházela četa poručíka Kendyho mezi konverzujícími diplomaty. Minula halu a bez incidentu došla na konec chodby. Počkala, a když droidi SPD a MSE dokončili svůj úkol, celá skupina zmizela v hale.

Prohlídka Velké chodby očividně skončila se záporným výsledkem a ani jeden droid se před nimi nevyplížil.

Po straně něco zahlédla. Byl to jen úklidový droid MN2E, který si to zamířil k ch'hale vedle Leiy. Tiše si klapal pro sebe a jemnými tykadly prohrabával větve, jestli nenajde suché listy. S povzdechem vytáhla komlink. "Winter? Garne?"

"Slyším, Vaše Výsosti," okamžitě odpověděla Winter.

"Já taky," dodal Bel Iblis. "Co se stalo?"

"Naprosto nic," zavržela hlavou Leia. "Žádný z droidů se ani nepohnul."

Chvilí bylo ticho. "Aha," ozval se nakonec Bel Iblis. "Třeba tu náš droid zrovna dnes není. Musíme poslat Winter za Ghentem, aby doplnila seznamy o droidy."

"Co myslíš, Winter?" zeptala se Leia.

"Můžu to zkusit," váhavě odpověděla Winter. "Problém bude s určováním jednotlivých droidů. Zvenku vypadá jeden protokolární droid 3PO jako druhý."

"Bereme všechno, co nám poskytnete," řekl Bel Iblis. "I když je tady. Cítím to."

Leia zatajila dech a vyslala sílu. Neměla vypilovanou intuici válečníka jako Bel Iblis, ale cítila to také. Něco je ve Velké chodbě... "Myslím, že máte pravdu," řekla Belu Iblisovi. "Winter, dej se do toho." Vypnula komlink, opřela se o opěradlo křesla a mysl jí začala těžknout únavou a zklamáním. Použit Ghenta pro odhalení zdroje Delta vypadalo nadějně, jenže dosud nemají žádné výsledky. A čas utíká. I kdyby se jim podařilo Ghenta utajit, nevyhnutelně se blíží den, kdy zdroj Delta jejich činnost odhalí a vysílání zastaví. A bude po naději, že imperiálního zvěda ve svém středu odhalí.

Droid MN2E u ch'haly opatrně zamířil posuvnou paží k trsu suchých listů a neustále si něco poklapával. Jestli má Bel Iblis pravdu, že zdroj Delta je droid... Ale Impérium by nepropašovalo do paláce špionážního droida bez pomoci zrádce z paláce. Palácová bezpečnost přesně věděla, po čem jít. Skrytý špionážní program by byl stejně nápadný jako vyšlehnutí světlého purpuru na jemném pozadí ch'haly.

Na štíhlém pni vyšlehl další záblesk červeně a od něho se po celém pni rozběhlo kolo světlé červeně a postupně zaniklo na purpurovém pozadí. Další a další záblesky se prohnały pnem jako kruhy kolem kapek na hladině. Všechny měly stejnou velikost a vycházely ze stejného místa. Spolu s klapnutím droida MN2E.

Rázem jí to došlo. Náhle roztrásenými prsty zašmátrala po komlinku a vytáhla ústřednu. "Hovoří radní Organo Solo," představila se. "Dejte mi plukovníka Bremena z palácové bezpečnosti. Řekněte mu, že jsem našla zdroj Delta."

* * *

Museli se prokopat téměř osm metrů hluboko, než to našli - dlouhé a masivní potrubí zpola zarostlé hlavním kořenem chlialy. Do jednoho konce ústily tisíce tenkých přívodních vláken, zatímco z druhého konce vylézala vlákna přímého vysílání. I tak to trvalo ještě hodinu, než předběžná zpráva Bremena konečně přesvědčila.

"Podle techniků se to nepodobá ničemu, co dosud viděli," řekl Leie, Belu Iblisovi a Mon Mothmě u vyvráceného stromku. "Ale dává to smysl. Tlak na kmen stromku v něm působí chemické změny. Vlákna v kmenech stromků proto neustále odebírají vzorky k chemickému rozboru. Výsledné chemické informace se přenášejí hlouběji do kořenů, kde jsou převáděny zpět na tlakové informace. Ty se pak převádějí dál na řečové informace, které se ještě dál upravují pro přenos."

"Takže je to organický mikrofon," přikývl Bel Iblis. "Bez elektroniky, kterou by mohla ochranka vypátrat."
"Celá série organických mikrofonů," opravil ho Bremen a významně se podíval na dvě řady stromků lemujících Velkou chodbu. "Hned se jich zbavíme."
"Takový skvělý projekt," nadchla se Mon Mothma. "Celý císař. Vždycky mi bylo divné, kde získal informace, které použil proti nám v Senátu." Zavrtěla hlavou. "Zdá se, že nám chce křížít plány i po smrti."
"Tímhle snad už skončí," řekl Bel Iblis. "Plukovníku, zavolejte četů a začněte kopat."

KAPITOLA 18

V dále přešel po zjizvené krajině záblesk odraženého světla. "Mazzic je tu," poznamenal Karrde.
Gillespee odvrátil pozornost od jídla a podíval se přes vydrolenou zeď pevnosti. "Jo, někdo tu je," souhlasil a vytáhl makrodalekohled. "Je to on," přikývl. "Má s sebou další dvě lodě. Podívej."
Karrde zvedl makrodalekohled k očím. Blížily se k nim tři lodě: elegantní kosmická jachta a dvě štíhlé lodě neznámého, podivného vzhledu. "Když se před pár minutami hlásil Avesovi, nic o hostech neříkal," řekl. Boční lodě mezitím opustily formaci a zmizely v jedné z hlubokých strží, které krajinu protínaly. "Asi bych to měl prověřit," vrátil makrodalekohled a vytáhl komlink. "Avesi? Zjistil jsi identifikační údaje našich hostů?"
"Všichni mají maskovací identifikace, ale dostali jsme se pod ně - Distant Rainbow, Skyclaw a Raptor."
Karrde se zašklebil. Lodě měly neznámý vzhled, ale známá jména. Mazzikova osobní loď a jeho dva nejoblíbenější křižníky. "Je to jenom Mazzic," řekl a strčil si komlink za opasek.
"Co je s Mazzikem?" ozval se hlas Nilese Ferriera. Zloděj lodí stál u prostřeného stolu s plnou hrstí pražených oříšků. "Říkal jsem, že Mazzic je tady."
"Dobrý," kývl Ferrier a hlučně rozdrtil oříšek mezi zuby. "Konečně se schůzka rozjede." S pusou plnou oříšků se odloukal k Dravisovi a Clyngunnovi. "Myslel jsem, že ho tady nechceš," zamumlal Gillespee.
Karrde zavrtěl hlavou. "Ostatní zřejmě můj názor nesdíleli. Kdybych se v tom teď začal vrtat, jenom bych vyvolal napětí. Někteří už litují, že jsem převzal řízení operace. A jestli nás Ferrier prásknul imperiálním, naše hlídky je včas zpozorují."
"To doufám," zabručel Gillespee. "Nerad utíkám s plným žaludkem."
Karrde se zasmál. Už byl na odchodu, když zapípal komlink. Zamířil očima automaticky ke hvězdám a ohlásil se. "Tady Torve," představil se volající. "Můžeš jít na chvíli dolů?"
"Samozřejmě," řekl Karrde a sjel rukou k pouzdrů s blasterem. "Mám vzít někoho s sebou?"
"Není třeba, nic velkého nepořádáme."
V překladu to znamenalo, že posily jsou na cestě. "Rozumím, hned tam budu."
"Nějaké potíže?" podíval se na něho sklenkou Gillespee.
"Někdo se sem vloudil," rozhlédl se Karrde po nádvoří. "Buď tak hodný, pohlídej to tu."
"Jistě. Mám hlídat něco speciálně?"
Karrde se podíval na Ferriera, který zrovna odcházel od Ellora za ParTah. "Hlídej Ferriera, aby neodešel."
Nejdůležitější část základny ležela tři patra pod nadzemní částí pevnosti, kde zřejmě bývaly kuchyně a pomocné místnosti pro rozlehlý sál, v němž se kdysi odehrávaly hostiny. Teď v něm byl Wild Karrde. Pro loď podobných rozměrů byl poněkud těsný, ale mělo to své výhody - byl to šikovný úkryt a dalo se odtud rychle zmizet. U vysokých zdvojených dveří stáli Fynn Torve a pět členů posádky lodě Starry Ice.
"Zdá se nám, že je někdo uvnitř," řekl Torve. "Chin vzal vornskry na procházku kolem lodě a viděl, jak se u jižní stěny něco hýbe. Sehnal pár lidí z Etherway a pustili se do prohlídky místností na jihu. Totéž dělá Dankin v severní části."
Karrde přikývl. "Takže loď zbyla na nás."
Vklouzli do sálu. Před nimi se vynořila tmavá zád' Wild Karrdu a sto padesát metrů nad nimi problyškávalo strženým stropem modré nebe nad Hijarnou. Karrde vytáhl komlink. "Dankine, Chině, volá Karrde. Ohlaste se."
"V severních pokojích jsme nic nezjistili," ozval se okamžitě Dankin. "Poslal jsem Corvise pro přenosné senzory, ale ještě se nevrátil."
"Tady taky nic, kapitáne," dodal Chin.
"Dobře," řekl Karrde. "Projedme ke vchodu. Kryjte nám záda." Zastrčil komlink, zhluboka se nadechl a vykročil.
* * *

Prohledali loď, sál a všechny přilehlé místnosti. Nenašli nikoho.
"Musel jsem si to vymyslet," prohodil mrzutě Chin k ostatním, když se shromáždili pod rampou Wild Karrdu. "Je mi to opravdu líto, kapitáne."
"Nic si z toho nedělej," chlácholil ho Karrde. Přes všechno pátrání měl pocit, jako když je někdo posměšně sleduje...
"Taky se občas přehlídne. Jestli šlo o přehlídnutí. Torve, víš jistě, že jste s Lachtonem prošli celou loď?"
"Každý kubík lodního prostoru," pevně řekl Torve.
"Dobře. Vypadá to, že jestli tam někdo byl, je už pryč. Možná jsme ho vypudili dřív, než svou práci dokončil. Torve, postavíš hlídky po celé oblasti. Ať Aves zbucuje posádku na Starry Ice a Etherway."
"Dobře," řekl Torve a vytáhl komlink. "A co naši hosté? Máme je taky varovat?"
"Jsou tady na moje pozvání. Dokud budou pod naší střešou, budou i pod naší ochranou."
"Vztahuje se to i na toho, kdo sem toho vetřelce poslal?" zeptal se Lachton.
Karrde se podíval na loď. "To záleží na tom, proč ho sem poslal," řekl. "Až přinese Corvis senzory, důkladně prohledáte loď. Mohl nám tu nechat dáreček. Nechci odletět s odposlouchávacím zařízením nebo načasovanou bombou."
Když odcházel, cítil, jak silně postrádá Maru Jade. Musí si udělat čas a zaletět pro ni a Ghenta na Koruskant.

Došel na horní nádvoří. Mazzic stál ve skupině HoDinů a s vážnou tváří diskutoval s ParTah. Půl kroku od nich stála žena, která mu dělala tělesnou stráž na Troganu. Stejně jako dvojice mužů za jejími zády. A čtveřice pár metrů za nimi. A šest dalších mužů postávajících v rozích nádvoří.

Karrde se zastavil pod klenbou vchodu a mozem mu projelo tiché varování. Že si Mazzic vezme na cestu párek křižníků, je jedna věc. Ale něco jiného je, když přijde na přátelské setkání s celou četou. Buď ho znervóznilo přepadení na Troganu, nebo nepředpokládá, že setkání proběhne přátelsky. S úsměvem hostitele vstoupil dovnitř. "Pěkné odpoledne, Mazziku. Děkuju, žeš přišel."

"To je dobrý," odpověděl chladně Mazzic.

"Připravili jsme pro vás pohodlnější sezení v zadní místnosti -" ukázal Karrde doleva.

"Mám lepší nápad," skočil mu do řeči Mazzic. "Co říkáš setkání na palubě Wild Karrdu?"

Karrde se na něho podíval. "Můžu vědět proč?"

"Skrýváš snad něco?" namítl Mazzic.

Karrde si dovilil chladný úsměv. "Samozřejmě, že mám věci na skrývání. Stejně jako ParTah nebo Ellor nebo ty.

Koneckonců jsme konkurenti v obchodě."

"Takže nás na Wild Karrde nepustíš?"

Karrde přešel pohledem po každém z pašeráckých velikanů. Gillespee, Dravis a Clyngunn se mračili a očividně nechápali, o co jde. HoDinský výraz ParTah se nedal rozluštit, ale zřejmě ji něco znepokojovalo. Ellor se vyhnul jeho pohledu. A Ferrier se skoro nepozorovaně šklebil pod vousy.

Karrdovi došlo, koho viděl Chin. Ferrierův přízrak Defela. A hosté čekají na jeho odpověď.

"Wild Karrde je v hodovním sále," řekl. "Zavedu vás tam."

Pod rampou se bavili Dankin a Torve. "Ahoj kapitáne," překvapeně řekl Dankin. "Potřebujete něco?"

"Nic nepotřebuju," odpověděl Karrde. "Prostě jsme se rozhodli pro schůzku na lodi."

"Na lodi?" Dankin se s nelibostí podíval po pašerácích. "Promiňte, nikdo mi nic neřekl," dodal a pravým palcem zajel za opasek.

"Byl to bezprostřední nápad," řekl Karrde. Koutkem oka zahlédl, jak se jeho lidé na Dankinovo smluvené gesto zvedají. A vytvářejí kolem nich kruh...

Dankin se zatvářil překvapeně. "Tohle místo není na takovou parádu připravený. Stav v důstojnické kajutě a -"

"Výzdoba nás nezajímá," přerušil ho Mazzic. "Ustupte, máme svou práci."

"Tomu rozumím," vypadal Dankin ještě zmateněji, ale neustoupil. "Problém je v tom, že děláme zrovna prohlídku lodě.

Když nám tam přijdou další lidi, pokáží rozbory."

Karrdovi přeletěl kolem nosu závan voňavky a do boku se mu zavrtala tvrdá hlaveň blasteru. "Dobřej pokus, Karrde," řekl Mazzic. "Ale nevyšel. Odvolej je."

Opatrně otočil hlavu. Načančaná tělesná strážkyně ho sjela ledovým vysoce profesionálním pohledem. "A když neodvolám?"

"Začne palba," řekl Mazzic na rovinu. "Rovnou tady."

Skupinou projelo mírné zachvění. "Může mi někdo říct, o co tu jde?" nejistě zamručel Gillespee.

"Řeknu vám to uvnitř," upřeně pozoroval Mazzic Karrda.

"Nepodřídím ti své lidi," tiše řekl Karrde.

"O tvé lidi se nezajímám. Ani o tvou loď, ani o tvou organizaci. Tohle je soukromá záležitost mezi tebou a mnou. A ostatními pašeráky. Protože jde o zradu."

"O co?" zeptal se Gillespee. "Mazziku -"

"Drž hubu, Gillespee," blýskl po něm Mazzic očima. "Tak co, Karrde?"

Pomalů se rozhlédl. Neměl tu žádné přátele, kteří by pevně stáli za ním proti všem výmyslům Mazzika a Ferriera. Ať už mu dluží cokoli, všechno je zapomenuto. Budou sledovat, jak ho jeho nepřátelé odrovnají, a pak si každý z nich urve kus z jeho organizace. Ale stále ještě jsou to jeho spojenci. A on za ně zodpovídá.

"V důstojnické kajutě je místo jenom pro nás osm," tiše řekl Mazzikovi. "Všichni pobočníci, tělesní strážci a jejich pomocníci zůstanou venku. Přikážeš jim, ať nechají moje lidi na pokoji?"

Dlouhou minutu zkoumal Mazzic jeho tvář. Pak krátce přikývl. "Pokud je nikdo nevyprovokuje, nebudou nikoho obtěžovat. Shado, seber mu blaster. Jdi první, Karrde."

Dankin a Torve neochotně ustoupili z rampy. Karrde vstoupil dovnitř a těsně za ním ti, které chtěl spojit v jednotnou protiimperiální frontu. Kdyby to tak věděl dřív.

* * *

Mazzic strčil Karrda na sedadlo v rohu a ostatní si sedli ke stolu tváří k němu. "Dobře, jsme tady," řekl Karrde. "Co dál?"

"Chci tvoje záznamy," řekl Mazzic. "Všechny. Začneme s těmi z velitelské kabiny."

Karrde hodil hlavou přes rameno. "Dvěmi a chodbou doprava."

"Přístupové kódy?"

"Nevedu. Důvěřuju svým lidem."

Mazzic se ušklíbl. "Ellore, přines je. A vezmi pár záznamníků."

Ellor vstal a odešel. "Než přijde," řekl Karrde do tíživého ticha, "mohl bych vám třeba předložit návrh, kvůli kterému jsem vás pozval na Hijarnu."

Mazzic odfrkl a namířil na něho blaster. "Máš kuráž a styl, to se ti musí nechat. Ale teď budeš chvíli mlčet."

Za minutu byl Ellor zpátky s horou záznamů a dvěma záznamníky navrch. "Jeden dej ParTah a pusťte se do záznamů," řekl Mazzic. "Víte, co máte hledat. O obchody nám nejde."

"Samozřejmě," přikývl Karrde. "Už jsi říkal, že tě moje organizace nezajímá."

"Nesnaž se překrucovat moje slova, Karrde," varoval ho Mazzic. "Nesnám to stejně, jako když mě někdo vodí za nos."

"Nikoho za nos nevodím," tiše řekl Karrde. "Od začátku s vámi jednám na rovinu."

"Snad. Přišli jsme si to ověřit. Máte něco?"

[Až něcoo najdemé, řekneé tií to,] řekla znechuceně ParTah.

Karrde se podíval na Mazzika. "Z čeho mě obviňuješ?"

Mazzic se zapřel o sedadlo. "Je to jednoduchý. Vypadá to, že přepadení na Troganu někdo zrežíroval. Že prostě někdo najal imperiálního důstojníka s oddílem, aby nás přepadli."

"Kdo ti to řek?" chtěl vědět Gillespee.

"Nejpovolanější ze všech zdrojů," stísněně se zasmál Mazzic. "Veloadmirál Thrawn."

Chvíli ohromeně mlčeli. První se ozval Dravis. "Nedělej si srandu," řekl. "To se ti o tom jen tak zmíní?"

"Sbalili mě v systému Joiol a odvezli mě na Chimaeru," nevšímal si Mazzic jeho jízlivosti. "Po záležitosti v loděnici Bilbringi jsem si myslel, že mi nadešly horký časy. Ale Thrawn mi řekl, že chce mít mezi námi jasno, že nikdo z Impéria neřídil přepadení na Troganu a že on za to nenese zodpovědnost. A nechal mě odejít."

"A náhodou naznačil, že zodpovědnost nesu já?" nadhodil Karrde.

"Prstem po tobě neukázal," řekl Mazzic. "Ale kdo jiný by měl zisk z toho, že by nás poštvál proti Impériu?"

"Mluvíme o veloadmirálovi Thrawnovi," připomněl mu Karrde. "Který si libuje v dlouhodobých a spletitých strategiích. A který má osobní zájem na mém zničení."

Mazzic se stísněně zasmál. "Nestavím na Thrawnově slovu, Karrde. Než jsem sem přiletěl, jeden můj kamarád se trochu prohrabával imperiálními válečnými záznamy. Poskytnul mi podrobnosti o Troganu."

"Imperiální záznamy se dají změnit," zdůraznil Karrde.

"Už jsem řekl, že na jejich slovech nestavím," odsekl Mazzic. "Ale jestli tady najdem kopii smlouvy -" nadzvedl blaster - bude to pro mě přesvědčivější důkaz."

"Aha," zamumlal Karrde. Tak kvůli tomuhle tu byl Defel. Nechal mu tu přesvědčivý důkaz pro Mazzika. "Doufám, že není příliš pozdě, abych vám řekl, že pár minut před vaším příchodem jsme tu měli vetřelce."

"Snaží se hodit podezření na někoho jiného," pohrdavě řekl Ferrier. "Abyste si mysleli, že mu sem ten záznam někdo propašoval."

"Jakej záznam? Žádný jsme nenašli," posměšně nadhodil Gillespee.

"Našli," měkce podotkl Ellor.

Karrde se na něho podíval. S nehybnou tváří podal záznam Mazzikovi. "Tak přece," řekl Mazzic měkce a položil záznam na stůl. "Myslím, že není co dodat."

"Vteřinku," namítl Gillespee. "Ještě něco. Karrde má pravdu s tím vetřelcem - byli jsme spolu na nádvoří, když ho volali."

Mazzic pokrčil rameny. "Fajn, budem si hrát. Co jste našli?"

Karrde zavrtěl hlavou ve snaze odvrátit oči od hlavně Mazzikova blasteru. "Chin prý zahlédl u lodě nějaký stín, ale nikoho jsme nenašli."

"Tolik míst, kde by se někdo mohl schovat, u lodě není," významně podotkl Mazzic.

"Pro člověka," přikývl Karrde. "Ale ještě nikdy jsme tu neviděli takový stín."

"Chceš říct, že to byl můj stín?" vmísil se do toho Ferrier. "To známe - předhodíš nám pár podezřelých a pokusíš se celou věc zamlžit. Jenže na to zapomeň."

Karrde se zamračil na agresivní tvář s uhýbajícíma očima a náhle si uvědomil, že se mýlí. Ferrier a Mazzic v tom nejeli spolu. Ferrier se ho pokusil odstranit sám. Pak se ale Mazzic vážně domnívá, že je všechny zradil.

"Zkusme to tedy takhle," obrátil se na Mazzika. "Nechal bych záznam o své zradě tak bezstarostně tady, kde by ho mohl kdokoli objevit?"

"Ferrier má pravdu, Karrde - přestaň to zamlžovat," odpověděl Mazzic. "Copak by Thrawn tohle všechno podnikl jenom proto, aby tě tím odstranil? To mohl udělat rovnou na Troganu."

"Na Troganu na mě nemohl ani sáhnout," zavrtěl Karrde hlavou. "Riskoval by, že by proti sobě poštvál celé pašerácké podsvětí. Takhle to má snazší. Mě odstraní a vy mu budete věřit a sloužit."

Clyngunn potřásl hlavou. "Ne. Thrawn není jako Vader. Nemřhal by jednotkami na předem ztracenou věc."

"Souhlasím," řekl Karrde. "Taky si nemyslím, že to přepadení nařídil. To naplánoval někdo jiný a Thrawn z toho chce mít užitek," řekl Karrde a upřeně sledoval Ferriera.

"Překrucuješ si všechno, jak chceš!" píchł Ferrier prstem na záznam před Mazzikem. Samostatné myšlení nepatřilo k jeho přednostem a teď se tenhle nedostatek začal projevovat. "Podle záznamu jsem Koska a jeho oddíl nenajal já, ale ty. Už jsme toho zamlžování slyšeli dost -"

"Minutku," obrátil se na něho Mazzic. "Jak víš, co je na tom záznamu?"

"Řek si nám to," namítl Ferrier. "Řek si, že to je -"

"Neřekl jsem, jak se ten důstojník jmenoval."

Rázem bylo naprosté ticho... a z Ferrierovy tváře vyprchala barva. "Musels to říct."

"Nikdo to neřek," zahučel Clyngunn.

Ferrier na ně civěl. "Všechny důkazy ukazují na Karrda - a vy ho necháte vyklouznout jenom proto, že jsem někde zaslechl Koskovo jméno?"

"Dobře, tak se tě zeptám na něco jednoduššího," řekl Karrde. "Jak ses dozvěděl čas a místo téhle schůzky? Vzhledem k tomu, že jsi nedostal pozvání."

Mazzic ho sjel pohledem. "Ty jsi ho nepozval?"
Karrde zakroužil hlavou. "Ani na Troganu by nebyl, kdyby Gillespee nenechal vstup volný víceméně pro každého."
"Tak co, Ferriere?" zeptal se Dravis. "Nebo chceš tvrdit, že ti to řekl někdo z nás?"
Ferrierovi ztuhl obličej kolem očí. "Chytnul jsem pozvání pro Mazzika. Když jsem to dešifroval, napadlo mě, že bych měl být u toho."
"Tos to dešifroval hezky rychle," podotkl Gillespee. "Bylo to v dobrých kódech. Určitě máš to původní šifrované pozvání, vid?"
Ferrier se postavil a zavrčel: "Nepotřebuju tu sedět a poslouchat vaše urážky. Soudíte Karrda, ne mě!"
"Posaď se," jemně řekl Mazzic. Hlaven jeho blasteru už nemřela na Karrda. Pozdě. Ferrier zalovil rukou ve vestě a vytáhl termální rozbušku. "Pěkně položíte ruce na stůl!" vyštěkl. "Vodhod' to, Mazziku! Defeli, sem!"
Dovnitř tiše proklouzl temný stín s rudýma očima a matnými dlouhými tesáky.
Clyngunn začal nadávat, ZeHethbra zaklel. "Takže Karrde měl pravdu. Impériu jsi nás zradil ty!"
Ferrier si ho nevšímal. "Hlídej je," poručil Defelovi a strčil mu Mazzikův blaster. Sám vytáhl druhý. "Jdem na můstek, Karrde."
Karrde se nepohnul. "A když odmítnu?"
"Zastřelím tě a poletím sám," odsekl Ferrier. "Možná bych to měl stejně udělat - Thrawn by mi za vás všechny pořádně zaplatil."
"To určitě," vstal Karrde. "Tudy."
Bez překážek došli na můstek. "Budeš řídit," pokynul Ferrier blasterem a rychle se podíval na obrazovky. "Dobrá, koukám, že ses připravenej k odletu."
"Kam letíme?" řekl Karrde od pultu.
"Nahoru přes zeď a na nádvoří," zašermoval Ferrier blasterem k opadávající zdi pevnosti. "Tím začnem."
"Aha," poznamenal Karrde a pravici vyfukal pokyn pro předletové hlášení. Levici položil nenápadně na koleno těsně pod panel s kontrolkami vnějších reflektorů zabudovaný pod řídicím pultem. "A pak?"
"Co asi?" odsekl Ferrier a rychle prozkoumal velitelskou kabinu. "Odletím pryč. Máš tu ještě jinou loď?"
"Starry Ice a Etherway," odpověděl Karrde a třikrát zablikal reflektory. Zakaboněné obličej jeho lidí za průzorem se po něm otočily. "Doufám, že nechceš letět moc daleko. Tuhle loď totiž neukradneš. To ji radši zničím."
Ferrier odfrkl. "Velký slova vod člověka, co je na špatným konci blasteru."
"Nežertuju," varoval ho Karrde s dalším zablikáním reflektorů. Snad lidem venku při pohledu na výstražné blikání a Ferriera mířícího blasterem na Karrda v kabině došlo, o co tu jde. Jestli ne, bude neohlášený odlet Wild Karrdu povellem k palbě.
Zapnul repulzátory a zvedl loď. Nikdo z pobočníků a tělesných strážců pod nimi nevystřelil, zatímco ji ostražitě vedl zubatým otvorem ven. "Jo, všichni vodtamtud zmizeli," nedbale prohodil Ferrier do ticha. "Asi utíkali na loď, aby nás mohli honit. Teď mě musíš chvilku před nima hodit na mou loď."
Zvládl to snadno. Wild Karrde dosedl na rozpraskané nádvoří vedle upravené korelliánské dělové lodi. Ostatní se objevili pod klenbou hlavního vchodu pevnosti až za pár minut. Ferrier zapnul kom link. "Defeli? Mizíme."
Nic se neozvalo. "Slyšíš? Defeli!"
"Chvilku tě neuslyší," zaburácel náhle Clyngunn. "Jestli ho chceš, budeš si ho muset odnést."
Ferrier zuřivě vypnul komlink. "Blbec. Radši sem vás měl všechny postřílet hned na začátku."
"Asi jo," řekl Karrde a kývl hlavou k tělesným strážcům. "Nezdá se mi, že to stihneš napravit."
"Holt to musím udělat jindy," odsekl Ferrier. "Ale pořád ještě mám tebe."
"Leda bys chtěl umřít se mnou," posunul se Karrde na sedadle, aby byla vidět jeho levice na tlačítku skrytého panelu.
"Svou loď radši zničím, než abys ji dostal do rukou."
Zloděj lodí vypálil dvakrát do řídicího pultu. "Jindy, Karrde." Skočil ke dveřím, rozhlédl se a vyklouzl ven.
Karrde zvolna vydechl a vstal. Za patnáct vteřin uviděl průzorem Ferriera, jak peláší ke své lodi. Opatrně natáhl ruku kolem syčícího otvoru v pultu a zapnul komlink. "Tady Karrde. Můžete uvolnit dveře, Ferrier je pryč -"
Ani nedopověděl a z Ferrierovy dělové lodi vylétl obrovský kanýstr. Zabýsklo se a nebe se rozprsklo do obrovské sítě z kovu. Zakryla nádvoří a zajiskřila na povrchu lodí...
"Connerova síť," ozval se za ním Dravis. "Typický kousek zlodějů."
Karrde se otočil. Ve dveřích stál Dravis s ParTah a Mazzikem a průzorem sledovali odlétající loď. "Neuteče nám," ujistil je a pozoroval, jak dělová loď zakroužila nad krajinou. "Severně a jižně od pevnosti mám Etherway a Starry Ice." Zvedl obočí a podíval se na Mazzika. "Ovšem za daných okolností by měl dostat přednost Mazzic."
Mazzic se stísněně zasmál. "Děkuju," řekl měkce a vytáhl komlink. "Gnve, Ambere. Dělová loď na odletu. Sundejte ji."
Ferrier už začínal stoupat kolmo k nebi, když se za ním objevily oba schované křižníky. "Dlužím ti omluvu," ozval se za ním Mazzic.
"Zapomeň na to," zavrčel hlavou Karrde. "Nebo radši na to nezapomeň. Ať ti to připomíná, jak pracuje velkoadmirál Thrawn. A co pro něho znamenají lidi jako my."
V dále těsně za obzorem zabýsklo. "A ještě bych vám rád předložil svůj návrh."

KAPITOLA 19

"Připrav se," řekl Han Landovi a zašťáral rukou po hraně Artoo, aby ho lépe uchopil.
Droid cosi zašvitořil. "Připomíná vám, abyste byli opatrní," přetlumočil Threepio a nervózně přešlapoval dostatečně daleko, aby ho neokřikl. "Nezapomeňte, že minule -"
"Nestrčili jsme do něj schválně," zavrčel Han. "Jestli chce radši počkat na Luka, prosím."

Artoo znovu zašvitořil. "Říká, že to nebude nutné. V podstatě vám důvěřuje."

"To rád slyším. Zvedej, Lando." Spojenými silami trhli droidem, až ho vytáhli ze změti kořenů, které se mu omotaly kolem koleček. Jemně ho spustili zpátky do špinavého listí ve vyschlém korytě. "Jak mu je?"

Tentokrát štěbetal déle. "Říká, že se mu jeví, že došel pouze minimální úhony," odpověděl Threepio. "Většinou kosmetické povahy."

"Jinými slovy, že rezne," zamumlal Han a otočil se. O pět metrů dál se Luke opatrně prosekával silnými větvemi, které jim překážely v cestě korytem. Chewbacca a Mara se krčili za jeho zády se zbraněmi připravenými k odstřelení plazů, kteří se občas při úderu vyrojili.

"Měl jsem navést Falcon blíž k hoře," zabručel. "Nebo ho přesunout, když jsme zjistili, že to se spídry nepůjde."

"A teď bychom možná utíkali před imperiálními hlídkami místo před hady," poznamenal Lando. Nedaleko se ozval složitý trylek a jiné zapískání mu odpovědělo. Ohlédl se, ale porostem ani dvojitou korunou stromů nic nezahlédl.

"Nevypadá to na šelmu."

"Ne." Han se otočil a zavolal na droidy. "Hej, naladte senzory!"

Artoo poslušně vysunul anténku a zakýval jí. Minutu si něco poklapával a pak zabřebentil. "Říká, že v dosahu dvaceti metrů není žádné velké zvíře a že též -" tlumočil Threepio.

"Nedokáže proniknout podrostem," dokončil důvěrně známou větu Han. "Díky."

"Kam zmizeli všichni dravci? A co je s těmi domorodci?" zeptal se Lando a rozhlédl se. "Musí o nás přece vědět. Na co čekají?"

"Třeba se v nich Mara zmýlila," nadhodil Han. "Třeba Impérium unavovalo dělit se s nima o planetu a zbavilo se jich."

Ale přesto měl Lando pravdu - dravci zmizeli, ale přitom je něco nebo někdo sleduje.

Zelenavé záblesky před nimi zmizely, jak Luke zhasl meč. "Zdá se, že průchod je volný," tiše zavolal. "Vymotali jste Artoo?"

"Jo, je v pořádku," stoupl si Han vedle něho. "Byli tam hadi?"

"Teď ne." Luke ukázal mečem na jeden ze stromů lemujících koryto. "Ale zdá se, že jsme se vyhnuli boji s jiným hnízdem."

Han vzhlédl. Nízko ve větvích visel talíř z bláta a slámy. Předchozí den shodil Threepio jedno takové hnízdo a Chewbacca si ještě teď léčí levou paži z ran, které mu dravci zasadili. "Nesahej na to."

"To je dobrý, je prázdný," uklidňoval ho Luke a nabral hnízdo špičkou meče. "Museli se přestěhovat."

"Jo," zneklidněně poznamenal Han. "Pojďme. Ať se dostaneme před setměním o kousek dál. Luku, vezmi s Marou droidy a vyrazte. Budeme vám s Chewbaccou krýt záda."

Ostatní vyrazili korytem za obvyklého nařikání Threepio, zatímco Chewbacca vedle Hana tázavě zahučel. "Jdeme zjistit, co se stalo s těmi dravci," odpověděl Han a otočil se k hnízdu. Nebylo poškozené. "Vyčenicháš čerstvé maso na deset kroků po větru, tak čichej."

Na Wookieho lovecké schopnosti to nekladlo vysoké nároky. Jeden pták ležel v podrostu za stromem s rozeprtými křídly. Úplně tuhý.

"Má to na svědomí nějaká šelma?" zeptal se Han. Chewbacca nesouhlasně zahučel. Vystrčil drápy a píchl do tmavohnědé sraženiny pod levým křídlem. Byla tam rána. Jemně do ní šťouchl a zahučel.

"Víš jistě, že je to od nože?" zamračil se Han. "Není to od drápů?"

Wookiee znovu zahučel. Kdyby ptáka zabila šelma, našli by jenom peří a kosti. Ale tenhle pták byl zabit v letu. Bodnutím.

"To je pravda," kysele přitakal Han. "A to jsem si myslel, že tu domorodci nejsou. Asi budou pěkně blízko." Podíval se na Wookieho. "Jdem, musíme varovat ostatní."

* * *

Han chtěl pokračovat v cestě až do setmění, ale po další potyčce Artoo se změti větví nařídil zastavit. Zatímco si Calrissian a Wookiee hráli s kolečky R2, Mara se zeptala Skywalkera. "Co ti povídal Solo?"

"Han a Chewie našli ptáka z toho prázdného hnízda," odpověděl Luke. "Někdo ho zabil nožem."

Mara polkla a hlavou jí proletěly některé z příhod, které tady při své návštěvě s císařem vyslechla. "To budou asi Myneyrshové. Tvrdilo se o nich, že jsou mistry nože v soubojích nablízko."

"Měli nějaký vztah k Impériu?"

"Už jsem říkala, že nemají rádi lidi," odpověděla. "Odedávna, ještě před Impériem." Podívala se po Lukovi. Díval se do prázdna, čelo nakrabacené vráskami. Zhluboka se nadechla a ze všech sil vyslala sílu. Zvuky a pachy pralesa jí protkaly mysl v obrazci života kolem ní. Stromy, keře, zvířata...

A cizí neproniknutelná mysl nějaké bytosti na samotném okraji jejího vědomí.

"Jsou čtyři," tiše podotkl Luke. "Ne. Pět."

Soustředila se. Má pravdu, těch myslí je víc než jedna. Ale nedokázala odlišit jednotlivé složky celku. A najednou zmizely. Podívala se po Lukovi.

"Cítil jsem vlnu pocitů. Pak se otočili a zmizeli," řekl Skywalker. "Vím skoro jistě, že šli přímo k nám, když je -" Zakroutil hlavou. "Chci říct, když je vyplašili. Ale to nedává smysl."

"Ta tvoje schopnost je k něčemu dobrá, co?" zamumlala Mara.

"Ale musí se cvičit," zazněl zvláštně Lukův hlas.

"Co tím chceš říct?"

"Nic. Jenom jsem přemýšlel o Leiných dvojčatech. Že je budu muset jednoho dne začít učit. A nevím, jestli to dokážu." Pokrčila rameny. "Co je na tom? Budeš je učit naslouchat myslím, přenášet myslí předměty a zacházet se světelným mečem. Copak jsi to neučil svou sestru?"

"Ano," přikývl. "Jenže to je jenom začátek. Časem jim síla přinese moc a ta musí jít ruku v ruce se zodpovědností. A jak je mám naučit moudrosti, soucitu a nezneužívání moci?"

Zahleděl se na prales a Mara ho po straně zkoumala. Nebyla to hra se slovy. Myslel to vážně. S touhle stránkou vznešeného a neporazitelného Jediho se ještě nesetkala. "Tohle se učí hlavně příkladem," řekla.

Váhavě přikývl. "Ano. Nakolik tě císař vycvičil ve schopnostech Jediho?"

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. "Dostatečně," odsekla a potřásla hlavou, aby z ní dostala zvuk oněch slov a záblesk podvědomé nenávisti, který je provázel. "Dal mi všechny základy. Hledáš ve mně snad moudrost a soucit?"

"Ne. Ale stálo by za to si to znovu procvičit. Něco na způsob osvěžení zapadlých vědomostí."

Podívala se po něm a zamrazilo ji. "Viděl jsi něco z toho, co nás čeká?" zeptala se podezíravě.

"Ani ne," řekl váhavě. "Pár nesouvisejících obrázků. Jen si prostě myslím, že by stálo za to, kdyby ses co nejvíc vycvičila v síle, než tam dorazíme."

Odvrátila se od něho. ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. "Budeš tam ty," připomněla. "Proč bych se měla cvičit v síle?"

"Pro to, co je tvým osudem," řekl tiše, ale pevně. "Zbývá nám hodina do západu slunce. Začneme."

* * *

Wedge Antilles vklouzl na své místo na dlouhé půlkruhové lavici mezi ostatní velitele letek stíhaček. Ve válečném štábu na Ackbarově hvězdném křižníku už byly spousty lidí a stále přicházeli další. Ackbar plánuje něco velkého.

"Ahoj Wedgi," zabručel někdo vedle něho na pozdrav. "Kdo by to řek, že se tu potkáme."

Wedge se na něho překvapeně podíval. Pash Cracken, syn pověstného generála Airena Crackena a jeden z nejlepších velitelů stíhaček. "Nápodobně, Pashi," odpověděl. "Myslel jsem, že vysedáváš na velitelství Vnějšího Rimu."

"Máš starý zprávy," trpce poznamenal Pash. "Generis padlo před třemi dny. Přišli jsme o velitelství a skoro o všechny zásobárny flotily. Ale nedostali žádné použitelné lodě. Nadělali jsme jim spoustu starostí, generálu Kryllovi se podařilo vytáhnout Travii Chanu imperiálním přímo před nosem."

"To je věc," řekl Wedge. "Čím vás dostali? Přesilou nebo strategií?"

"Obojím," zašklebil se Pash. "Myslím, že Thrawn sám u toho nebyl, ale určitě ten nájezd naplánoval. Řeknu ti, Wedgi, že ti jeho kloni jsou největší hrůza, se kterou jsem se kdy pral. Jako bys šel proti úderným jednotkám - stejně zuřivě přesvědčení a stejně chladnokrevný a přesně sehraný způsob boje. Jediný rozdíl je v tom, že je nenásazují jenom na speciální úkoly, ale všude."

"Povídej mi o tom," souhlasil Wedge. "Při prvním přepadení Qat Chrystacu jsme museli odrazit dvě letky stíhaček TIE plných klonů. Předvedli nám věci, že bys nevěřil, že to je na TIE možný."

"Podle generála Krylla dělá Thrawn klony podle svých nejschopnějších lidí." Pash hodil hlavou ke středu místnosti.

"Vypadá to, že začínáme."

U hlavního hologramu stál admirál Ackbar, po jeho boku generál Crix Madin a plukovník Bren Derlin. "Důstojníci Nové republiky," ponuře pozdravil a velkýma monkalamarskýma očima přešel po válečném štábu. "Posledních pár týdnů změnilo naši válku proti pozůstatkům Impéria na boj za holé přežití. Stále ještě máme velké materiální a lidské zdroje, ale jsou v nebezpečí. Neméně závažná je strategie, kterou se velkoadmirál Thrawn snaží podkopat naše odhodlání a morálku. Je načase vrhnout obojí zpět do tváře Impéria. Prosím, generále."

"Asi jste byli seznámeni s novým způsobem obléhání, které imperiální vyzkoušeli na Koruskantu," řekl Madine. "Už jsme dosáhli určitého pokroku v odstraňování maskovaných asteroidů. Ale aby se dílo podařilo dokonale, je zapotřebí použít lapač na bázi gravitačního pole krystalů. Dostali jsme za úkol aspoň jeden získat."

"To zní jako vtip," zašeptal Pash.

"Zpravodajská služba našla tři," pokračoval Madine. "Všechny tři přirozeně na imperiálním území. Nejdostupnější je u Tangrene, kde pomáhá střežit rozestavěnou základnu v Ubiqtorate. Je tam velký pohyb nákladních a stavebních lodí, ale bitevních lodí je tam poměrně málo. Podařilo se nám nasadit několik našich lidí na nákladní loď a podle jejich hlášení si to místo koleduje o zabrání."

"Stejně se mluvilo o Endoru," poznamenal hlas šikmo od Wedge. "Jak máme vědět, že nejde o léčku?"

"Po pravdě řečeno jsme si skoro jisti, že jde o léčku," pokřiveně se usmál Madine. "Proto si to namíříme jinak."

Stiskl tlačítko. Zprostřed stolu vyjel holografický plán. "Imperiální loděnice v Bilbringi," řekl Madine. "Vím, co si teď myslíte, je rozsáhlá, dobře chráněná. Ale právě proto je to poslední místo, kde by imperiální očekávali náš útok."

"A když se nám to podaří, pořádně poškodíme jejich lodní výstavbu," dodal Ackbar. "A spolu s tím i rostoucí víru v neporazitelnost velkoadmirála Thrawna."

"Operace se skládá ze dvou částí," pokračoval Madine. "Rozhodně nechceme zklamat imperiální, kteří na nás chystají léčku u Tangrene. Proto je plukovník Derlin pověřený úkolem vytvořit zdání, že Tangrene je naším opravdovým cílem. Mezitím admirál Ackbar a já připravíme skutečné přepadení Bilbringi. Nějaké dotazy?"

Chvilí bylo ticho. Potom se přihlásil Pash. "Co se stane, jestliže se imperiální chytanou útoku na Bilbringi a úplně přehlédnou přípravu na Tangrene?"

Madine se zlehka usmál. "To by nás moc zklamali. Pánové, musíme připravit útočné jednotky. Dejme se do toho."

* * *

V ložnici bylo šero, teplo a ticho, narušované jenom tlumeným hlukem nočního města za okny a ještě jemnějším oddychováním spících dvojčat. Leia naslouchala zvukům a uvažovala, co ji probudilo.

"Potřebujete něco, lady Vader?" ozval se tiše Noghri ze stínu vedle dveří.

"Ne, děkuju, Mobvekhare." Z jejího dechu asi poznal, že nespí. "Promiň, nechtěla jsem tě rušit."

"Nevyrušila jste mě," ujistil ji Noghri. "Něco vás trápí?"

"Nevím." Znovu se to vrátilo. "Nebyl to přesně sen. Spíš podvědomý záblesk intuice. Kousek skládanky, který se snaží zapadnout na svoje místo. Ale nevím ani, o jaký kousek šlo."

"Mělo to souvislost s kameny nahoře na nebi?" zeptal se Mobvekhar. "Nebo s posláním vašeho chotě a syna Vaderova?"

"Nevím to jistě," soustředila se Leia na cvičení pro rozšíření krátkodobé paměti, které ji naučil Luke. Zpola zasutý sen začal zvolna nabývat obrysů... "Luke něco řekl. Ne. Mara něco řekla. Jsou nějak spojeni. Nevím jak, ale vím, že je to důležité."

"Pak najdete odpověď," pevně řekl Mobvekhar. "Jste lady Vader. Malaryuš lorda Vadera. Zvítězíte, ať už je váš cíl jakýkoli."

Leia se usmála do šera. "Děkuju," nadechla se zhluboka a cítila, jak se její duch osvěžil. Ano, zvítězí. Kdyby kvůli ničemu jinému, pak pro potvrzení důvěry, kterou v ní vkládá noghrijský lid.

Vycítila neklid a rostoucí hlad dvojčátek. Brzy se vzbudí, Popadla světelný meč napůl skrytý pod polštářem a oblékla si šaty. I kdyby byl ten kousek skládanky sebedůležitější, musí počkat do rána.

KAPITOLA 20

Poslední z lodí Rebelie se nemotorně zatočila a zmizela v hyperprostoru. "Kapitáne, odvolejte bojový stav flotily," rozkázal Thrawn s trpkým zadostiučiněním v hlase. Po třicetihodinovém boji je srdce sektoru Kanchen konečně jejich.

"Ať kapitán Harbid oznámí vládě na Xa Fel podmínky kapitulace."

"Ano, pane," řekl Pellaeon s prsty na klávesnici. Vedle ní zablikalo světlo. Natáhl dešifrovanou zprávu na obrazovku - "Zpráva z Tangrene?" zeptal se Thrawn.

"Ano, pane," přikývl Pellaeon. "Rebelie posílá do systému další dvě lodě. Podle dálkového sledování lodě něco vyložily ve vnějším systému, ale zpravodajská služba dosud neurčila co."

"Rekněte zpravodajské službě, aby po tom nepátrala. Nechceme svou kořist vystrašit," řekl Thrawn.

Pellaeon přitakal. Ještě před dvaceti hodinami by přísahal, že Rebelie nebude tak krátkozraká a nesoustředí tolik lodí k bitvě o získání gravitační pasti. A jak je vidět, byla. "Další zprávy hovoří o celé škále techniky, kterou Rebelie tajně stahuje do okolí Tangrene."

"Dobře," řekl Thrawn. Ale cosi znepokojivého bylo v gestu, jakým si složil ruce za zády.

Na pultu se objevila další zpráva. Vláda Xa Fel přijala podmínky kapitána Harbida. "To se dalo čekat," podotkl veloadmirál. "Kapitán Harbid dohlédne na vylodění jednotek. Vy rozmístíte flotilu do obranné formace a setrváte v ní, dokud nebude zajištěna pozemní obrana."

"Ano, pane," odpověděl Pellaeon a podíval se na Thrawna, který v zamyšlení přešel k průzoru a vyhlédl ven. "Něco nehraje, admirále?"

"To nevím," zvolna odpověděl Thrawn. "Půjdu do své velitelské místnosti. Za hodinu za mnou přijďte, kapitáne."

Obrátil se k němu. "Snad vám zodpovím vaši otázku."

* * *

Gillespee podal záznamník Mazzikovi a do hluku kavárny hlasitě pronesl: "Stále znovu mě překvapuješ, Karrde." Mazzic záznamník posunul Karrdovi a suše podotkl: "Je to moc zajímavé. Dá se tomu ale věřit? Vypadá to jako pěkně zoufalej krok."

"Proč zoufalej?" namítl Karrde. "Proč to nenazvat návratem ke smělé strategii, která proslavila Rebelii?"

"Jenže když to nevyjde, Rebelie ztratí spoustu lodí," zdůraznil Mazzic.

"Ano. Ale když to vyjde, můžou to považovat za významné vítězství nad Thrawnem. Zvedne to jejich morálku a navíc získají gravitační past," odpověděl Karrde.

Mazzic propíchl Karrda vypočítavým pohledem. "A co podle tebe máme dělat my?"

Karrde pokrčil rameny. "Nová republika nutně potřebuje gravitační past. Jestliže jsou kvůli ní ochotni bojovat, můžou ji mnohem ochotněji odkoupit."

"Takže my jim ji v Tangrene ukradneme před nosem?"

Karrde zavrtěl hlavou. "Spíš zatímco budou všichni bojovat u Tangrene, sbalíme past v Bilbringi. Imperiální tam nebudou mít víc než základní obranu." Zvedl obočí. "Ledaže bys věřil tomu, že Thrawn nepočítá s útokem Nové republiky na Tangrene a tudíž se na něj nepřipravuje."

"Máš pravdu," připustil Mazzic. "Tam si nemůžou dovolit prohrát s Novou republikou." Znovu se začel do zprávy.

"Jednoduché to nebude," řekl nakonec. "Thrawna náš útok na Bilbringi rozzuřil. Nejspíš po něm nechal předělat celou obranu."

"Tím lip. Aspoň ještě neměli čas hledat její slabiny," poznamenal Karrde. "Jdeš do toho nebo ne?"

Mazzic se na něho chvíli díval. Pak se uvolnil. "Jdu do toho."

"To rád slyším," přikývl Karrde. "Gillespee?"

"Už jsem viděl Thrawnovy klony v akci," trpce připomněl Gillespee. "Jdu do toho. Třeba dostanu zpátky pozemek, kterej mi ukradli na Ukiu."

"Ztratím za tebe slovíčko v Nové republice," slíbil mu Karrde. "Takže domluveno. Plán akce vám rozdá Aves. Já letím s Wild Karrdem na Koruskant. Musím ještě něco zařídit. Pěkný let, pánové. Uvidíme se u Bilbringi."

* * *

Z hvězdného destrukturu vysoko nad planetou vyšlehl zářivě zelený paprsek turbolaseru. Rozprskl se o neviditelný energetický štít -

"Stop," řekl admirál Drayson.

Záznam znehybněl. "Omlouvám se za nekvalitní snímek," poklepal zvýrazňovačem na nepřírozně působící paprsek.

"Snímky z makrodalekohledu jdou zvětšovat, dokud se algoritmus nezacyklí. Ale k čemu zde došlo? Výstřel hvězdného destrukturu neproniká štítem Ukia. Zdánlivě týž paprsek je ve skutečnosti jiný výstřel, vyslaný maskovanou lodí pod

štítem."

Leia zírala na rozmazaný obrázek. "Víte to jistě?"

"Naprosto jistě. Vyhodnotili jsme čarová spektra obou paprsků. Ovšem dostačujícím důkazem je tato díra. Je to obrys druhé lodě."

Rozhlédl se po přítomných kolem stolu. "Jinými slovy je nová superzbraň Impéria ohromně chytrý podvod."

"Ale byla to velkolepá podívaná," prolomil Bel Iblis jako první stísněné mlčení. "Odkud máte, admirále, tenhle záznam?"

"Od toho pašeráka, Talona Karrda," řekl Drayson. Vytáhl další kartu a vložil ji do promítače. Vedle Lei y zapípal komlink. Winter vytáhla přístroj z tuniky a tiše se ohlásila. "Nějaký problém?" zeptala se Leia.

"Mohli byste mi věnovat pozornost?" řekl Drayson významně a zíral na záda Winter, která se rozběhla ke dveřím. Dveře se otevřely, někdo strčil Winter do ruky kartu a znovu zavřel. "Doufám, že jde o něco, co nemohlo počkat," poznamenal admirál.

"Jsem si jista, že mohlo," chladně řekla Winter a podala kartu Leie. "Souřadnice planety Wayland, Vaše Výsosti." Místností projel záchvěv překvapení. "Ukažte nám to," požádala ji Mon Mothma.

Leia vsunula kartu do promítače. Na displeji se objevila mapa sektoru. Uprostřed jeden systém rudě zářil a dole byl krátký výčet údajů o planetě. "Tak tohle je to kryší hnido," zamumlal Bel Iblis. "Vždycky jsem si říkal, kam asi císař schovává ty své zajímavosti."

"Doufám, že informace přišly od kapitána Solo," řekla Mon Mothma.

Winter zacukalo v tváři. "Jsou ze spolehlivého zdroje."

Chvilí bylo ticho. "Spolehlivého," opakovala Mon Mothma a dívala se na Leiu. "Chci vědět, odkud pocházejí tyto souřadnice."

"Na tom nezáleží," vmísil se do rozhovoru Bel Iblis. "Dokud neskončí operace na Bilbringi, nemůžeme stejně nic podniknout."

Leia se na něho podívala. "Nepošleme jim posilu?"

"Podívejte se na mapu. Podle všeho nebyli při přistání odhaleni. Chcete snad riskovat jejich odhalení tím, že tam pošlete další loď?"

"A co bude s kapitánem Solo a bratrem radní Organy Solo?" zeptal se Fey'lya.

Kolem úst Mon Mothmy se objevila vráska napětí. "Nyní pro ně můžeme udělat pouze to, že budeme pokračovat v naplánované operaci," tiše odpověděla. "Upoutáme pozornost velkoadmirála Thrawna k našemu předpokládanému útoku na Tangrene." Podívala se na Draysona. "Admirále?"

Drayson přistoupil k displeji. "Začneme s přípravami na klamný tangrenský útok," řekl a ukázal na displej.

* * *

Jak Pellaeon předpokládal, soukromá velitelská místnost velkoadmirála Thrawna byla plná eklektických uměleckých děl. Jeho necvičený zrak postřehl dva velmi odlišné umělecké styly.

"Vstupte, kapitáne," zavolal Thrawn od dvojitého prstence displejů. "Umění z Mon Calamari," dodal a ukázal doprava.

"Co si o něm myslíte?"

Vypadá stejně odpudivě a primitivně jako sami Monkalamarijci, pomyslel si Pellaeon, "Je velmi zajímavé," odpověděl.

"Že?" souhlasil Thrawn. "Obzvláště tyto dva kousky, které vytvořil osobně admirál Ackbar."

"Nevěděl jsem, že se Ackbar zajímá o umění," změřil Pellaeon oba kousky očima.

"Pouze nepatrně," odpověděl Thrawn. "Vytvořil je před svým vstupem do Rebelie. Přesto jsou pro nás užitečné pro pochopení jeho povahy. Stejně jako umělecká díla nalevo, která osobně vybíral náš koreliánský protivník."

Pellaeon se se zájmem podíval vlevo. "Odkud pocházejí? Z Bel Iblisovy staré kanceláře v císařském senátu?"

"Tyto ano," Thrawn ukázal na nejbližší díla. "Tamty z jeho domu, tyhle z lodě. Takže Rebelie začíná strkat hlavu do naší léčky."

"Ano, pane," přikývl Pellaeon s radostí, že se může vrátit k něčemu srozumitelnému. "Další dvě zprávy hovoří o přesunech pomocných lodí na okraj systému Draukyze."

"Ovšem, své přípravy velice tají," zamyšleně podotkl Thrawn. "Nikdy nepřesunou lodě nápadně. Vždy nutí naši zpravodajskou službu, aby si to pracně dala dohromady." Žhnoucíma rudýma očima pohlédl na Pellaeona. "Skoro jako by byl Tangrene jejich opravdovým cílem."

Pellaeon na něho civěl. "Ale nechtějí-li napadnout Tangrene... co tedy?"

"Poslední z míst, kde bychom je čekali," Thrawn se natáhl k tlačítku na pultu. Systém Tangrene zmizel a objevil se - Pellaeonovi poklesla brada. "Bilbringi? Pane, to je..."

"Šílený nápad?" Thrawn vytáhl obočí. "Samozřejmě. Naučili se, že mě neporazí přímou metodou. Předstírají, že se nechají vtáhnout do pastí, a hrají na to, že si zastírání jejich přesunů vyloží jako opravdové. A mezitím -" pokynul k hologramu Bilbringi "- připravují svůj skutečný útok."

Pellaeon se podíval na stará umělecká díla Bela Iblise. "Měli bychom počkat s přesuny z Tangrene, dokud to nebude potvrzené," opatrně navrhl. "Zpravodajskou službou nebo zdrojem Delta."

"Zdroj Delta byl naneštěstí umlčen," řekl Thrawn. "Ale potvrdit to nepotřebujeme. Toto je plán Rebelie. Věří, že mě oklamali. A naším hlavním úkolem je, aby tomu věřili i nadále."

KAPITOLA 21

Mara pozorovala zakroucený lusk vznášející se metr a půl před světelným mečem v jejích rukou. Potřetí už ho minout nechtěla. "Soustřed' se na sílu," upozornil ji Skywalker. "Snaž se předvídat pohyb lusu."

Najednou ji to přestalo bavit. Hrábla vyslanou silou po lusu, znehybnila ho a čistě ho propíchla přesně uprostřed.

"Pěkné," povzbudivě řekl Skywalker. "Rozštěpit pozornost mezi nesouvisející mentální a fyzickou činností je obtížné. Udělalas to dobře." Ohlédl se po ostatních. "Máme čas na pár dalších cvičení. Zkusíme něco jiného." A co kdyby ho náhodou při cvičení zabila... proletělo jí hlavou.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

Ještě ne, neoblomně namítla vnitřnímu hlasu. Ještě ho potřebuju. "Dobře," zavrčela. "Co dál?"

Nestačil odpovědět. Artoo za jeho zády vzrušeně zaječel. "Říká, že tamhle právě zaznamenal cosi pozoruhodného," pokynul Threepio vlevo. "Pár vinných keřů, tuším -"

"Chewie, jdeme se na to podívat," přerušil ho Solo. Skywalker s Marou se rozběhli za nimi.

Hned za první řadou stromů byly vinné keře zarostlé křovím. Jejich šlahouny někdo odřízl a spletené do silného lana odtáhl stranou. "Myslím, že tím končí naše diskuze, jestli máme doprovod nebo ne," řekl Calrissian.

"Asi máš pravdu," řekl Solo. "Šelma by je takhle nesvázala. Luku? Máme společnost?"

"Cítil jsem domorodce," odpověděl Skywalker. "Ale nikdy se k nám nepřiblížili." Ohlédl se po droidech netrpělivě postávajících v korytě za nimi. "Myslíš, že to má něco společného s droidy?"

Solo vzdychl. "Narážíš tím na to, že Ewokové na Endoru považovali Threepio za boha?"

"Něco v tom smyslu. Možná se přibližují jen natolik, aby slyšeli Threepio nebo Artoo."

"Možná." Solo se rozhlédl. "Kdy přicházejí?"

"Většinou při západu slunce."

"Dobře. Až zase přijdou, dej mi vědět," řekl Solo a vydal se zpátky ke korytu. "Je načase, abychom si s nimi popovídali."

Už se skoro uložili ke spánku, když Luke tiše zavolal. "Hane? Jsou tady. Je jich pět nebo šest."

"Myslíš v první skupině?" zeptala se Mara.

Zaváhal. Měla pravdu. Za nimi přicházela druhá skupina. "Ve druhé jich je taky pět nebo šest. Možná jde o odlišný druh."

"Nelíbí se mi to," řekl Lando stísněně a hmatl po blasteru. "Maro, vycházejí spolu zdejší druhy dobře?"

"Moc dobře ne," odpověděla. "Když jsem tu byla, trochu spolu obchodovali. Ale taky se tu mluvilo o dlouhé třístranné válce mezi domorodci a kolonizátory." S napjatým obličejem se soustředila. "Zastavili se. Obě skupiny."

Han se zašklebil. "Lando, Maro, zůstanete hlídat tábor. Luku, Chewie, jdeme je prozkoumat." A ve třech zamířili skalnatou strání do lesa.

Náhle Luke zahlédl vlevo vpředu za silným kmenem stromu pohyb. "Pozor!" šeptl a zažehl světelný meč. V jeho světle uviděli postavku v těsně přiléhajícím oděvu s kapucí. Jen taktak uhnula před rychlým výstřelem z Hanova blasteru za strom, když šíp z Chewbaccova luku vyštípl kousek z kmene na opačné straně. V mraku kouře a úlomků postava skočila za další silný kmen a vzduchem se protáhlo zašvitoření, jako by zacvrlikalo hejno zdejších ptáků -

A Chewbacca nečekaně zařval, částečně pochopením, částečně úlevou. Srazil Hanův blaster a střela minula cíl.

"Chewie -!" vyštěkl Han.

"Má pravdu," došlo to náhle i Lukovi. "Přestaň, Hane!" Šedavá postava už stála bez ochrany před nimi a matný žár světelného meče osvětloval obličej pod kapucí. Luke k němu přistoupil. "Jsem Luke Skywalker," slavnostně řekl. "Bratr Lei Organy Solo, syn lorda Dartha Vadera. Kdo jsi?"

"Jsem Ekhrikhor z kmene Bakh'tor," odpověděl ponurý hlas Noghrrie. "Zdravím vás, Vaderův synu."

* * *

V lese byly opravdu dva druhy domorodců. Postávali po pěti za poraženým stromem. Před ním stáli další dva Noghriové ve svých maskovacích oblecích a se sundanou kapucí.

Nebylo to příliš povzbudivé. Pětice napravo převyšovala Noghrrie o hlavu, takže byli asi o hlavu menší než Han. Ve svém oplátování vypadali jako pochodující hory. Čtyřruční domorodci nalevo byli skoro stejné postavy jako Chewbacca a jejich kůže se třpytila jako namodralé krystaly. "To jsou Myneyrshové a Psadanové," představil je Ekhrikhor. "Chtěli se s vámi střetnout. Nemohli jsme to připustit."

Došli doprostřed mýtiny. Mezi domorodci to ne příliš přátelsky zašumělo. "Co se děje, Ekhrikhore?" zeptal se Luke.

"Naznačují, že by s vámi chtěli hovořit," řekl Noghri. "Podle toho se pak zřejmě rozhodnou, zda se s vámi pustí do boje."

"Jestli je možné vyhnout se boji, uvítáme to," mírně namítl Luke. "Jak se s nimi domluvíme?"

"Jeden z nich se naučil základům imperiálního basiku, když se tady stavělo skladiště. Pokusí se tlumočit," řekl Ekhrikhor.

"Snad bychom to zvládli trochu lépe," podíval se Luke na Hana, který vytáhl komlink. Je načase, aby Threepio odvedl svou práci. "Lando?"

"Slyším," ozval se okamžitě Lando. "Našli jste domorodce?"

"Jo. A ještě pár překvápek," odpověděl Han. "Ať sem Mara vezme Threepio. Ty zůstaň s Artoo v táboře. A kdybys viděl zubaté trpaslíky v maskáčích, nestřílej. Jsou na naší straně."

"Dobře. Mara vyráží se Threepio. Hodně štěstí."

"Váš tábor nepotřebuje ochranu," řekl Ekhrikhor. "Noghriové ho ochrání."

Han se na něho podíval. "Takže jsem měl pravdu. Sledovali jste nás."

"Ano," sklonil hlavu Ekhrikhor. "A prosím za odpuštění, že jsme vás klamali, choti lady Vader. Cakhmaim z kmene Eikh'mir si přál, aby naše přítomnost byla skryta vašim zrakům."

"Proč?"

Ekhrikhor se znovu uklonil. "Cakhmaim z kmene Eikh'mir ve vás cítil nepřátelství. Domníval se, že byste nepřijal doprovod noghrijské stráže."

"Dobře," Han zachytil Lukovo napůl skryté zakřehnutí. "Vyřídíte Cakhmaimovi, že se pomoci zdarma už léta neodříkám. Ale mohl byste si odpustit toho chotě lady Vader. Říkejte mi Hane nebo Solo. Nebo jakkoli jinak."

"Možná Han z kmene Solo," zamumlal Luke.

Ekhrikhor se rozzářil. "To je dobré. Prosíme za odpuštění, Hane z kmene Solo."

"Myslím, že tě adoptoval," znovu se zakřehnil Luke.

"Jo," přikývl Han. "Díky."

Za zády jim zaznělo povědomé šuškáni. "Tady jsme, Threepio," zavolal Luke. "Dokážeš nám něco přetlumočit?"

"Vynasnažím se ze všech sil," odpověděl droid. "Jak je vám známo, plynule ovládám více než šest milí -"

"Koukám, že jste je našli," přerušila ho Mara a rychle přejela očima po skupině za stromem. Nejbližší z Myneyrshů vytáhl z vaku vyběleného vycpaného ptáka a s tichým mumláním ho položil na kmen. "Co to je?" zeptal se Han.

"Říkají tomu satnachakka," odpověděl Ekhrikhor. "Po dobu rozhovoru bude poutem míru. Pojd', droide Threepio."

Luke a Noghri zamířili ke kmeni. Za nimi se neochotně šoural Threepio. Hlavní z Myneyrshů pozvedl obě ruce dlaněmi dovnitř. "Bidési chará," pronesl překvapivě melodicky. "Lyáunu bárémá dukchnu fěri."

"Oznamuje příchod cizinců," zřetelně tlumočil Threepio. "Předpokládám, že se to vztahuje na nás. Obává se však, že opět přinášíme jeho národu ohrožení a těžkosti."

"Přinášíme naději vašemu národu," namítl hlavní Noghri. "Necháteli nás projít, osvobodíme vás z područí Impéria."

Jeden z oplátovaných Psadanů úsečně máchl rukou. Jeho proslov zněl jako vzdálený nářek prokládaný souhláskami.

"Říká, že paměť psadanského národa sahá hluboko," řekl Threepio.

"Požádej ho o vysvětlení," řekl droidovi Luke.

Threepio tiše zanařikal po psadansky a přeložil to do myneyrshtiny. Psadan nařikal několik minut.

"Nuže." Threepio nasadil profesorský tón, který Han nenáviděl. "Bylo zde mnoho podrobností, ovšem ty prozatím ponechám stranou. Lidé, kteří přišli jako první kolonizátoři, vyháněli domorodce z některých jejich území. Mnohem později přišlo Impérium. Z mnohých domorodců nadělalo otroky, kteří pomáhali při stavbě uvnitř hory. Po stavitelích přišel ten, který si říkal Strážce. I ten chtěl domorodce ovládnout. Nakonec přišel ten, který si říkal mistr Jedi. V souboji, jenž ozářil nebe, Strážce porazil. Mistr Jedi k sobě přivedl lidi i domorodce a přinutil je žít ve stínu hory. Nakonec přišlo znovu Impérium. Jak vidíte, mistře Luku, jsme pouze posledními z dlouhé řady dobyvatelů."

"Jenže my nejsme dobyvatelé," namítl Luke. "Jsme zde, abychom je osvobodili z područí Impéria. Řekni jim to."

Threepio se pustil do tlumočení. Když Myneyrsh dokončil svou odpověď, řekl Threepio omluvně. "Lituji, mistře Luku. Říká, že nevidí důvod, proč bychom se měli lišit od všech těch, o kterých již hovořil."

"Zeptej se tedy, jak jim máme dokázat své dobré úmysly," přikývl Luke.

Threepio ještě neskončil, když Chewbacca kývl nalevo a zdvihl svůj luk. Štíhlá šelma, na kterou zamířil mezi stromy, se svinula a chystala se skočit mezi diskutující. Wookiee zařval a výstřel z luku roztrhl šelmu téměř ve dvě.

A všichni Myneyrshové na mýtině zavrčeli. Hlavní z nich znovu úsečně máchl všema rukama a zaštěbetal na Hana slušným basicem. "On má střilející luk?"

Han se na něho nechápavě podíval. Samozřejmě... podíval se na Wookieho. A najednou mu to došlo. "Ano. Je to náš přítel. Nemáme otroky, jako tomu bylo v Impériu."

Myneyrsh začal štěbetat na své druhy. "To mě nenapadlo," zamumlala Mara. "Ale máš pravdu. Wookijové, které naposledy viděli, museli být imperiálními otroky."

Domorodci ještě pár minut štěbetali mezi sebou. Pak se Lukovi konečně podařilo upoutat jejich pozornost. "Nenuťme vás, abyste bojovali na naší straně. Pouze vás prosíme o dovolení projít vašim územím k hoře. A o ujištění, že nás nezradíte Impériu."

Hlavní z Myneyrshů pozvedl horní ruce a spodními mu nabídl vyběleného ptáka. "Domnívám se, mistře Luku, že vám nabízí bezpečný průchod," pomáhal mu Threepio. "I když se mohu mýlit - jejich nářečí se dochovalo v poměrně nedotčené podobě, ale posunky často -"

"Řekni mu, že přijímáme jeho pohostinství," přikývl Luke. "A že své pomoci nebudou litovat."

* * *

"Generále Covelli," ozval se v interkomu raketoplánu vojensky odměřený hlas.

"Slyším," odpověděl Covell a obrátil se ke svému jedinému spolucestujícímu. "Za několik minut tam budeme."

"Slyšel jsem," řekl C'baoth pobaveně. "Povězte mi, generále, jsme na konci nebo na počátku naší cesty?"

"Samozřejmě že na počátku," odpověděl Covell. "Cesta, na kterou jsme se vydali, nebude mít konce."

"A co bude s veloadmirálem Thrawnem?"

Covell sraštil čelo. Tuhle otázku ještě neslyšel. Zaváhal, ale odpověď mu sama přišla na mysl. Stejně jako všechny ostatní. "Toto je počátek Thrawnova konce."

C'baoth se tiše a pobaveně zasmál. "Generále, generále. Jak ironické, že? Od samého počátku, kdy jsme se poprvé setkali v mém městě, má veloadmirál Thrawn tuto odpověď na dosah ruky. A přece dosud nechápe stejně jako tehdy."

"Jde o moc, mistře C'baothe?" zeptal se Covell.

"Jistěže o moc," řekl C'baoth ponuře. "Na samém počátku jsem mu řekl, že pravá moc nespočívá v dobývání dalekých světů nebo ve válčení. Ne, generále Covelli. Pravá moc je toto. Držet život druhého ve své hrsti. Mít moc zvolit mu cestu, myšlenky, city. Ovládat jeho život a ohlásit jeho smrt." Teatrálně zdvihl dlaně vzhůru. "Poroučet jeho duši."

"Něčemu nerozuměl ani císař," připomněl mu Covell.

"Snad to byla vůle vesmíru, abych jen já porozuměl. Neboť pouze já mám sílu i vůli k uchopení této moci. Jsem první... ale ne poslední."

Covell ztěžka polkl. Nebyl to příjemný pocit, taková podivná osamělost...

"Bolí vás má osamělost, generále?" proteplil C'baoth Covellovu mysl svým úsměvem. "Budte trpělivý. Nadchází doba, kdy nás bude mnoho. Pak už nikdy nebudeme osamělí." Covell cítil, jak C'baoth vyslal sílu. "Jsou tu. Skywalker i Jade," usmál se. "Budou první z mnoha, generále. Neboť až jim ukážu pravou moc, pochopí a připojí se k nám. Jade bude první," zamyslel se. "Viděl jsem ji v meditaci, jak přichází a padá k mým nohám. A Skywalker ji bude dříve či později následovat."

Znovu se zasmál. Covella těšila mistrova radost. A náhle všechno pohaslo. Ten divný pocit už nebyla osamělost. Ale prázdnota...

"Generále Covelli!" zahřměl C'baothuv hlas. "Slyšíte mě?"

"Slyším. Jste tu ještě?"

"Ano, generále. Již se nedotýkám vaší mysli, ale zůstávám vašim mistrem," uslyšel vzdálený hlas. "Sdělím vám, co máte říkat, a vy zopakujete každé z mých slov."

"Dobře," řekl Covell. "A když to udělám, vrátíte se? Zmizí ta prázdnota?"

"Ano. Ale pouze vykonátele, co vám řeknu."

Ostatní členové posádky přišli za chvíli. Mistr zůstal po jeho boku a on jim sdělil vše, co mu mistr rozkázal říci. Pak všichni odešli, i mistr. Prošel se místem, kde ho zanechali a naslouchal prázdnotě, která ho všude obklopovala.

Nakonec usnul.

* * *

Mara se opřela pohodlněji o kmen stromu s přáním, aby už bylo po všem. "Není třeba, abyste bděla," tiše řekl Noghri vedle ní. "Jsme na stráž. Nebo nám dosud nedůvěřujete?"

Příliš o tom nepřemýšlela. "Skywalker vám věří."

"Pro nás je to splacení dluhu Nové republice," odpověděl Noghri a tiše cvakl jehličkami zubů. "Až doba uzraje, Noghriové povstanou proti svým imperiálním otrokářům. Některé naše jednotky zaútočí na světy Impéria, jiné na dopravní lodě. A pět jednotek přiletí sem."

Mara se zamračila. "Vy jste věděli o Waylandu?"

"Ne. Ale nyní o něm víme. Zaslali jsme jeho souřadnice na Koruskant."

Mara tiše odfrkla. "To nám musíte pořádně důvěřovat."

"Naše poslání se navzájem doplňují," o odstín zatrpkleji mňoukl Noghri. "Vaším úkolem je zničení klonovacího zařízení. S pomocí Vaderova syna se vám to nepochybně podaří. Noghriové si za úkol zvolili zničení všech pozůstatků císařovy přítomnosti na Waylandu." Mara se zamyslela, proč ji poznámka o císařovi neroztrpčila. Asi je unavená. "Kdo je ten Vaderův syn, který vám má přijít na pomoc?" řekla místo toho.

Chvilí bylo ticho. "Vaderův syn je mezi vámi," řekl Noghri zmateně. "Sloužíte mu jako my."

Mara na něho zírala tmou a náhle jako by jí srdce přestalo bušit. "Skywalker!"

"To jste nevěděla?" Maru zaplavil ochromující děs. Konečně po dlouhých letech poslední z kousků zapadl na své místo. Císař nechtěl, aby zabila Skywalkera kvůli Skywalkerovi. Měl to být poslední čin pomsty na Skywalkerově otci. ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

Během vteřiny se všechno - nenávisť, poslání, celý její život - změnilo ve zmatek.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

"Ne," zamumlala mezi sevřenými zuby. "Takhle ne. Já se rozhodnu. Svým rozumem."

Ale hlas neustoupil. Snad se stala vůči němu vnímavější po těch několika dnech Skywalkerova cvičení v síle.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA. ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

Ty přijdeš první, Maro Jade.

Mara vyjekla. Další hlas! Ale tenhle nepřichází z ní.

Viděl jsem v meditaci, jak jsi přišla a padla k mým nohám. A Skywalker tě bude dříve či později následovat.

Prudce potřásla hlavou, aby odehnala slova i myšlenky. Zdálo se, že se hlas zasmál. Pak slova i smích nečekaně ustoupily tlaku na její mysl. Začala zuby a postavila se mu. Hlas se zasmál jejímu úsilí -

A náhle tlak zmizel. "Jsi v pořádku?" ozval se tiše Skywalker.

"Slyšels to taky?"

"Neslyšel jsem žádná slova. Cítil jsem tlak."

Mara se podívala do klenby stromů. "To je C'baoth. Je tady," řekla. "Zrušíme misi?"

Pokrčil rameny. "Máme to pár dní k hoře. Dostat se k Falconu by trvalo mnohem déle."

Mara se zachvěla. Padla jsi k mým nohám... "Nechci se s ním setkat."

"Ani já ne," řekl tiše. "Ale budeme muset." Vzdychl a zvolna vstal. "Jdi si na chvíli lehnout, stejně už jsem vzhůru."

"Dobře." Byla příliš unavená, než aby mu odporovala. Prošla mezi Calrissianem a Wookiem a zahrabala se do pokrývky. Poslední myšlenka, která ji při usínání napadla, se vtiskla hluboko do její mysli.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

KAPITOLA 22

Když Pellaeon přišel ráno na můstek, čekala ho zpráva z Mount Tantissu. Draklor dorazil na Wayland před šesti hodinami podle harmonogramu a vylodil cestující. Pak podle rozkazu opustil systém a pokračoval k Valraru. Generál Covell odmítl převzít velení do rána místního času -

Pellaeon se zarazil. Odmítl převzít velení? To ke Covellovi nejde.

"Kapitáne Pellacone?" zavolal na něho velící důstojník. "Přišel hologram od plukovníka Selida z Waylandu. Je označený za neodkladný."

"Promítněte ho na můstek," přikázal Pellaeon a zamířil na před. Thrawn s Rukhem už stoupali po schodišti stejným

směrem. Čekal na ně hologram imperiálního důstojníka znatelně nervózního i při čtyřnásobném zmenšení. Došli na příd a Thrawn pokynul hlavou. "Plukovníku Selide, jsem velkoadmirál Thrawn. Podejte hlášení."

"Pane," řekl Selid, který ztuhl ještě více v ukázkovém pozoru. "Lituji, ale musím vám oznámit, že generál Covell náhle zemřel. Lékaři dosud zkoumají příčinu jeho smrti. Prozatím se domnívají, že velká část mozku normálně odumřela."

"Plukovníku, mozková tkáň normálně neodumírá. Musí pro to mít důvod," řekl Thrawn. "Jak jsou na tom ostatní cestující?"

"Lékaři je ještě prohlízejí. Jednotka generála Covella z Drakloru byla mezitím rozmístěna vně hory."

"Celá jednotka?" zeptal se Pellaeon. "Proč?"

"Na rozkaz generála Covella," řekl Selid. "Vydal ho před smrtí, po tom rozhovoru."

"Raději byste nám měl říct všechno popořadě, plukovníku," přerušil ho Thrawn.

"Ano, pane," Selid se znatelně schouil. "Raketoplán generála Covella přistál přibližně před šesti hodinami. Snažil jsem se mu předat velení posádky, ale odmítl. Potom měl soukromý rozhovor se svou jednotkou z Drakloru v jedné z důstojnických zasedacích místností. Tvrdil, že pro ně má nějaké zvláštní rozkazy. Možná šlo o nápad C'baotha, pane. Nehnul se od generála od přistání raketoplánu."

"Aha," zamyšleně poznamenal Thrawn tichým hlasem. "Kde je mistr C'baoth nyní?"

"Nahore ve starých císařských pokojích," řekl Selid. "Generál Covell žádal, abychom je pro něho otevřeli."

"A co se stalo pak, plukovníku?" kývl Thrawn.

"Generál hovořil se svou jednotkou patnáct minut. Potom mi sdělil, že šlo o tajné rozkazy přímo od vás, admirále, a že se do toho nemám vměšovat."

"Pak opustili horu?"

"Několik hodin ještě strávili na posádce. Když jednotka odešla, C'baoth odeslal generála do jeho pokojů a sám se nechal doprovázet dvěma vojáky mé útočné jednotky do císařských pokojů. Zbytek posádky přešel na můj rozkaz na noční režim. Až do rána, kdy voják ve službě našel generála."

"Takže v okamžik jeho smrti s ním C'baoth nebyl?" zeptal se Thrawn.

"Ne, pane. Ale lékaři se domnívají, že po jeho odchodu už generál dlouho nežil."

Velkoadmirál zíral do prázdna žhnoucíma rudýma očima sevřenýma do štěrbin. "Plukovníku, jaký dojem na vás dělal generál Covell?"

"Nepředvedl to, co jsem od něho očekával," řekl Selid zřetelně nesvým hlasem. "Připadal mi... duchem nepřítomný, tak bych to popsal, pane. Naznačoval, že ochrana hory je nedostatečná a že zavede významné změny, ale nesdělil mi žádné. Ani k ostatním důstojníkům nebyl otevřenější. Samozřejmě mohl být unavený. Ale nešlo to dohromady s tím, co jsem o něm slyšel."

"Ano, máte pravdu," řekl Thrawn. "Plukovníku, funguje holografické spojení se starým trůnním sálem?"

"Ano, pane. Ovšem C'baoth nemusí být zrovna v trůnním sále."

"Bude tam," chladně odpověděl Thrawn. "Spojte mě s ním."

Hologram zmizel. "Myslíte, že C'baoth něco Covellovi udělal?" zeptal se během čekání Pellaeon.

"Myslím, že se mistr Jedi snažil ovládnout Covellovu mysl. Snad ji chtěl dokonce nahradit svou myslí. Když se dostali do oblasti protisílového působení ysalamiriů, ztratil s generálem přímé spojení. A to už zbylo z Covellovy mysli příliš málo, aby to přežil."

Náhle se před nimi objevil hologram obrovské tváře C'baotha. Thrawn se ani nezachvěl. "Dobrý den, mistře C'baothe. Co jste udělal s generálem Covellem?"

C'baoth otázku ignoroval. "Velkoadmirále Thrawne, sílu nepřemůžete tak snadno, jak si myslíte. Ani pomocí ysalamiriů. Máte něco na obhajobu své zrazy?"

"Nemám se proč obhajovat, mistře C'baothe," řekl Thrawn. "To vy jste chtěl letět na Wayland. Ale teď mi řekněte, co jste udělal s generálem Covellem?"

"Nejdříve nechte působit sílu."

"Ysalamiriové zůstanou na svých místech. Co jste udělal s mým generálem?"

Chvíli se navzájem měřili pohledy. Pak se stařec vzpřimil. "Generál Covell byl můj. Mohl jsem s ním naložit podle svého," řekl arogantně. "Stejně jako se vším v mém Impériu."

"Děkuji. To je vše, co jsem chtěl slyšet. Plukovníku Selide?"

Obrovskou tvář vystřídal Selidův čtyřnásobně zmenšený obličej. "Ano, admirále?"

"Provedete následující: za prvé tímto uvaluji vazbu na mistra C'baotha. Může se volně pohybovat po císařských pokojích, ale nesmí je opustit. Za druhé vypátráte, kde přesně se před svým odchodem pohybovali vojáci generála Covella. Za třetí žádnému z těchto vojáků nepovolíte návrat na posádku. Během několika dní si pro ně přiletí loď. Dokud zpravodajská služba neprozkoumá podrobnosti, jsou tyto vojáci podezřelí ze zrahy."

Poslední slovo zůstalo viset ve vzduchu. "Rozumím, pane," řekl konečně Selid.

"Dobře. Proved'te rozkazy, plukovníku. Chimaera odlétá."

Hologram zmizel a Thrawn zamířil k můstku. "Možnosti využití C'baotha pro záměry Impéria se rychle zmenšují," řekl. "Je šílený. Ale šílenství sídlí v jeho mysli. Ne v těle."

Pellaeon vytřeštil oči. "Chcete tím říct, že ho budeme klonovat?"

"Proč ne?" zeptal se Thrawn. "Ne přímo v Mount Tantissu. Rozhodně ne rychlostí, která je vhodná pro techniky a piloty TIE. Představuji si jeho klona ve věku dítěte, které bude deset patnáct let dospívat přirozenou rychlostí. Jakmile rozdrtíme Rebelii u Bilbringi, oznámíte zpravodajské službě, aby začala hledat vhodné místo."

Pellaeon se zašklebil. Kvůli C'baothovi zapomněl na to nejdůležitější. A na své výhrady. "Admirále, musím vás upozornit, že všechno svědčí pro Tangrene jako pravděpodobný cíl útoku."

"Beru na vědomí, kapitáne," řekl Thrawn. "Niméně budou u Bilbringi. Kde budeme i my," dodal. "Zadejte kurz na Bilbringi, kapitáne. A připravte se na setkání s našimi hosty."

* * *

Wedge dopil, postavil šálek na otlučený stůl a rozhlédl se hlučnou kantýnou na Mumbri Storve. Byla stejně přečpaná jako před hodinou, kdy sem přišel s Jansonem a Hobbem, ale složení se trochu změnilo. Většina mladých odešla a nahradili je starší chlápci vypadající na podvodníky. Stahuje se sem spodina - je načase vypadnout. Ví to i jeho průvodci z letky Rogue. Našel správnou minci na zaplacení, hodil ji na stůl a vstali.

"Kam teď?" zeptal se Janson a protáhl svaly na zádech.

"Asi zpátky na základnu," odpověděl Wedge a zamířil k východu. Ještě před svítáním musí vyrazit na místo srazu poblíž loděnice v Bilbringi.

Proplétali se tlačenicí mezi stoly, když nějaký hubený dlouhán odstrčil židli Wedgeovi rovnou pod nohy a vrávoravě vstal. "Helemese," zašišlal, položil mu paži kolem ramen a plnou vahou se opřel.

"Zvolna, brácho," zavrčel Wedge a snažil se udržet rovnováhu. Koutkem oka pozoroval Jansona, jak pomáhá dlouhánovi z druhé strany -

"Zvolna nezní špatně," zamumlal dlouhán. Sevření kolem ramen Wedge náhle zesílilo a bylo po šišlání. "Teď všichni tři hezky zvolna pomůžete chudákovi starýmu vožralovi vodsud."

Wedge ztuhl. Jenom Hobbie má volnou ruku na střílení. Jeho i Jansona drží dlouhán.

Dlouhán vycítil jeho napětí. "Hezky zvolna," tiše ho pokáral. "Nebo si mě nepamatuješ?"

Wedge se zamračil na obličej nalepený na jeho. "Měl bych snad?"

"To bych řekl," uraženě zavravoral dlouhán. "Když táhneš s někým proti hvězdnému destrukturu, měl by sis ho pamatovat. Speciálně když to je v pustém vesmíru."

Wedgeovi to náhle došlo. Flotila Katana a lidi Talona Karrda, kteří se vynořili z prázdnoty vesmíru na pomoc proti imperiálním... "Aves?"

"Že to nebylo těžký?" přitakal dlouhán. "A teď hezky zvolna."

Hned za dveřmi Aves dohrál roli opilce. "Tudy," spěšně vykročil na spoře osvětlenou ulici a zmizel v potměšlém průchodu o dva domy dál. Wedge vešel za ním připravený na pohled do hlavně blasteru. Ale Aves byl sám. "Co dál?" zeptal se ho, když dorazili Janson a Hobbie.

"Jestli jsem se nesplet, už je tady," hodil Aves hlavou ke vchodu.

Kolem vchodu se mihl aquališký mroží knír. Muž hodil pohledem po vchodu a zarazil se. Pak znovu nabral rychlost a přešel podél průchodu z druhé strany -

Ozval se tlumený náraz a Aquališan byl znovu před nimi. Jeho očividně bezvládné tělo podírala dvojice kysele se tvářících mužů. "Pořádně si ho prohlídni, Antillesi," řekl Aves, když skládali tělo ne příliš šetrně na zem za vchodem.

"Třeba až příště padneš na imperiálního špeha, poznáš, o koho jde."

Wedge se na něho podíval rádoby neutrálně. "Zřejmě bychom vám měli poděkovat."

"Jo, to byste měli," řekl Aves. "Jinak byste byli hezky šťavnatým masíčkem na nejbližším hlášení Imperiální zpravodajské služby. Žádný strach, tenhle už žádný hlášení nepodá."

Wedge přikývl. Zkažený večer už nikdo nespraví. Ale není to špatný pocit vědět, že Karrdovi lidé jsou stále na straně Nové republiky. "Ještě jednou díky," řekl vážně. "Máte to u mě."

"Jestli to chceš vyrovnat rovnou na místě, máme rozdělanou jednu prácičku," mávl Aves neurčitě k noční obloze. "A víme, že vy na ni pomyslíte taky. Moc by nám pomohlo, kdybyste Thrawna drželi v šachu a dali nám čas tu práci dodělat."

"To ti mám říct, kdy začne naše operace?" zakabonil se na něho Wedge.

"Proč ne?" vážně řekl Aves. "Řekl jsem ti přece, že o ní už víme dost. Můžeme ti to dokázat."

Wedge se podíval po svých pilotech, jestli to považují za ironii stejně jako on. Vždyť to bylo vyzvání, aby operaci potvrdili. "Je mi líto," řekl zvolna hlasem plným opravdové lítosti. Chtěl zasadit semínka domněnek, ne dát najevo, že to vzbudilo jeho podezření. "Ne tady. Někdo by nás mohl slyšet. Podívej, Avesi, řeknu ti, co udělám. Zdržíte se tu ještě chvíli?"

"Mužem. Proč?"

"Promluví si s velitelem. Jestli by vám nedal zvláštní výjimku."

Avesův obličej jasně ukázal, co si o tom myslí. "Za pokus to stojí," řekl místo toho diplomaticky. "Kdy se to dozvíš?"

"Nevím. Má dost práce. Ale když o mně neuslyšíš do osmadvaceti hodin, nečekej."

"Dobře," zahučel Aves. "Asi je to lepší než nic. Můžeš mi nechat zprávu u majitele nočního baru v kavárně Dona Laza."

"Fajn," řekl Wedge. "Ještě jednou díky." Jejich trojice vyšla na ulici. Přešli dva bloky, když se ozval Hobbie.

"Osmadvacet hodin, jo? Pěkně chytrý."

"Taky myslím," skromně přitakal Wedge. "Stačíme pak ještě včas dorazit na bojiště u Tangrene."

"Doufejme, že chce naši informaci prodat Impériu," zamručel Janson. "Jinak by to byl promrhaný večer."

"Brzy se to dozvíme," poznamenal Wedge. "Ale teď máme spoustu jiné práce."

KAPITOLA 23

Obrazovkou projela poslední stránka. KONEC PRŮZKUMU. DALŠÍ PŘÍKAZ?

Leia se opřela o opěradlo židle. Zase nic. Jestli knihovna starého Senátu obsahuje cokoli o klonovacích metodách z Válečnické klonů, je to v ní pohřbeno tak hluboko, že to nikdy nikdo nenajde.

Učila probouzející se vědomí v postýlce na druhé straně místnosti. Jacen se pustil do průzkumu svých prstíků. Jaina

vedle svého bratříčka ještě spala a s každým nádechem jemně hvízdla pootevřenou pusou. "Čau kluku," zašeptala Leia na syna. Na chvilku zapomněl na palec a zešíroka se zasmál bezzubým úsměvem. "Děkujeme, pane," usmála se na něho Leia. "A teď se pěkně podíváme do světa."

Vzala ho do náruče a popošla k oknu. Za horami v dálce se modralo nebe bez mraků a nad ním... Otrásla se. Nad nebem je planetární energetický štít s neviditelnými smrtonosnými asteroidy Impéria.

Otevřely se dveře a do místnosti vplula Winter s podnosem. "Vaše Výsosti," pozdravila tiše. "Myslela jsem, že byste uvítala malé občerstvení."

"Děkuji," Leia vdechla jemnou vůni kořeněné parichy. "Co se děje dole?"

"Nic zvláštního. Od včerejšího dopoledne nenašli už žádný asteroid." Winter počkala s kouřícím šálkem v ruce, až si Leia přehodí Jacena na druhou paži. "A jak pokračuje váš průzkum?"

"Nijak," musela přiznat Leia. "I když nevím, proč by mě to mělo zneklidňovat. Odborníci už prošli všemi záznamy a nic nenašli." Chvilí mlčky upijely horkou parichu. Leia si pomyslela, že možná naposledy na nějakou dobu. Kořen parichy se na Koruskant dováží.

Do jejích myšlenek zabzučel komlink. Povzdechla a položila šálek. "Radní Organa Solo," ohlásila se.

"Radní, tady hlavní ústředna," ozval se vojenský hlas. "Před hlídkovou čarou stojí civilní nákladní loď Wild Karrde a její kapitán chce s vámi mluvit."

Ozvalo se tiché klapnutí. "Dobrý den, Karrde," řekla Leia. "Tady je Leia Organa Solo."

"Dobrý den, radní," odpověděl chladný a dobře ovládaný hlas Karrda. "Rád s vámi zase hovořím. Dostala jste můj balíček?"

Leia se zamyslela - ano, záznam makrodalekohledu z útoku na Ukio. "Děkuji vám jménem Nové republiky. S radostí bychom zaplatili za další stejně hodnotné zprávy," dodala. Byla to skoro pravda.

"To rád slyším. Mohla byste mi zařídít propustku a promluvíli bychom si o tom."

"Obávám se, že to nebude možné. Druhořadá doprava na Koruskant je zrušená."

"Dobře. Co je s Marou? Má vězení?"

Leia se podívala na Winter. "Karrde, o tomhle bychom se neměli vybavovat -"

"Ale dlužíte mi," skočil jí Karrde do řeči náhle strohým hlasem. "Ještě víc, vy dlužíte Mare."

"Kdybyste mě nechal dopovědět. O tomhle bychom se neměli vybavovat na volně přístupné lince," o stupeň chladněji odpověděla Leia.

"Aha. Je tam někde Ghent? Řekněte mu, ať si sedne ke komunikačnímu systému a nastaví tam jeden z mých šifrovacích programů. To by mělo zaručit dostatečné soukromí."

Leia se zamyslela. Civilní lodě, které odposlouchávají přenosy, to nezachytnou. Je otázkou, jestli to zmate nastrčené imperiální droidy. "Zkusíme to. Jdu pro Ghenta," řekla a přerušila spojení.

* * *

Přehled údajů dojel na konec a zastavil se. "Vypadá to dobře," řekl Ghent a udělal poslední úpravu šifrovacího programu. "Můžete začít."

"Dávejte si pozor na slova," připomněl Leia Bel Iblis. "Můžou vás odposlouchávat imperiální droidi. Nemáme jistotu, že neznají Karrdovy kódy."

"Rozumím." Leia se posadila a zmáčkla tlačítko, které jí ukázal spojovací důstojník. "Jsme připraveni, Karrde."

"Já taky," ozval se Karrde o něco hlubším hlasem. "Proč vězníte Maru?"

"Před několika týdny se sem vloupala útočná jednotka imperiálních. Jejich velitel označil Maru za svého spojence."

"To je absurdní!" vyštěkl Karrde. "Co našli vaši vyšetřovatelé?"

"To, co už někteří z nás věděli. Že patřila k osobním pomocníkům císaře."

"A kvůli tomu ji pořád držíte?" naléhal Karrde.

"Minulost nám nevadí," začala se trochu potit. Ale jestli je odposlouchávají, musí to vypadat, že je Mara dosud v podezření. "Některé radní a vrchní velitele znepokojují její současné známosti."

"Tak jsou to hlupáci! Chci s ní mluvit," odsekl Karrde.

"To není možné. Nemá přístup k mimoplanetárnímu spojení."

V mluvitku zaznělo slabé zasténání. "Řekněte mi, proč nemůžu přistát. Řekněte mi pravdu."

"Pravda je, že jsme v obležení," řekla Leia. "Kolem Koruskantu se pohybuje velké množství maskovaných asteroidů velkoadmirála Thrawna. Dokud je všechny nezničíme, musí tu zůstat planetární štít."

"To je zajímavé," zamumlal Karrde zvláštním tónem. "Kolik už jste těch asteroidů našli?"

"Našli jsme jich a zničili jednadvacet. Takže celkem dvaadvacet, když počítáme ten, který zničili sami imperiální, abychom se k němu nedostali. Ale podle bitevních zpráv jich mohli vypálit dvě stě osmdesát sedm."

Karrde chvilí mlčel. "Na ten prostor to není tolik. Jsem ochotný tím proletět."

"O vás se nebojíme," vmísil se do rozhovoru Bel Iblis. "Obáváme se toho, co by se stalo s Koruskantem, kdyby na něj štítem propadl čtyřicetimetrový asteroid. Neotevřeme vám."

Ozvalo se další zasténání. "V tom případě nemám na vybranou. Uzavřeme obchod. Mám něco, co potřebujete. Cena je pár minut s Marou."

"Nemůžu vám nic slíbit," odpověděla Leia. "Řekněte mi svou informaci a já se pokusím vás nepodvést."

Chvilí o tom uvažoval. "Dobře. Štít můžete kdykoliv otevřít. Asteroidy už tam nejsou. Thrawn vám jich nechal dvaadvacet, vy jste jich zničili dvaadvacet. Je po obležení."

"Jak to víte?" zeptal se Bel Iblis.

"Těsně před imperiálním útokem jsem byl v loděnici na Bilbringi," odpověděl Karrde. "Pozorovali jsme, jak pod přísným dohledem dokončují práce na dvaadvaceti asteroidech. To jsme ještě nevěděli, co s nimi má Impérium v úmyslu. Mám u

sebe záznam ze senzorů Wild Karrdu. Pošlu vám ho."

Na obrazovce se objevila loděnice v Bilbringi. Zнала ji z průzkumných letů Nové republiky. A uprostřed, obklopeny podpůrnými plavidly a údržbáři -

"Má pravdu," zamumlal Bel Iblis. "Je jich dvaadvacet."

"Svůj podíl na obchodu jsem dodal," řekl Karrde. "Teď ten váš."

"Proč s ní chcete mluvit?" zeptal se generál.

"Jedna z nejhorších stránek vězení je pocit, že vás všichni opustili. Znáám to z doby, kdy jsem byl nedobrovolným hostem u Thrawna na Chimaere," chladně odpověděl Karrde. "Chci ji říct - osobně - že jsem na ni nezapomněl."

Leia zírala na generála, ale stěží vnímala slova. Vždyť tohle je klíč, který hledala. Karrdovo věznění na Chimaere... "Ať přistane," řekla mechanicky cizím hlasem. Náhle jí všechny kousky zapadly do sebe... "Přebírám za to zodpovědnost!" štěkla na Bel Iblise.

Bel Iblis pokynul palubnímu důstojníkovi a obrátil se zpátky k ní. "Dobře, Leio. Co se děje?"

Pořádně se nadechla. "Garne, já už vím, proč Thrawnovi kloni rostou tak rychle." Bylo to tak samozřejmé. "Je to v síle. Při tvorbě přesného dvojníka rozumné bytosti vzniká mezi nimi díky síle jakási přirozená rezonance. Ta poškozují mysl klonu, který roste příliš rychle. Mysl nemá dost času, aby se tlaku rezonance přizpůsobila. A proto se poškodí."

"Dobře," řekl Bel Iblis s pochybností v hlase. "Jak se s tím Thrawn vypořádá?"

"Úplně jednoduše. Odklonil sílu od klonovacích nádrží pomocí ysalamiriů," řekla a otřásla se. "Klíčem k pochopení je vysvobození Karrda z Chimaery. Impérium pochytilo na Myrkru podle Mary pět nebo šest tisíc ysalamiriů. Ale na válečné lodi je nenaložili, protože když šla s Lukem pro Karrda, neměl Luke žádné těžkosti s používáním síly."

"Převezli ysalamirie na Wayland," přikývl Bel Iblis a náhle se tón jeho hlasu změnil. "Takže až se naši dostanou k hoře..."

"Bude Luke bezmocný," řekla Leia staženým hrdlem a hlavou jí proletěl sen o Lukovi a Mare, čelících šilenému Jedimu a dalšímu neznámému ohrožení. To nebyl sen, ale vidění Jediho.

"Promluvím si s Mon Mothmou," řekl s trpkým úsměvem Bel Iblis. "Snad dokážeme uvolnit nějaké lodě na pomoc i přes akci u Bilbringi."

Otočil se a rozběhl se k turbovýtahům. Leia přišla k sobě. Nepodaří se mu to. Nemají prostě dost lodí, aby zaútočili současně na Wayland i na loděnici v Bilbringi. A ne všichni radní uvěří tomu, že pátrání po asteroidech je už zbytečné. Takže zbývá přesně jediná osoba, která může pomoci jejímu manželovi a bratrovi.

Karrde vystoupil z lodi a zamířil k čekající trojici. Leiu Organu Solo a Ghenta poznal už z rampy Wild Karrdu. Třetí malá postava zahalená v hnědém jawanském oděvu... "Dobrý den, radní. Ahoj Ghente," pozdravil. "Váš přítel je...?"

"Jsem Mobvekhar z kmene Hakh'khar," mňoukl ponurý hlas.

"Můj tělesný strážce," řekla Organa Solo.

"Aha." S přemáháním odtrhl zrak od temné kápě zahalující postavu, která rozhodně nebyla z Jawy. "Půjdem dovnitř?"

Organa Solo zakroutila hlavou. "Mara tady není."

Karrde se podíval na neklidného Ghenta. "Kde je?"

"Na planetě Wayland," odpověděla Organa Solo. "S Lukem, Hanem a dalšími."

Wayland? O takovém světě nikdy neslyšel. "Co je tam tak zajímavého?"

"Klonovací zařízení velkoadmirála Thrawna."

Karrde vytřeštil oči. "Vy jste ho našli?"

"My ne. Mara."

Karrde mechanicky přikývl. Takže to našli sami. Jeho práce a riskování bylo k ničemu, nemluvě o penězích. "Víte jistě, že tam to klonovací zařízení je?"

"Brzo to zjistíme," ukázala na loď za jeho zády. "Potřebuji, abyste mě tam vzal. Okamžitě."

"Proč?"

"Výprava je v nebezpečí, o kterém možná dosud neví. Jestliže budou pokračovat podle plánu, který nám poslali, můžeme se k nim dostat dřív, než bude pozdě."

Karrde se na ně podíval. "Soucítím s vašimi lidmi, radní. Ale moji pozornost si vyžadují i jiné záležitosti. Mara je členem mé organizace, nic víc. A já zodpovídám i za ostatní členy. Právě připravují zátah na gravitační past, abychom vám ji prodali. Musím u toho být."

"Aha," zamumlala Organa Solo a přešla otázku, jak se Karrde dozvěděl o útoku na Tangrene. "Hraje Wild Karrde tak významnou roli ve vašem zátahu?"

Při tak velkých zálohách, které dal Aves dohromady, žádnou roli nehraje. Jenže když teď odletí, Ghent se nedostane k počítačové síti Nové republiky a k penězům, které Karrde potřebuje na zaplacení ostatních skupin. Ledaže by se k nim dostal jiným způsobem. "Svoje lidi nemůžu jen tak obejít," pevně odpověděl. "V žádném případě ne bez -"

V pülce věty se zarazil a fascinovaně sledoval, jak se maskovaná postava v jawanském oděvu nečekaně krade ke vchodu na přistávací plochu s úzkým nožem v ruce. Ve chvíli ticha zmizela uvnitř - a náhle za dveřmi něco zaječelo a začalo se zmitat. Za chvíli se postava objevila a před sebou strkala ještě jednu schoulenou postavíčku.

"Radní Fey'lya," řekl Karrde. "Že by se snížil ke špehování?"

"Pušť ho," řekla Organa Solo Noghriovi.

Fey'lya se narovnal. "Nešpehoval jsem," zaprotestoval hlasem méně melodickým než obvykle. "Generál Bel Iblis mě informoval o sdělení radní Organy Solo týkající se klonovacího zařízení na Waylandu. Přišel jsem vás požádat, kapitáne Karrde, abyste vyhověl radní a odletěl s ní na Wayland."

Karrde se zasmál. "Kde by vám neprekážela."

Bothan se vzpřímil. "Tady nejde o politiku. Výprava na Waylandu by bez jejího zásahu nemusela přežít. Císařovo skladiště by tak nebylo zničeno. A to by byla zkáza pro bothanský národ i celou galaxii."

Karrde ho chvíli zkoumavě pozoroval a přemýšlel, o co mu jde. "Na Bothanech mi nezáleží," řekl nakonec. "Jak moc záleží na nich vám?"

Fey'lyovi to došlo. Zúžil oči. "Na kolik je oceňujete?"

"Na rozumnou cenu. Pouhých sedmdesát tisíc."

"Sedmdesát tisíc?" vyděšeně opakoval Fey'lya.

"To je moje cena, radní," odsekl Karrde. "Nemáme čas na dlouhé vyjednávání. Ano nebo ne?"

Fey'lya zasyčel jako rozzuřený ještěr. "Ano," štkl.

"Dobře," přikývl Karrde. "Můžete těch sedmdesát tisíc uložit na účet, který pro mě zavedl bratr Organy Solo. Generál Bel Iblis zná přístupový kód. A nezapomeňte, že před přiletem na Wayland uděláme přestávku na ověření vkladu. Radní Organo Solo?"

Leia se zhluboka nadechla. "Můžeme letět."

KAPITOLA 24

Mezi kopcem, na jehož vrcholu stáli, a zarostlým vchodem do Mount Tantissu ležela vesnice. Han zvedl makrodalekohled. Vchod střežili vojáci útočné jednotky. "Budeme muset najít jiný přístup," řekl Lukovi a pomalu přešel makrodalekohledem po vesnici. "Ve vesnici nejsou žádné stopy po vojácích. Posádka musí být přímo uvnitř hory." Na návsí zpozoroval Psadany shlukující se do půlkruhu kolem dvojice před vysokou budovou. Podal makrodalekohled Lukovi.

"Jako by drželi záznamník." Luke odložil makrodalekohled. Jeho hlas zazněl divně. "Ta hora," zíral se zvláštním výrazem v obličeji na horu. "Je temná. Celá. Jako byl Myrkr."

Temná? Han se podíval na horu a pak znovu na Luka. "Jako kdyby ysalamiriové rušili sílu?"

Luke přikývl. "Ale nemyslím, že je to past. Aspoň ne na nás."

Han si promnul tvář. Věděl, kam Luke míří: ysalamiriové tu jsou kvůli C'baothovi, ne kvůli nim. "Myslel jsem, že C'baoth a Thrawn táhnou za jeden provaz. Mara to tak říkala."

"Třeba už ho Thrawn nepotřebuje," nadhodil Luke. "A jak víš, na Myrku jsme to s Marou zvládli i za podobných podmínek," připomněl Hanovi. "Na ústup už je stejně pozdě."

Ostatní na ně čekali za kopcem. Mara seděla vedle droidů a soustředěně cvičila přenášení kamenů. Luke ji tyhle věci učil celé dny a Han se už vzdal naděje, že mu to vymluví. "Ukážeš nám ten náhradní vchod?" zeptal se jí.

"Můžeme ho začít hledat," držela dál kameny ve vzduchu. "Ten ventilační systém jsem viděla jenom zevnitř. Samotné přívody vzduchu jsem neviděla." Kameny konečně dopadly na zem. "K hoře zřejmě nevedou žádné stezky Myneyrshů," dodala a vstala. "Impérium zakázalo domorodcům pohybovat se v její blízkosti."

"Žádný strach," řekl Luke a pohledem uklidnil znepokojené droidy. "Cestu nám pomůžou najít Noghriové."

* * *

"Nákladní lodi Garret's Gold, vstupní prohlídka skončila," ozval se hlas dozorcího loděnice na Bilbringi z interkomu Etherway. "Dvacátá pátá plošina. Letěte podle zadaného vektoru přímo k majáku. Tam dostanete kurz k plošině."

"Slyším, dozorčí," řekl Aves a zadal kurz z navigační obrazovky. "Co chráněné oblasti?"

"Držte se kurzu a nenaletíte do nich. Patnáct metrů jiným směrem a pořádně si natlučete nos."

"S imperiálníma se člověk zasměje, co?" poznamenal Gillespee z místa vedle pilota, když Aves vypnul interkom.

"Chtěl bych vidět, jak se bude tvářit, až odtud vystřelíme s jejich gravitační pastí," rozhlédl se Aves po loděnici. "Před nájездem Mazzika to tu vypadalo jinak." Podél jejich vektoru vytvářelo několik štítových generátorů smyčku udávající směr letu. "Tohle má asi zabránit volnému pohybu po loděnici."

Zkontroloval vektor a čas. Za tři hodiny by měla flotila Nové republiky přepadnout Tangrene. Mají dost času na přistání, složení nákladu a přesun do zálohy. Pak Mazzic přepadne velitelské středisko o osm plošin dál a sbalí tam gravitační past.

Průzorem na pravoboku zahlédl Ellorův Kai Mir s doprovodnou lodí Klivering. Nad nimi mířila k plošině na obvodu Starry Ice. Zdá se, že všechno klapě. I když veloadmirál už o nich třeba ví a čeká. A až všichni vletí do jeho sítě, pěkně ji zatáhne.

Gillespee ukázal před sebe. "Tohle je vyznačovací bóje?"

"Vypadá to tak," přikývl Aves. "Připrav se na sledování kurzu. Začínáme."

* * *

Wedge rychle pročetl rozkazy na hlavní obrazovce. "Letko Rogue, tady velitel Rogue," ohlásil se, když nastavil frekvenci na spojení s letkou. "Poletíme v první vlně jako doprovod velitelského křižníku admirála Ackbara. Držte pozice, dokud nedostanete nový povel. Potvrďte příjem."

Hlášení v interkomu zazněla stručně a pevně. Někteří Ackbarovi lidé se obávali, že jednotky, které krátce před touto schůzkou na Bilbringi musely letět k Tangrene, a tak mást nepřítel a navádět ho k nesprávnému místu útoku, budou po dlouhém letu otupělé. Ale letka Rogue je na boj připravená.

"Veliteli, jestlipak dostal Thrawn naši zprávu od Avese z Mumbri Storve?" Jansonův hlas z Pětky přerušil jeho úvahy.

"Jestli ne, tak to byla ztráta času."

"Nemusela to být ztráta," upozornil ho Wedge. "Aves mluvil o něčem, co chtěl napojit na náš plán. Kdyby tím on odvedl pozornost Impéria, nebylo by to špatné."

"Asi zase plánovali nějaký pašerácký nájезд," odfrkl si kapitán Šestky.

Wedge neodpověděl. Stačilo mu, že Luke Skywalker považuje Karrda za tichého spojence Nové republiky. Ale nebude

o tom přesvědčovat ostatní lidi z letky.

Formace hvězdných křižníků na hlavní obrazovce se změnila na odletovou. Doprovodná letka musí udělat totéž. "Letko Rogue," řekl do interkomu. "Máme zelenou. Zaujměte svá místa."

Jestli poletí celá flotila podle rozpisu, za dvě a půl hodiny skočí ze světelné rychlosti těsně před loděnicí na Bilbringi.

* * *

Pellaeon se zadíval na poslední zprávy z oblasti Tangrene. Rebelie tam stále soustřeďuje lodě. Stále se na sebe nesnaží upozornit. A za dvě hodiny, pokud propočty zpravodajské služby byly aspoň z poloviny přesné, zaútočí na záměrně nechráněný systém.

"Velice přesvědčivá hra, že, kapitáne?" poznamenal Thrawn vedle něho.

"Ne, pane," ovládl svůj hlas Pellaeon. "Podle všech náznaků je cílem jejich útoku Tangrene. Na pravděpodobná místa skoku se očividně přesunulo několik velkých jednotek hvězdných stíhaček -"

"Špatně, kapitáne. Chtějí, abychom tomu uvěřili, ale je to pouze pečlivě vykonstruované zdání," chladně ho přerušil Thrawn. "Jejich hlavní síly právě teď směřují na Bilbringi."

"Ano, pane," tiše vzdychl Pellaeon. Thrawn se zase jednou rozhodl nebrat jeho důkazy vážně a dát přednost intuicím. Neztratí jenom základnu v tangrenském Ubiquitate. Chyba takového stupně otřese celou válečnou mašinérií Impéria.

"Válka je riziko, kapitáne," poznamenal tiše Thrawn. "Ale pokud mám pravdu, máme naději na zničení dvou rebelských flotil. Uvažte, jaký to bude mít dopad na současné rozložení sil."

"Ano, pane," povinně přikývl Pellaeon.

"Dobře. Připravte tedy flotilu na skok do hyperprostoru." Žhnoucí oči zazářily. "A na boj."

* * *

Na Mount Tantiss nevedly žádné stezky, ale Noghriové byli zkušení stopaři. Slunce právě zapadalo za stromy, když došli k větracímu tunelu.

"Připomíná mi to bunkr na Endoru, kam jsme se měli vloupat," zamumlal Han. "Pomaloučku, můžou tam být čidla k zachycení vetřelců."

V přítomnosti ysalamiriů si Luke připadal jako slepý. Jako tehdy na Myrkru. Přemýšlel, jestli Maru napadlo totéž. I přes matné osvětlení se v jejím obličeji odráželo napětí a strach. "Co dál?" zavrčela. "Nebudem tu snad sedět do rána."

Chewbacca varovně zahučel. "Kde?" šeptl Han a vytáhl blaster.

Všichni ztuhli, zbraně připravené... a v tu chvíli zaslechl Luke palbu. Sotva slyšitelnou, vycházející z hory, nejspíš z několikakilometrové vzdálenosti, pomyslel si Luke.

Mnohem blíže zavřel pták. "Přichází skupina Myneyrshů," řekl tiše Ekhrikhor a zaposlouchal se do smlouvaného signálu. "Noghriové je zastavili. Přejí si s vámi mluvit."

Han chvíli zaváhal, než zastrčil blaster. Vytáhl vycpanou satnachakku a zavolal Threepio. "Zlatouši, jdem zjistit, co chtějí." Jeden z Noghríů beze slova přistoupil k Hanovi. Z druhé strany se připojil Chewbacca a společně zamířili mezi stromy.

Artoo naříkavě zaklokotal, kopulku střídavě natáčel k Lukovi a za odcházejícím Threepio. "Neboj se, Han nedopustí, aby se mu něco stalo," uklidňoval ho Luke.

"Za chvíli budem mít jiný starosti než zdravotní stav Threepio," kysele dodal Lando. "Myslím, že jsem uvnitř hory zaslechl palbu."

"Taky jsem ji slyšela," přidala se Mara. "Řekla bych, že k ní došlo u vchodu do skladiště."

Lando se podíval ke kovovému příkrovu. "Zkusíme otevřít větrací tunel."

"Půjdu napřed, vy přiveďte Artoo," řekl Luke a opatrně prošel mezi stromy k tunelu. Kryly ho těžké mříže zapuštěné několik centimetrů do zdi. Nic, co by jeho světelný meč nedokázal překonat.

V listí zašustily kroky. Lando a Artoo. "Počítačová síť je tamhle, Artoo," ukázal na zed'. "Napoj se a zkus něco najít."

Mara došla až k Lukovi. Čekal štiplavou poznámku, ale místo toho natáhla ruku a sevřela mu paži. "Chci, abys mi něco slíbil," řekla tiše. "Za žádnou cenu mě nesmíš nechat přejít na stranu C'baotha. Rozumíš? I kdybys mě měl zabít."

Lukovi přeběhl mráz po zádech. "Na Jomarku mi C'baoth předpověděl, že se k němu přidám," pokračovala Mara. "Tu noc, kdy jsme sem přiletěli, mi to zopakoval."

"Mohl se mýlit," váhavě namítl Luke. "Nebo lhal."

"Nebudu mu sloužit, Skywalker," sevřela mu pevněji paži. "Slíb mi, že mě zabiješ dřív, než mě přetáhne k sobě."

Luke ztěžka poklkl. Dát slib Jediho, že někoho chladnokrevně zabije... "Slibuju," řekl nakonec. "Nebudeš na něho sama. Pomůžu ti."

Odvrátila obličej. "A když už budeš mrtvý?"

Tak tohle ji trápí - boj, který vede sama se sebou ode dne, kdy se setkali. "Císař je mrtvý," řekl tiše. "Hlas v tobě je jenom věta, kterou po sobě zanechal. Tvůj osud je v tvých rukou. Ani v císařových, ani v C'baothových. Ty máš právo rozhodovat sama za sebe. Ty neseš i zodpovědnost za svá rozhodnutí."

Z lesa se ozvaly kroky. "Fajn," zavrčela Mara a pustila ho. "Nezapomeň, co jsem ti řekla." Ustoupila a otočila se k přicházející skupině. "Tak co se děje, Solo?"

"Našli jsme nějaké domorodce," řekl Han zamračeně. "Je to divné. Nechtějí nám pomoci, ale chtějí se dostat dovnitř a bojovat s imperiálními. Šli za námi, protože zjistili, že jsme objevili tunel do hory."

Luke zkoumavě pozoroval mlčící čtyřruké domorodce tyčící se nad Noghríi. "Co si o tom myslíš, Hane?"

"Hej, pojďte sem," přerušil je tiše Lando od terminálu počítače. "Řekni jim to, Threepio."

"U hlavního vchodu do hory právě zjevně probíhá bitva," řekl Threepio svým podivuhodným stylem. "Artoo zachytil několik zpráv týkajících se podrobností o pohybech vojska na obvodu hory -"

"Kdo útočí?" skočil mu Han do řeči.

"Zjevně někteří z psadanských osadníků. Podle zpráv od vchodu požadovali propuštění svého pána C'baotha." Han se podíval na Luka. "Ten záznamník!" Musela na něm být zpráva od C'baotha, která vyvolala útok.

"To znamená, že mistra Jediho uvěznili. Doufám, že mu k cele postavili silnou stráž," vmísila se do hovoru Mara.

"Co se týče záznamníku zmíněného kapitánem Solo," naklonil Threepio hlavu na stranu, "domnívám se, že jej dostali stejnou cestou jako zbraně. Jak uvádí -"

"Jaké zbraně?"

"Jak uvádí zpráva od vchodu," trochu uraženě pokračoval Threepio, "útočníci jsou ozbrojeni blasty, přenosnými ostřelovači a termálními rozbuškami. Zcela moderních značek."

"Je jedno, odkud je mají," řekl Lando. "Důležité je, že tahle diverze nám přišla vhod. Využijme příležitosti."

"Máš pravdu. Je to příhodně načasovaný," přitakal Han. "Můžeme to zkusit."

Lando přikývl. "Fajn, Artoo, zavři přívod vzduchu."

Droid souhlasně zacvrlikal a zatočil paži v počítačové síti. Za minutu se přívod vzduchu zastavil. Artoo znovu zacvrlikal.

"Artoo vás upozorňuje," oznamoval Threepio, "že při střídání směn mohou být odprašovače a pohony znovu zapnuty ústředním ovládáním."

"Tak radši začneme." Luke zažehl světelný meč, čtyřikrát opatrně řízl a vchod byl volný. "Artoo," zavolal Han k počítači, "máš nějaký plánek tunelu?"

Droid zaštěbetal. "Je mi nesmírně líto," řekl Threepio. "Ale podrobnosti o vlastním zařízení nejsou z tohoto počítače dostupné."

"Dole budou další terminály," řekl Lando. "Necháme tu hlídku?"

"Jeden z Noghriů zde zůstane," mňoukl Ekhrikhor. "Postará se o to, aby vchod do tunelu zůstal volný."

"Fajn," řekl Han. "Můžeme vyrazit."

"A dva muže pošlete s Myneyrshi dolů k bráně, aby jim pomohli s útokem," dodatečně přikázal Luke Noghriům, když viděl, že je domorodci hodlají následovat.

"Jak poroučíte, synu Vaderův," s povzdechem poznamenal Noghri a pokynul dvěma mužům. Luke se přesvědčil, že odcházejí a podíval se na Maru. V její tváři byl stále strach a s ním i odhodlání. Cokoli je vpředu čekalo, byla připravena tomu čelit. Mohl jenom doufat, že on také.

* * *

Karrde ukázal na horu čnicí nad lesem. "Tady je to. Aspoň tam vedou navigační údaje, které vám odtud zaslali."

Leia se podívala na horu a žaludek se jí sevřel. Necítila vůbec žádný signál od Luka. "Už musí být uvnitř."

"Tak to jsou v průšvih," ozval se Ghent od spojovacího pultu, kde se napojil na imperiální kód. "Letová kontrola říká, že u vchodu došlo k potyčce. Naviguj nás na pomocnou plochu asi deset kilometrů na sever."

"Spojit se s nimi nemůžeme. Je to moc nebezpečné," řekl Dankin z místa druhého pilota. "Kdyby imperiální zjistili, že používáme neimperální komlinkový kód, asi by nás sestřelili."

"Snad máme jinou možnost," přistoupil Mobvekhar k Leie. "Ekhrikhor z kmene Bakh'tor určitě zanechal hlídku u vchodu, kudy vešli dovnitř. Pomocí přistávacích světél vyšleme poznávací signál Noghriů." Na Karrdův pokyn přistoupil k Dankinovi a šestkrát stiskl světla. Leia se snažila obsáhnout pohledem celou horu. Jestli Han s ostatními už vešli -

"Mám to," ozval se Corvis. "Poloha nula nula tři na sedmáct." Na navigačním počítači vyjely souřadnice. Bylo tam slabé, ale viditelné blikající světlo. "Ano, to jsou oni," potvrdil Mobvekhar.

"Ghente," řekl Karrde. "Nahlaš, že letíme podle pokynu na tu pomocnou plochu. Radní, sedněte si a připoutejte se, čeká nás nečekaná porucha repulzátorů."

Přistát s Wild Karrdem ve skulině mezi stromy a zvětralými skalami bylo podle Lei nemožné. Ale Karrdova posádka si pomocí přesně zacílené turbolaserové palby v poslední vteřině vytvořila místo k přistání.

Karrde vypnul repulzátory a tázavě se podíval na Leiu. "Jdu dovnitř," řekla. "Nemusíte mě doprovázet."

Karrde vstal. "Radní a já se podíváme za jejími přáteli. Ghente, pokusíš se přesvědčit posádku hory, že nepotřebujeme žádnou pomoc. Jdeme, radní."

Vyšli na rampu. Mobvekhar přiložil dlaně k ústům a složitě zahvízdal. Ozvalo se hvízdnutí a stejně složitě zaštěbetání.

"Naše totožnost je ověřena," řekl Noghri. "Hlídku nás prosí, abychom si pospíšili. Ostatní mají čtvrt hodinový náskok."

"Ještě chvíli," řekl Karrde a ohlédl se. Z přídě k nim mířil muž s párem dlouhonožných čtvernožců na vodítku. "Díky, Chine." Karrde se sehnul a poškrábal zvířata za ušima. "Dovolte mi, radní, abych vám představil své miláčky vornskry, Dranga a Sturma. Na Myrkru loví svou kořist pomocí síly. Tady ji použijí k vyhledání Mary. Souhlasíte?"

Vornskrové kdákavě zapředli. "Dobře," řekl Karrde a vstal. "Myslím, že teď už jsme připraveni, radní. Půjdeme?"

KAPITOLA 25

Za vzdáleného vytí poplašeného zařízení Han opatrně nakoukl za roh. Podle plánu, který Artoo získal z počítačového systému, by měli být u hlavní vnější obranné stanice. Měly by tu být stráže a měly by být v pohotovosti.

Měl pravdu. Pět metrů od ústí chodby stáli vedle obrněných dveří dva vojáci. A byli v pohotovosti natolik, že ho zpozorovali a namířili na něho blasterové pušky. Han se oběma rukama jako pákou vymrštil od rohu a dopadl na druhou stranu chodby. Výstřely z blasterů ho minuly o milimetry a rozpleskly se na zdi v gejzíru kovových úlomků z panelu za ním.

Střelba pokračovala, dokud se Chewbacca nevyklonil za roh a neukončil ji dvěma rychlými střelami z luku. V cestě jim stály jenom těžké kovové dveře. A za nimi další stráž.

Ozvalo se zasyčení Lukova světelného meče a Hanovi, přikrčenému u dveří, šlehl nad hlavou ostrý zelený plamen. Projel vodorovně obrněnými dveřmi a vnitřním uvolňovacím zařízením. Vrchní část dveří prudce zajela do stropu a odhalila výhled na překvapenou stráž. Jednoho vojáka dostal Han dřív, než stačil vystřelit. Luke přeskočil spodek dveří a mečem zneškodnil druhého.

Imperiální posádka se rozprchla od senzorických pultů k úkrytům. Han a Chewbacca několikrát vypálili a z místnosti zbyla hromada tříště. "Radši zmizíme dřív, než příběhnou posily," rozhodl Han.

Ostatní mezitím sestoupili nouzovým schodištěm o tři poschodí níž k čerpací stanici. "Dělali vám problémy?" ozval se Lando ze změti potrubí, které vyplňovalo dvě třetiny místnosti.

"Ani ne," řekl Han. "Ale nechtěl bych si to zopakovat."

"Nebude to zapotřebí. Mělo je to dostatečně přesvědčit, že běží o rozsáhlý útok v celé hoře," zahučel Lando od starobylého řídicího pultu. "Císař musel někde sbalit celé klonovací zařízení a dát ho sem. Něco o zařízení vím, ale neuměl bych to natrvalo poškodit. Budeme asi muset použít výbušniny."

Han přikývl. "A kde je Mara?" zeptal se. Nelíbila se mu představa, že se Mara na tomhle místě prochází sama.

Lando kývl ke dveřím napůl skrytým za potrubím. "V centrální hale."

Dveře vedly na široký kruhový ochoz táhnoucí se po obvodu obrovské přírodní jeskyně. Mara stála u zábradlí. Před ní se tyčil masivní sloup. Stál uprostřed jeskyně a sahal od země až ke stropu. Na ochoz vedlo asi dvacet dalších dveří a spojení mezi ochozem a pracovní plošinou kolem sloupu zajišťovaly čtyři můstky. Kromě dvou hlídkujících Noghrů tu nikdo nebyl. Odněkud sem doléhalo tlumené hučení přístrojů a hlasů, přerušované slabým cvakáním relé a zvláštním pulzujícím šelestem. Jako by celá jeskyně dýchala... "Tady je to. Pojdte se podívat," řekla Mara.

Pod ochozem bylo deset pater s balkony. Spodní balkony se postupně rozšiřovaly, takže jeskyně vypadala jako sportovní aréna. Středovým sloupem vedlo potrubí, ze kterého vybíhaly tisíce kruhovitých tenkých přípojek pokrývajících všechna patra i přizemí. A každý kroužek obtáčel jeden spaartský klonovací válec.

Han vytáhl makrodalekohled a podíval se do přizemí. "Hemží se to tam jako v krysím hnízdě," řekl kysele a otočil se k Maře. "Vojáci jsou v přizemí i na ochozech. Nejlepší bude zaměřit se na sloup. Víš o něm něco?"

Zaváhala. "Císař si nepřál, aby jeho věci užívali ostatní lidé, nezanechal by jim je. Nejspíš tu je zařízení pro autodestrukci. A pokud tu je, musí být v trůnním sále. Zajdu se tam podívat."

"Měli bychom to prověřit. Půjdu tam s ní," nabídl se Luke.

"Bude to celkem bezpečné," řekla Mara. "Tamhle je turbovýtah, kterým se tam dostaneme. Imperiální se určitě soustředí na zmatek u vchodu."

Han se zamačlil. "Dobrá. Ale nezapomeňte nám oznámit, že to spouštíte."

"Kam jdou?" zeptal se Lando zezadu.

"Do císařova trůnního sálu. Myslí si, že tam je autodestrukční zařízení," řekl Han. "Našli jste něco?"

"Artoo se konečně dostal do hlavního počítače," odpověděl Lando. "Hledá schéma toho všeho." Ukázal ke středovému sloupu.

"Nemůžeme čekat," rozhodl Han a obrátil se k Chewbaccovi, který vyšel z čerpací stanice s balíkem třaskavin. "Chewie, přejděte s Landem můstek a pusťte se do toho."

"Dobrá," řekl Lando a obezřetně se podíval po můstku. "Na co se chystáš ty?"

"Pokusím se nás tu zamknout," řekl a ukázal ke dveřím. "Noghriové, pojdte sem."

Dvojice Noghrů, která stála na stráž, k němu tiše vykročila. "Co prikazujete, Hane z kmene Solo?"

"Vy zůstanete tady a budete sledovat cvrkot." Řekl k bližšímu muži. "A vy mi pomůžete odpečetit dveře. Jeden dobrý zásah blasterem do každé kontrolní krabice by měl stačit. Já jdu tímhle směrem, vy opačným."

Byl asi na půl cesty, když zaslechl elektronický hlas. Otočil se a uviděl mávajícího Threepio.

"Kapitáne Solo!" droid s úlevou odfoukl. "Artoo říká -"

"Když něco chceš, řekni to do komlinku. Nebo vzburčuješ celou posádku," Han píchl prstem do válečku, který droid mačkal.

"Ano, pane," mechanická trpělivost Threepio začala povolovat. "Mohu pokračovat? Artoo říká -"

Han povzdychl. "Co se stalo?"

"Pane, v rámci šetření, které Artoo právě prováděl, je mistr Jedi uvězněn právě v té oblasti, kam míří mistr Luke."

Han vytřeštil oči. "Copak není ve vězení?" Stiskl komlink... .

"Jeví se mi, že komlinky jsou zde nefunkční. Zjistil jsem to, když jsem se pokoušel s vámi spojit," upjatě podotkl Threepio.

"Skvělý!" Luke a Mara běží přímo do rukou C'baotha. A není možné je varovat.

Až na jednu možnost. "Ať se Artoo soustředí na ta schémata," řekl ke Threepio a zastrčil komlik za pásek. "Až se k nim dostane, řekni mu, aby našel, odkud je vysílání rušeno. Když se mu to podaří, pošli Noghrie, aby se s tím vypořádali."

Pak se vrať sem a řekni Landovi a Chewiemu, kam jsem šel."

Threepio zarazil Hanův velitelský tón. "Promiňte pane, ale kam ráčíte jít?"

"Kam asi?" hodil Han přes rameno a rozběhl se ochozem za Lukem.

* * *

"V pořádku, Garret's Gold," ozval se dozorčí. "Počkejte na odletový kurz."

"Slyším," řekl Aves a zvolna navedl Etherway k opuštění doku. Jejich práce tady skončila a ostatních také.

"Mazzic je tady," ukázal Gillespee průzorem. "Mám se s ním spojit?"

"Počkej chvíli. Až budeme mít o čem hovořit."

Sotva slova dořekl, vše se rázem změnilo.

"Hvězdné destruktory! Letí ze světelné rychlosti!" vyštěkl Faughn od spojovacího pultu.

Na obvodu loděnice se vynořily z hyperprostoru hvězdné destruktory. Spolu s dělovými křižníky, lancery, bitevními křižníky a letkami TIE. Úplná útočná flotila. A všechny lodě Karrdovy pašerácké konfederace jsou uvnitř loděnice. "Takže jsme v pasti. Bez Karrda," řekl Gillespee mrazivě. Aves cítil jeho a Faughnův pohled. Všichni pašeráci půjdou na smrt v přesvědčení, že je Karrde zradil. Ještě jednou se podíval na imperiální armádu a náhle mu došlo... "Počkejte!" štěkl. "Nejdou po nás!" Nejdřív to došlo Mazzikovi. "Není to záťahová formace. Ale zachytávací." Jako by nevěřil svým očím. "Chtějí někoho stáhnout z hyperprostoru mezi sebe a pak ho převálcovat." "Snad nemyslíš...?" Gillespee vydechl. "Mysleli jsme, že táhnou na Tangrene! Asi jsme se spletli." "Nebo se spletl Thrawn." Gillespee poměřil armádu a zavrtěl hlavou. "Ne. Asi ne." "Žádnou paniku," ozval se Mazzic. "Jestli má Nová republika namířeno sem, znamená to, že se imperiální soustředí na ni. Držme se plánu a uvidíme." "Ach jo," povzdechl si Aves. Budou přesně uprostřed imperiální základny, až Nová republika zaútočí. Příšerné.
* * *

Mara opatrně nakoukla do chodby. Byla stejně vylištěná jako ve spodních třech poschodích. "Vpravo za rohem je císařův soukromý výtah," ukázala blasterem. Tiše došla k příčné chodbě, zahrnula... U dveří výtahu deset metrů před ní stála dvojice vojáků a mířila na ni puškami. Vrhla se k zemi a spustila palbu. První z nich zavrával, ale druhá puška zamířila na její obličej - A stočila se, když se kolem vojáka prohnal plamen Skywalkerova světelného meče. Voják odskočil a Mara ho dostala dvěma výstřely. Za minutu měla výtah otevřený. Trůnní sál byla poslední zastávka. Za několik vteřin se výtah zastavil a Mara se zachvěním vstoupila do sálu. Zaplavily ji staré vzpomínky. V tlumeném osvětlení rozeznala vyvýšený stupeň, ze kterého císař shlížel na návštěvníky stoupající po schodech k trůnu. Obrazovky na stěnách přenášely zprávy z jeho panství. A v šeru nalevo se vznášela celá galaxie... Hologram zobrazoval naprosto jedinečným způsobem všechny podrobnosti. Světelné body znázorňovaly každou ze stovek miliard hvězd galaxie. Tenké barevné kroužky ukazovaly politické celky. Císař si mohl zvýraznit vybraný sektor a připravit si vojenské tažení přímo ze svého trůnu. Byla to hračka pro pobavení, provedená jako umělecké dílo. Velkoadmirálovi Thrawnovi by se to líbilo. "Jestli je to zařízení tady, bude vestavěné v trůnu," řekla a odehnala vzpomínky. Zamířili ke schodišti vedoucímu k trůnu. Byl odvrácen k vyhlazené skále. Mara přemýšlela, proč ho císař zanechal otočený od galaxie, když vtom se začal pomalu otáčet. Chytla Skywalkera za ruku a zamířila blasterem k trůnu - "Konečně jste přišli," řekl hrobově Joruu C'baoth zírající z výšin trůnu. "Věděl jsem, že přijdete. A nyní budeme společně učit galaxii, jak má sloužit Jedimu."

KAPITOLA 26

"Od vašeho odletu z Koruskantu jsem věděl, že přijdete," C'baoth se pomalu zvedl z trůnu. "Proto jsem dnes přiměl lid mého města k útoku na mé vězňatele, abyste měli přístup do mého vězení." "To nebylo nutné," vložil se do jeho úvah Luke a bezděčně o krok ustoupil, jak se mu vybavila vzpomínka na Jomark. "Samozřejmě to bylo nezbytné. Potřebovali jste podpořit u odchodu do mého vězení. A oni jako nižší bytosti potřebovali důvod. Jaký lepší důvod mohli mít než zemřít ve službách Jediho?" "Jedi byli strážci pokoje a služebníci Staré republiky," řekl Luke. "Ne jejími pány." "Proto Stará republika prohrála, Jedi Skywalkere," řekl C'baoth a namířil na něho ukazováček. "Tak si přejděte tamhle a věřte si tomu," vmísila se do rozhovoru Mara a ukázala blasterem stranou. C'baoth popošel a Mara opatrně usedla na trůn, aby vyzkoušela řídicí panel u opěradla rukou. "Má velkou sílu vůle, Jedi Skywalkere," řekl C'baoth. "Bude mocnou oporou v galaxii, kterou vybudujeme." "Ne," zakroutil hlavou Luke. Má poslední možnost přivést šíleného Jediho k rozumu. "Nic nevybudujete. Nejste skutečný mistr Jedi C'baoth. Podle záznamů z Katany mistr Jorus C'baoth dávno zemřel. Jste jeho klon." C'baoth ztuhl. Pak nečekaně zvrátil hlavu a rozchechtal se. "Ty také, Skywalkere? Velkoadmirál Thrawn, Nová republika a teď i ty - všichni jste uchvázeni tím svým klonováním." Náhle smrtelně zvažněl. "Nikdo to nechápe. Pravá moc Jediho nespočívá v hmotě a energii, nýbrž v moci přerůst sám sebe, dokud nepronikne celým vesmírem." Přistoupil k Lukovi. "Ani císař nedokázal to, co já," zašeptal. "Vzal jsem mysl generála Covella do svých rukou a změnil ji. Přetvořil jsem ji k obrazu svému. Takový byl začátek. V hlubinách hory pod námi je připravena budoucí armáda Jediho. Znovu s ní udělám to, co jsem udělal s generálem Covellem. Velkoadmirál Thrawn nebuduje armádu pro sebe, ale pro mne." Luke náhle pochopil. Mysli klonů v jeskyni byly stejné nebo se jen zanedbatelně lišily. Jestli C'baoth umí změnit jedinou z nich, dokáže změnit všechny. "Nic tu není, Skywalkere," řekla Mara a vstala. "Jdem." "Nedal jsem vám povolení k odchodu," panovačně štěkl C'baoth a zvedl ruku. Luke náhle ucítil náraz síly. Jako by se probouzel z hlubokého spánku. "Maro," vykřikl. Pozdě. Ze C'baothovy dlaně vyšlehl modrobílý blesk a zasáhl ji přímo do prsou. Luke zažehl meč, vrhl se k Maře a zachytil další blesk ostřím. C'baoth vyslal třetí, čtvrtou, pátou vlnu blesků - A náhle jeho ruce poklesly. "Já jsem mistr, Jedi Skywalkere, vy jste služebníci. Musela dostat ponaučení. Teď ji však nech a šetři si síly na souboj, který tě očekává." Luke se otočil. Na pozadí třpytivého hologramu se rýsovaly obrysy postavy v hnědém. Odněkud ji zná... "Rozumíš, můj Jedi?" řekl C'baoth měkce. "Musíš mi sloužit, jinak nebudeme schopni spasit galaxii. Proto musíš nyní zvítězit nad smrtí, aby ses mohl postavit po mém boku... anebo musíš zemřít a tvé místo zaujme někdo jiný." Pokynul k postavě. "Pojd' a postav se svému osudu."

Postava vytáhla světelný meč, ale její tvář nebyla vidět. Lukovu mysl zaplavilo zvláštní nepříjemné napětí. Srdcem mu projelo strašlivé podezření... Dagobah, přízračný boj v jeskyni s Darthem Vaderem, kterému v boji sklouzla z tváře maska a odhalila Lukovu tvář... pozdě. Postava vstoupila do proudu světla a Luke s myslí otupělou šokem zíral na svou vlastní nehybnou tvář.

"Ano, on je ty," tiše přikývl C'baoth. "Luuke Skywalker vytvořený z tvé ruky, kterou jsi ztratil v Oblačném městě na Bespinu. Neboť tvůj osud musí dojít naplnění. Musíš mi sloužit!" Jeho oči se naplnily šíleným očekáváním. V tu chvíli klon Luuke zaútočil. Luke odskočil a odrazil útok svým mečem. Vyslal sílu a vyšvihl se na zvýšenou strážní plošinu pod schodištěm. Luuke nečekal. Mečem rozřezal plošinu a přinutil Luka k dalšímu skoku. Zvláštní napětí v Lukově mysli mu znemožnilo pořádně se soustředit a místo na nohy dopadl na záda. Klon Luuke zamířil ze schodů za Lukem...

Jeho klon. Proč je C'baoth postavil proti sobě? Mistr Yoda ho vždycky učil, že zabít v hněvu nebo nenávisti vede na stranu temné síly. Platí to i pro zabít svého dvojníka? Nebo C'baoth doufá, že jeho zabitím zešílí? Ale ještě stále se může rozběhnout k turbovýtahu a uprchnout... a nechat Maru samotnou proti C'baothovi? Vždyť ještě není při plném vědomí, aby mohla utéct s ním.

Stiskl rty a zvedl se. Prosila ho, aby ji raději zabil, než aby ji nechal samotnou v rukou C'baotha. Musí s ní zůstat do konce.

* * *

Jeskyni zaduněl výbuch jako vzdálená, podivně ztlumená bouře. "Slyšels to, Chewie? Dole něco vybuchlo," nahnul se Lando opatrně přes zábradlí pracovní plošiny obtáčeující sloup. Chewbacca zahučel. Nebyl to jediný výbuch, ale hodně malých výbuchů zároveň. Nevypadá to na obyčejnou poruchu.

Ztuhli. Nad potrubími s výživou, ústíci do klonovacích nádrží, pomalu narůstaly obláčky kouře a vytvářely pravidelný obrazec. Jako by v každém spaartském válci něco vybuchlo.

Ozvalo se zavolání a na plošině se vynořil Threepio. "Artoo nalezl schéma hlavního sloupu," strčil Landovi záznam.

"Domnívá se, že by bylo náležité prověřit přípojku záporného proudu na hlavní rozvod."

Lando strčil záznam do kapsy. "Radši zmiz, než tě někdo uvidí," řekl droidovi, který v šeru zářil, jako by byl ze zlata.

"Jistě," poznamenal droid ještě upjatěji. "Artoo též vypátral, proč zde nefunguje přenos komlinky -"

Pod nimi to zapraskalo a vyšlehl jasně modrý blesk. Za ním druhý a třetí. Lando a Chewbacca padli k zemi. Mezi klonovacími nádržemi na spodním patře se krčili imperiální vojáci.

Chewbacca zahučel: vojáci se stahovali. "Asi půjdou sem," přikývl Lando a rozhlédl se po pancéřových dveřích na ochozu kolem plošiny. Jestli je Han s Noghrrii odpojili z elektrického okruhu, měly by je zdržet. Ještě dveře do stanice, kam se stáhli oba droidi. Vypálil do ovládacího zařízení a dveře se v oblaku kouře zavřely.

Chewbacca už pracoval se svazkem kabelů. Landovi přejel mráz po zádech, když si představil, co se stane, jestli propojí opačné póly. "Chewie, přišli jsme zničit klonovací válce. Nechci, aby mi celá hora spadla na hlavu."

Chewbacca zahučel a vrátil se k práci. Lando odložil blaster a vytáhl z balíku dvě dávky výbušniny. Co nejrychleji musí vymyslet, jak se dostanou zapečetěnými dveřmi a chodbou plnou vojáků ven, než se propojí Chewbaccovo schéma odpalu na bázi arytmiické rezonance.

Vsunul ruku mezi kabely elektrického vedení, aby v nich udělal otvor.

* * *

Zabzučel odečítač. Ještě pět vteřin. Wedge se nadechl a sáhl po pákách pro skok z hyperprostoru. Hvězdné čáry se změnilly ve hvězdy a před letkou Rogue se vynořila světla loděnice. Jsou v Bilbringi. Ale podivně daleko od středu - "Letí na nás stíhačky TIE!" štěkl kapitán ze Dvojky.

"Všem lodím - zaujměte bojové postavení," ozval se hrobový hlas admirála Ackbara. "Obranná formace. Vypadá to na past."

To jo, pomyslel si Wedge a přejel pohledem obrazovky. Tak tamhle jsou ty interdiktory, které je stáhly z hyperprostoru, a kolem nich stojí celá flotila. Armáda Nové republiky se hned tak zpátky do hyperprostoru nedostane.

A pak na ně začaly nalétat stíhačky TIE a už nebyl čas na přemýšlení, proč pečlivě připravený útok skončil dříve, než začal. Zbývala jediná úvaha - jak v této situaci přežít.

* * *

Postranní chodbou se blížily plíživé kroky. Han přitisknutý k zárubni se vzdal poslední naděje, že ho jeho pronásledovatel mine, a připravil se ke střelbě. Pět metrů od něho se kroky zastavily a v náhlém tichu zaslechl tlumený nádech... vědí o něm.

Odrazil se od dveří a s odjištěným blasterem přeskočil chodbu...

"Hane!" vykřikla Leia. "Nestřílej!"

Leia! A k ještě většímu překvapení Talon Karrde se svými miláčky vornskry. "Co tu děláte?" vykřikl.

"Luke je v nebezpečí," řekla Leia přerývaně a rychle ho objala. "Je někde tamhle."

"To je v pořádku, miláčku," konejšivě ji vzal za ruku. "Věděli jsme, že tu jsou ysalamiriové."

Leia zakroutila hlavou. "V tom to právě je - nejsou tu! Síla se vrátila. Zrovna když jsi vyskočil z úkrytu."

"C'baoth! To musí být jeho práce!" zaklel Han a podíval se na Karrda.

"Najali si mě na zničení císařova skladiště," řekl pašerák na rovinu. "Vzal jsem vornskry, aby mi pomohli najít Maru."

"Máš s sebou ještě někoho?" zeptal se Leiy.

Zavrtěla hlavou. "Narazili jsme na vojáky o tři poschodí níž. Naši dva Noghriové zůstali vzadu, aby je odřízli."

Podíval se na Karrda. "Kde máš své lidi?"

"Všichni jsou ve Wild Karrdu. Střeží vchod, abychom ho mohli ještě použít."

"Tak jsme na to sami," zachmuřil se Han. "Pojďte za mnou. Jsou v trůnním sále - cestu znám."

KAPITOLA 27

Modrobílý plamen se zkrřížil se zelenobílým. Mara bezmocně a fascinovaně sledovala souboj zuřící v trůnním sále. Jako by se znovu vrátilo strašlivé vidění císařovy smrti před šesti lety. Teď ale smrt nečeká císaře, ale Skywalkera.

"Nepoddáš-li se ochotně mé moci, čeká tě jednoho dne tentýž souboj, Maro Jade," řekl tvrdě C'baoth z vrcholu schodiště, odkud přihlížel dění. Měla pravdu. C'baoth je naprosto šílený.

Napětím v mysli jí prošlehla bolest. "Nepokoušej se přede mnou skrývat své myšlenky," pokáral ji ostře. "Není správné, aby učednice skrývala své myšlenky před mistrem."

"Jsem snad vaše učednice?" Konečně se zbavila napětí.

"Pošklebujes se mému vidění. Ale ty musíš klečet u mých nohou," temně pronesl C'baoth. "Neboť jsi má, stejně jako Skywalker, jeho sestra a její děti."

"A společně spasíme galaxii," odsekla Mara a otočila se k plošině na opačném konci sálu, na kterou právě Skywalker vyskočil. Klon po Lukovi sekl mečem. Modrobílý plamen Skywalkera minul a rozřízl plošinu po celé délce. Skywalker seskočil a chystal se vyrazit meč klonovi z ruky, když jeho meč náhle změnil směr úderu. Opsal půlkruh proti Skywalkerově ruce a zastavil se.

"Takhle ne, Jedi Skywalkere," pokáral ho C'baoth s rukou vztaženou k Lukovu meči. "Vedeš souboj na život a na smrt. Musíš vztáhnout zbraň proti zbrani a mysl proti mysli. Nic částečného tě nedovede k poznání, které potřebuješ k náležitě službě."

C'baoth nechce, aby Skywalker svého protivníka pouze odzbrojil, pomyslela si Mara. V tu chvíli zahlédla kousek od Skywalkerových nohou svůj blaster. Podívala se na C'baotha... Neviděl ji. Rozostřenýma očima zíral ke vchodu.

"Přišla," řekl téměř bezzvučně. "Věděl jsem, že přijde."

Mara se zmateně otočila k výstupu. Dveře se rozevřely a do sálu vystoupil Solo. A za ním - Organa Solo? A Karrde?

"Vítej, moje nová učednice!" radostně zajásal C'baoth. Han mezitím doběhl ke schodišti a vystřelil. Ale moc Jediho se tak snadno nedala zlomit. Než Solo stačil znovu vystřelit, blaster mu vyletěl z ruky.

C'baoth strašlivě zaječel a vzduch jako by se vzňal. Mara vyjekla, jak se jí pronikavý zvuk zařízal do uší. Nikdy nic podobného nepocítila. Nejvystupňovanější vztek bez jakéhokoli ovládní ji zaplavoval ve vlnách a ohlušoval její mysl nenávistí a bolestí. Mlhavě zahlédla vrávorajícího Skywalkera a Organa Solo. Vtom C'baoth vztáhl ruce a vyšlehl blesk. Blesk narazil do Organy Solo. Odhodila blaster a zažehnutým světelným mečem zachytila další blesk.

"Leio!" vykřikl Skywalker poděšeně. Napětí v jeho mysli náhle ustoupilo zuřivosti. Údery meče zahnal klona na plošinu pro stráž a zastavil se v polovině schodiště pod C'baothem. "Pust' je," ukázal hlavou k sestře a Hanovi. Oči mu sklouzly k Maře. "Maru taky."

"A pak?"

Skywalkerův meč se zasyčením zhasl. "Pust' je," řekl Luke tiše. "A já zůstanu."

* * *

Šelest klonovací jeskyně narušil nepravidelný tlukot. Výstřely z blasterových pušek bušily do těžkých dveří. Lando ještě jednou přeletěl pohledem všechny dveře na ochozu. Nevydrží věčně.

Otočil se zpátky ke kabelům. Vtom zapálily oba komlinky. Že by se imperiální napojili na jejich kanál? "Calrissian," řekl.

"Ach, generále Calrissiane," ozval se Threepio. "Artoo dosáhl zřejmě úspěchu při odstraňování poruchy." Ozvalo se další zadunění. "Noghriové mě pověřili dotazem, zda bychom vám neměli přispěchat na pomoc."

"Nestačíte to," odpověděl Lando. "Jděte radši pomoci Hanovi do trůnního sálu."

"Na to je pozdě," vmísil se do rozhovoru téměř neslyšitelný hlas. "Tady Talon Karrde. Přiletěl jsem s radní Organou Solo. Jsme v trůnním sále s Joruusem C'baothem. Obnovil sílu, vyřídil Hana i Organa Solo a přinutil Skywalkera k souboji s jeho vlastním klonem. Mě si teď nevšímá. Jste dole u klonovacích nádrží?"

"Nad nimi. Proč?"

"Měla by tam být spousta ysalamiriů. Kdybychom jich pár vytáhli z výživných klecí, snad bychom s nimi C'baotha zastavili."

Tak tohle byly ty obláčky kouře, zašklebil se Lando. "C'baoth všechny pozabíjel. Jestli mě napadne něco jiného, ozvu se."

"Budu čekat," řekl Karrde suše a odpojil se.

"Threepio," zavolal Lando do komlinku. "Posaď Artoo k počítači, ať udělá cokoli, aby odlákal vojáky od přírodní sady, kterou jsme se sem dostali. Pak se tam s Noghrii stáhněte. S Chewiem přijdeme hned za vámi."

Chewbacca tázavě zahučel. "Nemáme na vybranou," trpce řekl Lando. "C'baoth je zřejmě nebezpečnější než císař.

Pokusíme se vyhodit celou horu do povětří i s ním." A když budeme mít štěstí, podaří se nám uniknout z jeskyně a před tím ještě varovat Hana a ostatní, dodal pro sebe.

* * *

Mara mlčky zírala na Skywalkera. Obětovat se a zůstat tu dobrovolně s C'baothem... Jejich pohledy se zkrřížily a Mara vycítila Lukovu hrůzu.

Odvrátila se. Karrde utišoval vornskry vyjící děsem a ukázal očima k Hanovi. Ztuhla. Solo se centimetr za centimetrem kradl k blasteru, který Organa Solo odhodila.

"Žádáš příliš, Skywalkere," měkce namítl C'baoth. "Mara Jade musí být má. Ten osud od ní žádá síla."

"Ještě si musím kleknout k jeho nohám," skočila mu Mara co nejposměšněji do řeči ve snaze odvést jeho pozornost od Hana.

"Myslíš si, že mě tak snadno oklameš, Maro Jade?" zle se zasmál. Zkrřivil ukazováček a blaster odskočil půl metru od

Hana. "Pozor, Skywalker!" štěkla Mara.

Do klona na plošině vjel život. Skywalker zachytil jeho výpad a oba meče se zkřížily. Luke zavrával a upadl... Z C'baotha vyprchal vztek. "Rozumíš, Maro Jade? Budu vládnout. Neodvratně. A ty mně budeš sloužit spolu se Skywalkerem a jeho sestrou. Národy galaxie padnou k našim nohám jako odvátné listy. Jejich myslí budou naše." Pokynul rukou a Karrdův blaster vyjel z pouzdra a rozletěl se k němu. Vzápětí se zvedl i světelný meč Organy Solo a připojil se k blasteru. "Stejně jako jejich zbraně," dodal a odvrátil oči k souboji. Na tenhle okamžik Mara čekala. Překonala chaos ve své mysli a vyslala sílu k letícímu meči. Meč v letu zatočil a přistál jí v dlani.

"Ne!" vriskl C'baoth s obličejem strašlivě zkřiveným napětím a zmatkem. Mara zažehla meč a rozběhla se.

Klon zaslechl syčení meče, ale neodolal pokušení vyřídít nejdříve prvního protivníka. Naposledy se rozmáchl proti Skywalkerovi, který v souboji vystoupal až k vyhlazené skále za trůnem. Luke se sehnul a meč zasáhl skálu - A v pronikavém záblesku tříštící se elektroniky zeď nad Skywalkerovou hlavou explodovala přímo do tváře klona. Luke necouval ke skále, ale k jedné z obrazovek trůnního sálu, zobrazující skálu.

Klon zavrával a vyjel. Byl to první zvuk, který od svého příchodu vydal. Vztekla a ve strachu se otočil za syčícím mečem Mary. Pozvedl svůj meč k výpadu -

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

Sehnula se pod ničivým ostřím a podívala se protivníkovi do tváře. Do Skywalkerovy tváře. Do tváře, která ji šest let pronásledovala jako noční můra a kterou jí císař přikázal zničit.

ZABIJEŠ LUKA SKYWALKERA.

A po prvé od chvíle, kdy našla Skywalkera v rozbitém Xplánu v hlubinách vesmíru, se poddala hlasu ve své mysli. Vší silou zvedla meč a sekla.

Klon se zhroutil, světelný meč dopadl vedle něj na schody. Mara se po něm podívala... a jak se přerývaně nadechla, hlas v pozadí její mysli umkl. Splnila poslední císařův povel. Konečně je volná.

KAPITOLA 28

"Zdá se, že jsou všechny, kapitáne," řekl Thrawn. Válečné lodě Rebelie za průzorem se zastavily na obvodu gravitačního kužele interdiktčních křižníků. "Všem válečným lodím: připravte se k útoku na nepřítele."

"Ano, pane," zakroutil hlavou Pellaeon v němém údivu. Proti vši logice se velkoadmirál opět nezmýlil. Válečná flotila Rebelie byla tady. "Snad bychom je neměli všechny zničit. Někdo by se měl vrátit na Koruskant se zprávou, že byli poraženi."

"Souhlasím, kapitáne," řekl Thrawn. "Měl by jim to ohlásit hvězdný křižník admirála Ackbara?"

Pellaeon se lehce usmál. Ackbar, který se jen ztěží vymotal z obvinění radního Fey'lyi. Tentokrát by tak lehce nevyvázl.

"Jemný tah, admirále," souhlasil Pellaeon. Loděnici zalil odlesk laserového ohně. Pellaeon se pohodlně usadil, přešel pohledem po obrazovkách a připravil se na boj. Na boj a vítězství.

* * *

"Pozor, veliteli Rogue, máš v patách párek stíhaček," uslyšel Wedge hlas Dvojky. "Šestko?"

"Slyším, Dvojko," potvrdila příjem Šestka. "Zdvojený úder na tři. Jeden, dva -"

Wedgeův Xplán vystříhl prudkou zatáčku. Stíhačky TIE zaslepené snahou o jeho dostižení a odstřelení pravděpodobně ani nezahledly dva Xplány, které se za ně zavěsily. Dvojice tříštivých výbuchů a Wedge byl zase volný. "Díky," řekl.

"Nemáš zač. Co dál?"

"Nevím," připustil a rychle přehlédl zuřící bitvu. Admirál Ackbar dosud držel své hvězdné křižníky v bojové formaci. Ale vzhledem k tomu, jak tvrdě útočili imperiální na pomocné lodě na obvodu, mohlo se vše každou minutou změnit v obrovský zmatek bezpočtu šarvátek. A pak by letky hvězdných stíhaček bojovaly na vlastní pěst. Což vlastně dělají už teď. Takže jde o to najít cíl, který bude opravdu stát za napadením...

Dvojka zřejmě uvažovala stejně. "Veliteli Rogue, imperiální by neměli tolik lodí k boji, kdyby zároveň bránili loděnici."

Wedge vytáhl krk, aby se podíval po záblescích v okolí. Na jejich pozadí se rýsovaly temné obrysy aspoň čtyř bitevních stanic Golan II. "Máš pravdu," souhlasil. "Jenže abychom je až tak znervóznil, museli bychom mít na víc než na jeden útok, i když pověstné letky Rogue -"

"Veliteli Antilessi, hlásí se spojovací ústředna flotily," přerušil ho úsečný hlas. "Mám pro vás naléhavou zprávu šifrovanou diplomatickým kódem Nové republiky. Mám vám ji předat?"

Wedge zamrkal. Diplomatický kód? Tady? "Ano. Určitě."

"Nazdar Antilessi," ozval se suchý, povědomý hlas. "Těší mě, že tě zase potkávám."

"Nápodobně," zamračil se Wedge. "Kdo mluví?"

"Ale no tak," pokáral ho hlas. "Copak jsi už zapomněl, jak jsme se pobavili v kantýně na Mumbri Storve?"

Mumbri Storve -? "Aves?"

"Jo přesně tak. Začíná se ti zlepšovat paměť."

"Je čím dál těžší zapomenout na tvý lidi," odpověděl Wedge. "Kde jste?"

"Zmáčknutý uprostřed toho oslnivého imperiálního světla po tvém boku," poznamenal Aves kysele. "Kdybys mi tenkrát řekl, že napadnete tohle místo a ne Tangrene, jak jsme předpokládali..."

"Kdybys mi řekl, jakou akci máš za lubem," oplatil mu Wedge. "Pěkně jsme se napálili, co?"

"Jo. Všichni navzájem s výjimkou velkoadmirála."

"Povídej mi o tom. Hele, to sis chtěl jenom poklábosit?"

"Možná jo. A možná ne. Asi za devadesát sekund tu někteří z nás sbalí gravitační past, pro kterou jsme přiletěli. Potom jim zamáváme a probíjeme se odtud."

Probijou se z imperiální loděnice. Jak prostě řečeno. "Hodně štěstí."

"Dík. A teď důvod, proč ti to vykládám - nezáleží nám na tom, kudy se probijeme. I když tobě by na tom záležet mohlo." Wedge cítil, jak mu ztuhl obličej. "To mohlo," řekl. "Třeba kdybyste to vzali těsně kolem těch Golanek. A cestou je tak trochu zezadu nabrali?"

"To není špatná trasa," souhlasil Aves. "Teda dostaneme se vošklivě na obvod, k těm lodím, co je nazdařbůh ostřelují. Asi bys nenašel způsob jak nám poskytnout přátelský doprovod?"

Wedge se podíval ke světlům a zamyslel se. To by šlo. Jestli Avesovi lidé zničí aspoň jednu bitevní stanici, otevře se tím cesta pro vpád Nové republiky do loděnice. Jestli ji imperiální nebudou chtít obětovat, budou tam muset přesunout část svých sil a honit každou loď, která tam pronikne.

Z hlediska toho pašeráka je zase lepší, když bude moci z loděnice vyklouznout mezi bitevními loděmi Nové republiky, protože mu poskytnou lepší ochranu, než jakou by našel kdekoli jinde na obvodu. Dost férový obchod. "Máš ho mít," odpověděl. "Dej mi pár minut a já to nachystám."

"Fajn. Hopla - první vlna do toho. Nashle."

Interkom zmlkl. "Jdeme do toho?" ozvala se Jedenáctka.

"Jdeme do toho," přitakal Wedge a stočil Xplán do úzké otáčky na pravobok. "Dvojko, podej stručné hlášení na velení, že potřebujeme posilu. Nezmiňuj se o Avesovi - jenom že jsme se napojili na samostatnou odbojovou skupinu uvnitř loděnice."

"Slyším, veliteli Rogue."

"Co když to Ackbar neriskne?" vmísila se do rozhovoru Sedmička.

Wedge se podíval na světla loděnice. Pak to bude věc důvěry, jako už tolikrát. Jako tenkrát, když ho venkovan ze zapadlého světa vedl do útoku na první Hvězdu smrti. Jako když se nechal někdejší hráčem a podvodníkem, který mohl i nemusel mít skutečnou bojovou zkušenost, vést do útoku na druhou Hvězdu smrti. Právě tak jde teď o důvěru v pašeráka, který ho klidně může za slušnou cenu zradit. "Na tom nezáleží," odpověděl. "Jdeme do toho - s posilami, nebo bez nich."

* * *

Mara zvedla světelný meč a vši silou bodla. Meč projel klonem Luukem. Ten se vzepjal a zůstal nehybně ležet. A Luke ucítil, jak napětí v jeho mysli rychle mizí. Poprvé po hodinách se mohl znovu plně nadechnout. "Díky," řekl tiše Maře.

"To je v pořádku," řekla a odvrátila se od klona. "Už máš hlavu v pořádku?"

Takže Mara napětí v jeho mysli postřehla. "Ano," přikývl a ještě jednou se pořádně nadechl. "A co dělá tvá hlava?"

Sjela ho napůl pobaveným a napůl jízlivým pohledem. A Luke poprvé od chvíle, kdy se setkali, spatřil její oči bez bolesti a nenávisti. "Udělal jsem to, co bylo jeho přáním. Skončilo to."

Luke se podíval do sálu. Karrde přivázal vorns kry k rozbořené plošině a pomalu se prodíral troskami. Han pomáhal ochromené Leie na nohy. "Leio? Jsi v pořádku?"

"Jsem," odpověděla. "Pojďme odtud!"

Luke se otočil k C'baothovi. Stařec zíral šílenými očima na mrtvého klona. "Za tohle zhyneš, Maro Jade," řekl nakonec mrazivě. Nadechl se, sevřel ruce v pěsti a zavřel oči.

"Uvidíme," zamumlala Mara a se zdviženým mečem se rozběhla proti němu.

Z hory se ozvalo dunění. Blížilo se. A náhle se strop nad Lukem a Marou s hromovým zahřměním zborstil. Luke uskočil a v oblacích prachu zahlédl, jak se ostatní snaží zachránit před padajícími kameny.

C'baoth zvedl ruce. "Já jsem mistr Jedi C'baoth!" zaburácel v rachotu bortící se skály. "Impérium a vesmír jsou moje!"

Luke zvedl meč k obraně, smysly se mu znovu rozechvěly v očekávání nebezpečí. První ze C'baothových blesků se odrazil od meče a náraz vychýlil Luka z rovnováhy. Ten bolestivě dopadl kolenem na ostré kameny. Pokusil se vstát, ale jeden z padajících kamenů ho prudce udeřil do týlu. Zavrával, podepřel se rukou o zem. Vtom hromadu kamení zaplavila záře blesků a Lukem projížděly další a další vlny bolesti. Světelný meč mu cosi vytrhlo z ruky. Zamlženým zrakem ještě zahlédl, jak odlétá na opačnou stranu sálu.

"Přestaňte!" zaječela Mara a bezmocně zamávala mečem. "Jestli nás chcete zabít, tak to udělejte rovnou."

"Trpělivost, moje budoucí učednice. Ještě nesmíš zemřít," usmál se C'baoth zasněně. "Nezemřeš dřív, dokud tě nezavedu ke klonovacímu zařízení."

Maru zaplavila hrůza. "Cože?"

"Neboť jsem viděl Maru Jade klečet u svých nohou," pokračoval. "Jednu Maru Jade... nebo druhou."

* * *

"A je to." Lando zapojil spínač nálože. Kdyby tak dveře vydržely další dvě minuty, než se dostanou do bezpečí. "Jdem, Chewie." Vskočil na můstek spojující plošinu s ochozem... a dveře na ochozu proti můstku se rozletěly a vše přehlušila palba z blasterů.

"Pozor!" vyjekl Lando a hned zalehl na můstek. Za sebou slyšel Chewieho řev. Přejel pohledem můstek s úzkým zábradlím po obou stranách. Je to šílené, ale mohlo by to vyjít. "Chewie, dostaň se sem," zavolal a zrakem zkontroloval zábradlí s kontrolním panelem.

Můstek se zachvěl, jak Chewbacca zalehl vedle něj. "Zaměstnej je," vyzval ho Lando a píchl do kontrolky v panelu.

Můstek se nadzvedl od pracovní plošiny a zastavil se.

Chewbacca zavrčel otázku. "Uvidíš. Jen se drž zábradlí a pal," zavolal na Chewieho a začal střílet do druhého konce můstku. Konstrukce se konečně otřásla a můstek se s hrozivým skřipěním nachýlil dolů. Zůstal viset jen za zábradlí u ochozu. Rychle klesal z vodorovné polohy do svislé, až se s praskotem zřítil o tři poschodí níž ke klonovacím válcům.

"Konečná," poznamenal Lando. "Jdem!" Opatrně strčil blaster do pouzdra a seskočil z ocelového můstku na podlahu ke klonovacím válcům. Chewbacca tam byl dobré tři vteřiny před ním.

Proběhli půlku cesty k východu z klonovacího poschodí, když sloup uprostřed jeskyně vyletěl do vzduchu. Jeskyni zasypaly kusy kabelů a potrubí. Plošina, na které byli ještě před chvílí, sjela prudce podél sloupu dolů a cestou strhávala další zařízení. V pekelném oblaku dýmu a prachu syčely další výbuchy. Zatímco gejzír úlomků stále mohutněl, ozvalo se strašlivé zapraskání. Vnější obal sloupu se začal trhat. "Jdem!" zakřičel Lando do dýmu.

Chodba za dveřmi byla prázdná. Proběhli dvěma chodbami, když se podlaha otřásla vzdáleným úderem. Sloup se sesypal. "Fajn," oddychl si Lando a rozhlédl se příčnou chodbou. Artoo se vyznamenal. Podařilo se mu odtud odvelet všechny vojáky. Cestou nepotkali ani jednoho. "Východ je tímhle směrem," řekl Chewbaccovi a vytáhl komlink.

Vytáhl Hanův kód -

"Lando?" V ohromném hluku nebyl Hanův hlas téměř slyšet. "Ten šílenec Jedi na nás shodil střechu. Leiu a mě to trochu zasypalo. Ale Mara s Lukem se mu postavili. Kde jste teď?"

"Dole," procedil Lando. Jestli jejich arytmiický rezonátor funguje, vyhodí za chvíli celou jeskyni do vzduchu. "Hane, nemáme moc času. Zabudovali jsme do sítě rezonátor -"

"Aspoň se odtud C'baoth nedostane," přerušil ho Han. "Utečte. Chewie, jestli odtud nevyvážnem, musí se Winter ještě s někým postarat o Jacena a Jainu! Rozumíš?"

"U východu na vás čeká Wild Karrde," dodal Karrde.

"Dobrá." Lando vypnul komlink. Han má pravdu, odtud s C'baothem nic nesvedou. Ale s turbolasery Wild Karrdu a plány hory, které má Artoo... "Poběž, Chewie! Ještě neprohráli."

* * *

Luke se s pocitem porážky díval na šíleného mistra Jedi, který se blížil... Jedi musí jednat klidně. V souladu se silou.

"Mistře C'baothe. Nejste v pořádku. Ale mohu vám pomoci," řekl. "Vy potřebujete nás a my potřebujeme vaše obrovské zkušenosti pro blaho Nové republiky."

"Nezajímá mě blaho méněcenných lidí," zahřměl C'baoth. "O jejich potřebách rozhodují já!" Oči mu pohasly. "Mohl jsi vládnout po mém boku, Jedi Skywalker. Místo toho jsi zvolil smrt."

Lukovi sjela po tváři kapka potu nebo krve. "A co bude s Marou?"

C'baoth pohodil hlavou. "To tě už nemusí zajímat. Vypořádám se s ní později."

"Ne!" štěkla Mara. "Se mnou se vypořádáte hned!" Zažehla meč a lavinou kamenů se rozběhla k nim.

"Ne!" C'baoth zavyl a z jeho prstů začaly šlehat modrobílé blesky. Mara odháněla jeden za druhým světelným mečem a tlačila starce k trůnu.

Proud kamenů nad její hlavou prořídil, ale pak se zvedly kameny, které zpola zakrývaly Luka, obletěly šíleného Jediho a vletěly Maře prudce do obličeje. Zavravorala - a do její mysli pronikl hlas. Maro, zavři oči. Poslouchej mě. Já vidím a povedu tě. Lein hlas!

"Ne!" znovu zavyl C'baoth. "Je moje!" Ale dlouhý boj vyčerpal starcovy síly. Omráčený Luke čekal, jak se Leie pomstí. Ale nic se nedělo. Jen u Karrda v rohu se něco pohnulo -

Vornskrové se na napjatých vodítkách vzpínali k Maře a C'baothovi. Kousek od nich ležel Lukův světelný meč. Luke se soustředil a zažehl ho. Zelené jiskry zapraskaly na kamenech. Zbraň se vznesla do vzduchu a chvíli se zastavila nad vodítky vornskrů. Plamen jemně řízl -

C'baoth přitisknutý zády ke zdi za trůnem šlehl bleskem po šelmách pádících po schodišti. První zavyla a padla, druhá zavravorala - ale Mara víc nepotřebovala. V proudu kamení udělala poslední krok k C'baothovi. Bezmocně vztáhl ruce. Padla na kolena a zuřivě sekla mečem. C'baoth naposledy žalostně zavyl -

A stejně jako z císaře na palubě Hvězdy smrti i z C'baotha prudce vyšlehla energie temné síly do gejzíru modrých plamenů. Luke posledními zbytky sil nadálku sevřel Maru pomocí síly a odtáhl ji z dosahu plamenů. Leia se přidala - A náhle všechno skončilo.

Luke ještě minutu ležel bez hnutí a lapal po dechu ve snaze probrat se z mdlob, které ho zaplavily. Mlhavě vnímal, že někdo z něj odhrnuje kamení. "Jsi v pořádku?" zaslechl Leiu.

Otevřel oči. Leia pokrytá prachem nevypadala o moc lépe, než jak to cítil. "Jsem," řekl a snažil se postavit. "A co ostatní?"

"Han potřebuje ošetření, má ošklivé popáleniny."

"Mara taky," ozval se trpce Karrde vedle Mary. "Musíme se co nejrychleji dostat na Wild Karrde. Tamtudy." Ukázal k místu, kde zemřel C'baoth. Stěny a zdi se černaly po výbuchu temné síly nad napůl roztavenou podlahou. Zprohýbaný trůn ležel metr opodál. A za ním se v otvoru proražené zdi třpytila hvězda.

* * *

Dvě útočné fregaty Rebelie naletěly každá z jedné strany k bitevní stanici Golan II a mohutně vypálily. Část stanice vzplála a potemněla. Na pozadí tmavnoucího trupu vklouzla třetí vlna stíhaček Rebelie do loděnice v Bilbringi.

Pellaeon se už neusmíval. "Žádnou paniku, kapitáne," řekl Thrawn kysele. "Ještě jsme neprohráli."

Zabzučel interkom. Pellaeon se zachvěl v hrozně předtuše. "Naléhavé hlášení z Waylandu, pane."

Zpráva pomalu projížděla obrazovkou. "Došlo k útoku, pane. Domorodci, několik sabotérů z Rebelie a skupina Noghriů..."

Dál nedočetl. Šedá ruka ho chytla pod krkem. "Za věrolomnost Impéria vůči noghrijskému lidu," šeptl Rukh. "Byli jsme zrazeni. A jsme pomstěni."

Ochromený Pellaeon zalapal po dechu a konečně nahmatal poplašné zařízení. Do bitevní vřavy zavly sirény hvězdného destruktoru a Pellaeonovi se konečně podařilo otočit hlavu.

Velkoadmirál seděl s podivně klidnou tváří vzpřímeně ve svém křesle. Zářivě bělostnou uniformou prosakovala na prsou temně rudá skvrna. Uprostřed se blýskal Rukhův popravčí nůž. K Pellaeonovu úžasu velkoadmirál zašeptal. "Ale vložil do toho skutečně mistrovské umění..." Třpyt očí pohasl. Zemřel poslední z velkoadmirálů.

"Kapitáne Pellaeone?" ozval se naléhavý hlas velícího důstojníka. "Afemesís a Stormhawk žádají o povely. Co jim mám říct?"

Pellaeon se zahleděl průzorem na chaos v loděnici. Thrawn by bitvu dovedl k vítězství. Ale on není Thrawn.

"Všem lodím," zachrčel do interkomu s bolestí, která neměla nic společného s Rukhovým zrádným útokem. "Připravte se k ústupu."

KAPITOLA 29

Slunce zapadlo za mraky na západě. Barvy soumraku ustoupily temnotě koruskantské noci. Mara se opřela o zdobené zábradlí na střeše paláce a zadívala se na světla města. V jeho hluku bylo něco podivně pokojného. Anebo byl pokoj v ní? Tak jako tak to byla příjemná změna.

Dveře za jejími zády se otevřely. Vyslala sílu. "Maro?" zavolal tiše Luke a přistoupil k ní. "Pěkný výhled. Musí v tobě vyvolávat vzpomínky."

"Což znamená: nechceš přejít k nám? Skywalkere, seš strašně patetickéj, když mluvíš v náznacích. Nech toho a jdi na věc přímo jako obyčejnej kluk."

"Promiň. Asi jsem se dlouho točil kolem Hana."

"A kolem Karrda a mně ne?"

"Chceš přímou odpověď obyčejného kluka?" Usmál se na ni a zvážněl "Tak jak?"

Obrátila se zpátky ke světlům. "Jako bych byla zase doma, a přece nebyla. Tenkrát jsem tady na střeše stávala, jenom když jsem čekala na spídry nebo když jsem hlídala vytipované budovy a podobně. Služba císaři. Pro něho tohle město představovalo moc a příležitost."

"Tak asi chápal všechno. A co se týče příležitosti..."

Usmála se. Luke si přišel pro její odpověď. "Celé je to směšné."

"Karde si to nemyslí."

"Někdy je ještě větší idealista než ty," odsekla. "Nikdy se mu nepodaří udržet pohromadě tu jeho pašeráckou koalici."

"A když ano? V pašeráckém podsvětí je spousta informačních zdrojů, ke kterým se Nová republika ještě nedostala."

"K čemu ti budou?" namítla. "Thrawn je mrtvý. Klonovací zařízení zničené Impérium poražené. Zvítězili jste."

"U Endoru jsme taky zvítězili," zdůraznil Luke. "Ale ještě dlouhá léta jsme museli vést drobnou válku. Čeká nás spousta práce."

"Pořád ještě nechápu, proč bych se kvůli tomu měla postavit na vaši stranu. Chcete spojení s pašeráky? Řekněte Karrdovi, ať to zařídí."

"Karde řekl, že do toho nepůjde. Vornskři se už uzdravili a on se chce vrátit ke svým lidem."

"Nejsem politik ani diplomat," zakroutila hlavou. "Ale obě strany ti důvěřují. To je hlavní." Zašklebila se. "Neznáš ty lidi, Skywalkere. Věř mi, že si Chewbacca s lidmi, kteří pomáhají Noghriům přizpůsobit se podmínkám na nové planetě, užije mnohem víc legrace."

Luke se dotkl její paže. "Ty to dokážeš, Maro. Já to vím."

Vzdychla. "Musím si to promyslet. Ještě něco?"

"Jenom tohle." Luke vytáhl světelný meč. "Můj starý světelný meč. Ztratil jsem ho v Oblačném městě a málem mě s ním zabil můj klon na Waylandu." Natáhl ruku. "Byl bych rád, kdyby sis ho vzala."

Polekaně se na něho podívala. "Proč?"

"Protože si ho zasloužíš. Protože se z tebe stává Jedi a budeš ho potřebovat. A hlavně prostě proto, že to tak chci."

Váhavě sáhla po meči. "Děkuju."

"Prosím." Dotkl se její paže. "Až se rozhodneš, přijď do zasedací haly. Budu tam s ostatními." Otočil se a vydal se po palácové střeše ke dveřím.

Mara se obrátila ke světlům města a v dlani ji zastudil chladný kov. Lukův světelný meč, jedno z jeho posledních pojítek s minulostí. A on se ho vzdal. Chtěl ji tím něco naznačit?

Pak ale zbytečně plynul časem. Její poslední pojítko s minulostí zaniklo v trůnním sále. Minulost je definitivně pryč. Je načase vydat se do budoucnosti. A tou je Nová republika. Ať se jí to líbí nebo ne.

Za sebou uslyšela, jak Luke otevřel střešní dveře. "Počkej," zavolala. "Půjdu s tebou."